

03227

Magz. Nagrynek 03227

PRACE WROCLAWSKIEGO TOWARZYSTWA NAUKOWEGO
TRAVAUX DE LA SOCIÉTÉ DES SCIENCES ET DES LETTRES DE WROCLAW
SERIA A. Nr 1

1

HERMOGENES

DE STATIBUS

EDIDIT

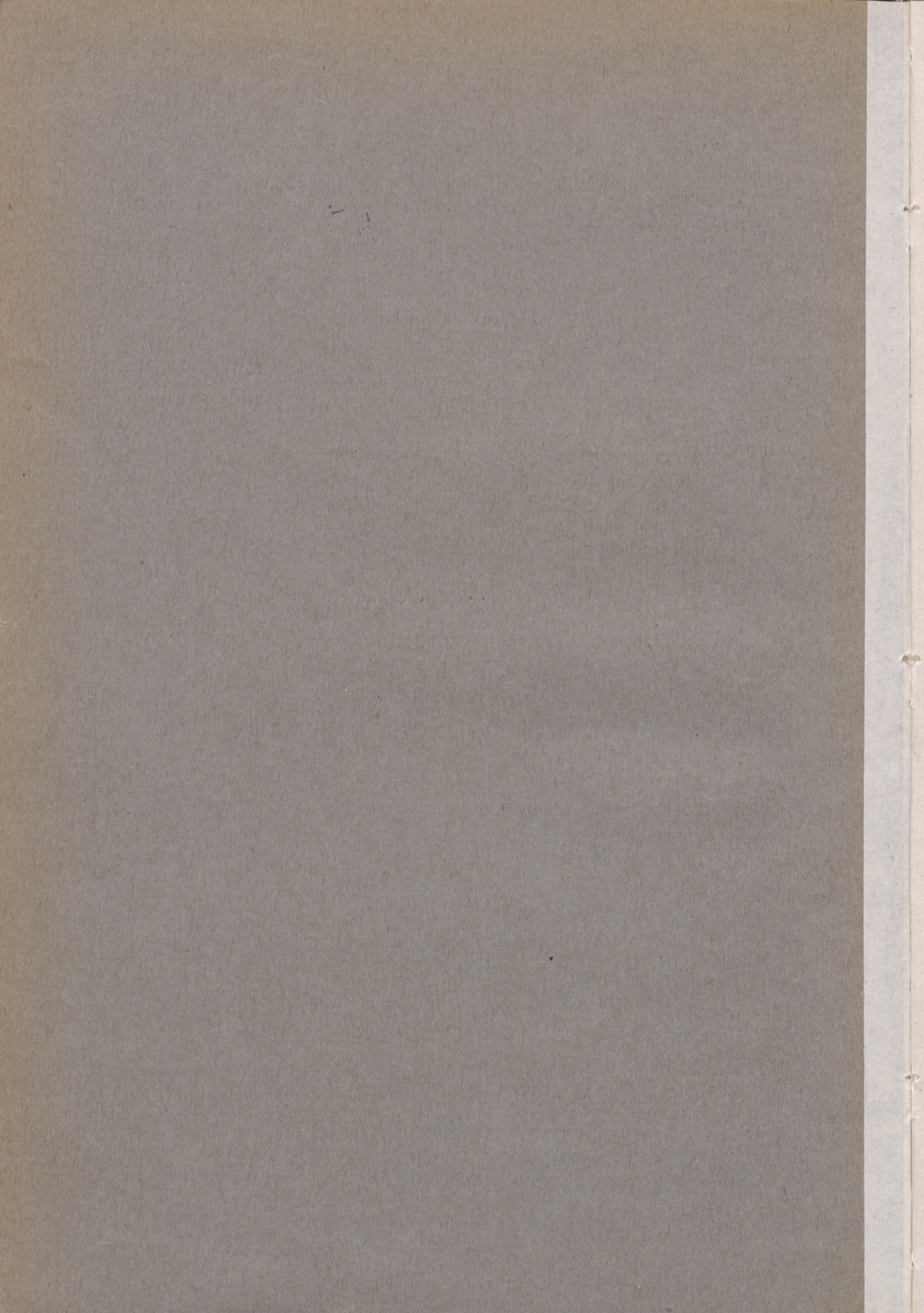
GEORGIUS KOWALSKI

WRATISLAVIAE 1947

SUMPTIBUS SOCIETATIS SCIENTIARUM WRATISLAVIENSIS
AUXILIIS PRAESIDIJ MINISTRORUM ET MINISTERII INSTRUCTIONIS PUBLICAE

APUD BIBLIOPOLAM J. LACH, KUŹNICZA 36

HERMOGENIS DE STATIBUS

PRACE WROCŁAWSKIEGO TOWARZYSTWA NAUKOWEGO
TRAVAUX DE LA SOCIÉTÉ DES SCIENCES ET DES LETTRES DE WROCŁAW
SERIA A. Nr 1

HERMOGENES

DE STATIBUS

EDIDIT
GEORGIUS KOWALSKI

WRATISLAVIAE 1947

SUMPTIBUS SOCIETATIS SCIENTIARUM WRATISLAVIENSIS
AUXILIIS PRÆSIDII MINISTRORUM ET MINISTERII INSTRUCTIONIS PUBLICÆ

APUD BIBLIOPOLAM J. LACH, KUŹNICZA 30

K 187/42

EX OFFICINA UNIVERSITATIS ET POLYTECHNICAE WRATISLAVIENSIS
WROCLAW, OGRODOWA 19

F. 3581

...Luctuosissima illius matutini imago orti die quarto mensis Iulii anni MCMXLI animo obversatur. Quo die Scholarum Academicarum Leopoliensium res in illa urbe actae sunt publicae. Quae res cum eis quae hic hodie aguntur, arctissimo cohaerent vinculo. Illo quidem die non in aula academica, sed in arenis collis Wólka, neque magistratum et civium Polonorum, sed magistratum et legatorum Germaniae in conspectu res gerebatur. Himmler enim ludos tot virorum doctorum caedibus cruentos praebuit, Otto Krüger tum GESTAPO-militum apud nos tribunus, post ducentorum quinquaginta in oppido Stanisławów scholae magistrorum medicorum artis technicae prudentium carnifex, egit. Quamvis horror strage infanda incussus recesserit remotiorque factus sit, inexorabili recordatione repetamus atque ante oculos proponamus oportet in genua procumbentes ruentesque in fossam:

(Consurgitur)

ultimum Universitatis Ioanneae Casimirianae Leopoliensis Rectorem Magnificum ROMANUM LONGCHAMPS de BERRIER cum FILIIS TRIBUS adolescentulis, Universitatis olim Rectorem Medicinae Iudicialis professorem VLADIMIRUM SIERADZKI,

Ordinis Medicorum Decanum Chirurgiae professorem THADDAEUM OSTROWSKI cum UXORE,

sacerdotem STEPHANUM KOMARNICKI, Anglam feminam nunc ignoti nominis, sermonis eius perpoliendi causa domicilio susceptam, Medicinae doctorem STANISLAUM RUFF cum UXORE et FILIO, hos omnes quinque domo professoris Ostrowski una cum hospitibus raptos,

Ordinis Medicorum olim Decanum Pathologiae et Morborum Internorum professorem ROMANUM RENCKI,

eiusdem Ordinis olim Decanum Anatomiae Pathologicae professorem VITOLDUM NOWICKI cum FILIO,

octogenarium Gynaecologiae professorem ADAMUM SOŁOWIJ eiusque nepotem adolescentulum MIĘSOWICZ,

Chirurgiae professorem HENRICUM HILAROWICZ,

Stomatologiae professorem ANTONIUM CIESZYŃSKI,

Pathologiae et Morborum Internorum Therapiae professorem IOANNEM GREK cum UXORE,

scriptorem admirabilem, Litterarum Francogallicarum olim in Universitate Poniensi, tum Leopoliensi professorem, e domo sororis viri professoris Grek una cum hospitibus raptum THADDAEUM BOY-ŻELEŃSKI,

Gynaecologiae professorem STANISLAUM MAĆZEWSKI,

Chirurgiae docentem LADISLAUM DOBRZANIECKI,

Ophthalmologiae Docentem GEORGIUM GRZĘDZIELSKI,

OCTOGINTA Medicinae in Universitate Ioannea Casimiriana STUDIOSOS,

Geometriae Descriptivae in Polytechnica Leopoliensi professorem et Ministrorum Rei Publicae olim Praesidem CASIMIRUM BARTEL,

Polytechnicae Leopoliensis olim Rectorem Geodaesiae professorem GASPARUM WEIGEL cum FILIO,

eiusdem Polytechnicae olim Rectorem Artis Electricam Vim Metiendi professorem VLADIMIRUM KRUKOWSKI,

Technologiae Petrolei in Polytechnica Leopoliensi professorem STANISLAUM PILAT,

Mathematicae in Polytechnica Leopoliensi professorem ANTONIUM ŁOMNICKI,

Mathematicae in Polytechnica Leopoliensi professorem VLADIMIRUM STOŻEK cum FILIIS DUOBUS paene puerulis,

Mechanicae Generalis in Polytechnica Leopoliensi professorem CASIMIRUM VETULANI,

Artis Machinas Metiendi in Polytechnica Leopoliensi professorem ROMANUM WITKIEWICZ,

Epizootiologiae in Academia Veterinaria Docentem EDUARDUM HAMERSKI, Superioris Scholae Commercii Externi Rectorem Mathematicae in Universitate Ioannea Casimiriana professorem STANISLAUM RUZIEWICZ,

eiusdem Scholae olim Rectorem Oeconomiae professorem HENRICUM KOWICZ.

(Considitur)

Quae unius diei messis fuit. CXX nomina, inter quae XXIV professorum, mortiferis missilibus ab Ottone Krügero inscripta illataque sunt legi mancipii, qua nostra in huius Universitatis praecinctis praesentia redempta est. Simul ea lege nititur responsum eis dandum qui quaerant cur in hac aula academica a Germanis erecta nos sine eorum professoribus praesentes itidem nullum in iuventutis nostrae coetu Ottonis Krügeri successorem futurum censerit passi simus...

Attuli conversa ex oratione habita a Stanislawo Kulczyński, Universitatis Ioanneae Casimirianae olim Rectore, Universitatis Wratislaviensis h. t. Rectore Magnifico in aula Universitatis, anni academici MCMXLV/VI inaugurandi die festo IX Iunii MCMXLVI.

XXIV PROFESSORUM ET DOCENTIUM

UNIVERSITATIS POLYTECHNICAE ACADEMIAE VETERINARIAE
SUPERIORIS SCHOLAE COMMERCII EXTERNI
LEOPOLIENSIIUM

CUM XCV FILIIS UXORIBUS FAMILIARIBUS IUVENIBUS STUDIOIS

DIE IV IULII MCMXLI
LEOPOLI IN ARENIS WÓLKA

AB OTTONE KRÜGERO
GESTAPO-MILITUM TRIBUNO
ΑΝΑΡΙΘΜΩΝ ΑΝΔΡΩΝ ΧΑΛΑΖΑΕΝΤΙ ΦΩΝΩΙ
CONSPERSO

CAESORUM

PIIS MANIBUS

HOC VOLUMEN
WRATISLAVIAE UNDE GERMANI
ΥΠΕΡΦΙΑΛΟΥ ΑΓΕΜΟΝΟΣ ΤΕΙΣΑΝΤΕΣ ΥΒΡΙΝ
POST SAECULA CESSERUNT
EDITUM

S A C R U M

ESSE VOLUI

ΣΕΜΝΑΙ ΤΕ ΘΕΩΝ ΠΑΙΔΕΣ ΕΡΙΝΤΕΣ
ΑΙ ΤΟΥΣ ΔΔΙΚΩΣ ΘΝΗΣΚΟΝΤΑΣ ΟΡΑΘ'...
ΕΛΘΕΤ' ΑΡΗΞΑΤΕ ΤΕΙΣΑΣΘΕ...
ΦΟΝΟΝ

ΕΙ ΔΕ ΜΗ ΠΑΛΙΝ
ΔΩΣΟΥΣ' ΑΝΤΙΦΟΝΟΥΣ ΔΙΚΑΣ
ΕΡΡΟΙ Τ' ΑΝ ΑΙΔΩΣ
ΑΠΑΝΤΩΝ Τ' ΕΥΣΕΒΕΙΑ ΘΝΑΤΩΝ

ΜΗΔΕ ΠΟΤ' ΑΓΛΑΙΑΣ ΑΠΟΝΑΙΑΤΟ
ΤΟΙΑΔ' ΑΝΥΣΑΝΤΕΣ ΕΡΓΑ

I. De interpretum textu Hermogeneo

Varietatem lectionum in textu *statuum* exstitisse iam ante trium interpretum¹ aetatem eo primum proditur quod 1. illos non raro ea usos esse, tum quod 2. multo saepius inter se in textu *statuum* referendo differreprehendimus.

1. Simul utriusque memoriae adhibuisse exempla aut usos esse exemplo varia lectione instructo Syrianum et Sopatrum efficitur ex eo quod uterque interpretes allata Ph memoriae lectione statim subiungit Py memoriae lectionem: 82, 11 R. εἰς Syr. 2, 194, 2 R. Ph **V** Vδk; ἐπὶ Syr. 2, 194, 3 R. Py PgLa **P**; 43, 18 R. ἔχοι Sop. 5, 118, 21. Ph **V** PgLa Va **P**; ἔχῃ Sop. 5, 118, 25. 28 W. Pγ Py Vδ. Eiusdem notae est 47, 13 R. ἐγγωρεῖ, quam lectionem Syr. et Sop. 4, 362, 30-1 et Anonymus 7, 287, 7. 14-5 W. cum codicum Po solo, qui supra ἐγγωροίη scriptum exhibet, communem habent. At genuinam iidem Syr. et Sop. tradunt 4,

¹) *Rhetores Graeci*, v. 4 Walz. Codicum Hermogeneorum sigla ea sunt quae Rabe in ed. Hermog. Teubn. 1913 Praef. XV—XIX proposuit. Quae hic de codicum nexibus disseruntur, singulorum codicum examine nituntur quod in praefatione pp V—LII meae *Commentarii Codicis Vaticani Gr. 107 in Hermogenis περὶ στάσεων et περὶ ἐβρέσεως cum scholiis minoribus in omnia praeter Praeexercitamenta opera*, Leopoli 1939 LII — 159 c. tab. phototyp., Actis Seminarii Philologici II Universitatis Ioanne-Casimirianae Leopoliensis curante Georgio Kowalski, fasc. 5—7 insertae editionis peregi. Praeterea respiciendae sunt quattuor disputationes criticae quae in Commentariis Soc. Philol. Polon. EOS prodierunt:

1. G. Kowalski, *Ad Georgii Moni in Hermogenis status commentarii capita scholiis P adiecta adnotationes criticae*, EOS XL 1939 fasc. I, 1 pp 49—69.

2. M. Próchnicka, *De Anonymi in Hermogenis scriptum περὶ ἰδεῶν commentarii recensione in codice Par. Gr. 2983 (Pg) conservata*, ibid. pp 85—121.

3. G. Kowalski, *De commentarii in Hermogenis status e tribus interpretibus confecti (Rh. Gr. IV Walz) recensione in codice Par. Gr. 2923 (Py) obvia*, EOS XLI 1940—1946 fasc. 1 pp 46—80.

4. L. Rychlewska, *In Anonymum Hermogenis statuum interpretem (Rh. Gr. VII 397—442 W.) cum Nilo (Par. Gr. Suppl. 670 ff 36 v — 65 r) collatum observationes criticae*, ibid. pp 173—184.

In adnotatione critica mg Vδ signatur propterea quod inde ab initio *statuum* usque ad 36, 7 R. saepius reliqua textus suppleantur m. po. in mg.

358, 9. 362, 29 W. Anon. *ibid.* (Vδ). Plan. 5, 277, 3 W. ὀριστικῶς scripsisse Hermogenem 51, 13R. probabile est e locis similibus, ubi lectio -σι- codicum fide commendatur; 51, 13 etiam Rabe hanc lectionem in textum recepit. Hic (i. e. 51, 13 R.) quidem etiam Sop. 4, 404, 31 W. eam exhibet, 26-7 autem ὀρικῶς; sed Ac PgLa Vγ (ex -σι- Vabf) codicum concentu demonstratur eius emendatae lectionis origo recentior. Anonymus Vδ supra affert ὀριστικῶς, ex adverso mg m. 4 γρ. ὀρικῶς Pa. 45, 2 R. οὐκ εἰσίν Sop. 5, 125, 20. 4, 329, 27 W.; οὐ Sop. 4, 329, 18 W. 44, 2 R. λείποντος Sop. 5, 123, 29 W., ἐλλείποντος lemma Sop. 5, 122, 26 W.

Lectionum cumulatio ap. Syr. prodit 52, 17 R. καὶ Ph, αὶ Py, καὶ αὶ Syr. 2, 91, 9 R. Vδ Anon. 7, 334, 23 W.

Tum ipsius Syriani codicum memoria ambigua est in variae lectionis delectu. 36, 7-8 R. εἰ συνεστήκει S codicis Syrianei (2, 50, 12 R.) scriba, Pa Vag; εἰ συνεστήκει V codex Syr. cum reliquis codicibus Hmg — 38, 23 R. μείζον om. Syr. 2, 139, 3—4 R. cum Ph codice; exh. Syr. 2, 139, 12 (ante εὐεργέτημα) cum Py codice.

Textus *statuum* a Sopatro 4 W. consultus differt a textu Sopatro 5 W. noto.

28, 5 R. συγγυμνασθέντα Sop. 5, 22, 11 W. Py; γυμνασθέντα Sop. 4, 51, 10 W. Ph.

32, 11 R. μὴ Sop. 4, 149, 7. Anon. 7, 149, 16 W.; p. 10 φ Sop. 5, 62, 17 W.; quae huius ed. p. 6, 5 adn. cr. ita sunt corrigenda.

40, 15 R. ἔγγραφον τῷ ἀγράφῳ lemma Sop. 5, 104, 22. Anon. 7, 679, 9 W. Vc; ἄγραφον τῷ ἐγγράφῳ Syr. 2, 198, 6 R., (τῷ ἐγγρ. τὸ ἄγρ.) Sop. 4, 838, 27-8. Plan. 5, 361, 24 W. sch. Va, Vδ.

45, 2 R. οἶ exh. Sop. 5, 125, 19 W. Anon. 7, 269, 14 (Vδ), om. Sop. 4, 329, 18. 27 W. Anon. 7, 269, 14 W.

45, 14 R. alt. καὶ om. lemma Sop. 5, 126, 18 W. cum Py codice, exh. lemma Sop. 4, 334, 1 W. cum Ph codice.

54, 19 R. τῆς om. Sop. 5, 143, 7 W., exh. Sop. 4, 434, 10 W.

73, 5 R. ἀντίθεσις Sop. 5, 178, 17 W., ἡ ἀντίθεσις Sop. 4, 671, 21 W.

76, 7 R. τὸ ζήτημα Sop. 5, 187, 19 W. Anon. 7, 594, 12 W., τὴν ζήτησιν Sop. 4, 724, 5—6 W. Anon. 7, 594, 10 W., (supra γρ. τὸ [-]μα) Pr.

Tum ipse Sop. 5 variat. 76, 11 R. Κλέων p. ἀξιοὶ Sop. 5, 187, 30, Κλέων pro οἶον ante ἀξιοὶ Sop. 5, 92, 6 W.

Simili lectionum contaminatione utitur Marcellinus.

32, 7 R. δὲ pro τε lemma Marc. 4, 146, 4 W. Ph Pfw, om. Marc. 4, 145, 4 W. sch. Ps f. 25 v.

74, 16 R. ἐπιγραφάντων m. 1 in textu Vc Pl, cf. Marc. 4, 684, 20 et Anon. 7, 580, 26-27 W. In generum usu saepius errari in codicibus

non est infitiandum (cf. 80, 18 R. ἀπαντήσῃ Ph Vδ, supra m. 1 Vc), sed neque prorsus haec negligentia est ab Hermogene ipso abiudicanda. Idem Marcellinus 4, 684, 18 ἐπιγραψαμένων in lemmate exhibet.

Multo opulentior lectionum varietas prodit in Anonymi commentario.

31, 5 R. καὶ τοῦτο p. ἐνδέχεται Anon. 7, 131, 9—10 W. Ac Vu Pkn, καὶ τοῦτο ἐνδέχεται Anon. 7, 131, 24 W. Ph Vc Ba PgLa **P**, καὶ τοῦτο om. Py Vδ. Nostrum Py exemplum difficultati cessit et dubia omisit.

32, 7 R. προειλημμένον τῇ κρίσει Anon. 7, 141, 20 W. Py Ba Ac PgLa Vb plures, τῇ κρίσει om. Anon. 7, 160, 21 W. lemma Sop. 5, 61, 2—3 W. Ph Vc, mg Vδ, **P**.

43, 18 R. ἔχοι Anon. 7, 255, 7. 12. 17 W. cum Ph codice, tum Syr. et Sop. 4 et 5; ἔχει Anon. 7, 253, 31 W. cum Py codice, tum eisdem Syr. et Sop. et Marcellino et Planuda.

59, 19 R. καταδέσθαι Anon. 7, 402, 18. 435, 10-1. 439, 10 cum Phy, **V** Vab PgLa Vγδ plerisque, cf. Syr. Marc. Nil.; ἀποδέσθαι Anon. 7, 400, 6 W. cum Pγ **P**. A Georgio demum emendata recepit in textum Rabe.

70, 5 R. ἀντιλέγων p. τις Anon. 7, 534, 2 W. cum Syriano 2, 132, 3. 136, 15-6 R., Ph Pγ Vγ Nilo **V** PgLa Vδk pluribus; τις p. ἀντιλέγων Anon. 7, 539, 14, (-λέγει) Sop. 5, 171, 19 W., cum Py codice, tum **P** codicibus.

71, 7 R. τὰ κρινόμενα Anon. 7, 542, 16 (Nil.). 543, 17 W., τὰ om. Anon. 7, 542, 16 W. Vγ Pd. Recentius *statuum* exemplum idque vitiosum (ut est ex. c. Vγ) Anonymus 7 W. respexit.

77, 7 R. Ὀλονθον Anon. 7, 601, 20 W. cum Phy Pγ **V** La Vb Vδk compluribus; Ὀλονθίους emendatius (cf. lin. 7 ἐκείνους) post Syrianum 2, 177, 20 R. Anonymus 7, 602, 7. 604, 17 W. cum **P**, reliquis. Constructionem ad sensum effectam Syrianus sustulisse videtur.

77, 17 R. δ' ἄν Anon. 7, 602, 30 W.; δέ, om. ἄν Anon. 7, 605, 6 W. 602, 30 (Vu) cum Pfw codicibus. Etiam hic adfuisse videtur Anonymo exemplum e variis interpretibus compilatum, ut est Pf(w).

88, 12 R. ἐκώλυσεν Anon. 7, 669, 14. 672, 11 W. cum Ph Vc Ba **P** codicibus; -σεν Anon. 7, 668, 23-4. 669, 17. 674, 23. 681, 9 W. cum Py Ac PgLa Vb Vδ Pfw codicibus.

88, 12 R. ἀντοπροσώπους Anon. 7, 679, 10. 681, 9—10 W. cum Phy **V** Pg codicibus; -ως Anon. 7, 668, 24 W. cum **P** La Vab Vγ Vδ plurimis, ubi manifesto recentiora sequitur.

90, 15 R. *πᾶσι* Anon. 7, 684, 3 (Nil. Pc Pb). 692, 16. 20 W., (-iv) 692, 16 (Pγ). Ph, om. Anon. 7, 684, 3 W. Vb.

91, 8 R. ὅπ' recte Anon. 7, 693, 24 W. 29 (Pγ Vγ), cf. 694, 31-2 W., cum **P** codicibus; ἐπ' Anon. 7, 693, 24 (Vγ). 29 W. (cf. *παρ'* 686, 16-7 W., ἐξ ἑκατέρου 687, 10 W.) cum Ph **V** PgLa Vb Vγ Vδk compluribus.

Nulla igitur proprio consilio Anonymus 7 W. in textu constituendo usus est, sed Phy familiae memoriam bipertitam observavit, tum recentius exemplum advocavit.

Eos qui indirecta q. v. traditione confidenter utuntur monitos volo caveant interpretum lectiones non subire vulgatae vices opinentur; e differentiis enim quae inter Syrianum R. et W., Sopatrum 5 et 4 W., Georgii codices Pγ Vγ, plures Anonymi 7 et Planudae (q. v.) codices intercedunt, efficitur etiam Hermogenis lemmata ap. eos obvia accedere ad aetatis vulgatam.

Nonnumquam vero interpretes quidem ipsi satis habuerunt Hermogenis sententiam incolumem conservatam adnotare; qua in re tamen posterioribus textus Hermogenei emendandi auctores exstiterunt.

90, 9 R. Sop. 5, 211, 27-8 W. et Anon. 7, 689, 23 W. caput absolutum hic omissum excusant, exhibent Ph Vδk Vg, add. m. po. Vc, del. m. po. Vb. Sed quaeri potest num etiam in pristina Ph memoria hoc caput exstiterit. Ubi enim Ph codici Vδk soli codices adsunt, recentius Ph exemplum odoremur oportet.

66, 17 R. Marcellinus 4, 609, 21 W. et Anonymus 7, 495, 22-3 W., ἐπι explicandum esse significatione ἐν docent; ἐν exh. **P** Va plures, m. 1 Po.

90, 9 R. Anonymus 4, 846, 27-8 W. et Georgius 7, 695, 13-14 W. omissam esse θέσιν confirmant, exh. Anonymus 7, 683, 23 (Pa) et omnes codices.

82, 5-6 R. Anonymus 4, 814, 2 W. et Anonymus 7, 637, 4-5 W. monent dicendum fuisse significantius *προβολῆ τῆ ἀπὸ ῥητοῦ* talemque lectionem (*πρ. τῆ ἀπὸ τοῦ ῥητοῦ*) exh. Ac, mg Pc.

65, 11 R. Anonymus 7, 488, 16 W., Planudes 5, 317, 22 W., scholia Pt f. 60 v testantur non esse ab Hermogene mentionem contrariae finitionis factam. At haec mentio, ut etiam aliorum capitum, iniecta legitur in Phy Vb Vδk Vg Pkru codicibus. Quaestio videtur esse perardua. Quo modo enim Anonymus 7 W. putavisset contrariam finitionem esse ab Hermogene praetermissam, si haec legeret quae nunc textus Rabianus e **V P** codicibus praebet: *καὶ τοῖς ἐπ. τῷ ὄρφ μέγρι τοῦ πρὸς τι?* Cur autem recentioribus demum interpretibus ea praetermissio innotuit? Una manet explicandi via: eum praesto fuisse Anonymo 7 W. textum qualis in Phy familia legitur, i. e. cum scholio

in textum illato, excidisse autem verba 65, 11 *καί* — 12 R. *ἀνθορισμῶ*, quae unius lineae spatio contineri poterant; sequens vocabulum quod est *συλλογισμῶ* videtur scholiasta Pt legisse. Iterum atque iterum enim contendo textus Hermogenei verbis q. s. *καί* — *τι* integris nullus erat interpretum adnotationi locus, sine autem eis et sine scholio plura erant desideranda quam contraria finitio. Itaque scholion in textum infarsum atque una cum eius parte truncatum in Anonymi, scholiastae Pt, Planudae codicibus inveniebatur.

Tum accedit quod interpretes etiam exegetica ratione textui emendendo operam dederunt.

36, 11-12 R. Anon. Vd f. 136 v fin. *δεῖ δὲ προσθεῖναι τῷ ὄρφῃ ἢ ἀπὸ τῆς περὶ τὸ πρόσωπον ὑποψίας*. Quae verba in solo Ph codice non leguntur, explicantur vero a Syriano et Sopatro 4, 211, 22-3. 5, 86, 5-6 W. Anonymo 7, 180, 11 W. Planuda 5, 255, 13-4 W., exhibentur in scholiis 7, 180, adn. 15 W., in scholiis Va 12, 1-2 Kow., in lemmate Planudae 5, 255, 9 W., tum in omnibus a me inspectis codicibus.

49, 10 R. Marcellinus 4, 394, 7 W. et Anonymus 7, 307, 13-4 W. animadvertunt non esse ab Hermogene dictum *γίνεται*, sed *εἰσάγεται* (cf. 49, 20 R.). At *γίνεται* exh. Sopater 5, 134, 20 W. in lemmate et Pfwls codices; ambas lectiones cumulant scholia Pl f. 99 v. Apparet in exiguum memoriae partem esse receptam Sopatri emendationem, Marcellino duce vero restitisse Anonymum 7 W., tum reliquos i. e. fere omnes codices, inter quos etiam nostros Ph et Py.

64, 5 R. *ἀνὰ μέρος* lemma Sop. et Marc. 4, 563, 19 W., m. po. Vc, mg γρ. Pa Vh; *τι(νὲς) προστιθέασιν ἀνὰ μέρος* Py. Etiam hic Sopater scholium in suum exemplum receptum tutatus codicum suffragia non tulit.

43, 17-18 R. *πρόσωπα* — *πράγματα* legunt Syr. et Sop. 4, 306, 6; *πρόσωπον* — *πράγμα* Marc. 4, 308, 28-9 W. et Anon. 7, 253, 31 W., ita corrigendum esse numerum putant scholia Va, codices vero omnes non receperunt. Ex sua igitur sententia Marcellinus textum mutavit.

Scholia minora et variae lectiones iam ante Ph codicis aetatem in ea memoria exstiterunt.

34, 2 R. *εἶτα* lemma Sop. 5, 72, 16 W. sch. Va 9, 16 Kow. Py **V**, (supra m. p. *δεύτερον*) Vil, mg Pc Pb, supra m. po. Ld; *δεύτερον* **P** Vah Pbe plurimi; *εἶτα δεύτερον* Ph. Lectio *δεύτερον* videtur fuisse vetusta emendatio (post 33, 18 R. *πρώτον μὲν*) accuratioris magistelli. Noster Ph codex igitur collecticia e variis eius memoriae pratis pabula continet.

34, 22 R. *πανηγυρικῶς* Sop. 5, 75, 10 W. sch. Ph (*τινὰ τῶν βιβλίων γράφει παν.*), **P** Va, mg Vd; *ἐπιδεικτικῶς* Py Vc PgL a Vb aliquot recc;

πανηγυρικῶς ex ἐπιδεικτικῶς? Ba, πανηγυρικῶς καὶ ἐπιδεικτικῶς Ph. ἐπιδεικτικῶς lectio scholion videtur fuisse et iam in Ph memoriae partem irrupisse. Fortasse Ph et Py memoriarum divisio orta est e talibus scholiis ad diversae sedis (Tarsi fortasse et Antiochiae) ludos rhetoricos referendis.

41, 21 R. τῷ vulgo, τῷ τινι praemisso signo Ph, supra m. πο. τινι Po, τινι pro τῷ p. παῖδες Pfw. Scholion adiectum lectioni genuinae est.

45, 22 R. πράγματι, οἷον τί δούς inepte additum, quia hoc inter probanda non erat, et varie ab interpretibus et grammaticis collocatum, Syriano ignotum, in Py memoria autem omissum, omnino tollendum puto.

59, 2 R. αἶ pro ἤ La Vdel Pdlt, ἤ αἶ Ph Pg Vδ, καὶ pro ἤ Vi Pκ, om. Ac Vγ. Al lectio facillime quidem ex H lectione nasci et solito in Ph codice modo (cf. etiam sch. Va 107 praef. p. XII) ambae lectiones contaminari potuerunt, nisi illud sit probabilius addito ante ἔλεος substantivum articulo in PgLa vulgata, etiam ante βάσανοι esse eum recentius insertum ita ut Pg ramus eius vulgatae etiam Al conservaret, La ramus pro H poneret. Ph exempli recentior origo eo designatur quod cum Vδ interprete ad Pg ramum se adplicavit, non adhibito enim articulo ante ἔλεος substantivum non necesse habuit eum ante βάσανοι iterare. Sed enim etiam ita fieri potuit ut prior articulus recentius induceretur ad excusandum alterum ex H prognatum. Tum Ph codicis lectio vetustiore contaminationem indicaret.

70, 17 R. τιθέμενος Sop. 5, 171, 25. 29. Anón. 7, 534, 30. 540, 24 W. Py **V P**; θετοῦς ποιούμενος Ph 7, 540, 24 (Nil.). Vδk, m. 2 Ac. Scholion censeo esse in Ph memoriam illatum.

81, 17 R. ὅπου Nil. Ac, εἰ ὅπου Ph PgLa **P** Va Vγ plurimi; εἰ ὅπου m. po. ex ὅτι, supra scholion ὅτι, ἐπειδὴ Vb, mg m. ead.? γρ. Pd; εἰ[I]που Ba; εἰ[I] ὅπου Vc. Dilucidum est εἰ scholion primitus fuisse, mirum autem quantam catenam istud mendum traxerit.

90, 11 R. ἀχρεῖον iam in Ph memoria (depravatum in αἰσχροῦν) ex scholio in textum delapsus est.

54, 15 R. μὲν Ph Vc Ba, οὖν Ac Pg **P**, μὲν οὖν Py Sop. 5 Pγ Vδ.

2. Interpolationes ante universam nostram *statuum* memoriam exstiterunt.

53, 8 καὶ ἔτι — 13 R. interpolata iam ante Syriani aetatem censeo, non solum propter mentionem scripti *de inventione*, tamquam futuri, cum constet canonem scriptorum Hermogeneorum, qualis exstat, non esse sec. temporum rationem compositum, sed etiam ob molestum ἐν τούτῳ et repetitum τε ἤδη.

63, 10 R. post ἀδικεῖν add. ἵνα μὴ τὸ τῆς ὕβρεως ἀφείς ἀπολύσῃ καὶ τὸ περι τὴν ἑορτὴν ἀδικεῖν Phy **V**, mg **P**.

91, 5 R. interpolata post δέ quae sunt γέγονε γὰρ παρὰ τὸν τόνον ἢ ἀμφιβολία Ph Pb Vδk, mg Ac, (δὲ δημόσια· γέγονε) **P** Va Vh recc, videntur in recentius Ph memoriae exemplum irrupisse; a Py ramo et a **V** familia aliena sunt. Sed Py Ba Vc codices interpolati reperiuntur 72, 14 R. post χρήσεται (sequuntur: ἀξιῶν μὴ τὸ γεγονὸς μόνον ἐξετάζειν ἀλλὰ καὶ μεθ' ἧς γνώμης). Aliam interpolationem 73, 6 R. post ὡς (sequuntur: ὅτι τοὺς τοιοῦτους οὐ δεῖ ἐλεεῖν ἀλλὰ μᾶλλον ἀναιρεῖν καὶ) excepit sola **P** familia e recentiore Py memoriae quodam exemplo. 66, 17 R. ὃ καὶ ἀληθέστερον adnotatio in textum in Pa codice et compluribus illata etiam e Py memoriae exemplo quodam profecta est.

72, 8 πρὸς — 9 R. excidisse in exemplis vetustissimis testati sunt interpretes Sopatro 5, 177, 8-9. 13-21 W. noti. Postea sunt relata?

Tum videamus, qualis *statuum* textus interpretibus praesto fuerit.

Syrianus 4 W. ad Py, Syrianus R. ad Ph memoriam declinat. Eis locis quibus Syrianus ambo codices Phy sequitur, aut accedit Ac codex solus codicisve Ba sodalicio stipatus, eis que locis de colloca-tione verborum agitur: 28, 10 R. μέρος p. ῥητορικῆς Phy Syr. R. Sop. 4 W. Ac; 35, 2 R. διαιρέσεως p. κεφάλαια Phy Syr. R. Ba Ac PgLa Vδ; aut tota **V** codicum familia opitulatur 72, 18 R. ὀριστικόν Syr. W.

Deficiente vero **V** familia pars **P** memoriae inruit 57, 14-15 R. παῖδας τρεῖς ὡς Phy Syr. R. Va Vδk Pb vetustioris additamenti recentius patrocinio suscepto.

Ubi Py codex diversa sequitur, Syrianus alterum utrum ex aequo amplectitur neque dici potest alteri utri plus apud eum tribui; tribui dico; nam falli eum si quis fortasse putet usum esse Syrianum exemplo textus nondum in duo rivulos divisi, ostendi.

Ubi solus Ph codex accedit, bis de colloca-tione verborum agitur. 31, 9 R. ἐνταῦθα p. πρᾶγμα, ubi contra Syriani R. et Ph Pc Vc Ba codicum consensum minus valere mihi visa est Ac Pa (mg Vδ, plurium recentiorum) codicum conspiratio, qua saepius emendatrix manus indicatur; 88, 13 R. εἰσάγων p. τις Ph codicis collocatio cum Syriano R. et Vδk interprete communis non solum **V** et **P** familiis sed plerisque ignota fuisse videtur. Affectatae elegantiae vestigium 28, 12-13 R. γυνέσθω vix (praeter Ph codicem et Syrianum R.) in uno atque eo recentissimo Pl conservatum est. 30, 17 R. οὕτως δὲ καὶ Ph Syr. R. Sop. 5 W.; exemplum Syriani δὲ particulae abundantiam, corrupti sermonis, qualis apud obscuros scholiastas pullulat, propriam exhibet. Tum glossas in textum receptas continet: 41, 7 R. πατρώα νηὶ Ph Syr. R. Vc, ubi in La πατρώα

manu scholiastae, supra m. ead. in Pq. 41, 8 R. glossa δειν Ph Syr. R. in textum infarsa suffragia totius **V** familiae, PgLa Pa et plurimorum recentiorum tulit. Est ubi non emendatum (cf. 29, 12 R. δύνασθαι abundantius p. οἶα = οἶά τε ap. Syr. R. Ph Pc, sch. Vδ) fuisse Ph exemplar Syrianeum videtur. Hoc exemplar solum cum quadam **P** memoriae parte, quae recentiore textus Ph recensione utebatur, consonat.

Ad Syriani cum Py codice consensum transeamus. 38, 23 R. μείζον Py, v. l. Syr. R. item glossa est suppletoria, varie in textum recepta aut adscripta Ph La Pb Pf; itemque 30, 23 R. κρίνεται (contra φεύγει Py Syr. R.) glossam varie in textum illatam esse opinor. 31, 9 R. τὸ κρι- νόμενον lemma Py Syr. R. substantivi loco adhibitum rhetoricae scholae est magistri recentioris; at obloquitur reliqua memoria. Item falsae elegantiae est γούν post vocalem ponere 60, 13 R., quod etiam quosdam codices pervadit universos. Satis miro modo in hac vulgata elegantia Syriani W. et Py codex **P** codices habent sibi socios; recentiores, ut Vb ita Pb, denuo corrigunt, quod videtur ipso initio fuisse limatius. 72, 11 R. neglegentius indicativus modus (Py Syr. 4 W. Nil. Vδ) pro optativo positus, ut etiam similes modorum in vetustissima vulgata scholastica confusiones, in **P** et **V** familiis evitatur.

Cum **P** solis solus Syriani R. consentit in glossa ἀντιπύρη pro genuino ἀντιστή 38, 23 R. in textum recepta. Quendam cognitionem exempli Syriani in **P** familia eiusque scholiis fuisse iam e superioribus locis patet, propterea fortasse quod ingenio reliquos interpretes superabat et affectata sermonis elegantia. 49, 12 R. ὁ δεσπῶται Syr. R. Ac PgLa **P**; om. Phy Vc Ba, e Syriano ipso recentius revocatum videtur Ac codicis aetate.

Exempli quo Syriani usus est indoles melius perspicietur eis locis quibus perpauci codices ad eius lectiones accedunt. Duos locos iam tractavi 28, 13. 38, 23 R. Adgeram plures. 88, 6 R. τῷ omisit Syriani R., consensit Sopater 4 W., unus solus secutus est Pd codex; scilicet collato Hmg 59, 12 R. emendatius hoc apparet, at saepius alias evincitur non constare sibi Hermogenem in articulo adhibendo. Item quod Syriani 4 W. et Sopatri 4 W. consensum unus solus isque recentissimus P^e codex secutus est 80, 7 R. οὐσίαν p. κερημένον, quonam alio modo explicabitur nisi id sero e Sopatro decerptae affectationis Syrianeae specimen esse duxerimus? Sed omnium codicum frequentissimi sunt Pfw codices in Syriani exemplo exprimendo: bis quidem (42, 15-16 Syr. R. et 33, 3 Syr. R.) soli solum Syriani R. sequuntur: priore loco in collocatione verborum elegantius mutata, altero in omissa κατὰ praepositione, cuius rei loco simili 32, 17 R. Syr. R. Sop. 5 W. socium habent Ac codicem. At non perstitit Ac codex in praepositione

(ad similitudinem locorum 32, 10. 14 R.) omittenda 33, 3-4 R., postquam vidit posse quidem tertium genus non consistentium causarum appellari τὸ ἀντιστρέφον, ut primum τὸ μονομερές et alterum τὸ ἰσάζον, sed quartum nequire simpliciter dici τὸ ἄπορον. 33, 7. 9. 14 R. κατὰ praepositionem a Syriano R. omissam praeter Pfw codices etiam scholia Vg neglegunt. 35, 11 R. τε post Syrianum R. soli Pfw Vg codices omiserunt. 33, 12 R. Pfw codices Syrianum R. etiam Anonymo, Syriano 4 W., 48, 1 R. Sopatro 4 W. et Anonymo acceptum sequuntur. Quorum locorum priore eadem κατὰ praepositio ad septimum genus non consistentium affixa omittitur, altero μόνου pronominis forma accommodata mutatur in -ον adverbium, quae est frequens varia lectio etiam alibi in codicibus, hic autem minus probabilis.

Itaque Sopater, Anonymus, Ac Vg codices testantur Syriani lectionem transmissam esse posterioribus, sed Pfw codices fortasse ex ipso Syriani exemplo hauserunt, nam constantiores sunt quam alii hoc in exemplo exprimendo.

42, 17 R. verborum collocatio a Syriano R. mutata, ab Anonymo et Pfw codicibus expressa praeterea P^θ codicem invenit asseclam. Adde quod solum Planudam respicit 44, 11 R. solus Pw; 38, 21 R. iidem soli Pfw codices solum Marcellinum sequuntur. Pfw codices igitur denuo ostenduntur proprio arbitrio uti in interpretibus adhibendis. His demonstratur ipsum et fere solum Syrianum, ut etiam alios alibi interpretes, talia novasse.

42, 19 R. εἶτα elisio a Syriano 4 W. et Sop. 4 W. neglecta (cf. 32, 8 R. δὲ Syr.—Sop. 4 W. Vb) Marcellinum Anonymum Pg Vu Pfwqz sibi invenit fautores. Reliquis locis Phy codicum aut alterius utrius intercedit auctoritas quae suam sibi fidelem codicum turbam advocat. Inter quos si eadem constantia Pfw codices censentur, ad ipsum Syrianum, non ad Phy familiam hoc est referendum. Quod autem non raro deficiunt, ipsi grammatico varie textum compilanti id tribuerim. Itaque Syriani textus a Phy familia separatur solum in eis quae ipse Syrianus induxit.

29, 3 R. bis articulum post Syrianum R. omiserunt Sop. 5 W. La Vqt Pr codices; ubi quod Pr adest, suspicari licet Py familiae ramum recentiorem. Etiam ubi V^δ ad Syrianum et Anonymum solus accedit 52, 17 R. similis v. l. in Py codice deprehenditur.

Restat ut de necessitudine cum P^γ codice duobus solum locis (cum uterque mera frustra ex Hermogene ministret) conspicua edisseram. 57, 4 R. soli ex omnibus Syriani R. Marcellinus codex P^γ pro εὐρών exhibent καταλαβών, quae est grammatica sermonis Hermogenei

emendatio. Cum Georgius nusquam solius Marcellini solus sectator inveniatur, licet Marcellini lectionem e Syriano ducere. 47, 20 R. Syrianus R. et Vγ codex om. pr. καί.

Hermogenis *statuum* textus Syrianeus R. aetatem prodit contaminatae Phy, excultae autem iam **V** memoriae. Eam aetatem vocaverim Alexandrinam (V—VII s.). Si Syrianus V saeculo vixit, tum Ac vulgata iam IV saeculo tribuenda sit. Sed textus Syriani R. recentioribus codicibus traditur ideoque, ut mox etiam de Sopatro et Ph memoria cognoscemus, recentiore eum vulgata inquinatum esse probabile, saepius vero perspicuum est. Quin ipse qui Syrianum edidit Rabe v. I praef. p. VI bis in librum *de statibus* commentarium scripsisse (ut etiam in libros *de formis oratoriis*) Syrianum odoratur quidem, sed negat. Verum agitur de recentiore commentarii recensione, qualem etiam in Sopatri 5 W. commentario inesse ostendam. Quae si ita sunt, sola respicienda videntur e Syriano ea quae Phy (Vc Ba Pc) munita sint auctoritate.

80, 4 R. εἶσω τριάκοντα maiore codicum agmine stipatam lectionem Py codicis deprehendimus; ex interpretibus Syrianus R. Georgius Doxapatres (Vδk, sch. Va) praeunt; **V** familia et Pa codex in adversa acie Ph censentur; ita etiam 61, 21 R. (cop. om.) solo Pc codice socio Pγ Vγ codices Sopatrum 5 W. sequuntur. Nec **V** nec **P** familia multum Syriano tribuit. Nili et Anonymi quoque conspicua est erga Syrianum continentia. Solus Doxapatres (Vδ, sch. Va), qui Anonymum cum trium commentario contaminavit, amplius eum, ut etiam Sopatrum et Marcellinum, respexit.

Nunc examinemus, qualis *statuum* textus Sopatri fuerit. Solus soli Ph codici suffragatur nusquam, nam quod 44, 9 R. (Sop. 5 W.) et 55, 4 R. (Sop. 5 W. et Pq) apud ambos solos -ν ante consonantem reperitur, mirum quidem est, sed leve. Simili modo 60, 12-13 R., ubi ὑποτέρω οὖν (Sop. 5 W.) cum Ph codice scribit contra Py codicis et Syriani 4 W. et **P** codicum scriptionem γούν, graecitatis rationem ducit, non textus deligit varietatem; qua in re etiam totius **V** familiae assensum, cui admodum raro toti simul placet, Doxapatris plurimorumque codicum applausum tulit, nullam vero, quae vere sit Ph codicis varia lectio, Sopater 5 W. recepit. Cum Doxapatre (Vk, supra m. ead. ? Vδ) excipit 49, 16 R. Sopater 5 W. Ph codicis lectionem variam (fut. pro praes.), etiam alibi a se frequentatam et in interpretatione positam.

73, 11 et 77, 8 R. solus Sopater 4 W. (73, 11 R. cum Marcellino) secutus est Py codicis lectionem. Priore loco haud iusto καί post εἰ

concessivum, altero autem articulus ad nomen proprium omittitur (cf. 39, 15 R., ubi ad Sopatrum 5 W. Vf codex accedit): res non iudicii videtur, sed memoriae pessumdatae.

Tribus locis Py codicis lectiones a **V** familia diversae ap. Sopatrum prodeunt. Omnibus his locis de particulis additis omissis mutatis agitur. Primo loco (54, 15 R.) Ph Vc Ba μὲν exhibent, Ac **P** οὖν, Py μὲν οὖν dat, quae videtur esse solita lectionum cumlatio; quam amplexi sunt Georgius et Doxapatres. Planudes Ac **P** codicum rivulum delegit. Sopater 5 W. Py codicem secutus in utramque partem proni arbitri iudicium exhibet. 77, 20 R. δὲ pro δ' αὖ lemma Sop. 5 W. Py. Sed quod ὡς pro ἔτι tertio loco (78, 1 R.) Sop. 5 W. cum Py codice maluit, certe non emendatio est, quia sequuntur ἔτι ἔτι; hae coniunctiones apud Hermogenem variandae orationis causa adhibentur.

28, 13 R. ὁ ἀπὸς p. σχεδὸν Sopater 4 W. post Syr. R. cum Phy **V** codicibus contra Sop. 5 W. facit, qui una cum Anon. 7 W. σχεδὸν om. Fortasse σχεδὸν e scholio varie in textum illatum est. Anonymus e tribus trium interpretum diversis lectionibus Sopatri 5 W. lectionem praetulit. Sed 34, 2 R. εἶτα Sopatro 5 W. Py memoriam secuto **V** familia adnuit. Numquam **V** familia, semel (39, 6 R. μεθιστή Sop. 5 W. Nil. Vc La Vde) Vc, bis (54, 19 R. τῆς om. Sop. 5 W. Ac Ps. 81, 2 R. τοῦ om. Sop. 5 W. Nil. Anon. Ac La Va Vγ) Ac codex Sopatrum 5 W. Phy familiae refragatum comitatur.

Anonymus 7 W. uti videtur exemplo *statuum* ita vili atque usus est Sopater 4-5 W. 42, 6 R. οὐκέτι elisione neglecta lemma Sop. 5 W. Anon. 7 W. Pg; 48, 13 R. χρήσεται indic. post ἐὰν lemma Sop. 5 W. Anon. 7 W.; 72, 11 R. καὶ soc. om. Sop. 4 W. Anon. 7 W.; ibique a plerisque, non solum a bonis codicibus ambo deseruntur.

7, 424, 31 W. Anonymus 7 W., ubi Nilus ipsius Demosthenis textum expressit (ἡθροισί), Sopatro 4 W. duce ἔθροισί ponit (cf. ad Dem. 18, 114 adn. Butl.).

Anonymus Vδ cum Sopatro 5 W. consentit 76, 11 R. τὰ ἐν Πόλφ, ubi etiam Pr codex (e Py familia recentiore) consonat.

Planudam nusquam deprehendi Sopatri lectione usum; nam 51, 13 R. ὀρικῶς solum ut v. l. (cf. Pa Va Vb Vf) ap. Sop. 4, 404, 26-7 W. (cf. ibid. lin. 31) occurrit, sed etiam eodem modo ap. Anon. Vδ; tum sola ὀρικῶς lectio invenitur eo loco in plerisque codicibus (Ac PgLa Vγ agmen aperientibus). Contrariam Sopatri 5 W. lectioni ὀρικῶς Planudes dat ὀρικῶς lectionem 80, 1 R.

Sed 36, 3 R. (τῶν κερ. om. Sop. 5 W. sch. Va) scholia Va sola solam tradunt Sopatri 5 W. lectionem. 53, 15 R. (αὐτῶν om. Sop. 5 W. sch. Va) aliquot recentioribus sociis, 34, 2 R. autem (εἶτα Py Sop. 5 W. V) et 81, 2 R. (τοῦ om. Sop. 5 W. Nil. Anon. 4 W. Anon. 7 W.) quibusdam praecinentibus. E Sopatro 4, 402, 21 (ubi πατρός pro πρὸς inepte W.) nominatim afferunt scholia Va 23, 8-10 Kow. (ad Hmg 50, 20 R.) de πρὸς praepositione redundante, accedit Vb codex qui m. 1 hanc praepositionem om. Simile igitur veri fit demum a Doxapatre advocatum fuisse Sopatrum 5 W.

Aliter atque ap. Syr. et Marc. P familia longissime a Sopatro abhorret.

Minores codices adeamus, ubi soli cum solo Sopatro conveniant. Hic quoque Pfw codices a Sopatro singulas lectiones decerpunt. 33, 13 R. καὶ coniunctio duobus participiis intertexta Sopatri 4 W. commodam indolem spirat. Vox idem fere significans γίνεται ponitur pro εἰσάγεται 49, 10 R. (Sop. 5 W. Pfw Pls; γίνεται καὶ εἰσάγεται sch. Pl).

Sopater 5 W. δὴ concinnius collocavit 35, 4 R., idque Vf Pl codices receperunt, quorum Vf codex iam nobis notus est Sopatri 5 W. comes Py codici in οἱ articulo omissis assensus 39, 16 R.; τὶ post ἕτερον a Sopatro 5 W. omissum 39, 6 R. solus Pl codex probavit; οἱ articulo a Sopatro 5 W. addito 45, 20 R. solus Pk codex adnuit. Idem Vf codex Sopatri 5 W. variam lectionem ἀντιστρέφουσα pro ἀναστρέφουσα (etiam Sop. 5 W.) 50, 20 R. cum La (et Vn codicibus) amplexus est. Καὶ adverbio et substantivo cum praepositione coniuncto (ἀπλῶς, κατ' ἀρχαίως) interpositum 65, 16-17 R. (cf. 33, 13 R., ubi καὶ coniunctionem inter duo participia insertam secuti sunt soli Pfw codices) solus e Sopatro 5 W. recepit Pp. Haec recentiorum cum vetustissimis sparsa foedera explicantur trium interpretum admixtione ad Anonymum 7 W. ab Anonymo Vδ et Doxapatre novata; cf. *Comm. cod. Vat. Gr. 107 in Hmg praef. XXIV Kow.*

His recentissimorum codicum cum Sopatro 5 W. commercii a reliqua codicum caterva destitutis conici libet Sopatrum 5 W. esse demum recentius post tres interpretes compositos editum, editionem autem principem eiusque apographa vulgo nota non fuisse. Gravitate igitur argumenti levitas lectionum a me in Sopatro 5 W. detecta defendi non potest.

His collatis Sopater evadit quamquam ingenio Syriani captus, tamen multo quam ille cautior, tritae viae, quae in Py codice patet, sectator, critica quidem arte minime pollens nec hac in re duobus

aliis interpretibus superior, sed solum in parvis temerarius. Propriam sibi Sopater patefecisse viam videtur ideo quod Nilus admodum ex eo pendet (Gloeckner *RE* III A 1002-6), e Nilo autem doctrina et lectiones Sopatri defluerunt in Anonymi 7 W., Doxapatris, similium commentaria. Inter Syrianum et Marcellinum plurimum quam illi suffragio fruitur propter securam doctrinam, sed vix singula verba curantem. Plus quam Syrianus, cui se in multis adiunxit, Anonymo 7 W. acceptus fuit. E Syriano et Sopatro aequae hausit Marcellinus. Quamquam Sopater 5 W. memoriam recentiore exhibet quam Sopater 4 W., sed Py ramo addictus manet.

Multo minor Marcellini apud posteros auctoritas fuit. Py codicem Marcellinus vel solum octies vel eius cum Ph codice consensum sexies sequitur, solus Ph codicem semel; 32, 7 R. (cum Pfw codicibus); cum Anonymo V δ autem bis: 53, 1. 86, 23 R.; recentius igitur Ph exemplum idque raro respicit. Bis $\delta\epsilon$ pro $\tau\epsilon$ scribit 32, 7. 53, 1 R., quod videtur esse corrigentis, non ita legentis; priore loco Pfw codices mutatam ap. Marcellinum $\delta\epsilon$ pro $\tau\epsilon$ particulam soli praeter Ph codicem receperunt (at idem Marc. antea eam cum scholiis Ps omiserat), posteriore Marcellinus solum V δ codicem (supra $\tau\epsilon$) secum traxit. 38, 21 R. mutatam a Marcellino verborum collocationem iidem soli Pfw codices expresserunt. 86, 23 R. $\alpha\nu$ particula ad potentialem in Ph codice omissa, quod idem habet post Marcellinum Anonymus 7 W. et V δ , certe non iudicio sed exemplo corrupto debetur. Codicum Phy consensum semper cum **V** familiae vel uno codice tutatur, bis cum tota ea familia. Phy familiae igitur exemplo uti videtur, et quidem recentiore.

Ideo non minimi momenti erit eos locos examinari, ubi Marcellinus prodeat Phy codicum auctoritate non munitus. Hi loci sunt decem numero. Quattuor locis prodit **P** familia aut Pc aut Pa soli, item quater Va, quem ad Pa vulgatam proxime accedere dixi; cf. sch. Va praef. VIII. Bis etiam scholia Va. Pb Vh Pn singulis locis eadem vel similia praebent (cf. *ibid.*).

Bis **P** codicibus Py Vc Ba (Ac) codices adduntur. 48, 19 R. (om. $\alpha\lambda\iota$) cum solo Marcellino Po solus censetur; eum codicem ostendi praef. XIV—XV aequa ex parte Phy et **P** familiarum lectiones exprimere. Solus soli Marcellino suffragatur Pr 59, 4 R. ($\acute{\epsilon}\tau\epsilon\rho\alpha$ pro $\acute{\alpha}\lambda\lambda\alpha$), qui est Phy familiae (praef. XVI); praeterea sexies prodit. Eiusdem familiae codex Pq (praef. XVI) est, qui 38, 1-2 R. cum Marcellino et Anonymo V δ $\pi\rho\acute{\alpha}\gamma\mu\alpha\tau\omicron\varsigma$ omittit, ubi id substantivum supplet in ras. m. po. Vh, quem cum Vd codice et cum Pno codicibus commu-

nem **P** familiae cum Phy familia vulgatam efficere dixi praef. XIX. Satis attulisse videor ut probarem Marcellinum adhiberi in nunc demum apparente Phy memoriae cum **P** memoria coniunctione et uti *statuum* textu in **V** familiae codices recepto. Qua in re videtur Syrianus ei viam praemunivisse.

Georgii aetas fortasse eo declarari potest quod ei Syriani lectiones aliquantum, Sopatri satis, Marcellini haud raro notae sunt. 83, 21 R. solus solius Ph codicis lectionem ἐπιγνωσόμεθα pro ἐπέγνωμεν recepit. 47, 20 R. pr. και om. Syrianus R. et Vγ soli. 80, 20 R. κυρίω vulgo, s supra Ph, κυρίως Pγ. In Georgii capitibus Anonymi commentario adiectis duo Vh et Mon. codices, qui sunt **P** familiae, 89, 1 R. ἂν ἐθέλωσιν tradunt: quae lectio praeterea soli Ph codici nota est. Uno loco 57, 4 R. inter Syrianum et Georgium intercedit Marcellinus, cuius quoniam solius soli Georgio notas fuisse lectiones nusquam apprehendi neque usquam solius Ph codicis lectionem codicibus **V** familiae ignotam a Marcellino ministrari Georgio video (cum tamen talem Ph codicis lectionem 53, 1 R. δὲ pro τε Anonymus Vδ e Marcellino recepisse videatur), hanc 57, 4 R. lectionem extra quaestionis cancellos pono. 76, 13 R. κατὰ ταύτην pro κατ' αὐτήν Ph codicis et Georgii lectionem consentaneam excipiunt Anonymus Vδ et codex Vk, tum La, qui decies cum Georgio consociatur, tum Vde Pm codices; La codicem Ph Ba Ac codicum societatem amplexum esse novimus e praef. VII—VIII. Georgio Ph codicis memoriam secuto solus e **V** familia Ac codex (90, 6 R. μὲν add. post διαιρείται; μὲν aliter collocaverunt: Vc, deinde erasum, et Ba) adest, ubi quod Vb et Pr inter alios censentur, suspicor Phy memoriae contaminationem recentiore apparere: praeter enim hunc unum locum nusquam **V** familiae codices Georgii cum Ph codicis memoria consensui se adiungunt. 87, 12 crasis κἀν-ταῦθα neglegitur in Ph codice, item a Georgio, consentiente (inter alios) Vb codice. 74, 18 R και addiderunt Ph codex, Georgius, tum inter alios Pr codex.

Py quia latiore alveo quam Ph defluxit, nusquam solus soli Georgio praecinit; sed Pr eius assecla 72, 5 R. (ἦτις pro ἦ) apparet; ita etiam hic recentior Py memoriae ramus emicat. Idem efficitur e Vb codicis, qui plerumque Py codici (etiam hic una cum Georgio) paret, cum Ph codicis socia inter alios in Georgio ornando opera: 87, 12 (cf. supra). 90, 6 R. (cf. supra). Vb cum Georgio censetur 80, 4 R., ubi etiam Syrianus R. 32, 8 R. in elisione neglecta Vb solus Syriani R. Sopatrique 5 W. lectionem communem excipit. Multo minus saepe Pr codex adest. **V** familiae codices sine Phy familia quater

coniunguntur, sed etiam hic 80, 8-9 ὁ πέντης p. ἐπανήκεν Pl, 87,13 φαί-
ται Pr, 90, 12 R. ὅτε pro εἰ Vb comparent. Solo loco 66, 2 R. solus Ac
cum solo Georgio (Pγ Vγ) articuli τοὺς ante στρατηγούς praetermissio-
nem communem habet. Ac cum Py **P** 73, 2 R. (εἶτα), tum cum Ph
Pdlr (90, 6 R. μὲν p. διαρπείται) Georgio se adplicat.

Probabile fit usum esse Georgium *statuum* exemplo aliquanto
ad Py codicem propius accedente. Ut apud Syrianum et Sopatrum,
ita etiam hic suspicor lectiones Hermogeneas e recentioribus codi-
cibus emendatas esse iam in Pγ, multo acrius in Vγ codice. Eo pacto
traditionis indirectae auctoritas admodum debilitatur.

73, 4 R. γὰρ ἀντιθέσει Pγ **P** Va plures (Pb Vhlm Pelmnovεδμ):
scholion minus videlicet in textum delapsum in parte memoriae: cf.
in praef. XIII eandem fere (Georgio duce) codicum catenam, et quae
ibi de antiqua vulgata edisserui.

Minus saepe **P** familia Georgium quam Marcellinum sequitur,
uno solo loco sine Phy familia eiusque progenie. 59, 19 R. ἀποθέσθαι
Pγ **P** contra καταθέσθαι Phy **V** Vab PgLa Vγ Vδ (cf. Syr. et Marc.)
plerosque recentiorum: manifestum est genuinam Hermogenis vocem
a Georgio emendatam et in **P** familiam receptam esse. 65, 13 R. καί
om. Pγ Pc, supra m. po. Vb. 79, 4 R. τε om. Georgius et Pc, supra
exh. Anon. Vδ. Qua in re Georgius Sopatri similior est (cf. etiam ea
quae de Nilo tradidi) quam reliquorum e tribus interpretibus.

Nunc locos examinemus quibus Georgius prodeat nulla e tribus
codicum familiis adiutus. Ita sparsi sunt codices hoc devio Georgium
tramite secuti, ut vix quidquam affirmari queat praeter id quod ea
e turba sunt qui textu ab Anonymo adhibito utantur. Itaque textus
statuum historia intricatior efficitur ea re quod praeter codicum fa-
milias respiciendae sunt scholae earumque magistri qui textum inter-
pretati seu lemmatis praemissis seu textu integro per singula capita
praemunito tamquam fontes memoriae exstiterunt, quae solum ex
parte codicum nititur memoria, quia et interpretes delectum faciunt
et propria incutiunt, et qui ex eis hauriunt, singulis locis id faciunt,
ubi id persuasum sibi habent.

Codices recentiores Georgii comites sunt hi: Pdefwklnoqrsuvθz;
hos omnes praefationis paginis VIII. XII. XVI. XVIII. XXII—III pro-
bavi codicum Phy familiae interesse, praecipue autem ad Ph codi-
cem accedere. Nusquam igitur Georgius a Phy familiae commerciis
aberrat, sed multo eam vastiorem amplectitur, quam antiquiores
interpretes. Quod bina ratione explicari potest. Aut enim Georgium
a recentioribus respici accipiemus, sed tum lectionum eius origo igno-

rabitur, aut e recentioribus emendatum concedemus, quo pacto etiam altera difficultas amovebitur, sc. Vγ codicis diversae lectiones, quae eadem recentiores esse e codicum recentiorum cum Vγ codice congruentiis demonstrantur.

Georgii codices Pγ Vγ etiam alio modo in lectionibus *statuum* inter se differunt; ex. c. 59, 19 R. ubi Vγ novam a Georgio propositam lectionem non recepit, vetustam et universae memoriae repetivit.

Nec Nilus Marcellini vestigia premit; nulla enim invenitur in *statibus* lectio ambobus communis, una autem cum Syriano (72, 11 R. ἐπιπίπτει Syr. 4 W., Nil.), quattuor cum Sopatro communes Nilo. 38, 17 R. ὡς γενικὸν soli Sopater 5 W. (ὡς om. Sop. 4 W.) et Nilus scripserunt. Hoc videtur novatum esse in Sop. 5 W. Nec Phy nec V familia prorsus omnibus locis censentur, soli codices Vb et Vδ usque comparent. Quorum prior testatur, ut primo aspectu apparet, recentius Phy familiae exemplum praesto fuisse etiam Nilo, Anonymus Vδ autem idem sibi exemplum vindicat.

Ipsa Nilus usus est codice *statuum* multo Ph codicis quam Py similiore. Quoniam apud Syrianum 4 W. Sopatrum Marcellinum Georgium Py codex frequentior est, diversam viam in textu *statuum* adhibendo secutos esse interpretes recentiores concedendum est.

Quid vero existimandum est de locis duobus quibus Ph codicem in tanta codicum turba soli Nilus et Anonymus Vδk secuti sunt? 60, 8 et 77, 3 R. Ph (Nil.) Vδk add. δὲ. — 32, 7. 53, 1 R. δὲ pro τε Ph Marc. Pfw priore loco, Ph Marc., in textu Vδ, posteriore. Recentius esse in Ph exemplum introducta neque pluris aestimanda duco motus eis quoque quae sequuntur.

67, 8 R. κακοῖς omiserunt elegantius, quam ipse Hermogenes scripsisse videtur, Ph Nil. Vδk. 70, 17 R. scholion θετοῦς ποιούμενος pro τιθέμενος fluxit in eosdem quattuor codices, noverat id Syrianus R. quoque, et m. 2 Ac vestigium eius memoriae conservavit. Ita etiam 59, 7 R. ἀπὸ post συμπλεκόμενον Ph Nil. Vδk suppleverunt non necessario; συμπλεκόμενων, om. ἀπὸ Pγ Vγ.

87, 2 R. ἐν pro ἐπὶ Ph Nil. (Vb Vδk Vq Pq), quam emendationem (vanam, cf. enim lin. 1 ἐφ') iam Marcellinus noverat.

74, 11 R. ταξιαρχοῖς exhibet Nilus cum Ph Pa Va Pb codicibus et Anonymo Vδk; -αις elegantius Py V Anon. 7 W. PgL a Pc Vc Vγ et recentiorum plerique; eandem varietatem in Herodoti et Platonis codicibus inveniri Liddel-Scott-Jones docent.

Cum V familia tota Pa codex Ph codicis et Nili lectionem exhibet 61, 21 R. ἐστὶν (pro εἶσιν Py La Vb), ubi copulam om. Sop. 5 W.

Py Vy Pc. Tres rami apparent vulgatae. In Sopatri 5 W. cum Ph codice divortio Ph codicem malim, interpres enim elegantior sibi visus est, opinor.

Numquam apud Nilum **V** familia tota cum Py memoria coniuncta prodit, aliquoties cum Ph aut Phy memoriis, tum sine eis.

54, 4 R. opt. εἴη post ἐάν, qui usus vulgatam pervagatur, solis Ph Nil. Pfw traditur. Talia singula Pfw codices cum omnibus interpretibus communia habere ostendi, fortasse non ex eis consulto collecta, sed sensim contaminata; nam 66, 15 τὰ articulum omissum non solum Nilus et Pw testantur, sed etiam m. 1 Vc.

42, 5 οὖν om. Nil. solo Py (La Pr) codice suadente. 67, 14 R. νῦν om. Py Nil. Vg, m. 1 Vb Pr; 83, 2 R. δευτέρα pro δὲ ἑτέρα Py Nil. Vδ Pqu, sim. Pr; omnes sunt variae lectiones (non interpretamenta) recentioris Py memoriae.

66, 12 R. νομοθέτου εἰ ἐπιπίπτει mutata verborum collocatio Py (Ac Vl) codice tradita nititur testimoniis Georgii et Nili, latius propagata cura eorum qui elegantiam probavisse videntur.

Phy familiae concordiam raro **V** familia destituit apud Nilum. 85, 1 R. articulus (ὁ ante ἀποκήρυκτος) in exemplo recte (quia ὁ ἐπιμείνας participium est) omittitur Phy Nil. (Vb Vgm Πονεμ, er. Pr).

Non casui tribuerim quod Phy familiae concordia apparet demum 67, 1-2 R. (ἐμάθομεν p. στοχασμῶ) et quod Py codicis lectio cum Nilo congrua intra hanc partem solum bis (42, 5 om. οὖν; 60, 17 R. θορόβου) deprehenditur. Item La codex, qui cum Pg codice assidue Nilum sequitur, ultra 67, 22 — 81, 20 R. non prodit; similia iam praef. XIII de Pn codice animadverti; cf. etiam Vf codicem. Hanc La codicis inconstantiam propterea cum Phy familiae sero demum conspicua concordia coniungo quod etiam post p. 81, 20 R. semel solummodo cum hac familia unisona consonat: 83, 20 R. (διπλοῦν ῥητόν), ubi etiam Georgius et alter Anonymus 7, 666, 6. 9 W. testantur hanc Phy La codicum societatem non *statuum* exemplo a Nilo adhibito tribuendam esse. Nam in Georgio ambo Ph et Py codices concordant ibique semper accedit La, qui codex Georgium minus saepe quidem quam Nilum, sed nullo (ut etiam ap. Nilum) veterum hac in re arbitro sequitur. Nilus igitur serius adhibuisse Phy familiae exemplum recentius et nostri similius videtur. La codex autem, qui omnes quidem interpretes exprimit, sed Nilum frequentissime, videtur solum in eis lectionibus, quas interpretibus desumpsit, antiquius Phy exemplum sequi, ipsius autem claret Phy exemplum recentius multo quam alterum Nili exemplum fuisse. Quale autem fuisset, accuratius

in praefatione scholiorum La codicis a me edendorum descripsi: e **V** familia Ba codicis proximum, sed Phy familiae propius, quam est **V** familia; qua re optime designatur aetas La exempli Nili aetate inferior. Ut La codicis commentarium, ita etiam *statuum* textum in La codice expressum verisimile est contaminatum esse e trium interpretum textu et Nili; etiam ea re designatur saeculum undecimum, quo viguit Doxapatres et similes eius Anonymi Vδk. Quae contaminatio propria est interpretum, i. e. scholae magistrorum. Propterea textus *statuum* passus est mutationem, quae solis codicum necessitudinibus explicari nequit, neque usquam ars critica, si sola *statuum* textui adhibebitur, sufficiet ad eius textus originem et vices enodandas.

Nilum retractavit Anonymus 7 W., sed ita ut saepius lectiones e *statibus* depromptas exhibeat diversas, ex. c. 52, 13 R. κατηγορούμενα. Tum singuli Anonymi codices, ut alibi, ita etiam his in lectionibus differunt, ex. c. ibid. cum Nilo faciunt Pc Vu. Denique Anonymus ipse varietatem lectionum noverat; cf. pp XI—XII. E loco 59, 19 R., ubi alteram lectionem καταθέσθαι Phy Anon. 7 W. **V** PgLa Vab Vγ Vδ plerique codicum minorum, alteram ἀποθέσθαι Pγ Anon. 7 W. **P** exhibent, apparet memoriae divisionem a solo Georgio inductam referri ab Anonymo. Eodem animo Anonymus erga omnes interpretes fuit: consuluit omnes, quo recentiores erant, eo frequentius; Nilo praetulit lectiones Georgii complures, ut etiam praeter Nili consilium tres interpretes aliquoties secutus est.

90, 10 R. articulum ἡ prave om. soli Anon. 7 W. Pγ Pd; 71, 7 R. πρόσωπά ἐστι τὰ κρινόμενα articulum om. soli Anon. 7 W. Vγ Pd. Cum Pd codex nec Georgio neque Anonymo 7 W. multum suffragari videatur, communis Py memoriae ramum quendam obscuriorem Pd codice significari existimandum est (cf. praef. XX de 52, 16-7 R. Pc Pd Ve).

Anonymus 7 W. codicem *statuum* adhibuit multo similiorem Ph quam Py codicis. Ambo ap. eum consentiunt raro, adsentiente aut Georgio recentiore (49, 8 R. γίνεται Vγ; 90, 3 R. φεύγει p. φόνου Vγ) aut Nilo (38, 23 R. ἀνδίστησιν) aut PgLa (49, 8 R.; 57, 2-3 στρατηγὸς προδοσίας ἐδέθη PgLa; 88, 19-20 ἐκώλυσεν p. τοῦτο PgLa; 90, 3 φόνου p. φεύγει PgLa; 40, 7 R. διανοίας μόνας Pg) aut Anonymo Vδk (38, 23 ἀνδίστησιν Vδ; 40, 7 διανοίας μόνας Vδ; 45, 10 R. Vδ; 88, 19-20 ἐκώλυσεν p. τοῦτο Vδk; 90, 3 R. φόνου p. φεύγει Vk): sed iidem codices eodem laxo modo apparent etiam ubi Anonymus 7 W. Py codicem sequitur. Itaque Anonymus 7 W. utitur exemplo *statuum* simili eius quod Anonymus Vδ adhibuit. Etiam eas quae ap. solum Anonymum 7 W. inveniuntur Ph codicis lectiones recentiores esse consideremus oportet; ex. c.

41, 4 R. δὲ omissum; fortasse etiam 57, 14 R. στρατηγῶν pro στρατηγός emendationem non vetustam, quippe quae placuisset vel uni ex antiquioribus interpretibus. Hoc modo etiam nonnullae aliae ap. alios interpretes obviae lectiones cum Ph codice solo communes explicandae videntur: eorum aetatibus aut solum in eorum exemplis eas prodiisse; vetustissimae enim lectiones, etiamsi essent erroneae neque ad ipsum Hermogenem referendae, latius patuissent.

78, 23 R. παραμένει Ph et Anonymi 7 W. codices W. exhibent soli; genuinam lectionem παραμεινεί restituerunt in Anonymo 7 W. P Vb Vu codices: genuinam dico sensu, nam litteris maiusculis scripto primo exemplo multisque postea exemplis sero demum orta est varia lectio, fortasse hic et illic, fortasse uno solo in exemplo, cum esset e proximo περιέσται emendatu facillima.

Quaeritur sitne Ph codicis lectio ap. Anonymum 7 W. obvia usque ad Anonymi Vδ(k) aetatem e primo Ph pervagata an solum ex Anonymo 7 W. ab Anonymo Vδ(k) excepta. 85, 2 R. νήος Ph Anon. 7 W. Vδ; 89, 20 R. δέδωκε pro ἔδωκε Ph Anon. 7 W. Vδk. Etiam enim contra Ph codicis lectionem Anonymus 7 W. et Vδ consentiunt 57, 2 R. in τις pronomine omissio. Quoniam tamen uno solum loco id obvenit, Anonymus 7 W. autem pendere ex recentiore Phy familiae exemplo demonstrabitur, ideo aptius non ex Anonymo ipso verum ex illo recentiore fonte repetatur. 90, 15 R. in elisione neglecta (τοῦτο pro τοῦθ') congruunt soli Anon. 7 W. Vδ Pn: etiam hac in re ad vulgatam reducimur. 88, 20 R., ubi ad Ph Vδk codices Pvp. accedunt, omittitur subiectum ὁ νομοθέτης et subaudiri potest; sed sero in Ph memoria id omissum esse ostenditur e recentiorum testium cum ea consensu. Etiam locis 40, 7 R. κατ' αὐτὸ; 57, 2-3 R. προδοσίας στρατηγός ἐδέθη (solus Anonymi 7 W. codicum Pc); 57, 16 R. ὁμολογῶντας; 57, 19 R. ἐφ', ubi Pk aut solus aut ab uno recentissimorum Pε (57, 19 R.) et Pr (40, 7 R.) eadem exhibente adiutus cum Anonymo 7 W. consentiens reperitur, prohibemur ne loco 88, 5 R. om. τῶ ante συλλογισμῶ, ubi Pk cum Anonymo 7 W., Ph codice praemonstrante, deprehenditur in articulo omittendo congruus, antiquitatis quidquam tribuamus; sed suspicionem movet quod Anonymi 7 W. codex Pc eum tuetur: at idem codex apud Anonymum 7 W. solus cum Pk solo verborum collocationem tradit diversam a reliquis 57, 2-3 R. Solorum Ph Pk codicum lectiones attuli sch. Va 107 praef. XXIII (81, 19 R. 90, 12 R.), non intercedente ibi Anonymo 7 W., ambas vulgatae. Ea quae nunc de Pk codice exposui mire conveniunt cum codicis eius descriptione quam sch. Va 107 praef. X—XIII dedi. Pk codex igitur non Ano-

nymi 7 W. exemplo usus esse videtur, sed *statuum* recentiore Ph memoria. 57, 16 R. ὁμολογοῦντας Anon. 7 W. Pk pro ὁμολογήσαντας atticistae, non Anonymi 7 W. esse videtur. 40, 2 R. περὶ ἐν ἡ περὶ πλείονα, alt. περὶ add. Anon. 7 W. Pru. 40, 7 R. κατ' αὐτὸ (pro καθ' αὐτὸ), quam lectionem interpretatur Anonymus 7 W., exhibent Pkr codices. Ambobus locis (cf. etiam 91, 15 R. δημοσίων Anon. 7 [Pab Vh], Ph Vδk Pr) Pr codex Pyh memoriam recentiorem prodit.

Soli Py codici cum Anonymo 7 W. concordi saepius **V** familia accedit; quod numquam accidere apud Nilum docui. Quae tamen **V** familia bis (71, 17 R. ἐπόμενος ὀρθῶς ἄν τις; 91, 8 R. ἐπ' v. l. Anon. 7 W.) Ph codicem Anonymo 7 W. consonum ornat. E minoribus Vg, tum Vbl (44, 10 R. Anon. 7 W. Vl soli), Vu Plqrs Pp, imprimis autem Pu apparet (cf. sch. Va 107 praef. XVIII).

La codex qui tamquam colligat Anonymum 7 W. cum Nilo, in medio amborum positus, apud Anonymum 7 W. ante 49, 8 R. non prodit. Quod quoniam ab hac quoque parte largior fit copia lectionum Nili, argumento est cum Nilo cohaerere La codicem arctius quam cum Anonymo. PgLa Vδk prae ceteris in Anonymi 7 W. catenis conseruntur.

Pfw codices etiam Anonymo 7 W. soli parent soli 40, 2 R., ubi add. ῥητὸν expletivum; 57, 15 R. προδότης pro προδιδόντας Anon. 7 (Vu) Pw.

Scholia Va 106, 2 sola cum solo Anonymo 7 W. in collocatione mutata congruunt. Quod e recentiore vulgata cieri ostenditur loco 39, 17 R., ubi omittuntur ea (ἡμῶν τι) quae omitti possunt ap. Anon. 7 W. et in scholiis Va, accedit autem Georgius rec. (Vγ).

44, 10 R. Anon. 7 W. et Vl soli; cf. 81, 19 R. ὅτι pro ὡς Nil. et Vl soli; 66, 12 R. νομοθέτου εἰ ἐπιπίπτει Py Georg. Nil. Ac Vl soli.

Pδ cum Anonymo 7 W. et cum Ph codice solis 37, 16 R. εἰ δίκαιον, εἰ συμφέρον in loco plurimae et admodum pristinae variae lectionis.

Itaque codicem, qui proprie Anonymum 7 W. sequeretur, inveni nullum. Codices autem quos animadverti constanter cum Anonymo 7 W. censi, non eum probavi sequi, sed Phy familiae exemplum recentius. Item ostendi Anonymum 7 W., quamquam propterea quod in **P** familiae codicibus traditur, **P** scholiorum nomine designatur, admodum raro cum *statuum* textu, qui eius familiae est, congruere atque in ipsius Anonymi 7 W. varia lectione **P** familiae codices Ph codici assentiri; cf. etiam 92, 4 R. om. τὸ. Uno solo loco 57, 3 R. στρατηγῆ codicem Anonymi 7 W. Pb(Vu) cum eiusdem **P** familiae codice Vh (m. po. Pg Vn) consentientem repperi, sed infra docebo

Py familiae hic inesse momentum quoddam. Etiam 81, 22 R. ἔδει P familia (Ac Va) cum Anonymo 7 W. contra Phy familiam et Sopatrum 4 W. coniungitur communi recentioris vulgatae vinculo.

Praeter haec duo, cum Phy familia dico affinitatem et a P familia distantiam nihil inveni in *statuum* memoria quod sit Anonymi 7 W. proprium. E Nilo pendet totus Anonymus 7 W. praeter id quod Py V consensum non vitat, ut ille. Ubi autem differt a Ph Nilo Vδk, ut in Ph-Py sed nescio an prisca varia lectione 74, 11 R. ταξίαρχαις, rectam lectionem amplectitur. Ceterum Anonymus 7 W. satis habet varias lectiones respicere, antiqua auctoritate textus emendandi caret. Ne unum quidem locum inveni quo Anonymum 7 W. propriam induxisse aut quo a posterioribus ei esse desumptam lectionem suspicatus sim. Longiores codicum post terga catenas ducit eam ob causam quod utitur vulgata aliquanto recentiore et iam propatula.

Syriani R. lectio 52, 17 R. καὶ αἱ, ubi reliqui om. αἱ, ex Anonymo 7 W. aut eius aequalibus hausta est ab Anonymo Vδ.

Neque Sopatri ulla lectio solius ap. solum Vδ prodit.

Marcellini quod unam lectionem 38, 2 R. om. πράγματος cum solo Pq codice communem habet, e rasura in Vh codice, ubi m. po. suppletum est vocabulum πράγματος, elucet in Phy vulgata (cf. de Pq codice sch. Va praef. XVI et XXIII) praetermissum id fuisse.

Itaque Anonymus Vδ, qui e Doxapatre qui denuo commentum trium accivit ut Anonymum 7 W. adaugeret, pendet, hoc solummodo in commentario exhibet, textu *statuum* autem utitur suae aetatis. Veri simile est vix umquam quemquam textum continuum e tribus interpretibus cuiuslibet exstitisse.

Georgium tantum ex Anonymo 7 W. notum Anonymo Vδ fuisse probabile est, siquidem praeter 70, 3 R. (τοῖν om. Pγ Anon. Vδk soli) et 86, 14 R. (διακαρτεροῖεν Georg. ap. Anon. 7 W. et Vδk soli) nullum aliud occurrit testimonium, in quo Georgius praeter reliquos coniungatur cum Anonymo Vδ. Gloeckner, *Ueb. d. Komm. d. Joh. Doxap.* 1, 27 adn. 2 Georgii ipsius cognitionem Doxapatre vindicat; sed etiam ille locus Nilo debetur.

Sed ne Nili quidem lectiones Anonymus Vδ ipse inspexisse videtur; quater enim (59, 7 R. συμπλεκόμενον ἀπὸ Ph Nil. Vδk; 67, 8 R. κακοῖς om. Ph Nil. Vδk; 70, 17 R. θετοῦς ποιούμενος Ph Nil. Vδk; 77, 3 R. τὸ δὲ Ph Nil. Vδk) adversus reliquos codices uno Ph codice excepto consentit cum Nilo; illius igitur Ph exempli recentioris lectiones sunt; quarum permultas solus exhibet.

57, 2 R. τις omissum testantur soli Anon. 7 W. et Anon. Vδ, sed loco maxime variae lectionis; ipsum τις aliter collocatur in Pk codice. Quando igitur nullo alio loco inter solos Anonymum 7 W. et Anonymum Vδ convenit, Anonymum 7 W. in lectione quidem comparanda ab Anonymo Vδ consultum esse haud crediderim.

Sin propria opera non videtur Anonymus Vδ textum constituisse neque advocavisse vetustiores textus, qualis olim exstiterat, testes, quaeritur quonam tandem illo suae aetatis textu usus sit.

In ca 247 locis a me examinatis, quibus Vδ(k) prodit, 89-es Ph, 42-s Py, 49-es Phy codices censentur. **V** familia aut tota aut singuli eius codices 82-s occurrunt. Etiam hic igitur Phy familiae exemplum quaeramus oportet, scilicet non illud quale primis interpretibus praesto fuerat, sed quale aetate Anonymi Vδ (aut in genere Doxapatrea, ca XI s. p. Chr. n.) exstiterit: iam **V** familiae propinquius.

Id exemplum satis circumscribi potest, 125 locis enim Phy familia aut singuli eius codices sine **V** familia aut eius codicibus produnt. Ph ramum distingui dixi. Eum nunc aut nudum aut paucis aliis ditatum eximam e codicum turba, quo clarius, quonam redeat, quorum porrigatur, censendi sit potestas.

18-es soli prominent Ph Vδk. Praeterea bis Ph Vδ soli: 60, 5 R. τούτ' in elisione observanda; 80, 18 R. ἀπαντήσει Ph Vδ, ubi etiam supra m. 1 Vc; mendosa verborum genera medii aevi graecitatis esse solent. Semel Phy Vδ soli: 60, 4 R. om. ἐκ τῶν παρεμμένων; cf. 46, 21 R. γάρ om. Phy Vδk Pr, supra m. po. Vb Vg; ibid. οὕτω om. Phy Vδk, mg m. po. Vb Vg; 73, 14-5 R. copulam add. Phy Vδk Pr. Praeter expectationem id evenit; in tanta enim codicum farragine tamque recenti aetate vix prodire solent singula paria. Suspiciamus sit fortasse quispiam id quod nunc habemus aut eius simillimum decimi saeculi exemplum advocatum esse ab Anonymo Vδ separatim ab illis locis ubi Ph codicis lectiones ex aliis codicibus defluerunt in eum. Sed tribus locis (59, 7 R. συμπλεκόμενον; 67, 8 R. κακοίς; 77, 3 R. τὸ δὲ) huic pari Nilus, uno loco Marcellinus et Anonymus 7 W. (86, 23 R. om. ἄν, ubi Ph Vδ accedunt; 39, 21 R. μὲν οὖν et 80, 18 R. ἀπαντήσει Vδ solus cum Ph solo spectantur), duobus (85, 2 R. νηός Vδ solus; 89, 20 R. δέδωκεν Vδk) Anonymus 7 W. se adiungunt. Quid porro? Solum duas (47, 6 R. ἀπάντων; 58, 8 R. πεφρονεμένος ὁ ἀνήρ) ante 65, 12 R., reliquas in altero (i. e. ab antilepsi) *statuum* dimidio! Ubi etiam illae interpretibus quoque notae Ph codicis lectiones inveniuntur omnes, praeter unam 59, 7 R. cum Nilo communem! Quibuscum conferas velim ea quae ipse de Nili exemplo sub alterum dimidium recentiore ob-

servavi p. XXV et quae in commentario Va observata cum Keilii simili in Anonymum 7 W. observatione contuli praef. p. XXXII. Syriani de priore *statuum* dimidio expositione 75⁰/₁₀ totius opusculi occupantur. Interpretatio singulorum lemmatum e solo prooemio et capite *de methodo* conservata est. In trium interpretum commentario sex e decem omnibus posteriores *status* 110 pro 808 totius tractationis paginis Walzianis continentur; etiam hic sub finem alieni fontes advocantur. Nimirum ipse Hermogenes se accuratius coniecturam tradere excusat et tres priores *status* duplo auctius quam septem sequentes expedit; verum id ratione tractandi, non lassitudine explicatur. Unus solus interpretum invenitur pari cura omnes *status* prosecutus: Sopater; cf. eius *Quaestionum divisionem* 8 W., ubi antilepsis incipit p. 126, opus totum autem absolvitur p. 385, i. e. coniectura et finitio solummodo tertiam voluminis complent partem.

Effici videtur antiquius negligentiusque *statuum* exemplum distinctius translucere in dimidio minus ab interpretibus trito; scilicet usu usque ad nostra tempora in scholis proprio vexabantur initia auctorum, vere nascente minuebatur industria cum magistrorum tum praecipue discipulorum. Ubi textus negligitur, ibi priscum Ph exemplum dominari docui in inquisitione in textum scripti *de vi oratoria* facta; quae inquisitio prelis ut committatur, commodiora tempora patienter expectabit. Diminutae ca reliquos *status* industriae occurrisse videtur Nilus (qui a 36, 6 R. incipit, i. e. a *methodo*) et recentius adhibuisse in altero dimidio exemplum; nam extra scholas exstitisse exempla pari studio et aequae assiduis vigiliis usque ad finem *statuum* curata efficitur e mea textus constitutione in qua eadem prorsus codicum partes ab initio ad finem manent tot codicum auxiliis custoditae; propterea etiam ab hoc nostro textu Anonymi Vδ textus adeo per totum opusculum aequae differt. Anonymus 7 W. autem qui minus lectionem quam argumentum curabat, sub finem ob indigentiam rei auctus est variis excerptis, inter quae e Georgio, qui a coniectura demum incipit.

Scrutemur nunc locos quibus Ph et Vδk soli deprehenduntur. Patet idem significantium paria (46, 17-18 R. ὅμοια; 79, 3 R. ποίαν pro τίνα), temporum mutationes (71, 11 R. κωλύεται pro κενώλυται; 88, 16-17 R. κενωλυμένον pro κωλυόμενον), verborum collocationes varias (58, 8 R. πεφρονευμένος ὁ ἀνὴρ; 68, 23 R. κρίνεις με; 79, 5 R. ὑπάρχουσα ἡμῖν, ubi ἡμῖν add. Ph Vδk; 86, 13 R. πάλιν p. τι; 87, 14-15 R. κόρας p. τις), ὅταν c. opt. (90, 12 R.), addita et ommissa quae addi et omitti possunt (79, 5; 91, 9 R. ὁ νομοθέτης subiectum in exemplo) esse vulgatae; quaedam potuerunt

etiam undecimo saeculo esse novata in vulgata; locis autem varie tentatis in pluribus iisque vetustioribus codicibus aut ubi aliter alii codices, novi quidquam minus suspicer. 66, 6 R. ἄρρητα Py codex eiusque comites Vb Vg Pqu, ἀπόρρητα Ph Vδk soli: in antiqua interpolatione. 64, 12 R. ἔτι om. Ph Vδk, supra m. ead. Pq; ἔτι ὄντα om. Vc Ba Ps. 90, 9 R. ἀντιλήψει Ph Vδk Vg, m. po. Vc; omissam fuisse ab Hermogene testantur Sop. 5 W. et Anon. 7 W: itaque iam post Sopatrum 5 W. et Anonymum 7 W. suppleta est in Ph exemplo.

Ita transitio paratur ad eos locos, ubi plures iam codices huic miro coniugio adsunt. 86, 18 R. ἀλλ' Ph Nil. Vb Pg Vδ (cf. 59, 2 R. ἡ αἰ Ph Pg Vδ). 81, 18 R. ὡς ἔτι Vδk Pk, in textu Ph; cf. 45, 16 R. Ph Vδ Pk. Unde Pk in hanc societatem veniat, efficitur ex 68, 14 R. ὁ Φίλιππος Ph Ac Vδk Pk et 69, 2 R. ἡ pro καὶ Ph Ba Vδk Pk. Ac codex praeterea bis 76, 22 R. ποτέρῳ pro πρότερον; 40, 10 R. om. τι; semperque solus e **V** familia Ph Vδ(k) codicum societati intervenit. Ba codex autem semel solus e **V** familia (91, 3-4 R. ἀπὸ τὴν p. alt. τις), quater cum Vc (51, 18 R. ἀναστρέφειν; 54, 6 R. ἐφωράθη; 56, 1-2 R. ἀπὸ τοῖς; 85, 6 R. δῆπουθεν ὁ νόμος); semel tantum tota **V** familia adest 52, 21—53, 1 R. καὶ ἔνδοξον. Perspicitur totam **V** familiam vix in hac vulgata intervenire, eius propiorem esse Vc Ba codicum societatem, quam Ac codicem, neque hunc codicem aut Vc aut Ba codicis societatem inire in hac vulgata.

Paene abest **P** familia. 91, 5 R. δέ· γέγονε γὰρ... Ph Pb Vδk, mg Ac: in interpolatione cum **P** communi Pb a partibus Ph memoriae stat.

Vetustiorum praeterea Pg (59, 2 R. ἡ αἰ Ph Pg Vδ), PGLa (38, 16 R. ἀν; 67, 3 R. εἶτα; 91, 3-4 R. ἀπὸ τὴν p. alt. τις Ba Vb inter alios) intercedunt. E tanta vetustiorum inter Ph et Anonymum Vδ penuria elucet iam longius a vulgata discessisse saeculo undecimo codices grammaticorum, tum vero etiam nostrum Ph codicem multum descivisse ab exemplo primorum interpretum, imprimis in priore *statuum* dimidio quod assidue in scholis vexabatur: ideo illud prius dimidium tamquam totius opusculi recentius exemplum factum est, praecipue pars quae est *de methodo* et *de coniectura*.

Una cum Py codice vel solo (31, 5 R. om. καὶ τοῦτο; 65, 10 R. om. δὲ) apparet Vδ fere sine Vk codice; Vδk novies, plerumque Vg aut Pqu codicibus sociis. Quod evenisse existimo e Sopatri Py vulgatam amplexi iam apud Nilum conspicua auctoritate. Doxapatri aetate Sopatri scripta etiamtum aut tum demum legebantur (Gloekner *RE* III A 1002-6). Quod ea quoque re confirmatur quod plures

codices recentiores qui Phy familiae esse constanter evincuntur, cum Vδ(k) saepius contra eum faciunt i. e. multo iam dilutam exhibent Phy familiam. 76, 11 R. μετὰ τὰ ἐν Πύλῳ Sop. 5 Vδ Pr; 79, 10 R. οὗτος pro οὔτοι Vδ Pr; 38, 2 R. πράγματος om. Marc. Vδ Pq; 68, 2 R. τοῖς τὰ Vb Vδk Pfwsv; 82, 2 R. ἐπίσης Vδk Pq; 49, 19 R. ἀθάπτους La Vδ Pqsuv^θ; 92, 6 R. δὲ p. ἄλλα om. Vb Vδ Pquλ; 87, 8 R. δὲ Vb Vδ Ps; 89, 4 R. οὐκ ἀνείλε δὲ παντάπασι Vb Vδk Pu; 91, 2 R. χρυσία p. εἰ Vδk Ve Ps; 91, 4 R. φησι p. pr. εἶναι Vδk Vg Pqs; 91, 5 R. προβολή δὲ Vb Vδ Pu; 92, 9 R. γε om. sch. Va Vδ Pr.

Ante Anonymum Vδ iam Vb codex (37, 11 R. προσεθῆ Ph **P** Vb Vδ; 51, 18 R. ἀναστρέφειν Ph Vc Ba Vb Vδk; 86, 18 R. ἀλλ' Anon. [Nil.] Ph Pg Vb Vδ; 90, 4 R. διαιρεῖται μὲν Pγ Ph Ac Vb Vδ Pdlrsu; 91, 4 R. φησιν p. αὐτήν Ph Vc Ac Vγ Vδk; 91, 8 R. ἐπ' Anon. 7 W. Ph **V** PgLā Vb Vγ Vδk; 91, 15 R. δημοσίων om. Ph Vδk Pr) Ph codicis; (68, 12 R. ἐπειδὴ Pγ **V** PgLā Vb Vγ Vδk; 87, 8 R. ἄτερος Pγ PgLā Vδ Vdel Pdlnwμ; 87, 10 R. ποῖον Pγ **V** PgLā Vb Vγ Vδk; 87, 20 R. πατρός ἐστιν Anon. 7 W. Pγ **V** PgLā Vδk) Py codicis; 89, 4 R. οὐκ ἀνείλε(ν) δὲ παντάπασι(ν) Phy Vc Vb Vδk Pu: contaminatae Phy familiae praetulit lectiones.

Anonymi Vδ textum ortum fuisse censeo aetate Doxapatris; id quoque moneo, in Vδ codice m. 1 perscribi ex initio solum lemmata, reliqua postea adiecta, maximam partem in margine, inveniri: sed aliud fuisse adiectorum exemplum nulla re adactus sum ut suspicarer. Nisi Vγ codicis textum, id quod nolim, Georgio tribueris, primus hic deprehenditur interpres integro (i. e. non in lemmata scisso) textu instructus. His duobus codicibus (Vγ et Vδ dico) continuatur memoria rhetorica, cuius agmen Py codex aperit.

Solus Vc codex cum solo Anonymo Vδ convenit 40, 11-12 R. εἰ p. οἶον, ubi agitur de collocatione verborum iam in Phy coniugio varia. 89, 1 R. θέλωσιν Vc Vδ proxime accedit ad θέλουσιν (evidenter mendo scribae: post ἄν) Ph. Locum 58, 7 R. ὁ οἰκέτης om. Anon. 7 W. Vc Ba Vδk Vn Ps mitto ut quo Anonymus Vδ codicum Vc et Ba societati in vetusta Phy familiae varia lectione (in exemplo varie suppletur collocaturque subiectum) Nilum et Anonymum 7 W. addictos sequatur. Idem colligitur e locis 39, 17 R. τι om. Py Sop. 5 W. Pγ Vc Pc Vb Vδ; 33, 4 R. λαβεῖν Vc **P**, mg Vδ, εὔρειν Phy Marc. Ba Ac PgLā Vb (cf. 57, 4 R. εῦρων — καταλαβῶν, ubi καταλαβῶν est scholion).

Solus Anonymus Vδ lectionem Ba codicis exhibet 39, 21 R. οὗτως pro ἐκ τούτων una cum PgLā, quos codices p. XXV dixi Nili vestigia assidue premere. Cum Ac codice Ba codex collocationem verborum ita etiam apud Anonymum Vδ mutatam tradit 40, 17 R. εἰς ταῦτόν p. συν-

ἀγοντος; quam etiam Vb codex exhibet in suppletis m. ead.; Pg consentit, La aliam verborum collocationem praebet. 47, 18 R. μετεώρου τῆς δίκης οὔσης, quam interpolationem Syrianus R. exhibet, Ba Ac PgLa Vγ Vδ complures tradunt; in vulgata trium interpretum (Py Vb) posteriore manu haec adiecta leguntur. 58, 7 R. Ba cum Vc codice omitit in exemplo (ubi saepe subiecta subaudiri docent exempla Hermogenea) subiectum ὁ οἰκέτης; eiusdem vulgatae sunt Nilus et Anonymus 7 W., tum Anonymus Vδ.

Ac solus cum Vδ solo ter: 45, 10 R. δεῖν pro δεῖ vitium ortum e compendio minusculae; si hoc ita est, sero demum atque denuo post Nilum compilatam esse vetustiore Phy **V** (Ac) vulgatam a Doxapatre (e Sopatro?) aperitur. 47, 14 R. κοινὰ non omittendum om. Ac et Vδ soli. 56, 6 R. ἐπανηρότες pro ἐπανήκοντες, sim. V. T. N. T. Pap. C. I. G. Aeg. I s. p. Chr.: hic antiqua variae lectionis aetas conspicua est. Vetustatem variae lectionis Ac Vδ locus 56, 25 R. quoque testatur: τ om. Nil. et Anon. 7 W. (Vn Pl; de Pl codicis rationibus cum Phy familia mutuis cf. sch. Va 107 p. praef. XIII). 44, 6 R. (om. ὅτι) accedunt (Vde) Pdlq. Clarior cum Ph familia necessitudo evadit 48, 21 R. πότερον pro ποτέρω (Py Vb·Pkqu). Mutata verborum collocatio 31, 8-9 R. ἐνταῦθα τὸ πρᾶγμα Ac Pa plures. Itaque apparet, ut iam apud Syrianum Marcellinum Anonymum 7 W., vulgatae cum Phy familia connexae quaedam ad **P** familiam vergens furca. Haec Pyh-**V** memoria fortasse Alexandrinae est originis; Nilo praesto fuisse videtur (cf. sch. Va praef. VII).

Itaque Ac codex videtur eius novae vulgatae reddere plenam imaginem; 44, 6 R. Ac Vδ Vde Pdlq; 56, 25 R. Nil. Anon. Ac Vδk Vn Pl. Ac codex cum Vc codice solo in textu Anonymi Vδ bis et solum ibi prodit, ubi Ph aut Phy accedunt; 35, 9. 91, 4 R.; sine autem Phy familia non nisi Ba codice accedente, ita ut simul tota **V** familia compareat. Qua re indicatur Ac et Vc Ba duas simili modo inter se diversas **V** familiae species efficere, ut in Phy familia sunt Ph et Py codices, in **P** familia Pc et Pa. Si causam eius dichotomiae quaerimus, statim patet: in unaquaque classe vetustior et recentior vulgata prodit; vetustior videtur esse trium interpretum, recentior a Georgio, Nilo, Anonymis 7 W. et Vδ originem ducere. Ph Vc Pc vetustioris sunt, Py Ac Pa recentioris. Ut Pb autem inter Pc et Pa, Vb inter Ph et Py, ita fortasse Ba inter Vc et Ac interest.

V familiam cum Vδ congruam, ubi Phy codices discedunt (sed 49, 1. 90, 6 R. Vb), PgLa codices plerumque ornant; quos ideo longius a Phy codicibus recedere ne putemus, obstat quod etiam

ambarum Phy **V** familiarum foederi adesse solent. Sed etiam sine ulla e tribus familiis Anonymo Vδ assentiuntur: 66, 16. 85, 18. 91, 10 R.; quorum codicum comitatus minor nulla constantia componitur. Summum rei criticae tumultum revocata Ph memoriae recentioris auctoritate ortum esse priore aevi dimidio perspicitur; quem tumultum Planudes demum inhibuit Py memoriae cum **P** memoria coniunctae vi restituta.

Nunc **P** familiae vices in Anonymi Vδ exemplo conspicuas extricabimus. Pc raro (29, 12. 36, 2. 39, 17. 48, 14. 81, 7 R.), plerumque cum Phy familia, numquam cum plena **V** familia prodit. Iam illico paret non esse **P** familiam e **V** aut e Phy, media **V** familia, deducendam, sed e sola Phy familia, ut etiam **V** familia ab eadem Phy familia descendit: sed **P** familia longius distat. Cum **V** familiae autem solum vetustiore memoria **P** familia connectitur, eiusque vetustioris memoriae aetate videtur e Phy familiae exemplis **P** familia originem cepisse, tum Ac vulgata orta iterum Pa vulgatae factum esse initium semper Py codicis antiqua auctoritate conservata. 29, 12 R. δύνασθαι est vulgatae vetustioris, Syriano notae, fortasse ab ipso emendatae. Pc cum Ph facit, e contrario Py Vc sunt, sed supra exhibent emendationem. Simili modo 81, 7 R. Phy familiae varia lectio (om. μοι), quam Py supra m. po. supplet, traxit Pc et Vδ codices in Ph codicis partes. 39, 17 R. τ om. cum Sopatro 5 W. et Georgio ramus Py, tum Vc Pc Vδ, contra Ph Ba Ac Pa: interpretum textus est, qui Pc codici subest. 63, 17 R. vetus Phy familiae v. l. τὸ κλέπτῃν ad Ph codicis partes traxit Pc Vδ codices; claram emendationem (κλέπτῃ, om. τὸ) profert **V** familia; κλέπτῃς (e κλέπτῃ) scriptum minuscula vitiose fuisse in Py exemplo videtur. 84, 8 R. in textu Pa codex secutus est in τῇ (ἐν τῷ ῥητῷ καὶ τῇ διανοίᾳ) articulo omittendo codices Phy Vb Vδk Pqu, quae v. l. admodum frequens est in codicibus Anonymi 7 W. et prorsus est vetustioris vulgatae. Sopater bis 5, 202, 16 W. et 205, 6 W. ad utrumque adhibet articulum, Anon. 7, 646, 3-4 W. et Planudes 5, 360, 13-4 W. ad neutrum.

Itaque **P** vulgata non intercedente plena **V** familia e Phy vulgata est orta. Immo paret tamquam oppositas sibi esse **P** et **V** familias in Phy exemplo adhibendo iuvante vetusta ipsius Phy memoriae divisione.

Nunc videamus, quid efficiatur e Pa codicis cum Anonymo Vδ consensu. Qui consensus contra Py Pc codices adstipulatur 41, 18 R. (δεῖν exh.) Syriani R. et Ph **V** PgLa Vb plurimorum codicum societati; qua societate lectio φησι δεῖν commendatur. 65, 18 R. fere eorun-

dem (Ph **V** PgLa Pb Vδk plurium) catenae eadem in Pa manus supra assentitur in singulari numero praeferendo. 54, 21 R. item supra m. ead. Pa cum Sopatro 4 W., Marcellino Py Ba La Vab Vγ Vδ plerisque recentiorum congruit in δè lectione praeferenda δαί lectioni, quam amplexi sunt Vc Pc Ac codices ipseque in textu Pa; δè videtur legisse Georgius. Sopatri 4 W. vulgatam probabile est sprevisse insolentius vocabulum Platonicum δαί, quod apud Platonem falsam esse lectionem pro δè autumant Liddell-Scott-Jones.

35, 7 R. καὶ sociat. om. Ph Pa, mg Vδ, Vghβ Pbdlnvερ, er. Vb, quae est frequentior v. l. vulgatae elegantioris. Item 45, 18-19 R. οὐκείοντα ἀποὺ Pa haud recte cum ambobus Phy **V** familiis (PgLa Vab Vδ plerique) contra Pc Pk (-οίς), Vl, m. po. Po (-ῶ), Pl (om.); qua varia lectione probatur plures in pronomine offensusse.

Variam verborum collocationem Pa codici cum Ac, mg Vδ (sim. Py) pluribusque recentiorum codicum communem contra Syriani R. et Ph Pc Vc Ba codicum consensum 31, 8-9 R. (τὸ πρᾶγμα ἐνταῦθα) etiam recentiori vulgatae tribuo.

Ubi ambae familiae deficiunt, Va Pb Vhms Pno una cum Pa Vδ recentiorem vulgatam praebent (29, 19 R. ὅμοια pro τοιαῦτα). 50, 17 R. (ἡδῆ om. Pa Va Pb Vδ Vhmsuβ Penovε); quae lectiones videntur eiusdem vulgatae, de cuius cum Phy familia cognatione egi sch. Va praef. XIV—XV. Uno solo loco 91, 5 R. Pb etiam sine Va invenio Ph codicis lectionem amplexum; quod eadem Ac codicis margini adiecta est, eam utriusque vulgatae (**V** vulg. et **P** vulg.) recentiori notam fuisse contendo. Totum hoc interpolamentum uno verbo δημόσια auctum prodit apud **P** et Va codices; sed Pa codex ex „aliis“ affert lectionem genuinam in margine. Ea re probatur Pb codicem non esse e Pc et Pa codicibus contaminatum sed ad vetustioris vulgatae redire exemplum. Quonam interprete haec vulgata prodierit, infra agam.

Etiam Pa codice adverso quaedam vulgatae varietas recentior evadit (43, 2 R. μὲν secundo, non tertio loco) in Va Vδ Pb Vs codicibus. Ubique Va codicis praesentia communis vulgata recentior in **P** familia indicatur. 39, 6 R. ἐὰν pro ἄν Py Va Vδ Vfg Pquλ; 40, 1 R. post κηρύγματα interpunxerunt Nil. Va Vδ Vtu Prλ; 92, 4 R. τὸ om. Ph Anon. 7 W. **V** Vγ, in textu Pa, Vab Vδk plurimi; 84, 7 R. ἰσάζον Ph Vc Ba Va Vδk Vfiks Ptκ, supra **P** Vh; tum etiam sch. Va (83, 12 R. γε om. Py Vδ; 92, 9 R. γε om. Vδ Pr) eius recentioris vulgatae **P** familiae ramo insitum surculum exhibent.

P codices cum Ph **V** PgLa Vδ, tum recentiorum plerisque codicibus consentire 44, 17 R. χρωμένω ἀτῶ nihil mirum in verborum

collocatione in codicibus Py Vb Vgn Pu diversa; hic quoque (cf. 45, 18-19 R.) unus solus Pl codex *αὐτός* pronomen in varios casus numerosque declinatum omisit.

Illum recentissimum interpretem, qui usus sit exemplo vulgatae vix abhinc retractationes subiturae, Planudam dico, nunc perscrutemur. Pn, codex et scholia, Anonymum Vδ quadam cum constantia sequuntur; cf. 49, 5 R. δὲ om. Vδ Pn; 55, 19 R. idem lemma sch. Vδ sch. Pn; 90, 15 R. τοῦτο Anon. 7 W. Vδ Pn. Eosdem Planudae obsequium tulisse deprehendimus 32, 8 R. -ν q. v. ἐφελξ. ante cons. Phy Plan. Pn; 47, 10 R. idem lemma Plan. sch. Pn; 53, 15 R. τινες post δέ Py Ba P Vab complures, inter quos omnes Parisini Planudam continentes, sch. Pn (idem lemma). Pmnveθ codicibus Planudam tradi monui sch. Va praef. XIV. Itaque concedendum est exstitisse exemplum vulgatae Planudeae, quod praesto fuerit eis qui hoc extremo interprete uterentur.

Soli V familiae numquam, P familiae sexies, bis (28, 13 R. σχεδὸν post αὐτός Plan. P Va, etiam lemma Marc. et Anon. 7 [Pn]; 47, 9 R. ἀξάνεται lemma Plan. sch. Pn P) inter familias soli assentitur. Differentias a textu Rabiano secundum P memoriam constituto prodit exiguas. Qua re demonstratur recentissimam vulgatam textu Rabiano praeberi; qui cum sit emendatissimus, confiteamur necesse est e grammaticorum manibus nos *statuum* textum excepisse; a grammaticis enim detrusi sunt rhetores, postquam argumenti cura cessit serius sermonis enodationi; quae sors est omnis fere scholasticae doctrinae, ut a rebus declinet in vocabula. Simul saeculo decimo ita iam fuisse cultas litteras cognovimus ut eius philologia viam fere praemuniverit nostrae. Quid enim sunt nostri vetustissimi codices, nisi litterarum sub saeculum decimum renatarum fruges maturae?

Scholia Va saepius nuncupavi. Nunc de exemplo Anonymi Va paucis agam. Idem est atque Planudae exemplum. Py (Vb Plr) codicis lectiones crebrae sunt; numquam e duobus Phy familiae ramis solius Ph codicis lectio invenitur. Sola V familia occurrit numquam: nam 75, 21 R. ταυτὶ Vb adest. Solus, i. e. Phy familiae auctoritate non fultus prodit Ac codex: 66, 7 R. δὴ οὖν lemma sch. Va Ac Pg Pd; 81, 8-9 R. ὅτε ἀνήρητο παραδεδομένος sch. Va Ac Vδ, mg γρ. Pc; 54, 20 R. ἡ om. sch. Va Ac P; 82, 1 R. ἡ οὐ sch. Va Ac Pc Pp; 75, 17 R. ὕπνον pro θυμὸν sch. Va Phy Pγ Ac Pa, m. 1 Pc. Scholia Va congruunt cum hoc exemplo Planudae etiam in Anonymum 7 W. inducto: 71, 15 R. ἔσαι cum Pa Vδ Anonymi 7 W. et 71, 15 R. ἄλλα εἶδη cum Pa Vu Anonymi 7 W. codicibus. Prodit iterum recentissima vulgata Py Ac Pa,

Planudae propria. Eaedem partes Vδk Anonymi: 32, 2 R. ὅσα ἔλωσ sch. Va Vk; 40, 17-18 R. ἄγραφον τῷ ἐγγράφῳ Syr. R. (Sop. 4 W.) Vδ sch. Va Plan.; 67, 22 R. idem lemma sch. Va et Vδ; 83, 12 R. γε om. Py sch. Va Anon. 7 W. (Pc). Vδ; 92, 9 R. γε om. sch. Va Vδ Pr; 80, 4 R. τοῦ κωρωθῆναι post ἡμερῶν sch. Va Vδk Vg Pq. Eaedem Pn codicis: 69, 2 R. δῆ om. sch. Va Pn; 29, 7-8 R. idem lemma Syr. R. sch. Va sch. Pn. Pfw codicum: 35, 20 R. ἡ καὶ συμβεβηκὸς om. sch. Va Pfw Pl; 68, 20 R. ἐστὶν ὡς sch. Va Pg Vγ Vfg Pfw Pdt. Plures lectiones inter Anonymum Vδ et Anonymum Va communes, cum uterque tam diverso usus sit exemplo, explicantur, ut iam apud Planudam, e Py vulgata. Numquam cum apud Planudam, tum apud Anonymum Va, prodit Anonymus Vδ una cum P familia.

Ph codicis memoria Py memoriae apud Nilum Anonymum 7 W. Anonymum Vδ(k) praelata demonstravi continuum eius Py memoriae filium aliquamdiu intercisisse saeculis fere V—X, tum Ac Pa vulgata rediisse ad Py memoriam. Syrianus R. et Sopater 5 W. ad Ph memoriam e pristina Py declinant. Huius Ph memoriae dominatio V familiae (Alexandrinae, puto) est tribuenda. P memoria ex Asiatica videtur esse orta: post corruptam extinctamque Alexandrinam, cui bis, cum vetustiori Vc Ba, tum recentiori Ac vulgatae aliquantum paruit, rediit ad Py memoriam. Byzantina vocari potest. Ph memoriam Tarsensem, Py Antiochenam vocem?

Hactenus de textu rhetorum. Nunc singulos codices, quibus memoria a grammaticis curata constat, adeamus.

II. De codicum familiis

Ph: PgLa Vg Pkz Ba.

PgLa 30: 130 i. e. tricies in centum triginta locis examinatis.

(Catena codicum compositae sunt a me secundum lectionum communium frequentias. Parisinorum descriptiones sch. Va praef. praestiti, hic solos Vaticanos enarro).

Ubi interpretes deficiunt, exigua videtur fuisse Ph exempli auctoritas. Quamquam enim fere centum triginta loci a me collati sunt, quibus interpretes aut omnino desunt aut diversa sequuntur, iis locis vix tricies PgLa censentur, duodetriches Vg, vicies quinquies Pk, vicies ter Pz, V codicum solus Ba vicies. Ter quidem Vt solus cum Ph solo, sed praeterea vix novies. Quater soli Pfw cum Ph solo, sed usque ad 37, 19 R., postea autem quinquies. PgLa codices demonstrabo

recentiori V^δk vulgatae, quae tanta est in Ph codice assiduitate, adhaerere. His igitur demptis claret Ph exempli vix permansisse vestigia in codicum memoria vel Phy classis. Nec **V** familia hoc exemplum colit. Omnino a vetustioribus alienum est; redit post restitutum tribus interpretibus honorem. Sed ita per singulos codices singulisque locis sparsae sunt Ph exempli lectiones, ut plura saecula intercessisse inter primarium exemplum et longos codicum, qui propiora suarumque classium exempla exprimebant, decursus videantur. **P** codices extra vulgatam vix cum Ph codice censentur (ter quater). Aliud pareret fuisse exemplum plerisque codicibus, cuius cum Ph codice similitudo in longinqua saecula recedat.

Ac: Ph Py PgLa Vb Vde Vγ Pd.

Vu: Ph Py Ps V^δ Vl Pq Pk Pn Pl P^θ Vh Vq PgLa Vb
Vγ Pm Pd Pf.

Ps: Ph Ba Py P^z Pw PgLa Vq Vg Vb Pu Pk Vd Vf Vc
Ve Pf Pd Vl.

Vk: Ph Ba PgLa Vb Vi Vq Pk Ps P^z.

Pk: Ph PgLa Vi Ps P^z Pd Vb Pw Py Pu.

Multo plus abundant codices mixtae Phy memoriae. Proxime ad eam accedunt duo, Vu et Ps. Ps quidem Ph Ba memoriae admixtam habet Phy **V** (Vc) PgLa P^z vulgatam recentissimam. Vu vero a Ps codicis tramite recedit versus Pa vulgatam: propterea PgLa **V** vulgatae vestigia oblitterata sunt. Potuit etiam recentissima Pa Py vulgata, qualis P^θ codice illustratur, admisceri. Quod probabilius videtur, quia si Ph Pa memoria initio exstitisset, vix tertio loco Ps codex prodiret, cum in Ps codice admodum exiguae essent Vu codicis partes. Potius igitur communem, sed in Vu codice interruptam Pa Py vulgatae irruptione admiserim Ph Ba Ps memoriam.

Mixtam quoque in **V** familiae partibus Vc Ba codicum posterioribus, in toto autem Ac codice (quantum ad *statuum* textum pertinet) prodire Phy familiam expertus sum.

Recentissimam (Vi P^z) quoque Phy vulgatam tradi Vq codice patet, sed ita ut non ea adspersa sit recentius, verum ab ipsa ea mixtione antiqua plurium recesserit, PgLa vulgatam autem arctius observet.

Ubi Ph et Py codices aliis codicibus inter se separantur, ut fit in PgLa Vγ Ps Pu Vli codicibus, accipienda videtur recentior Ph et Py codicum compositio. In solis **V**, tum Vuq codicibus ipsi Ph et Py codices contaminatione coniuncti sunt. In PgLa vulgata Py codex

prius **V** et Vb codicum factus est similior, quam cum Ph codice coniunctus est, ipsa autem compositio e Georgio recentiore excepta esse videtur. In Georgio recentiore autem Ph et Py codicum consortium solam **V** familiae mutationem subiit eam, quae in PgLa vulgata transit. Reliqui (Vl) aut e PgLa Ved vulgata, aut e Vq, i. e. eiusdem vulgatae recentissima aetate hanc compositionem collegerunt, ubi Vde vulgata recedit, prodeunt Vf et Georgius recentior. Hanc ob rem Py codex a Ph codice longinquius separatur eique Pz Vli codices non tam Ph codicis auctoritati parent, quam Ph et Py codicum discriminibus recentioribus ideoque opulentioribus receptis vastius inter eos intervallum statuunt, quam in antiqua Phy familia et in **V** PgLa vulgata fuit. Quod semper Ph dux manet, interpreti hoc tribuendum videtur: Georgio.

Ph memoria pura deprehenditur nusquam; verum recentius cum Py vulgata composita ita, ut Ph memoriae auctoritas emicet, occurrit in tribus Vk Pk Vt codicibus: in omnibus intercedente PgLa vulgata, quae in Vt codice fortior est, quam ipsa Ph memoria. Omnibus adsunt Vi Psz codices, quibus recentissima Phy vulgata exprimitur; quae recentius adpersa esse videtur antiquae interpretum memoriae. Hi tres codices sunt **V** (Ba) — PgLa alae, alterius autem solus est Pa codex testis, cui Va vulgata mox Py vulgatae adpersura erat lectiones. Hic nec **V** nec PgLa intercedunt, quamquam Va vulgata futura plurimum pollet: sed ea lectionum pars quae in Va vulgata e Ph Pa memoria defluxit, a **V** (Ba) PgLa vulgata prorsus abhorret. Hi quattuor codices soli praeter interpretes sunt, qui Ph memoriam per ambas familias minores **V** et **P** traducunt easque familias ita scindunt, ut scissa traditur ab initio Phy familia.

Vu codex exhibet contaminatam Phy familiam, in qua Ph codex paulum prominet. Proximus est Ps codex. Etiam aliis comprobatur recentior huius vulgatae origo: Vl Pq Pkn^δ Vh, ubi accedit **P** familiae Va vulgata intercedente vulgata, in qua Pc codex alicuius est momenti. Etiam in **V** familia codex Ba crebrior est, PgLa vulgata minus valet: recesserat, Vg validior evenit. Haec trium familiarum coniunctio videtur quidem recentioribus deberi, sed apud eos redire ad vetustiore vulgata Ba Vc-Pc. E loco 47, 19 R. τὴν ἀναρῆσιν Pc Vu minime efficitur duarum Phy et **P** familiarum lectionem esse communem, nam e locis 38, 6 R. τόδε τι om. Marc. Anon. 7 W. (Pc Pb). **P** Vu et 56, 21 R. ἔστι παρὰ Anon. 7 W. (Pa Pb Vu Vδ) patet inducto Anonymo in **P** familiam eius familiae lectionibus affectum esse serius Anonymum et e contrario tali iam affecto Anonymo 7 W. in

Phy familiae codicem translato ipsum textum *statuum* subisse **P** familiae imperium. Ph-Ba vulgatae lectiones postea etiam in Ps (cf. sch. Va praef. pp XVII et XXII—XXIII) obviae quodam nunc deperdito tramite descenderunt in recentiores. Hac vulgata exstincta subierunt in eius locum Py PgLa **P** vulgatae tres. Nulla harum satis firma fuit, fere omnibus e quinquaginta codicibus Vu codex suffragatur, nulli vehementius, praeter id quod textus ab hoc nostro novello parum differt, i. e. Phy **P** vulgatae inservit: Planudeae. Recentior Georgius (Vγ) semel solus cum solo Vu (69, 2 R. *μῆτολ*) congruit, Anonymus Vδ primum (cum Ph) locum inter codicēs cum Vu codice consonos obtinet. Loco supra allato Anonymus codicis Vu est ex Anonymo Vδ haustus.

In Vk codice Ph PgLa Ps plus quam dimidiam partem omnium locorum obtinent. Est igitur expressum exemplum eius vulgatae quam secutus est interpretes Vδ. Sed moneo esse a me collectas e Vk codice lectiones etiam a codicis Vδ lectionibus diversas. Quid sibi Ba vulgata velit, sch. Va praef. p. XVII exposui. His probatur solum e **V** familia Ba (Vb) codicem fuisse per quem Ph vulgata manaverit. Ante igitur **V** familiam constitutam hanc Phy familiae diversitatem existitisse etiam (praeter interpretum haesitationes) hac re ostenditur quod duo exempla **V** familiae inspicienti praesto fuerunt. **P** familia prorsus ab hac memoria ignoratur, tamquam nondum exstiterit. Tota **V** familia raro consentit.

Py: Vb (141 : 196) Vg Pu Pr Pq.
 Vb: Py Pu Vg Ph Pq Pr Phy PgLa Vδk Pl **V** Vγ.
 Vg: Vb Py Pu Pq Pr Vf Ph Pl Vs Pm.
 Pu: Py Vb Vg Pq Pr Ph Vf Pw.
 Pr: Py Vb Pu Vg Vf Ph Pq Pl.
 Pq: Py Vb Pu Vg Vf Pr Ph Pl Vq Ps Pz Pwf.
 Pl: Py Vb Vg Pu Pw Pq Pr Vf Pf Ph Ps.

Aliquanto maior (196) est numerus locorum quibus Py exemplum extra interpretes apparet, qua re evincitur amplius id ad grammaticam memoriam adpropinquare. Plerumque (141 : 196) cum Vb codice; qui ubi sine Py exemplo prodit, eadem prosapia ornatur (Pu 13 : 24; Vg 11). **P** et **V** familiae vix adsunt (qui frequentius, Ac codex vix 17). Post Vb codicem Vg codex secundas partes tenet (96); Pu (89), Pr (67), priore dimidio (cf. sch. Va praef. XIII) Pl (33), Pq (65). Hac igitur re differt Py exemplum a Ph exemplo, quod in grammatica memoria addictos sibi habet quosdam quasi arctioris suae familiae

socios: imprimis Vb codicem, tum Vg Pu, Pr Pl; etiam ei qui de longinquo sequuntur (Vf 39, Pfw 30, La 23, multo minus saepe Pg 12), eo loco sunt, quo ut qui maxime in Ph codicis sequela. Plura recentius esse nata concedendum in Py memoria, quando Sopatri exemplum, quod Syriani exemplo cesserat, Planuda auctore rediit in vulgatam; qua tandem post Tzetzam extincta mansit et familiam procreavit nullo magistro in propria verba iurare iubente.

Ubi Py in Vb codice deest, **V** familiae codices prodeunt: Vc 8, m. 2 Vc 3, Ac 7, Ba 6, **V** 7 in 31 locis, solummodo bis Pc sine eis, bis cum codice Ac codex Pa. Cum codice Ba bis prodeunt Va Vs; semel Va cum Ac, bis Va Vf sine ullo vetustiorum. Minorum praecellunt Vg (qui raro cum **V** familia, frequentius cum solis minoribus Pqu comparet), Vde Pu Pq Pr Pfw, qui saepius sine vetustiorum patrocinio censentur. Interpretum adsunt: tres, ut videtur, e trium iam coniuncto commentario; Georgius, Nilus, Anonymus, Planudes; Sopater solum cum interpretum quodam (Syriano, Anonymo 7 W.) aut cum codice Py.

Ph sine Py prodit in Vb codice aut una cum interpretibus aut cum **V** familia, sed vix ter idque in quisquiliis (δ' om., -v ante cons.), tum solus cum solo Vb codice consentit. Redire videtur ad aetatem Py exempli sensim in **V** familiam demigrantis, qua aetate prodierunt etiam codices Vg, tum Va La, iam in **V** familiam proniores. Aetas exempli codicis Vb aetatem Planudeam antecedere videtur, ad ea autem tempora referri debet, qua tribus interpretibus admisceri coeptus est Anonymus 7 W., i. e. ante aetatem Anonymi V δ , ubi Anonymo 7 W. iam dominantis adiciuntur tres interpretes. **P** familia ea aetate nondum exstitisse videtur. Eius antiquioris **V** familiae memoriae vestigia supersunt omnino pauca, quia, ut perspectum iam habemus, codicis Ph, non codicis Py, exemplum victoriam in scholis tum obtinuit. Seriore demum aetate: apud Nilum, Anonymum, Planudam Py exemplum latius propagari coeptum est. Patet scholiastarum exemplum contra grammaticorum curas diutius restitisse quam fas erat, quandoque fracta est haec auctoritas, non statim ad emendatum exemplum factus est librariorum concursus, sed ad promotionem vulgatam, quam ea aetate iam obmutescere oportebat. Solus Planudes tamquam in extremis emendatissimam **P** familiae memoriam advocavit. Scholae cuiusdam marcidulae, quae ad renascenda Doxaptris aetate studia rhetorica non duraverit, videtur fuisse exemplum Vb codice traditum.

Codici Py plerumque in codice Vb adsunt codices Vf Vg, Vgk, Vfn, Vfgn, Vgfln, Vfgi Pkqu, Plr. Sed etiam solus Py (est ubi sociis interpretibus) prodit: 66, 11 R. ἐν Py, m. 1 Vb; 67, 9 R. μεταλήψει Py Vb; 71, 4 R. ἀλλήλοις Anon. (Pbn), Py Vb; 72, 14 R. δὲ om. Py Vb Pr; 85, 11 R. σαφῶς om. Sop. et Marc. Py Vb; 87, 6 δ' Py Vb Pqu. Itaque claret profectam esse hanc Py memoriam e pluribus inter se aliquantum diversis exemplis, huius Py memoriae vestigia ante Vb codicis aetatem non apparere. Itaque de Py codice hoc statuendum esse videtur: non solum e diverso, quam quod Ph codice traditur, exemplo fere sub Nili aetatem iamque tribus interpretibus coniunctis ortum, sed etiam serius esse hunc ramum propagatum. Haec Py vulgata recentior prorsus a P familia initio differt. Ad pristinum omnium familiarum exemplum Vb codex vix referendus est. 34, 3 R. p. τις ras. Vc Vb; 36, 4 R. αὐτός m. po. Vc Vb Pd; 65, 13 R. καὶ om. Pγ Pc, supra m. po. Vb; 82, 7 R. τοῦ νομοθέτου p. διανοίας er. Vc Vb videntur esse antiquioris (iam V familia nascente) vulgatae. Adnumerandus est igitur Vb codex fontibus memoriae secundariis.

Quaeritur sintne quaedam inter Vb et recentiores Py memoriae codices communia ei memoriae deneganda et pro recentius natis emendationibus habenda, certe eius Py rami, sed non ex antiquiore vulgata deducenda. 40, 2-3 R. γίγνεσθαι p. συμβαίνει Vb Vnq. Verborum collocatio mutata est in exemplo Py fortasse demum aetate Vb codicis.

67, 7 R. πεποιήκεν Vb Pu; 68, 15-17 R. νεκρός — αἰχμαλώτους Vb Pu. Hae duae lectiones videntur ad recentiorem (separatae iam V familiae; 66, 9 R. ἀδικῆ Ac Vb Pu) Py memoriam redire, cf. 63, 21 R. συλλαβῶν Py Vb Pu; 87, 6 R. δ' Py Vb Pu. Codex Pr aut accedit (32, 16 R. ἀλλήλους p. ἐξίόντας Py Vb Pru; 80, 4-5 R. ἀντιλέγειν p. ἡμερῶν Anon. Py Vb Pru; 81, 1 R. δ' αὖ Py Vb Vδ Pru) aut codicis Py vices gerit: 73, 7 R. αἶ om. Vb Pru; cf. 90, 3 R. τις μοιχὸς Py Vb Pru. Eis additur codex Pu: 82, 12 R. πολιορκίας οὐσης Py Vb Vg Pru; qui etiam codice Pr dissentiente manet: 77, 20 R. δὲ, om. αὖ Sop. 5 W. Py Vb Vg Pu; 85, 3 R. ἐπέμεινε... καὶ κωλύεται Py Vb Vg Pu. Codice Py deficiente (90, 12 R. ὡς αὐτως p. ὑπόφυγρον Vb Vg Pu) codicis Vb aetati tribuenda videtur haec verborum collocatio mutata. Accedit Pq: 78, 1 W. ὡς ὅτι Sop. 5 W. Py Vb Vg Pqu, (congruente etiam codice Pr: 67, 2 R. οὐδεὶς p. 2-3 νόμοι Py Vb Vg Pqru), tum deficiente codice Vg: 65, 4-5 R. εἴργεται Py Vb Pqu, τοῦ supra m. po. Pr; 67, 3 R. ἐγχωρεῖ Marc. Anon. Py Vb Pqu. Aut etiam Py codice abhorrente: 90, 6 R. προβολῆς etiam p. ἐτέρας Vb Pqu. Hic quidem demonstratur, praesertim ubi inter-

pretes praeunt, non solum non codicis Py aetate posteriora, sed prorsus antiqua hoc recentiore Py memoriae ramo tradi. Itaque exemplum huius Py memoriae, quae codice Py exprimitur, multo amplius ad codicem Pu (sch. Va praef. p. XVIII), quam ad codices Vg Pl Pr accedit.

Apparet Py-Vb-Pu memoriam seorsum a **V** familia esse propagatam. Codicis Vb cum sola **V** familia coniunctio a reliqua Py rami subole deseritur. Soli PgLa Vde antiquioris **V** vulgatae testes quandam hic constantiam exhibent. Neque huic codicis Vb cum sola **V** familia necessitudini umquam tres interpretes, singulis solum locis Georgius Nilus Anonymus adsunt. Sed e **V** familia sola haustas esse has lectiones quo modo concedam, cum Pg et La, qui huic coniunctioni favent, iam apud Nilum a me inventi sint antiquioris Ph^y et **V** familiarum conubii testes? Quod autem in Vb codice adeo raro Georgius Nilus Anon. 7 W. huic coniunctioni patrocinantur, ex eo de novo effici videtur extra ludum rhetoricum Vb codicem esse ponendum. Etiam hac re ostenditur hunc codicem extra vulgatam esse positum, quod ex adhuc a me examinatis primus est qui adeo diligenter ad exemplum suum se adplicet, ut grammaticum decet, non rhetorem neque interpretem. Sed grammaticum dico non eum qui emendet aut quid ipse scriptor voluerit, respiciat, sed vulgata usum fidelius. At 72, 11 R. ὀρικῶ ex -σικῶ Pa Vb Pq; 72, 16 R. ὀρικὸν ex -σικὸν Ac Pa Vb Pbq; 72, 18 R. ὀρικὸν ex -σικὸν Ac Pa Vb; haec emendatio videtur esse facta demum ex vulgata antepianudea in Py exemplo recentiore, quam est noster Py. Ipsam vulgatam Planudeam respici in Vb codice nego.

Vg codex utitur exemplo Py-Vb (57, 21 R. pr. τὸ om. Py Vb Vg; 70, 2 R. δύο Py Vb Vg). Admodum raro Py lectioni deest Vb, plerumque in quisquiliis, ut μικρόν-σμικρόν, ττ-σσ, εἰν-ἄν, γίνεσθαι-γίνεσθαι. Sed 84, 13 R. ἔστιν ἀντίθεσις Py **V** PgLa Vγ Vdefgilq Pdfwns, ubi Vb cum Ph codice (ἔστι δὲ ἀντ.) facit; 63, 12 R. ἀδικημά Py Vδ Vgk Pqru, ubi Vb cum reliquis ἀδικεῖν.

46, 17 R. πένης ἢ πλούσιος Py Vg; 53, 12 R. ὡς Py Vg; 58, 6-7 R. ὁ οἰκέτης p. θεσπ. Py Vg; quae videntur esse Py exempli quo usus est Vg.

Vg et Vb differunt in exemplo adhibendo, propterea quod Py exemplum, quod Vg codex adhibet, recentius est. Quod eis rebus ostenditur. Aut Ac prodit, ubi ex accedentibus Py memoriae codicibus minoribus efficitur Py Ac vulgatam intercessisse; 28, 15 R. γε om. Ac Vc, supra Vg Pd; 33, 2-3 R. ἄμφω p. γάρ Ac Pc Vfglu Plq; 33, 8 R.

πλάττοι Ac Vb Vg Πογραϑ, mg Ph; 39, 2 R. αὐτὸν τὸν Ac Vg Pmϑ, αὐτὸν m. ead. Pq; 81, 19 R. σε om. Nil. Ac Vb Vδk Vg Pr; Pc codex qui ex 33, 2-3 R. Ac Vf Pl ad Py vulgatam pertinere probatur, etiam 81, 19-20 R. ἀποσφαγῆναι καὶ αἰτεῖν Pc PgLa Vb Vfghlm Puvε eidem vulgatae addictus apparet, ut etiam m. po. Vc 79, 1 R. οὖσαν μὲν Vg, μὲν supra m. 2 Vc Vb, cf. 77, 7 R. οἶον ἔτι Anon. 7 W. Py Vgs Pr, in v. l. mg γρ. P, ἔτι supra m. po. Vc; item Ba (49, 23 R. φήσει Vg, mg Ba) ad Py memoriam redit; de Ba cf. sch. Va praef. p. XVII.

Codices Vde recentiori Py V vulgatae a me sunt adnumerati; 84, 14 R. ὁ om. Vdeglq; 89, 23 R. ἐγκλήματι V Vde, m. po. ex ἀντεγγλ. Vb, ἀντ del. et supra m. po. add. Vg. Denique ubi solus vetustiorum Vb accedit, eandem Py memoriam recentiorem prodit qui nonnumquam comes est, Pu codex: 90, 12 R. ὡς αὐτως p. ὑπόψυχρον Vb Vg Pu. Haec omnia sunt Py exempli recentioris signa.

Ex eo quod omnes tres V codices bis tantum adsunt absente Phy familia, ter solum autem cum ea, bis solum cum PgLa, efficitur nullo modo hunc codicem V familiae tribui posse.

Omnium interpretum prodeunt non raro lectiones, praesertim Ph codice adsistente, adeo Vg codicis textum potius ad antiquam vulgatam, quam ad V, nedum P familiarum elegantiam spectare manifestum est.

Ph codicis lectio ubi sola cum solo Vg codice prodit (47, 17 R. κοινοῦ Ph Vg), Py memoriae infuisse, quamquam non ei, qualis nostro Py codice traditur, aliis maioribus minoribusque eius memoriae testibus Ph Vg copulationi adiectis demonstratur pluries.

Vg codex utilis est ad Ac memoriam accuratius persequendam. Nondum enim liquet utrum Ac codex e V familia desciverit et tum demum se Py memoriae adplicaverit, an e Py memoria ad V memoriam sit delapsus. Sed iam palam factum est sensim Py memoriam ab Ac codice et recentiorem acceptam esse, quam sunt Vc Ba codicum cum Py codice cognationes. E Vg codice perspicitur saepius eum cum Phy familia quam cum Py Ac vulgata apparere.

Vn codex quantum e lectionibus usque ad p. 59 R. haustis concicere licet, Py vulgatae est: Py Vb Pur. In V familia proximum habet codicem Vc, tum continuo Ba, longius abest Ac codex. Qui omnes tres V familiae codices in Vb codice aequas partes obtinent. Ubi autem in Vn codice Phy familia abest, Vc Ba saepius videntur, quam Ac codex, occurrere. Nova igitur prodit Py vulgata vetustior. Cui si se etiam Vb codex praebet testem, significari eo videtur in Vb codice colligi totius V familiae cum Py codice coniunctionem.

Quoniam Vc codicis cum Py codice coniunctio arctior in vetustioribus non observatur, accipiendum est Vb codicis textum esse contaminatum. Etiam huic vulgatae PgLa codices aliquantum adstipulantur, sed omnino vulgatae huic derogatur tantum quantum Py vulgata pura sibi vindicat. Vg Vf Psqw hic censeri nihil mirum. Tres interpretes, ut in hoc genere vulgatae, satis veniunt. Post p. 55 R. Nilus Anonymus 7 W. apparere incipiunt. Interpres Vδ (sine Vk codice) post Py Vb frequentissimus; quem tamen cognovimus dimidio saepius Ph codicem, quam Py codicem exprimere. Vn codice igitur profertur novum V-Py vulgatae genus. Primitus num id exstiterit, dubito. Potius ad Py vulgatam puram adplicatum est ea aetate qua Py memoriae auctoritas adaugeri coepta est; hoc iam in Vb codice acciderat. Haec V-Py Vb memoria multum a textu a nobis constituto differt non propter antiquitatem, sed propterea quod unius familiae cancellis circumscribitur.

Pp 28-45 R. frequentissimus est in Vf codice Py, postea multo rarior; ubi etiam Pu et Vg discedunt. Pp 28-38 R. Py fere semper cum Vb Pqr codicibus. Vb 53-es, ad p. 38 R. 25-ies, ad p. 45 R. 35-es. Ac (30-es in 200 locis a me examinatis), saepius cum PgLa (Pg13-es, La 14-es) Vdeiq varie praesentibus (fere semper Vq), quam cum Py (7-es). Quae Py codicis cum Ac codice coniunctio ad p. 45 R. bis tantum prodit, ex adverso Ac PgLa regnant. Vde ad p. 38 R. semel, ad p. 45 R. quater, in toto opusculo 35-es. Vg ad p. 38 R. 24-es, ad p. 45 R. 37-es, in toto opusculo 55-es. V primum 52, 21—53, 1 R. prodit.

Videtur hic e Py vulgata praeparari V Ac vulgata recentior, in qua Vc Ba codices arctius inter se cohaerent, Ac codex aut cum ambobus (21-el) facit, aut eius familiae solus (30-es) procedit, bis solummodo cum solo Ba aut solo Vc. Quid hoc rei est? Videtur recentius Ac vulgatae exemplum hic coniungi cum vetustiore *statuum* initio sex fere folia (ut in Pβ) complexo. Hoc vetustius exemplum bis tantum cum Pc codice et semel cum Pb codice consonat, recentius exemplum autem non raro cum varia lectione P (cf. 63, 19 R. καὶ inser. Pc, om. Vf). Etiam igitur hoc recentius Ac exemplum non adeo ad P familiam accedit ut id alibi deprehenditur. Quod cum PgLa codicibus consentit, qui codices assidue Nilum sequuntur, id etiam signum est recentioris vulgatae.

Ex interpretibus praeminet, praesertim initio, Sopater (54, 19 R. καὶ pro δὲ Sop. 5 W., δὲ supra m. po. Vf; 35, 4 R. δὴ p. ἀπὸ Sop. 5 W. Vf Pλ; 39, 15 R. οἱ om. Sop. 5 W. Py Vf; 50, 20 R. ἀντιστρέφουσα Sop. 5 W. La Vfn), quem Py exemplo usum demonstravi, reliqui

omnes, imprimis Anonymus 7 W., adparent. Omnino interpretes minus saepe Vf codici adsunt: quod propterea fit quod interpretes Ph exemplum fere omnes tum sequuntur, dein quod Vf codice vulgata exprimitur; quae cuiusnam fuerit interpretis, ignoratur.

Ph exempli lectiones in Vf codicem penetraverunt eae quae aut Georgio aut Anonymo 7 W. aut interpreti Vδ aut V PgLa inciderant aut Py familiae eiusque surculis; inter quos Pqr tricies semel: 19-es ad p. 38, 6 R., post p. 58, 8 R. semel tantum 84, 14 R. ζρος βίαιος; quater cum Ph, bis cum (Ac) PgLa, ceterum semper cum Py (Ph). Comparatis eis quae sch. Va praef. XVI de Pq et Ac codicum cum Py cognatione proposui, apparet illud Py exemplum antiquius initio Vf codicis adhibitum, tum etiam Vb Pqr codicibus expressum iam in Ac antiqua vulgata exstitisse; postea adhiberi videtur Ac vulgatae exemplum recentius. Eiusdem igitur Ac familiae exempla varia aetate expressae translucent in Vf codicis textu consuta.

Recentiora reperiuntur non multa. Quorum aliquot originem ducunt e PgLa, quae saepius cum Vγ codice communis est, memoria, aliquot cum Vg codicis lectionibus consentiunt. Recentiorum Parisinorum praeter Pr codicem Py memoriae asseclam vix ulla deprehenditur constantia. Omnino pauci sunt qui praestantioribus deficientibus Vf codici opitulentur: adeo haec recentior vulgata nihil proprii edidit obscuraque permansit.

Pd et in antiquiore (7:30) et in recentiore exemplo (34:94) satis frequens est, propterea quod ibi Phy familiam sequi videtur, ubi ea in V vulgata recentiore (numquam vero cum Vc codice solo) appareat. PgLa Vde Prs^x codices secum trahit, qui sunt omnes eius vulgatae comites. Est igitur Pd codex initio in Py codice persequendo laxior, post p. 45 R. tenacior, ut qui in hac vulgata recentiore dominetur; quod efficitur e frequentiore Pr codicis cum Pd codice, quam cum Pf codice coniunctione. Simul animadvertendum est Pd codice non Py exemplum, sed Ph(γ) exprimi. Pd codicem esse Ac vulgatae edisserui sch. Va praef. p. IX.

Satis patefactum est codice Vf recentiorem Ac vulgatam illustrari. Itaque eius codicis pondus in textu *statuum* constituendo admodum leve est, praesertim ubi Ph codex contraria suadet aut ubi omnino vetustiores desunt: 73, 5 R. γίνεται καταδρομή Vγ Vf Pk; 49, 8-9 R. ἐστὶν p. ἔργοις PgLa Vγ Vf q; 57, 5 R. γὰρ om. PgLa Vflq Pdr^x; 59, 7 R. τοῖς om. Vγ, supra m. po. Vf; 60, 4 R. οἷον οὐδ^x Vb Vγ Vfl Pr^x; 70, 19 R. καὶ om. Vδ Vf Pkov; ibi enim ad pretium lectionum expendendum advocari potest Georgii exemplum recentius ex quo per-

XLVIII

spicitur lectiones Vγ non ad ipsum Georgium Pγ redire, sed ad recentioris vulgatae exemplum.

Vf: Py Vq Pq Vg Vi Pr Pz Vb Vγ Pu PgLa Vl.

Vn: Py Vb Vδ Vg Pu Pr Ps Vf Pq Pw.

Pc (sine Pa): Py Ph Vb Pu Pw Ac Vδ Vf Vg.

Pura Py memoria vix exstat, ne in nostro Py quidem exemplo. Duorum codicum in quibus Py fortissimus, Ph autem omnino inter potiores non censetur, alter (Vf) e PgLa Vγ vulgata scholastica perfectus esse videtur, alter (Vn) ex Anonymo Vδ. Necessario ap. utrumque interpretem Ph memoria non deerat, immo olim praeerat. Sed Py memoriae auctoritas crevit e recentioribus: eam in Vf codicem induxit Pq Vg Pr Vb Pu codicum sodalicium: qui quod minus quam ipse Py codex in Vf codice valent, eius rei ratio est haec: Py memoria iam e PgLa vulgata suberat; Vq codex enim, qui in Vf codice secundus est ordine, eam vulgatam propius admovisse videtur. In Vn codice autem, ut in omnibus eiusdem vulgatae aliis (Pu Pr Pl), secundum locum obtinet Vb, in Vg codice primum. Hac autem re ab eis differt quod Anonymus Vδ qui in Vb codice longius abest, in Vn codice tertium locum occupat; hic interpretis igitur suam cum Ph memoria cognationem peculiarem hic amisit, omninoque extrita est hic Vb Vg Purq codicum pars e Ph memoria adscita. Quod cur ita accidisset, in priore dimidio textus, a me examinato, perspicere non potui. In reliquis vel proxime ad Py vulgatam accedit (Pc Pfw Vb), vel aliquot codicibus ab ea separatur: duobus in Vb codice, quattuor in Pr, quinque in Vg Pq, sex in Pu, octo in Pl: recedere Ph memoriae auctoritas videtur in recentioribus. Constanter Vb Pu Vg Pq codices eodem fere ordine redeunt; in solo Pr codice longius Pq codex abest, quamquam apud utrumque prorsus eadem codicum series agmen aperit Py Vb Pu Vg: apparet latius hanc seriem fuisse propagatam neque e Pq codice pendere; Vb codex enim ab his initium cepit: Py Pu Vg Ph Pq, Pu codex autem Py Vbg Pq codices initio seriei exhibet. Vg codex eodem loco Vc Py Puq codices ponit, Pl codex Py Vbg Pu codicibus primum locum tribuit, etiam Vn codex similia exhibet, quantum quidem ad memoratos codices pertinet: Py Vb (Vδ) Vg Pu; ipso initio enim censentur. Haec Py memoria iam ab ipso initio pura fuisse non videtur, solummodo talis evadere Ph memoriae auctoritate depereunte: hac ratione praeparari videtur vulgata Byzantina: in Vg codice enim, qui inter omnes pro-

ximus Vb codicis est, iam Va et Pya vulgatae grana admiscuntur; quod perspicitur ex eo quod duobus extremis seriei locis Vs Pm codices deprehenduntur. Itaque Py memoriam contendo eam, qualis nunc in Py codice exstat, nulli horum quos nunc tracto codicibus praesto fuisse, sed ex antiqua contaminatione prodiisse extrita priore Ph memoriae auctoritate. Solus codex qui Py exemplum non id, quale e Vb exprimi potuerit, respexit, Vf codex est; quod tamen Py exemplum prius PgLa Vγ vulgatae fuisse iam dixi, postea ad recentiorem Py vulgatam e Vb exemplo deductam adplicatum. Ita nusquam ullum Py memoriae os praeter Vb vulgatam aperitur; illo autem contaminatam Phy memoriam fluxisse ostendi.

Recentissima Py memoria duobus traditur codicibus (Pm et P^δ) inter se arcte cognatis, ubi Py memoriae Vde vulgatam passae additur recentissima Pa vulgata; ii codices igitur cum Vg codice coniungendi essent, nisi obstaret id quod Pm et P^δ codices longius a Py exemplo absunt; codex P^δ ad Pu codicem redit; hac in re quidem a Vg codice non differt, sed Pa vulgata illata Py memoriae momentum valde est deminutum. Pm codex multo vetustior Py Vde vulgatae aetatem exhibet.

Antiquam Py memoriae cum Ph memoria contaminationem praestant Pc Pfw codices. Eius fons videtur Ac PgLa Vde vulgata fuisse in Vb rivulum detorsa. In Pc codice enim proximum post Ph Vb Pu codices locum obtinet Pw codex, qui post Pg Vb Pu Ph codices Vg codici locum tribuit; qui Vg codex in Pc codicis serie extremo loco cernitur. In Pw codice accretum iam est Py memoriae momentum, quod in Pf codice nondum apparet. Itaque ad vetustius Pw codicis exemplum e Pc codice remittimur. Pf codex longius a Pc codice in PgLa Vde vulgatam vergit, sed et ipse Vg rivuli particeps est. Hoc igitur Pc Pfw codicum trifolium iam Py memoriae auctoritatem adauctam invenit, cui Pa memoriae insevit surculum, e Byzantina; puto, emendatione.

V: PgLa Ph Py Vγ Vδk Vb Phy Vde Ps Pd.
Vc: Ba Ph Py Vb Ps Phy Pw Pl Pz Vγ Vg Pu
 PgLa Pf.
Ba: Vc Ph Py Vb Ps PgLa Phy Pk Pu Ac Pz Pl
 Pq Pr.
Ac: Ph Py Vb PgLa Vde Vγ Pd Pq Vl Pf Pk Vg Pw.

Initium sumo a **V** familiae cum plena Phy familia concordia. Qua concordia textum *statuum* talem, qualis ad interpretum tem-

pora, i. e. saeculo fortasse iam quarto legebatur, referri contendo. Hic textus καὶ abundans vitat.

40, 7 R.	καὶ	ante	μόνας	non	exh.	Phy	▼	Pg	Anon.	Vδ.
42, 2 R.	"	"	ἐκάτερος	"	"	Phy	▼	PgLa	Vδ.	
71, 9 R.	"	"	πάλιν	"	"	Phy	▼	Pg	Vγ	Vδ.
71, 10 R.	"	"	ἀποβάλλεσθαι	"	"	Phy	▼	PgLa	Vγ	Vδ.
87, 9 R.	"	"	καθ'	"	"	Phy	▼	Georg.	7, 660, 23(Vγ).	Vδ.

Praepositiones, pronomina, articuli, interiectiones, voces expletivae, utique autem subaudiendae, omittuntur adduntur mutantur.

45, 18-19 R. αὐτοῦ post οἰκειότητα exh. Phy ▼ PgLa Pa Va Vδ, cf. 41, 7 R. τῆς νεῶς pro αὐτῆς Phy ▼ Pc, emendatius Pa; 44, 17 R. αὐτῶ p. χρωμένῳ exh. Ph ▼ PgLa P Va Vδ.

46, 10 R. τὸ om. Marc. Phy ▼ Anon. PgLa.

84, 14 R. ὄρος βίαιος pro ὁ βίαιος ὄρος Phy Marc. ▼ PgLa Vγ Vδ.

92, 4 R. τὸ ante μὴ non exh. Ph (deest Py) ▼ Vγ Va Vδ.

76, 11 R. μετὰ Πύλον simplicius pro μετὰ τὰ κατὰ Πύλον Phy ▼ PgLa.

79, 11 R. νῆ Δία (e vitiato textu Dem. or. *Philipp.* I 18) non exh. Phy ▼ PgLa Vγ. Vitio maiusculae ortam esse lectionem νῆ Δία ex ἄν ἤδη coniecerunt Dindorf-Blass ed. 1885; sed Hermogenes ore prolata et exercitatione parata afferre videtur memoriter, ut sequitur e proximo κρίνω pro φημι. Optativo ποιήσαιτ' ab ipso Hermogene in indicativum futuri ποιήσετε mutato ἄν particula pendebat, in memoria autem haerebat; quo e sono νῆ particula orta facilius Δί(α) e -δη similitudine η et ι sonorum adiuvante tractum est. Ex antiqua emendatione explosa esse videntur; cf. 74, 6 R. ἐγχωρεῖ (pro ἄν ἐγχωρῆ) Py PgLa. 68, 8-9 R. τοῖς προειρημένοις μόνοις κεφαλαίοις Phy ▼ (cf. 68, 19-20 R. ἴδιον κεφάλαιον παρὰ τὰ προειρημένα), in Vγ μόνοις p. κεφ. Videtur μόνους pronomen suppletum esse falso e lin. 2 (τὰ προειρημένα γε εἶδη μόνον an e dittographia p. προειρη-μένοις?) iam ante interpretes; non legitur in P memoria, nec tamen in Vδ vulgata.

83, 7 R. ἐρεῖ expletivum ante ὅτι non exh. Phy ▼ PgLa Vγ Vδ; cf. 49, 18 R. ἐρεῖ γὰρ non exh. Py ▼ PgLa Vδ, ex corr. ? Ph.

48, 18 R. οὐκ ἐπὶ τούτοις Phy ▼ PgLa Vγ Vδ, ubi οὐχ οὕτως οὐδὲ ἐπὶ τούτοις rell; collata linea 21, ubi τοιούτοις Marc. Phy Ac Vγ Va (priori autem loco supra Vc Ba), οὐκ ἐπὶ τούτοις οὐδὲ οὕτως Anon. 7, 296 adn. 37 W., apparet varie fuisse ambos locos temptatos iam in Phy memoria, οὐχ οὕτως, quae verba sensu cassa esse videntur, etiam posteriore loco suppleta fuisse in exemplo Anonymi W.

61, 16 R. ἐπ' pro ὅπ' Phy Pγ ▼ PgLa Vδ.

86, 17 R. ἐπι pro ἐν Marc. Ph γ P γ V γ **V** PgLa Anon. 7 W. V δ , emendata sec. interpretationem Marcellini ἐπι praepositio est in ἐν praepositionem in **P** familia.

74, 5 R. πάντα pro καθ' recte Ph γ **V** PgLa V γ V δ .

76, 6 R. post ἔγγραφος expletivam vocem πραγματική exh. Ph γ **V** PgLa V γ , sch. Va, V δ nescio an recte.

Expletivis adnumerentur cola quae omitti possunt.

62, 15 R. ὡς δεῖ non exh. Ph γ **V** PgLa V γ Va V δ , ubi ὡς δεῖ videtur natum esse e varia lectione δειξομεν pro λείξομεν, quae varia lectio in maiuscula facile prodire potuit, eamque exh. Vde Pdux; cumulatae sunt ambae lectiones in Pc et ?Pa factio <ὡς> δεῖ ex δει(ξομεν). Potest igitur esse δειξομεν lectio genuina; λείξομεν autem negligentiori vulgatae antiquae tribuerimne, ambigo.

Desinationes in minuscula confundi solent.

77, 7 R. Ὀλονθον Ph γ P γ **V** Anon. 7 W. La V δ ; emendatius Ὀλονθίους (cf. 9 ἐκείνους) iam Syr. R., ex aequo etiam hoc Anon. 7 W.

50, 17 R. ἀνειμένοι pro -η recte Ph γ **V** Pc.

Tempora commutantur.

33, 13 R. ἀπολαμβάνων recte Ph γ **V**, mg V δ .

83, 6 R. κωλύεσθαι pro κεωλώσθαι Ph γ **V** PgLa V δ .

91, 15 R. ἀφίεται pro ἀφείται Ph (deest P γ), **V** PgLa V γ Va V δ . Sed nescio an vulgata simpliciore reddiderit perfecti abutendi consuetudinem Hermogeneam.

55, 20 R. ἐβουλήθην Sop. 4 W. Ph γ **V** V δ , ubi ἦ- rell, Hermogeni minime Attico reliquerim.

60, 12-13 R. ind. fut. χρήσεται pro ἀν... χρήσεται Sop. 5 W. Ph γ **V** PgLa Anon. 7 W. V γ V δ .

Frequens est mutata verborum collocatio; quae emendationem sapit, nisi agitur de scholio varie in textum intruso.

28, 13 R. ὁ αὐτὸς post σχεδὸν Ph γ Syr. R. Sop. 4 W. **V** La sch. Pg sch. Va, ubi emendationem ponam, ni σχεδὸν infarsum putes a scholiasta cautiore.

Ex adverso 37, 10-11 R. κλέπτῃς p. εἶναι Ph γ **V** PgLa V δ . Ordo, ut videtur, Hermogeneus servatur minus emendatus.

55, 12-13 R. πράγματα — πρόσωπα Ph γ **V** V γ PgLa.

67, 1-2 R. ἐμάθομεν p. στοχασμῶ Ph γ Nil. **V** PgLa V γ V δ .

71, 12 R. γε p. ἐκάστην Ph γ **V** PgLa V γ V δ .

87, 3 R. φυλάξει p. βέλτιον Ph γ Nil. **V** Anon. 7 W. V γ V δ .

88, 10-20 R. ἐκώλυσεν p. τοῦτο Ph γ **V** Anon. 7 W. PgLa V γ V δ .

91, 14 R. ἔσται p. δημόσια Ph (deest P γ) **V** PgLa V δ .

Idem significantia ita oriri videntur ut scholion pro varia lectione accipiatur.

29, 16 R. τοιαῦτα pro ὅμοια Sop. 5 W. Phy **V** Pc.

57, 12-13 R. προκατασκευασθῆναι τι πρῶγμα Phy Pγ **V** pro ζητῆσαι **P**, quod videtur esse adhibitum remedium toti colo in quadam memoriae parte confuso.

72, 7 R. πάλιν διανοία pro ἑτέρα δ. Phy Sop. 5 W. Nil. **V** PgLa Anon. 7 W. Vγ Vδ.

49, 20 R. εἰσάγεται pro γίνεται (cf. 49, 8 R.) Phy **V** Vδ,

53, 8 R. καὶ ἔτι pro καὶ ὅλως Phy **V**.

Omnibus his locis Phy **V** memoriam Hermogenis sermonem simpliciorum futatam esse paret.

Venerandam igitur necesse est consideremus esse Phy **V** codicum memoriam, sed non ita ut *statuum* textum ea tradi imagine-mur nullis scripturae vitiiis maculatum neque interpretamentis vel breviusculis adauctum. Exiguo variae lectionis numero probatur non adeo multum temporis intercessisse inter archetypum et Phy familiam.

Quo accuratius eius Phy familiae originem et sortes perscrutemur, adeundum nunc est Ph codicis cum **V** familia consortium, ut solum vetustiorum Ph codicis lectionem variam eam quae iam **V** familiae innotuerit, expiscemur. Eae enim Ph codicis lectiones, quae cum recentioribus solum codicibus communes ei sunt, sero demum in Ph memoriam inductae sunt sine dubio. Neque hic sola ratione critica, quae codicum tantum testimonia observat, sufficiet ut utamur: iudicio etiam opus est ad diiudicandum, utra lectio Hermogeni sit tribuenda.

Eae variae lectiones inter Ph et **V** memoriam communes e Nili (Anonymi) emendationibus plerumque fluxerunt, raro ad scripturae menda redeunt.

38, 6 R. τότε ante τι add. Ph Sop. 5 et Syr.-Sop. 4 W. Nil. **V** PgLa, ubi τότε om. Pγ, τότε τι om. Marc. Anon. (Pc Pb). **P**. Ex uberi varia lectione in toto hoc colo obvia suspicio oritur adiectum id eorum esse ea specie, qua legitur in Ph Nil. **V**, ab interpretibus demum Nili aetate Marcellino praeunte, similibus ante eum suppletis a Syriano et Sopatro.

41, 17 R. τις p. πεφώραται non exh. Ph **V** Pg, quod brevitatis in exemplo afferendo non solum ap. Hermogenem sed etiam in vulgata conspicuae esse videtur.

41, 18 R. δεῖν p. φησὶ add. Ph Syr. R. **V** PgLa Pa Vδ, ubi videtur deberi Syriano.

83, 13 R. οἶον non exh. in exemplo inducendo Ph Nil. **V** PgLa Vγ Vδ. Itaque οἶον (Py) aut οἶον ὅτι (**P**) suppleta esse videntur.

83, 17 R. οὕτως ante ὡς non exh. Ph Nil. **V** PgLa Vδ; serius additum existimo.

Ex adverso 57, 16 R. ἀβταῖς p. βασάνοις addidisse videntur Ph **V** PgLa Nil. Vγ Vδ.

Hic suppletum, illic incolumem conservatum esse textum claret, nullus interpretum integer genuini textus custos habendus est.

Verborum collocatio item ad interpretis libitum observatur aut mutatur.

58, 21 R. φέγει p. φόνου Ph Pγ Nil. **V** PgLa Vγ Vδ, ubi rell concinnius.

61, 7-8 R. ὠρισμένον p. πρόσωπον Ph **V** PgLa Vγ Vδ, ubi Py **P** elegantius τὸ πρόσ. p. ὦρ.

65, 4 R. τις p. ἀποκτείνας Ph **V** PgLa Vγ, ubi rell Platoniam intertexendi licentiam praetulerunt.

70, 5 R. ἀντιλέγων p. τις Ph, Nil. ap. Anon. 7 W., Pg Vγ **V** PgLa Vδ contra Syr. R. bis, eundemque Anonymum.

67, 13 R. ὁ ζυγράφος p. τέχνη simplicius Ph **V** PgLa Vγ Vδ.

Ex adverso ipse Hermogenes Platonico modo usus esse videtur.

71, 17 R. ἐπόμενος ἑρδῶς ἄν τις Ph **V** PgLa Anon. 7 W. Vγ Vδ.

76, 9-10 R. ἀβδημερὸν γράφει Ph **V** PgLa Vk.

Itaque neuter Phy familiae ramus certa ratione utitur, sed ambo variis locis tum grammaticam tum Platoniam verborum collocatorem praeferunt. Probabile autem est de ipsius Hermogenis ratione scribendi idem esse statuendum, cur enim usquequaque grammaticae tantum obtemperaturus fuerit, cum Platonis ipse quoque affectatione duceretur, non liquet.

Iam abhinc cognoscitur, quod ad rem criticam pertinet, simili inconstantia affectos esse ambos codices, praeter id quod Ph codex uno saeculo vetustior est.

Idem aperitur in rebus proprie ad artem grammaticam spectantibus.

50, 19 R. ἐναντιοῦται Ph **V** Pg Vδ et 61, 21 R. πλειονά ἐστιν Ph Nil. **V** Pa, ubi fortasse copula omittenda est cum Sop. 5 W. Pγ Vγ Pc. Nihil certi ex his duobus locis de Hermogenis ipsius consuetudine efficitur; saepius enim vulgata quam Hermogenes peccat, sed ille quoque nonnunquam.

60, 14 R. χρήσεται pro χρήται recte Ph **V** Vδ, fastidium repetitionis (p. χρήσεται pro ἄν... χρήσεται) non dedignati.

46, 18 R. ἐφ' pro ἀφ' male Ph **V** Anon. 7 W.

52, 21—53, 1 R. καὶ ἔνδοξον recte Ph **V P** Vδ.

89, 23 R. ἐγκλήματι pro ἀντεγκλήματι Ph **V** contra Sop. 4. 5 W. Anon. 7 W. Plan.

78, 8 R. ἦ ὡς pro πῶς Ph **V** PgLa **P** Va Vδ contra Py Marc. Anon. 7 W., ubi ΠΩΣ ex ΗΩΣ facile oriri potuit.

61, 16 R. ἀμφοτέρων pro ἀμφοῖν Ph **V** PgLa contra Py **P**; prior lectio vulgatam redolet.

82, 11 R. εἰς pro ἐπὶ Ph Syr. R. **V** Vδ contra Syr. R. Marc. Py PgLa Vγ **P**, ubi PgLa vulgata non **V**, sed Py memoriam secuta est. Var. lect. Syriano iam nota, orta videtur esse ex emendatione. Certe sermo Asiani hominis Alexandrinis magistris fastidio fuit.

67, 6 R. τούτοις pro τούτου recte Ph Sop. 5 W. **V** La Vγ Vδ contra Py Nil. Anon. 7 W. **P** Plan.

65, 18 R. ναύαριον Ph **V** PgLa Vδ contra -ια (cf. 68, 12 R.) Py Syr. R. **P**.

71, 16 R. νυνὶ pro νῦν in fine coli Ph **V** PgLa Vγ, ubi Anon. 7 (Pc) νῦν aliter collocavit. Itaque νυνὶ emendatum?

58, 9 R. ἀνηρησθαι pro πεφονεύσθαι Ph **V** PgLa Vγ, ubi probabilius est ἀνηρησθαι sublatum esse ut idem significans verbum aliud pro eo poneretur, quam πεφονεύσθαι mutatum in ἀνηρησθαι, quod mox (lin. 11) repetitum taedium movet, cum πεφονεύσθαι p. πεφονευμένος minus id efficiat. Itaque Ph **V** lectionem defenderim.

Hoc igitur e Ph memoriae cum **V** memoria congruentia effici potest. Sano iudicio **V** memoria ea quae probanda erant, maximam partem probavit; hoc enim solo iudicio ducebatur, non autem id sibi proponebat ut quid Hermogenes scripsisset, exquireret, sed quid ludo rhetorico prodesset, ubi verborum elegantia plerumque non appetebatur. Insigniores solum magistri, qui commentarios componebant, potuerunt etiam exquisitiorem scribendi rationem affectare, imprimis σοφισταί, i. e. non solum rhetores, sed etiam philosophi (platonici): Ph memoria eis non debetur, ipsi ea usi esse videntur iam inquinata. Ipsa quidem **V** memoria potius videtur esse grammatica, scriptori vacat, non doctrinae. Ideo minus interpretibus obnoxia, Hermogeni an potius dicam sermonis Graeci observantiae fidelior permansit.

Py **V** memoria cum Phy **V** memoria id habet simile quod solum in minutiis scripturae potius quam textus constitutione, in particulis monosyllabis abscedit a Ph tum a reliqua memoria. Hac re probari videtur Py **V** memoriae probitas; in eis scilicet **V** memoria Py ramum secuta est quibus persuasura esset posteris; id delectu

factum esse apparet. Neque dici potest Py memoriam e Ph memoria recentius **V** vulgatae curis criticis esse effectam. Adeo multa sunt in quibus **V** memoria a Py memoria dissentiat. Ipse Ph ramus videtur quadam anteriore aetate a Phy memoria desiluisse, Py autem ramo continuari Phy memoriam satis probam neque ita, ut vetustior Ph memoria, abiectam. Sed ubi **V** vulgata Ph memoriam sequatur, fere semper nostrum consensum sibi conciliare eam ostendi. Itaque necesse evadit consentiamus **V** familiae consensu (i. e. Ac vulgata Vc Ba memoriae assentiente recentius) utriusque rami recensionem criticam exerceri, a grammaticis, puto, profectam. Ideo non raro **P** quoque familia ad eum consensum accedit.

31, 1 R. ἀ recte Py **V P** Vδ sch. Va contra ἦ Ph Sop. 5 W.

38, 14 et 21 R. γὰρ Py **V P** contra δὲ Ph.

53, 1 R. τε Py **V P** Plan. contra δὲ Ph Marc., (supra m. ead. τε) Vδ.

59, 3 R. ἦ οὖ Ph **P**, om. Py **V** PgLa Vγ fortasse recte.

45, 22 R. πράγματι οἷον τί δούς non exh. Py Syr. R. ? contra **V P** La Va vetustum additamentum.

81, 20 R. καὶ ante αἰτεῖν male add. Py **V P** contra trium interpretum comm., sch. Va, Vδ; quod mendum etiam Rabe secutus est, nulla ratione ducta eorum quae iam subicio.

78, 14-15 R. ἐγκριται καὶ παραλέλειπται male Py **V P** PgLa Vγ Vδ pro ἐκεί τε παραλέλειπται. Vitium simillimum eius quo e δικαίως ortum est 83, 13 R. ἔδει καὶ ὡς vel ex 79, 11 R. ποιήσαιτ' ἂν ἤδη factum est ποιήσετε νῆ Δί(α).

32, 21 R. ἀπήγει Py **V P** PgLa Va contra ἀπατεῖ Ph. 33, 1 R. ἔτι om., ἔλεγεν Py; igitur tempus a Py mutatum est iudicio, non ratione critica.

Sed 70, 17 R. τιθέμενος Sop. 5 W. Py **V** Anon. 7 W. **P** contra scholion (cf. Syr. R. et W.) θετοῦς ποιούμενος Ph Nil. ap. Anon. 7 W., Vδ.

Non omnino igitur **P** et **V** consensui in Py memoria sectanda sanum consilium critici viri praeluxit.

34, 2 R. εἶτα Sop. 5 W. Py **V** sch. Va contra δεύτερον (cf. 33, 18 R. πρῶτον μὲν) **P** Va; εἶτα δεύτερον Ph deprehenditur vetus emendatio, qua auctor ipse emendatur, non recepta in Py ramum.

Ex adverso 38, 23 p. εβεργέτημα add. μείζον Py Syr. (H). Nil. **V** Pg Va Vδ. Etiam haec emendatio auctoris nota fuit Ph codicis manus posteriori, codicum **P** scribis, tum Anonymo 7 W.

63, 17 R. καὶ κλέπτῃς Ph **P** Va, καὶ sociativum recte om. Py **V**; mutata collocatione Vγ occurrit subobscurae compositioni ἱερβουλος κλέπτῃς. Sed Hermogenes non furis quoque nomine onerari sacrilegum contendit, sed sacrilegium furtum contineri.

89, 13 R. καὶ sociat. p. καθάπερ om. Py **V** PgLa Anon. 7 W. Va Vδ; in utramque partem disputari potest.

87, 18 R. δὴ non exh. Georg. ap. Anon. 7 W. Py **V** PgLa Anon. 7 W. Vγ recte, ut puto.

89, 1 R. αὐτοὶ p. ἄν Georg. ap. Anon. 7 W. Py **V** PgLa Anon. 7 W. Vγ Vδ. Haec varia lectio (i. e. αὐτοὶ om. add.) iam Georgio et Anonymo innotuit; οἱτοὶ **P**; om. Ph. Videtur suppletum esse.

59, 8 R. ταῦτα recte Pγ Py **V** PgLa pro τὰ τοιαῦτα rell.

86, 13 R. διὰ τί recte Georg. ap. Anon. Py **V** contra δὲ **P** Va Vγ.

68, 12 R. ἐπειδὴ emendatius Py **V** PgLa Vγ Vδ contra ἐπεὶ Ph **P**. Verborum collocatio incolumis, ut videtur, quia grammatica, non litteraria, in Py ramo conservata **V** familiam invenit sibi sospitam.

87, 16-17 R. αὐτὸν p. τεθνάναι Georg. ap. Anon. 7 W. Py **V** La Anon. 7 W. Vγ.

87, 18 R. ἔσται p. ἄκυρον Georg. ap. Anon. 7 (Pc). Ph **P**, ἄκυρον p. ἔσται Georg. ap. Anon. 7 W. Py **V** PgLa Vγ.

87, 20 R. δέ p. κλύδωνος Py **V** PgLa, ubi Sop. 4 W. Marc. Pc tradunt ἀλλὰ, ut ἐμφρατικώτερον adhibitum δέ vitent; cf. 91, 5 R. τὰ χρυσία δέ codd; 86, 16 R. ἀλλ' ὅσον pro ὅσον δέ **V** PgLa Vγ. δέ tertio loco positum saepius in Hermogenis scriptis occurrit saepiusque emendatur.

74, 11 R. ταξίαρχαις Anon. 7 W. Py **V** Pc PgLa Vγ contra -οις Nil. ap. Anon. 7 W. Ph Pa Va Vδ.

71, 10 R. ἀποβαλέσθαι male Py Nil. ap. Anon 7 W. **V** PgLa contra -βάλλεσθαι Anon. 7 W., cf. supra (71, 10 R.) γῆμαι Vc Ba PgLa contra γαμείν.

37, 11 R. προσθῆς male Py **V** La contra προστεθῆ Ph Vδ **P**.

79, 2 R. ποιούμεν pro ποιούμεν male Py **V** Pg Vγ.

Ubi igitur minus sano iudicio **V** familia utitur in Py ramo persequendo, solam Ac vulgatam culpandam iudico, ut solam laudandam in rectis exprimendis. Vc Ba enim memoria in grammaticis non valet. Neque umquam cum bonum tum vilem codicem sibi constare in virtutibus vitiisque indolis suae observandis notum est.

In universum autem **V** familia Ac codice gubernacula tenente cursum dirigit admodum prudentem et artis conscium inter Phy memoriae fluctuationes.

Ubi **V** familia Phy memoriam omnino deserit, facit id aut interprete auctore aut recentiore vulgatam secuta.

60, 18 R. τούτων Nil. **V** Pg Vγ Vδ contra ὅπλων Phy **P**, τῶν ὅπλων Va. Lectionem Nili ortam puto sero in minuscula, fortasse ex τ(ῶν) ὅπλων (Va) aut ex μετὰ ὅπλων.

68, 18 R. ἀδικημάτων expletivum add. Syr. R. **V** Anon. 7 W. **P**.

87, 3 R. τὸν μόνον male Pγ (ubi recte Anon. 7 W.) **V** Vδ.

87, 13 R. φαίνεται male (pro φανείται) Georg. 7 W. **V** PgLa Vγ Vδ.

88, 14 R. ἡ om. male **V** Vγ (contra Sop. 4 W.).

66, 2 R. tert. τοὺς male om. Pγ Vγ **V** PgLa.

Moneo interpretes non ipsos hic significari, sed seriores editiones eorum, quas recentiore vulgata esse affectas efficitur collatis codicibus Georgii, Anonymi, Planudae.

Sed perpendamus **V** lectionum pretia interpretum auctoritatibus non fulta.

47, 13 R. χρῆσθαι **V P** emendate quidem, sed contra Pγ Phγ Vδ qui χρήσασθαι; cf. 62, 5 R. κατατίθεσθαι (pro καταδέσθαι) ἀξιοῖ **V** PgLa Vγ; hae ambae sunt emendationes grammatici.

57, 15 R. τρεῖς, quod videtur esse scholion, non exh. **V** PgLa Anon. 7 W. **P**.

54, 21 R. μὴ ἔχων πρᾶγμα **V** PgLa **P** Va contra Pγ P(h)γ Vδ εἰ γε μὴ ἔνι πρᾶγμα (μὲν pro μὴ, τι Ph; τι Pγ) videntur ἔνι minus usitatum nec bene a scribis intellectum vitavisse.

80, 8 R. p. τριάκοντα non exh. ἡμέρας **V P**.

80, 13 R. p. ἄλλα add. τοιαῦτα **V P**.

37, 12 R. τε pro γε male **V** PgLa complures recentiorum.

51, 12-13 R. καὶ sociat. om. **V** PgLa Vδ.

61, 14 R. μετὰ ταῦτα om. **V** PgLa Vγ scholion fortasse, sed anti-
quorum codicum auctoritate munitum.

86, 16 R. ἀλλ' ὅσον pro ὅσον δὲ (cf. 88, 20 R.) **V** PgLa Vγ potius
scholion quam emendatio.

64, 4 R. δὲ om. **V** Pc, ut unum propositum conficiatur e duobus;
hoc proprium est scripturae maiusculae.

62, 8 R. μὲν om. **V** PgLa Vγ, quod vulgatae est.

62, 8 R. τότε ἐστίν pro τότε τί ἐστίν **V** PgLa Vγ Vδ, i. e. τι (quod
est Hermogeneum) om.

76, 21 R. alt. καὶ om. **V** PgLa Vγ.

81, 7 R. μοι add. **V** PgLa Pa, m. po. Py.

87, 2 R. σε add. ante ἔδει **V** La Vγ.

52, 15 R. καὶ αὐτῶν p. μὲν add. **V**, aliter Ph, aliter **P** Va; sc.
scholion.

85, 11 R. δίδωσι male pro διδῶ (p. ἔταν) **V** PgLa Vγ e vulgata
mediaevali. Inconstantiam cernis quae explicatur duplici memoriae **V**
origine: e vulgata rhetorica (Vc + Ba) et e grammatica recensione
Ac, cuius formam recentiore etiam Vc + Ba experti sunt.

84, 1 R. διορισάμην (cf. 83, 5 R. διορίζειν) male **V** PgLa contra ώρισάμην Pγ Phy Pa, quia hic agitur de finitione, non de distinctione.

75, 21 R. ταυτι pro τουτι male **V** sch. Va.

78, 17-18 R. δε p. φύσει (tertio loco) **V** PgLa Vγ Vδ, quod quidem ap. Hermogenem occurrit, sed etiam vulgatae est, ut dixi, rhetoricae.

Ubi igitur **V** familia Phy familiam deserit, atque ipsa a **P** familia deseritur, nullius est pretii. Quoniam autem Phy memoriam compilat neque quidquam ad eius existimationem confert praeter arbitrium, facile neque ullo rei criticae damno ex apparatu critico exstingui posset ni haec ipsa res liberum aliis quoque examen permittendum expostularet.

V consensum sero natum esse apparet sub tempora PgLa vulgatae, Georgii recentioris, Nili, Vδ interpretis, Anonymi. Priore *statuum* dimidio multo eum esse rariorem, Ac codice vero adstipulato totam demum **V** familiam natam esse. Ideo **V** familiae socii iidem sunt atque Ac codicis. Nullo modo **V** familiae consensus ad pristinam unitatem referendus est, multo etiam minus eius cum Phy familia tota aut **P** familia congruentia. In priore dimidio Ph et Py codices multo rariores sunt, quam in posteriore, eorum autem consensus in utroque dimidio aequus est: hic consensus recentius est in totum *statuum* textum inductus. Singuli Ph et Py codices ideo raro in priore dimidio obveniunt, quod hic Ac codex eas solum communes Vc Ba lectiones secutus est quae recentius in ambobus prodierunt, i. e. lectiones proprias Vc Ba codicum aetatis: qua aetate Vc Ba codicum exempla in Ac vulgata adhibita longius a pristina Phy familia recesserunt, quam in nostris Vc Ba codicibus observari potest. Tamen 60, 17 R. obvium dimidiorum discidium perstitit idque admodum violentum.

Ac codex est Phy memoriae contaminatae. Ipso *statuum* initio (usque sub finem μεθόδου) Ba exemplum omnium plurimi facit, in summa autem duplicem, quam Vc exempli, rationem tenet, aliquanto tamen minorem, quam Phy familiae. Bis solum Vc, numquam solum Ba codicem sequitur. Vγ tum Vδ codex agmen interpretum Nilo quoque et Anonymo stipatum apud Ac codicem aperiunt. A **P** familia coniunctâ longius, ab utroque eius familiae ramo longissime Ac codex abest. His rebus manifestum fit Ac codicem contaminatam Vδ interpretis et Georgii recentioris aetate **V** Phy **P** familiarum vulgatam praebere anteplanudeam. Origo Ac memoriae videtur Ph ramo fortasse recentiori deberi, minus autem ad communem Phy familiae fontem redire. Eius solius familiae differentiae observantur quadam

vetustiore contaminationis aetate, postea sola communia praeferuntur. Passa est igitur Ac memoria contaminationem intra Phy familiam, tum pari modo versata est in **V** et **P** familiis: sola communia appetens. Quod Ac codex, cum sit recentioris aetatis interpretum, adeo cum Vc Ba consortio consentit, ut cum nulla alia vulgata, eius autem consortii discordiam evitare (cf. Ba post methodum) videtur, suspicor eum ei concordiae accessisse potius, quam ex ea esse natum. Ipsum initium (de methodo) vetustioris potest esse originis, reliqua confecta sunt secundum Vc Ba codicum concentum. Qui cum Ba exemplo concentus iam in Vc codice coeptus est; quod in Phy familia ut etiam in **P** familia minus appetitur. Haec autem in medio earum posita tenebras ac sordes medii aevi saeculorum (VI-VIII s.) hausit. Vc Ba codicum societas saepius ab aliis destituitur (20:51).

19-cies Ba et Vc soli prodeunt inde ab 60, 17 R. i. e. a fine coniecturae. Sed Ba codicis lectiones examinanti nulla fere textus utriusque dimidii (nam coniectura prius textus dimidium prope occupat) offertur differentia. Phy codicum lectiones cum Ba lectionibus consentaneae in utroque dimidio pari numero sunt, in priore dimidio Ph codex aliquantum Py codicem superat, in altero par est utriusque codicis lectionum cum Ba codicis lectionibus congruentium numerus. Certe non est tanti momenti hoc discrimen, ut eius causa in mutato exemplo quaeratur. Sed Ac codicis momentum in altero dimidio plus dimidio minuitur. In Vc codice autem paullo minuitur in posteriore dimidio Phy familiae consortii frequentia, ipso *statuum* initio admodum prominens. Ph autem codicis lectiones priore dimidio paullo frequentiores, quam Py codicis, aequae in altero exstant; simul hoc singulare cum Ba codice contubernium a reliquis codicibus penitus deseritur. Videtur Vc codex sub finem coniecturae aut solus aut cum Ba codice de vulgata scholastica, i. e. rhetorica decedere. Dimidium posterius, quod minus ab interpretibus tractabatur, non est ex hac Vc Ba memoria repetitum a posterioribus. Atque etiam in ipso Vc codice Phy familiae contaminatio apparet admodum conspicua prima opusculi parte (fere totius opusculi quarta); ideoque videtur mihi Vc codex hoc priore dimidio usus esse recentiore exemplo, i. e. plures retractationes passo (nam PgLa vulgatae recentioris momentum in utraque Vc codicis parte fere aequum est, sed priore aliquanto firmitus), non autem ab exemplo alterius dimidii diverso.

Vc extra vulgatam fere ignoratur, ne minimam quidem cohortem ducit; septies solum singuli sequuntur codices V^o VI Pfnors;

29, 9 R. ῥᾶον Pf; 40, 11-12 R. εἰ p. ξένος Vδ; 41, 19 R. νόμον, m. po. τόνον VI; 49, 6 R. μάλλον p. ἀπαιτῆ Pn; 50, 5-6 R. οἱ πολέμιοι p. τρισαριστέως Vc Ps; 50, 8 R. πως p. ἄλλως supra m. po. Po; 84, 18 R. ἡ ζήτησις Pr.

Vc et Ac codices proprie inter se non coniunguntur.

In perexiguo locorum numero (4), quibus Ba Ac codices societatem extra vulgatae viam latissimam cum quibusdam aliis iungunt, PgLa Vde Pd codices conveniunt; Vde Pd codices ab Ac codicis partibus stare videntur.

Dimidio, quam ap. Ba codicem, amplior est numerus locorum, quibus Ac codex extra vulgatam prodit. Neque is propriam familiam effecit: PgLa codices ab 53, 8 R. demum, sed abhinc ca vicies prodeunt; Vde 14-es, Vl 13-es (bis cum Ac solo solus). Reliqua admodum sparsa.

Ac codex solum cum **P** codicibus, aut cum variis lectionibus utriusque aut amborum, numquam e sua familia solus cum alterutro solo (cf. Vf cum **V** codicibus, numquam cum uno e tribus) prodit.

Circum singulos codices a me nondum in sch. Va descriptos paullisper versabor. Vc codex Ph codicem sequitur nullo certo codicum comitatu; solum apparet eas Ph codicis lectiones in Py vulgatae codicibus recentioribus occurrere, i. e. Phy familiam contaminatam fuisse intra eius parietes. Haec Vc codicis cum Phy familia cognatio non vetustior videtur esse, sed recentior propterea quod Py vulgata omnino posterior est, tum quod saepius eius vulgatae caterva, quam ipsa Phy familia, consonat cum Vc codice. Usque ad 50 R. codex Vc saepius sine Ba codice prodit, i. e. recentiore Py vulgatam sequitur (ubi Ba recentiore PgLa), post autem initia diversa ambo codices communem viam Phy vulgatae contaminatae sectantur. Itaque Vc et Ba codicibus repraesentatur recentioris Phy contaminatae vulgatae resectio in Py vulgatam et in PgLa Vde vulgatam; quae facta est solum in initio textus, quod in scholis tractabatur. Patet **V** familiam solis duobus codicibus constare atque solummodo inde a p. 50 R. initium capere: ubi peculiarem Phy contaminatae vulgatae ramum constituit. Vix igitur etiam intra hos duos codices familiae nomine digna est. Itaque totus qualis Vc codice traditur *statuum* textus concinnior est quam Ba codicis, quia et intra initium et post p. 50 R. Py exemplum servatur. Transitus a Py memoria ad Phy vulgatam ipsa minus violenta est quam in Ba codice. Usque ad p. 50 R. aequae fere in Vc codice sunt codicum Ph et Py partes (Ph 27, Py 25), abhinc Ph codicis (50, Py 38) augentur, qua re demonstratur vetustior alterius partis origo, ubi maiore Ba codicis frequentia hae Ph codicis

partes auctae explicantur. Sed totus *statuum* textus qui codice Vc traditur, sub familiae Phy patrocinio manet (Ph 57, Py 63), sola Ph codicis initio minore, tum aucta frequentia mutatio memoriae proditur. Ubi Ba non prodit, codicum minorum nulla est constantia praeter id solum quod Phy familiae suboles (Vb Vg Pr Pl) prominet. Ut in memoria contaminata, sparsa sunt singulorum codicum suffragia.

M. po. Vc variam messem e recentiore Py (Vb Vγ), tum Ac PgLa et Va memoria colligere videtur, nullum certum autem eius memoriae rivulum sequi. Partim respicitur Ba. Interpretes ante Nilum (Py memoria media aut Nilo-Anonymo 7 W. ministrantibus) non veniunt.

In Ba codice **P** familiae codices omnino rari sunt.

83, 20 R. ἀπλῶν τι Ba Pa, τι supra m. ead.? Vc, Vq Pq.

79, 13 R. εὐτρεπείς ex εὐπρεπείς Pc, m. po. Vf; εὐπρεπείς Ba Vc VI Prtuδ.

72, 5 R. τοῖς ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους Ba Va plurimi, m. po. Pa Pb Vi, m. ead. Pq.

Vb in Ba codice plus quam ex quadrante (203 : 58) est, fere semper cum Py (etiam cum Ph solo). Praeterea singulis locis lectio cum Vb codice communis prodit sine Phy familiae ambobus codicibus principibus.

51, 7 R. παρασκευάζεσθαι Vc Ba Vb Vn Pfwlu.

73, 17 R. τούτου τοῦ Vc Ba Pqu.

75, 16 R. συγγνώμην Vc Ba PgLa Vb Vγ plures, supra Ph, in ras. Pn.

76, 22 R. προτέρω pro πρότερον Anon. 7 W., sch. Pn, Vc Ba Pg Vb Vγ Pu, mg m. rec. Ph.

81, 5-6 R. φεύγει p. φόνου Vc Ba Pc Vb, aliquot (Vde Pdklnsm).

Tum aut m. po. Vb (40, 17 R. m. ead.) cum Ba consentit (37, 3. 71, 10. 72, 1 R.), aut m. po. Ba cum Vb (75, 19. 81, 8-9 R.). Ibi semper intersunt Vc et Phy familiae recentiores codices Pl Pw; bis iam in Ph haec lectio supra aut in margine legitur.

Vk 36-es (26-es ad 51, 17-18 R.) plerumque cum Vδ.

Vde codices (in 203 locis) 21-el, aliquanto rarius Vdei: huic PgLa vulgatae Vde ramo Ba codex minus suffragatur.

Vf (23-es) parum hic valet. VI 15-es (usque ad p. 50 R. novies). Vt undecies ad 49, 20-21 R., postea non comparet. Vg 28-es. Pd vicies.

Omnium minorum longe primum locum tenet Ps codex, cf. sch. Va praef. p. XVI. Locis 30, 22. 52, 10. 56, 11 R. solus cum omnium solo Ba coniungitur. Idem codex solus est in ambobus Vc Ba expri-

mendis 52, 17. 64, 12-13, 66, 3-4 R. (Ba, m. 1 Vc); 50, 5-6 R. (Vc Ps soli). Nilus trium codicum concordiae praeest 58, 20 R., tum Vn codex ad eam accedit 57, 14-15 R., qui codex Py vulgatae est; ubi autem consona **V** familia deest, potius Vn codex cum Vc Ba codicibus quam cum Ac codice coniungi videtur.

Dixi Ps codice aliquoties etiam peculiare Vc Ba codicum consortium exprimi. Passim (46, 16. 48, 1. 53, 8-9. 58, 17. 59, 6. 60, 4. 60, 17. 60, 19. 61, 13. 62, 14-15. 62, 18. 63, 18. 63, 19. 66, 17-18. 67, 18. 67, 23. 69, 17. 70, 11. 73, 1-2. 75, 16. 77, 3. 78, 11. 78, 13. 81, 1. 81, 8-9. 84, 21. 87, 19. 88, 11. 90, 10. 91, 15—92, 1. 92, 4 bis) ambo codices Vc Ba peculiari modo inter se consentiunt etiam in variis lectionibus. 50, 5 et 54, 15 Ph codex huic conspirationi favet. Centies quadragies ter in ducentis tribus locis Ba codex cum Vc codice consentit, at solum vicies septies cum Ac codice. Cur igitur ex his tribus codicibus communem familiam constitueremus? Intra pp 60-68R. haec coniunctio densissima est, ante p. 46 R. autem non occurrit: contaminationem rectius dicas quam coniunctionem?

PgLa Vklr codices a 50 fere pagina R. minus frequentes fiunt. Initio igitur intercedit recentior vulgata varie contaminata. Quoniam Vc solum decies septies (143-r in toto opusculo) ad 50 R. paginam occurrit, ostenditur post initia in scholis trita, ubi ultra primaria coniecturae capita iam non penetrabatur, advocatum esse vetustius exemplum. Recentius esse principium indicatur maiore Phy familiae codicum recentiorum, quam ipsius Ph Py antistitum paris frequentia. Si Vc prominet, ubi PgLa vulgata cedit, probabilius fit Vc codicem cum puriore Phy memoria cohaerere.

Minorum facilius dicas qui codicum refugiant Ac codicis societatem quam qui appetant. Vix enim in ducentis fere lectionibus duodequingages Vb, intra 40-30 Vde Vγ Pd consentiunt cum Ac codice. Refugiunt autem, dum ne decem quidem locis congruunt, codices Vhkmnrw Pbeotvελμ.: Pa vulgata et recentissima Phy vulgata (Vuw). Nulli codicum propius accedunt, permulti de longinquo concomitantur. Ubi Vc Ba codices inter se dissentiunt, raro Ac codex alterum utrum sequitur, plus autem tribuit Phy PgLa vulgatae. In qua recentior Py Vb et cum Vc Ba codicibus communis vulgata dominatur, satis Georgio recentiori Vγ accepta. Ex his effici videtur Ac codice tradi memoriam, Vc Ba codicum memoria recentiorum. Itaque in **V** familia progreditur, ut ex catenis supra propositis patet, PgLa vulgata. In Ac codice iam Vde accelerant. In eodem sequitur Vγ, Ps codex autem quarto loco in catenis Vc et Ba codicum

obvius, extremo in Ba codicis catena loco censetur. Tum hac quoque re differt Ac codex a reliqua **V** familia quod Phy consensus in Vc et Ba codicibus conspicuus, hic omnino minimi est momenti. Tum singuli quoque Vc et Ba codices nihil fere in Ac codice valent (propterea Ps codex adeo recedit).

Ubi omnes tres Vc Ba Ac codices consentiunt (idque fere centum viginti tribus locis fit), omnium aliorum codicum frequentissime PgLa codices huic consensui adplaudunt: 84 locis; tum demum (69 locis) Ph et (61 locis) Py codices veniunt. Quoniam autem singuli codices Vc Ba Ac saepius cum Phy familia quam cum PgLa codicibus consentiunt (sed Ac codex iam fere ex aequo), coniciendum videtur codicum Vc Ba Ac consensum non antiquum esse, sed recentiorem eumque effectum esse hoc modo ut communem PgLa vulgatam e codicum contaminatione fluxisse accipiamus non ea quae in posteriore parte Vc Ba codicum animadvertitur, sed quae in recentiore Ba codicis parte priore latet. Ph et Py codicum in **V** familia consensui plerumque ambo PgLa codices adsunt.

Videamus, quid accidat remotis ab hac **V** familia Ph et Py codicibus. Fere semper manet eadem vulgata recentior (Vb) PgLa Vde. In Ac codice recentior PgLa Vde vulgata quarto post Ph Py Vb loco venit. In **V** catena Vde a PgLa separantur Vγ Vδk Vb Phy codicibus. Itaque Ac codex has solum Vc et Ba codicum communes lectiones sequitur quae in PgLa vulgatam erant abiturae; in eis autem vetustior est i. e. a Vde codicibus longius differt, quam ubi Ph codicem omnium maxime observat. Apparet hoc quoque Ph exemplum recentius esse et ad Georgii recentioris et Anonymi Vδk textus propius accedere, quam id fit in Vc Ba codicibus.

Pg (sine La):	Pw	Pz	Vd	Ps	Pf	Ve	Vf	Vi	Pq
	Vl	Vq	Pr.						
La (sine Pg):	Vb	Vde	Vf	Vg	Pf	Ps	Vγ	Pu	Pw
	Pz	Vl	Pk.						
PgLa:	Vγ	Ph	Vb	V	Py	Vd	Pz	Vq	Ve
	Vl	Vi	Vδk	Pd	Pk.				
Pk:	Ph	PgLa	Vi	Ps	Pz	Pd	Vb	Pw	Py
	Pu.								
Vγ:	PgLa	Ph	V	Py	Vb	Vi	Pz	Vf	Vq
	Vδk.								
Vt:	PgLa	Ph	Pz	Pk	Pr	Pq	Vi	Vf	Ps
	Vg	Vq	Py	Vk	Vl.				

Vw:	Pg	Pr	Va	Pλ	Ph	Pt	VI	Py	Vh	Pn
	Po	La	Ve.							
Vd:	Ve	Pd	PgLa	Ps	Vi	Vq	Vf	Ac	Pk	Pw
	Pz	Ph	Pf.							
-Ve:	Vd	Pd	PgLa	VI	Vi	Ps	Pw	Vf	Vq	Ac
	Ph	Pf	Pk	Pz	Vγ.					
Pd:	Ve	Vd	PgLa	VI	Pk	Ps	Vq	Pw	Pf	Vf
	Vi.									
VI:	Ve	Vd	PgLa	Vf	Pd	Ps	Vg	Pz	Ph	Vi
	Pk	Pr	Pu	Vg	Py	Ac	Pw.			
Vq:	Vi	Pz	PgLa	Vf	Vγ	Ps	Vde	Pd	VI	Pk
	Phy	Pr	Pu.							
Pz:	Vq	Vi	PgLa	Vγ	Ph	Ps	Vf	Pk	Py	Vd
	VI	Pd.								
Vi:	Pz	Vq	Vf	Vγ	PgLa	Ph	Pk	Ps	Vde	Vb
	Pr	VI	Vg	Py	Pd	Pu.				

Pg codex plerumque cum La codice coniungitur (Pg 35:La 50). Aliquot codices, quibuscum solis soli cohaerent, communes habent (Pg Pfw 86, 17; La Pfw 84, 21; La Pfw 68, 11; Pg Pr 49, 3; La Pr 55, 17). PgLa codicum societati saepius (17:50) Pz codex suffragatur; item soli Pg codici (8:18), soli La codici vix semel (1:15). Vde et Vi codices quoque hoc foedus non vitant (11:50); reliqui summa varietate sequuntur fugiunt. Codices qui numquam hic comparent, sunt: Vahr Pbp, quae est pars codicum **P** familiae. Propter Vde codices et quod PgLa codices in **V** familiae comitatu sunt diligentissimi, ei familiae PgLa codices sunt tribuendi. Quod Pz codex hoc foedus adamavisse videtur, Ac codicis exemplo cuidam arctius quam noster Ac cum Ph (-Py:Pr) coniungendo PgLa codices tribuendi videntur (cf. sch. Va praef. VII-VIII).

Nili aetate hanc in Ph exemplum inductam esse **V** familiae vulgatam conieci supra.

V codicum familiae parum locuples esset clientela, nisi intercessisset PgLa vulgata.

V familia coniuncta prodit quarto loco in PgLa vulgata post Georgium recentiore et codices Ph Vb.

Postquam orta est PgLa vulgata, **V** consensus neglectus est, novae prodierunt lectionum varietates.

PgLa vulgata hasce vices experta est. Aut in Vde vulgatam (Vde Pd Vlqi Pf) aut in Py vulgatam (Vbfu Vt Pk) transiit, aut al-

teram solum eius vulgatae partem amplexa est: P α (Vd), Vw (Ve; hic etiam Pg a La longo intervallo separatur).

PgLa Vde vulgata in Vc Ba consensu non censetur, sed exstat in Ac et **V**; quod documentum est eius recentioris originis. Nec in **V** vulgata, nedum in **P** consortio reperitur, ut quae soli PgLa vulgatae sit insita. Simul patet Vde vulgatam ex ea PgLa vulgata progenitam esse, quae Ac et **V** vulgatis nisa sit. Ac etiam in serie codicum ap. utrumque Vde vulgatae codicem potiorum censetur, ubi e Ph memoria descendere eam conspicimus. Vetustior potest igitur appellari; idem accidit in Vil codicibus. Vq codex, qui Phy consortium in extrema acie exhibet, in Vde vulgata quidem numeratur, sed post PgLa vulgatam statim exhibet Vf codicem, qui Py PgLa vulgatae adhaeret, cui Vde vulgata se non adiunxit. Idem Vq codex duobus primis locis qui PgLa vulgatam antecedunt, Vi P α codices praestat, qui ambo Ph memoriae plus tribuunt quam Py memoriae. Tum V γ codex venit; cui illico submittitur Ps, Ph memoriae testis singularis. Post Vde reperiuntur Vi Pk; hic primo loco exhibet Ph, paenultimo Py codicem; ille utique Ph lectiones frequentius arripit quam Py codicis. Itaque recentiori Phy PgLa vulgatae, quae iam contaminata Phy familia utitur, Vq codex adnumerandus est. Pf codex ante PgLa vulgatam Ph Py Vb codices collocat, ultra Vq codicem progressus. Eisdem igitur vices in PgLa Vde vulgata animadvertimus atque in Va vulgata, propterea quod similia exempla in utramque venerunt. Qua re denuo probatur Va vulgatam non recta via (ex Asia Byzantium) venisse.

Pd codex recentissimae est PgLa Vde vulgatae, in qua ex solis recentioribus absentia Phy et **V** antistitum numina cognoscuntur. In hac serie Ps codex illico post PgLa vulgatam reperitur. Pd et Vi codices inverso ordine Ved codices primo loco tradunt, quia Ve codex inter PgLa vulgatam et Ps codicem Vli codices collocat, Pd codex autem item Vi codicem post PgLa vulgatam habet.

PgLa vulgata, antequam in Vde vulgatam abiret, a Py vulgata arrepta est (ut etiam in Va vulgatam eadem aetate deflexisse eam cognovimus). Vb et Vf codices enim, qui ambo primo loco Py codicem ostendunt, Vu codex, qui eodem Phy Ps habet, Pk codex, qui Ph codicem, Vt codex, qui, ut V γ codex, post PgLa vulgatam tertio loco Ph codicem dat; hi omnes sine Vde codicum comitatu prodeunt; hi vetustioremem utriusque memoriae PgLa vulgatam exceperunt abruptam et apud recentiores propagatam. Omnino, ubi anti-

stites praecedunt, PgLa vulgata non intercessit: haec enim est, quae eorum memoriam promovit et recentiore ornatu induit.

Nusquam PgLa vulgata desideratur, ubi Vde prodeunt. Bis (Pd Vl), ut dixi, Ve codex praecedit Vd codicem, semel (Vw) ita, ut aliquot codices inter eum et Vd codicem intersint, semel (P \times) simili modo Vd codex Ve codicem antecedit: adeo inter se cohaerent, adeo e PgLa vulgata pendent: semel (Vw) scissâ vulgatâ scinduntur et ipsi.

Ubi PgLa codices consentiunt (260:100), id fit sub Ph codicis auspiciis, qui centum fere locis ei copulationi patrocinator. Aliquanto frequentior est V γ codex (115), tum Vb (90) sequitur. Eadem fere frequentia **V** codices (85) et Py codex (81) sunt insignes. In **V** familia Vc codex (27) a codicibus Ac (49) et Ba (44, semel solus cum PgLa solis) superatur. Amplius V γ quam Ph, itemque Vb **V** quam Py, in PgLa codicum consortio valent, quod signo est recentiore esse huius Phy memoriae aetatem ipsamque Phy familiae constitutionem non esse vetustiore. Interpretum post Georgium recentiore Nilus et Anonymus 7W. praecipui sunt nullaque trium interpretum lectio nisi per hos aut per Phy vulgatam in PgLa consortium pervenit. Recentiores codices e longinquo ei consortio favent. Eorum primus est Vd codex, quem vulgatae legentium inservire demonstrabo. Sequuntur P \times et Vq codices, tum Vl et Vi, qui omnes quattuor recentiore eiusdem vulgatae aetatem exhibent. In extrema fere acie V δ k prodeunt.

La codex ubi sine Pg codice adest, utitur exemplo e Py memoria recentiore profecto, quod Vc Ba codicum ap. La copulatione probatur; unus solus locus, quo Ba sine Vc prodit, e Py memoria fluxit. Sed **V** familiae codices admodum raro La codici, ubi is sine Pg codice prodit, adstipulantur. Itaque hoc inter Pg et La codices interest, quod Pg codex (cum Ba) Ph memoriam, La codex (cum Vg) Py memoriam sequitur. In PgLa codicibus apparet vetus memoriae in Ph et Py divisio, quae etiam in **V** familia conservatur. Nullo modo autem PgLa codices cum **V** familia coniungendi sunt.

La codex ubi Pg codicis suffragiis privatur, recentiorum, si quid in tam vago codicum assensu video, adtrahit Py vulgatae signiferos; quae vulgata recentior contaminatam Phy familiam exhibet. Propterea vix ullum codicem habet peculiarem in modum sibi addictum.

Alia hic exstat Phy familiae contaminatio atque in Pg codice apparet. Nempe hic Py memoria praevalere videtur. Quamquam igitur magna necessitudo inter Pg et La codices intercedere videtur,

tamen variis consiliis ambos esse ortos patet; non solum propterea quod Ph et Py codicum diversitas in eis persistit, sed etiam quoniam varii uterque consilii est in eorum codicum contaminatione perpetranda. Haec codicum Phy diversitas e vetustiore fonte manavisse videtur, quia cum Vc et Ba codicum diversitate coniuncta est.

Pw codex propius ad Pg, Pf ad La accedit. Itaque Pf et Pw codicum differentia PgLa codicum differentiae respondet atque e Vc Ba codicum diversis memoriis pendet. Aliquanto debilior est La codex, quam Pg codex, in codicum suffragiis sibi conciliandis, artificiosa, ut videtur, et sui consilii usus Phy familiae contaminatione.

Sopatri lectiones cum Py memoria in La codicem descenderunt.

In Vd codice PgLa vulgata omni alia codicum coniunctione est frequentior. Ex ea PgLa vulgata Py codex inductus est qui vix est alius atque Py-Vb (45, 22 R. οἶον τί θούς om. Py Vb Vd). Pluribus comprobatur textum (Py) Vb fluxisse in PgLa vulgatam. Ph aliquanto quam Py frequentior, ambo superantur **V** familiae frequentia, in qua familia Ac codex dominatur. Vd codex igitur cum utraque familia coniungitur, aut sola prodit PgLa vulgata.

Ubi Phy familia et PgLa desunt, plerumque apparet Ac, tum etiam Pc (30, 15 R. εἴπηι Pc Vdei Pfwkn; 45, 9 R. ἀπαιτήσεις Pc Vdeflw Pd), semel Ac Pc (83, 20 R. τι διπλοῦν Ac Pc Vdel Pdουθ), Ba (79, 9 R. λυσιτελή Ba Vde Pup., m. 1 Vc, -εἰ m. po. ex -ῆ Pb), Vc Ba (80, 5 R. δὲ p. μετὰ Vc Ba Vde Pdl), Vc. **V** (48, 8 R. φεύγει p. καὶ **V** Vδdenu Pds; 75, 21 R. παντί sch. Va **V** Vb Vde Pd; 82, 14 R. τε om. **V** Vde Pnθκ; 89, 23 R. ἐγκλήματι **V** Vde, mg m. ead. ἀντ Ph, supra m. po. ἀντ Po).

Cum Ac consonant plerumque Vde Pd. **P** familia praeter tres locos, ubi e vetustioribus solus Pc, tum semel cum Ac (ubi semper, i. e. quater Ve, ter Pd, in v.l. (Pa) bis, Pd solus semel (42, 15 R. δ pro οῦ Ac Pd, [δ] Ve, δ ex οῦ m. ead. Vd). De rationibus inter Ac Pd **P** codices mutuis monui in sch. Va praef. IX.

Haec igitur PgLa vulgata a supra (Vf Vi) examinatis differt eo quod **V** familia Phy familiam, PgLa autem ambas superat, apparet iam autem **P** familiae quaedam ad Ac codicem vicinitas per Pd codicem expressa. His delineatur recta, nullis impedimentis turbata memoriae propagatio usque sub **P** familiam.

Ubi nec Ac prodit, fere semper (at 86, 14 R. τοῖς κινδύνοις m. po. ex τοὺς κινδύνους Vd, Vl) Ve, plerumque Pd: manet integer cursus memoriae. Et cum Ac et sine Ac indicia Py memoriae Vb Plru (Pu cum solo Ac numquam, cum Pc Ac semel, ter sine Ac) hic illicprehenduntur. **P** familia intervenit ter.

LXVIII

Praeter Nilum et Anonymum 7W. trium interpretum quoque non rara sunt vestigia. Commentator V^d vix quinta parte lectionum (25) Vd codicem iuvat.

Phy familia solum **V** PgLa vulgata media pervenit in Ve codicem. Sine PgLa vulgata aut sine Vb aut sine **V** familia Phy tantum ter (32, 21 R. ἀπαιτεί Ph Vdei Pbfw; 62, 21 R. αὐτὸν om. Py Vde Vg Pd; 85, 8 R. ἀντιποιεῖται Ph Ves Pos), ubi etiam haec Phy familiae vestigia non recta via, sed per **P** familiae ramum quendam in Ve textum descendisse videntur. In hac **P** familiae cum Phy familia coniunctione sensim prodeunte Ve codex Planudeae vulgatae viam praemunire videtur.

Differunt autem Vd et Ve in his. Vd solus Py Vb exemplum sequitur (45, 22 R. πράγματι οἶον τί δός om. Py Vb Vd; 85, 8 R. περι om. Py Vb Vd P_μ, supra m. ead. Pq, m. po. Vn, quibus codicibus **P** familiae vicinitas significatur; 54, 8 R. τῷ τελείῳ m. ead. ex τοῖς τελείοις Vd, τῷ τελείῳ m. po. in ras. Vb). Vd codex ibi differt a Ve codice, ubi **P** familiae auctoritate ducitur (32, 7 R. mg γρ. καὶ μὴ προσηλημμένον τῇ κρίσει Vdns Pdo et **P**). Inter Vd et Ve codices simili modo atque inter PgLa codices, non raro eadem sed alternis vicibus variae lectiones occurrunt. Differentiae intercedunt non ad universam utriusque codicis indolem pertinentes, sed intra amborum prosapiam huc illuc vagae.

E minoribus secundum post Vd codicem locum Pd codex obtinet; qui prodit septuagies quater, cum Vde solus (77, 14 R. αὖ om. Vde Pd; 37, 4 R. πᾶγμα p. ἔχει Vde Pd, assentiente praeterea VI codice, qui quinquagies quater apparet) congruit; eius Pd codicis cum **P** familia necessitudinem significavi sch. Va praef. IX. Plus quam quadragies Vi (cf. sch. Va praef. XVIII) et Ps, quadragies Pf. Etiam igitur minoribus codicibus Phy-PgLa vulgata comprobatur. **P** familiae nascens auctoritas praenuntiatur.

In Vγ codice Ph memoria contaminatur cum Py memoria, quae Py memoria **V** item contaminatae familiae passa est decursum et in PgLa vulgatam pervenit. Simplicius fortasse Ph memoriae cum **V** PgLa vulgata contaminationem appellaverim. In hac PgLa vulgata Py memoria principem locum tenet usque ad finem, codices Vde autem multo minus valent. Non admodum firma eius PgLa vulgatae vestigia in Vf_q codicibus cernuntur. In codice Vq quidem Phy familiam maiores partes quam **V** familiam agere iam animadverti et e Georgio recentiore manavisse eam Phy PgLa vulgatam ratus sum. Vf codex ad eam vulgatam pertinet, quae ex Py Ac per PgLa in

Vde codices decurrit. Pb codex tamen ne ad eos quidem accedit, Vu codex fere nullus est. Post Vb codicem manent in obsequio Vi Pz Vfq codices: hoc modo ad Anonymum Vδk pervenitur. Patet permixta esse in Vγ codice plura: contaminatam Ph + Py familiam, contaminatam **V** familiam, qua in Ph memoriam iniecta creata est Ph + Py (**V**) contaminatio. Py-**V** vulgata in PgLa vulgata ad Ph memoriam accessit. Postea vero PgLa vulgata facessit, (solus Vf eam testatur), reliqui Py vulgatae partes in ea premunt. Loco stetit PgLa vulgatam patet nec sui iuris in Phy memoria fuisse sed semel ex contaminatione esse illatam nec porro decurrisse Py Vb vulgatam ex **V** familia adiectam Ph memoriae, quia Vi codice traditur Phy vulgata primum e Georgii textu oriunda, sed recens intra huius familiae parietes compilata, Vq codice autem eadem familia propagatur. Hoc tramite Py vulgata in memoriam interpretum irruit, cuius rei documento est etiam Anonymus Vδk. Potiores quidem sunt in Vγ codice vetustiores, sed solum vetustior eorum memoria celebratur, PgLa vulgata autem inmissa, qua **V** Py Vb continebatur vulgata, ea artificialis Phy vulgata aliquamdiu et aliquatenus perstitit. PgLa vulgata enim quae vixit, non ex contaminata **V** familia fluxit, sed ex Ac vulgata, nec ad Ph memoriam umquam alias adiecta est. Hoc, quod in Vγ deprehenditur, ab interprete excogitatum puto. Ideo recentiorum sequela conspicitur perexigua. Recentiores saepius soli cum Vγ codice consonant, admodum raro soli vetustiores.

63, 2 R. ἀπὸν om. Py Vγ; 67, 1 R. ἀντίληψις. ἡ ἀντίληψις Ph Vγ, ἡ οὖν ἀντ. m. po. Vc; 74, 12 R. μαι pro μ.ἡ Vc Vγ. Miramur an Py memoria partes cedente **V** familia et PgLa vulgata in Vγ codicem venerint, cum Py solus cum Vγ solo consentiat. Sed fortasse haec lectio in nostro Py codice purae Py memoriae i. e. tali eius parti quae postquam Py memoria subiit **V** familiae vices, ipsa mansit integra, vindicanda est. Quia Py **V** PgLa ex contaminatione in Ph memoriam veniunt, potuerunt excerpti talia, quae aliis intacta relicta sunt. Ipsum Ph exemplum nostrum non id est quod interpreti ad manum fuerit.

Vt codex Ph-PgLa vulgatae est, in qua recentiorum codicum Pzkrq Vi maximi sunt momenti. Ph familiae auctoritas permanet, decedit aliquantum **V** familia. In qua Ac (53, 10 R. πλέον soli Ac Vt) pollet, paulo cedit Ba. Ph (bis 44, 1 R. γίνεται, 44, 12-13 R. γίνεται soli Ph Vt) memoria non est pura, sed ut in PgLa vulgata, Py admiscetur eiusque asseclae Pz Prk Vif Ps Vb: claret hanc admixtionem serius, nec de Py exemplo esse inductam. Interpretum quindecim numero lectiones e dimidia fere parte ad Sopatrum pertinent. Nili

solius cum solo codice Vt semel (42, 8 R. ζητούμεν) obvenit consortium. Georgius recentior Vγ (48, 11 R. μόνω soli Vγ Vt) et interpres Vδ aequo in favore. E recentissima vulgata interpretum hic textus trahendus est.

In Vw codice prodit recentior Phy-Pr^λ vulgata non pura, sed etiam cum Ac vulgata coniuncta, quod in Pg codicis lectionibus conspicuum fit, et cum Pb (Pc) vulgata, unde cum Va codice consensus haud ignobilis. Omnium igitur familiarum recentius contaminatam praebet vulgatam.

VI codex pertinet ad PgLa Vde vulgatam. Proximi sunt Vf Pds, paulo minus adhaerent Phy Ac Vgi Pkruw. Claret paulo recessisse vulgatam antiquiorem. Simul hoc apparet: Phy familiae contaminationem serius prodiisse. In VI codice **P** familia perparvi est momenti. Haec igitur vulgata non videtur esse interpretum sed vulgo legentium. Phy familiae lectiones post p. 50 R. minus saepe prodire videntur. Recentior vulgata fit, opinor, e minus assidua post initia textus observatione. Ad p. 58 R. tres interpretes (imprimis Sop.-Syr.), postea Georgius-Nilus-Anonymus huc illuc incidunt.

Vi codicis 150 locis examinatis 30-es Ph sine Py, 17-es Py sine Ph inveni, sed semper Vb codice munitum excepto loco 84, 13 R., ubi Vb codex, fortasse Vδ hac in re auctore, Ph codicem sequitur.

Vi codex cum Ph codice communes lectiones habet non antiquas. **V** familia multo minus saepe hic accedit, quam PgLa (et Vk Pκ). Haec igitur Phy familiae coniunctio non videtur esse vetustissima, sed, ut ap. Nilum, contaminata. Scilicet Ph exemplum ab initio quasdam lectiones habuit quae nunc e sola Py memoria sunt; quae etiam ap. Vi testimoniis Vb Plr codicum fruuntur. Py Vb exemplum hic cum Ph PgLa Vk Pκ exemplo componitur fitque duarum memoriarum copulatio, quae non prorsus quidem cum tribus interpretibus et Georgio Nilo Anonymo 7 W. additis cohaeret, sed tamen Vi codicem scholasticae vulgatae vices subisse testatur.

Ubi Phy familia deest (71:152), **V** familia raro apparet, dimidia parte locorum PgLa, frequentiores autem sunt Vγ et Pκ (sch. Va praef. p. XVIII).

Omnibus his rebus indicatur recentiorem tradi Phy memoriam Vi codice, fortasse e Georgii textu primum oriundam, sed recens intra huius familiae limina compilatam ita ut **V** familiae antiquae nullum fere sit momentum. Ex Ac esse etiam hanc profectam vulgatam suspicari licet ex 31, 1 τὰ ἐπιδεικτικά Ac Viq Pd; 66, 9 R. τῶν τρόπων Ac Vhiβ Pmnvεθκ; reliquis locis PgLa codices intercedunt.

Compilatio etiam ea re comprobatur quod initio raro, intra autem pp 79—91 R. constanter Vγ codex prodit: qui in PgLa memoriae codicibus recentioribus multus est.

Sedenim parum Ac codicis auctoritas in PgLa vulgata ex Vi codice perspicitur, adeo ab hac Vi codex intra suae familiae rediens pomeria versus Vγ Pz codices discessit.

E Vq codicis catena colligitur recentissima vulgata Phy PgLa familiae, in qua vulgata vetustiores codices Phy Ac vulgatae receserunt, sed aliquanto maiores partes Phy familia contaminata quam **V** familia agit. Georgium recentiorem Vγ versus hanc familiam defecisse claret. Bis solus Vγ cum Vq solo prodit: 49, 14R. εἰπε om. Vγ Vq; 56, 5 R. δόο om. Vγ Vq. Fortasse ex ipso (i. e. ex illa schola) ea vulgata manavit. Raro enatant interpretum lectiones, Nilo, ut videtur, sospitatore.

Pc (sine Pa):	Py	Ph	Vb	Pu	Pw	Ac	Vδ	Vf	Vg.				
Pa (sine Pc):	Va	Vh	Ph	Pb	Pn	Pε	Pe	Pμ	Py	Vδ	Vb		
			VI	Pt.									
P:	Va	Vh	Py	Pe	Pμ	Pb	Pt	Pε	Ac	Vm	Pv.		
Va:	P	Pt	Pb	Vb	Py	Vh	Pλ	PgLa	Ph	Vs	Vγ	Vδ	Pe
			Pμ	Pε.									
Vs:	Va	Pt	Pb	Po	Pλ	Pn	Pr	Pμ	Vf.				
Pb:	Va	Vh	Pt	Pe	Pn	Pλ	Pμ	Pε	P	Pv.			
Pt:	Va	Pλ	Vh	Pb	Vq	Vs	Pu.						
Pλ:	Pt	Va	Pb	Pu	Py	Vb	Vg	Vh	Vs	Pe.			
Vε:	Py	(Vb	Pr)	—	Va	(Pt)	vulgata.						
Vh:	Pe	Pt	Pε	Va	P	Pv	Pa	Pb	Pn	Pμ.			
Vr:	Pe	Pε	Pμ	Vm	Vh	Pn	P	Va	Po	Pv	Pt	Pθ.	
Pμ:	Pe	Pε	Po	Pv	Vm	Pn	Vh	Va	Py	P.			
Po:	Pμ	Pε	Pv	Pe	Vm	Va	Pθ	Vh	P	Pb	Pn	Vs.	
Vm:	Pμ	Pε	Pe	Pv	Vh	Po	Va	Pn.					
Vβ:	Pμ	Pv	Pe	Vm	Pε	Pn	Po	Va	Vh.				
Pe:	Pε	Pμ	Pv	Vm	Vh	Po	P	Va.					
Pv:	Pe	Pε	Pμ	Vm	Vh	Pn	Po	Pm	Va	Pθ	P.		
Pε:	Pμ	Pe	Vm	Pv	Vh	Po	Pn	Pθ	Va.				
Pm:	Pθ	Vd	VI	Ve	Py	Pe	Pv	Pε	Pd	Pr.			
Pθ:	Pm	Pu	Pq	Pε	Pl	Py	Ve	Vg	Vq	Pn	Pμ.		
Pn:	Pw	Pf	Pμ	Py	Vh	Vd	Vg	Pε	Va	Pb	Pe	Pv	Pθ.

P familiam claret propius ad Phy quam ad **V** familiam accedere, Pc codicem potius ad Vc (i. e. vetustius **V** familiae exemplum),

Pa codicem ad Ac (recentius) spectare. Ubi Phy memoria coniuncta cum **P** familia consentit, diversa autem habent Alexandrini, ut 60, 18 R. τούτων Nil. **V** Pg Vδ, ἕπλων Phy **P** Vb complures, τῶν ἕπλων Va Vs Pbtε, credo sequendum consensum; τούτων puto in recentiore vulgata e τῶν ἕπλων ortum esse articulo scripto τ cum signo abbreviatae designationis.

P familia cum **V** familia, tum cum Ac codice exiguo quidem locorum numero, tamen frequentius, quam cum Ba et Vc codicibus congruit. Cum Py codice etiam frequentius multo quam cum Ph codice; sed rarissime cum Phy familia consonat. Cum PgLa vulgata fere ut cum Ac codice, sed dimidio rarius ad 60, 16 R., consentit.

Ex interpretibus creberrimi sunt Anon. 7 W. Vγ Vδ. Multum igitur haec familia a **V**, multo plus a Phy coniuncta memoria abest. Py memoria quartam locorum partem occupat, Ac vulgata (ut etiam PgLa vulgata) quintam. Anon. 7 W. Vγ Vδ Ac Py PgLa catenam, i. e. recentiorem Py memoriam prodit, eam quam Planudes excepturus erat; fortasse Doxapatrea est appellanda.

Sed Pc codex Py quidem memoriam recepit, tamen neque Ac neque PgLa vulgatae (huius posterioris utique ad 60, 16) acriorem curam exhibet, Vγ nullius. Anonymus mediocris, Vδ solus pluris est apud eum pretii, nec tamen tanti, quanti apud totam **P** familiam is est momenti.

Pa codex Ph (praecipue ad 60, 16 R.) memoriam respicit, Py rimum negligit. Ba codex priore, Vc posteriore dimidio, sed uterque minoris quam **V** Ac sunt momenti. PgLa vulgata solum usque ad 60, 16 R. occurrit. Etiam hic Vδ interpres longe reliquos superat. **V** Ph PgLa memoria in utroque (Pc Pa) codice ad 60, 16 R. apparet, postea obscuratur. Quod iam in Vc Ba codicibus animadvertimus: antiquam memoriam recedere in priore *statuum* dimidio.

33, 4 R. οὐ μὴ ἔστι λύσιν λαβεῖν μηδὲ πέρας Vc **P** Vδ; εὔρειν Phy Marc. sch. Ph sch. Va, Ba Ac PgLa Vb Vfgkt Plqrs, (mg λαβεῖν) Vl.

35, 2-3 R. διαιρέσεως τῆς Vc **P** simili modo adversos habent Phy Syrianum Ba Ac PgLa Vb Vδ plures. Recentiori sermonis emendationi utroque loco memoria restitit.

36, 4 R. ἀντὸ: denuo **P** codices Vc codicem sequuntur, cui hoc quidem loco praeit Py. Idem videtur legisse Syrianus et ut insolentius explicavisse suppleto πράγμα substantivo. Igitur ἀντὸς quod in Ph (Ba Ac PgLa plerisque, m. po. Vc Vb Pd) legitur, facilius est lectio. Simul accedit quod ος et ο facile in minuscula confundi poterunt.

Haec inde effici videntur. **P** codices Phy 37, 12R. 60, 18R.; Phy Va Vδ 53, 15R.; Phy **V**; Phy Vc Ba pass.; Py **V** (numquam Ph **V**); Py Vc; **V** consensum, tum solum Vc codicem ita sequuntur ut praecipue Py codicem sequantur Pc codice hac in re duce; 45, 17R. Py Ac **P** Va; 56, 1-2R. Py **P**; 60, 14R. Py **V** Va; 63, 9R. Py **P** Vγ Vδ; 66, 3R. Py **P** Va; 71, 8R. Py Vc Ac **P** PgLa Vδk; 43, 13R. Py Pc; 48, 14R. Py Pc Va La Vγ Vδ; 66, 4R. Py Pc Pk; 67, 10R. Py Pc Vb Vg Pq; 76, 22R. Py Pc Pμ; 29, 12R. Py Ba Ac Pa PgLa Va; 63, 17R. Ph **P** Va add. και; 81, 17R. Ph **P** PgLa Va Vγ cumulant εἰ ὅπου; 30, 20R. Ph Pc om. τὸ; 39, 18R. Ph Pc soli; 44, 14-15R. Ph Ac Pc, add. τοῦ ante ῥητοῦ, er. Vc; 81, 7R. Ph Pc Vδ Ps om. μοι; 35, 7R. Ph Pa Vδ om. και; 40, 8R. Ph Pa γίγνεται.

P familiae inter tres familias solius variae lectiones aut interpretum auctoritate nituntur aut locis iam in Ph memoria vix sanis medicari proprio ingenio student aut prorsus nova tentant.

33, 13R. ἀπολαβῶν pro ἀπολαμβάνων non necessario Sop. 4 W. **P**.

43, 15 a R. titulus **P** Va similis Sop. 5 W.

60, 12R. ἔνθα ἂν Syr. 4 W. **P** Plan. (cf. 13 χρήσῃται **P** Va).

65, 13R. και om. Pγ Pc.

73, 4-5R. γὰρ ἀντιθέσει male Pγ **P** Va in loco varie tentato.

88, 12R. ἀτοπροσώπως **P** La Va Vγ Vδ; haec v. l. iam ap. Anon. 7 W. prodit iuxta lectionem Syriani et Sopatri 4 W.

91, 8R. ὅπ' male Pγ Vγ **P**, v. l. Anon. 7 W., contra ἐπ' Ph **V** PgLa, v. l. Anon. 7 W. Vγ Vδ.

91, 12R. κατὰ λόγον pro ἐπὶ **P** Va, vetus scholion, opinor, ad ὡσπερ varie in textum infertur advocata etiam praepositione ἐπὶ, quae ap. Anon. 7, 687, 6-7 W. quoque omittitur.

52, 15R. και ἀντῶν p. ἀνακεφ. add. **P** Va: quod Ph memoriae additamentum varie collocatur.

85, 16R. ὃ ἑπότερος recte Pγ **P**, ubi tamen videtur lectio e Ph memoria nondum depravatâ fluxisse.

63, 10-12R. **P** familiae praesto fuit exemplum nostro Ph codice sane vetustius, ubi totum colon ἵνα — ἀδικεῖν non legebatur (ἐν ἄλλοις... πρόκειται).

91, 5R. ante vetus Ph memoriae scholion δημόσια expletivum add. **P** Va, iniuria, nam Hermogenei stili esse indicavi in δέ sententiam abrumpi.

Reliqua admodum levia sunt.

43, 1R. τόπον ἢ χρόνον etiam post τρόπον male in **P** Va; talia in Ph memoria aliquoties occurrere fortasse non necesse est moneamus.

47, 9R. ἀξέσεται pro ἀξεται **P** sch. Pn Plan.

50, 10 R. πεπλανημένα δεῖν χρώματα **P** sch. Pn, Va elegantiore usi collocatione.

50, 22—51, 1 R. χρήσεται om. elegantius **P** Vδ.

55, 9 R. μόνων p. προσώπων **P** Va inusitatus.

59, 5-6 R. ὅτι p. νομίζω γὰρ suppl. **P** Va.

62, 20 R. δημόσια (ἀδικηκώς) pro δημοσία **P** Va.

86, 13 R. δὲ pro διὰ τί male **P** Va Vγ, denuo ad instar Ph memoriae lectionum, quibus sententiarum nexus mutantur, quod facillime accidebat in maiuscula.

89, 6 R. ἔχοντα **P** Va contra quod aptius est περιέχοντα Sop. 4 W.

Demonstratum est praeter Phy memoriam nullam aliam existisse, eam autem nonnulla passam esse ante **V** et **P** familiarum origines. Interpretes textum variare, non restituere. **P** familiam pauca novare, **V** familiam adhibere, sed ex eius arbitrio non pendere. Utra prudentius Phy memoriam adhibuerit, difficile est diiudicatu: nam **P** familia iam Phy familiae recensione a **V** familia confectâ usa, subtilius ibi agere potuit, ubi **V** familia inter Ph et Py memoriam titubabat interdum. Atque teretiora solent esse grana secundo cribro acta.

Tum videtur nonnumquam **P** familia usa esse reliquis Phy et **V** familiis vetustioribus quam nostrae sunt. Neque Ac vulgata ignota **P** familiae fuit. Itaque longam traditionis viam etiam haec familia permissa est, longius autem, quam reliquae, progressa est versus codices recentiores Planudae commentario instructos. Si Phy memoria Asiatica est, **V** autem Alexandrina, **P** memoriae origo Byzantina tribui potest.

Pc codex, ubi extra vulgatam et solus (i. e. sine Pa codice) prodit, vix ullius e tribus familiis signa ducit: nam Pb bis, Vh semel, Pμ bis (in viginti locis) una apparent. E Py familia bis Pr solus cum solo; semel Vb inter plures. E **V** familia Vf 6, La 5, Pg 4; Vf codex cum Py codice (39:196) et cum **V** familia (6:20) coniuncta comparet. Recentiorum nullum habet fidelem comparem. Exhibetur igitur in eis quibus Pc codex a Pa codice differt, quaedam vetustior Py **V** vulgata, quae Planudae aetatem antecedere videtur.

Pa codex fere apographon habet Vh codicem, dimidiam fere lectionum partem cum Va codice communem exhibet; sequuntur Pbenotσμ; e quibus Va codex eosdem habet codices, sed mutato ordine: Pt (11:17) et Pb (7), praeterea Pλ (9) et Vs (6) codices. Pt codicem praef. sch. Va pp XVII-XVIII Pay classi adnumeravi. Itaque etiam in **P** familiae ramo Pa translucet Py vulgata, iam, puto, Planudea.

Ambo **P** codices Pa codicis signa prae se ferunt (Va 11:14, Vh 8), i. e. inverso ordine ita, ut procedat connexus cum Py codice Va codex, recedat Pa codicis sodalis fidelissimus Vh codex. Pbe Vm codices e dimidia fere parte hoc foedus adiuvant: omnes tres potius in Pa quam Pc codicem proni. Itaque hoc palam fit: **P** familia Pa codice nititur, cuius vulgata inter antiquas recentior est. Pc et Pa codices illo cum Py codice nexu inter se copulantur quidem, sed memoria tenendum est vulgatam ap. Pc esse aliam, aliam ap. Pa. Etiam si igitur Py exempli lectiones ap. ambos coeant, fit quaternio q. v. terminorum, quia inter Pc et Pa codices duplex factum est Py exemplum duplexque vulgata: Pya post Pa codicem ex Py **V** in Pc codice.

Validior illa critica textus erit in qua non singuli codices inter se componentur, sed aetates textus per varia codicum strata eruentur. Gravius est enim nexu inter Ph Vc Pc et Py Ac Pa familias obvios investigare, quam memoriae rivulos in singulis Phy **V P** familiis separare. Etenim probavi minoris momenti esse lectiones inter Ph et Py, tum inter Vc Ba Ac, deinde inter Pc et Pa codices patefacere communes neque necessario eas lectiones ad communem fontem esse referendas subinde ostendi. Non similitudinibus sed differentiis lectionum historia textus agitur. At, dixeris, Ac codex extra vulgatam solum cum ambobus **P** codicibus congruit (ut Vf cum tota **V** familia), Nili lectiones ap. ambos in variis lectionibus referuntur, Ac codicis autem lectiones varie ap. utrumque. Hac re probatur prius Nili, quam Ac codicis lectiones venisse in **P** familiam? At Ac codicis lectiones in textum **P** codicum fluxerunt, dissident solum variae lectiones. Sufficit in Pc codicis exemplum venisse aut non venisse. At Ph codex cum ambobus **P** codicibus numquam in textu consonat, verum cum eorum variis lectionibus. In ipsis **P**-familiae cunabulis haec Phy familiae divisio cernitur; notam eam vetustioribus fuisse interpretibus dixi. Potius igitur Py Ac Pa vulgata serius in Pc codicis exemplum penetravit, quam Pa et Pc codices eam antiquitus e communi fonte traxerunt.

Familiarum signa communia vix ad primum fontem redire puto, quia etiam in **V** familia Vc et Ac codices adeo differre deprehendo, ut Ba codicem serius intercessisse existimandum sit. Factas, non natas esse familias duco. Apud antiquos video vix Ph et Py codices cohaerere, postea crevisse et coaluisse familiam, nonnumquam hoc modo ut eiusdem familiae varia lectio (qua de re monui passim in praefatione) recepta sit in textum. Itaque a familiis ad atavos redeundum ex iisque prisca familia regalis componenda est. E qua si

textus constitui nequit, eam ob causam fit hoc rei, quod textus constituitur ex optimis quibusque. Ita ab auctore collectum textum quis credat qui ipse aliquid scripserit? Etiam atavorum codicum familia prisca vulgatae debetur; ita pluries coierunt codices dissilieruntque, ut Lucretiana corpora rerum; trans primas earum dissensiones navigare ne philologo quidem est necesse. Nostra *statuum* historia critica incipit demum post primas eruditorum curas, postquam tria saecula elapsa sunt. Solummodo e vitiis scripturae maiusculae, tum e lectionibus, quae II. saeculum sapiunt (ut ἐπανηρότες Ac) ad primam vulgatam pervenimus; quam ea iacuerit, patet primo quoque obtutu. Cur solemur familiarum ante X. saeculum haud creatarum amplexibus?

Pa codex sequitur Ph memoriam; cui Ph memoriae e longinquo Py memoria aggeritur. Qui earum memoriarum interstitium explent, codices sunt Pa vulgatae; omnium autem sunt, ut etiam in **P** codicum consortio et in Pb codice, frequentissimi Vah codices; Pt et Vs codices autem solum Va codicem primo loco exhibent. Hi scilicet diligentissime Va vulgatam expresserunt. De Vδ interpretis cum Pa textu cognatione iam egi; quae videtur ad communem factam Phy memoriam redire, nam solum in **V** PgLa Vγ Vu codicibus censetur. Hac re probatur contaminatam in Pa codice prodire Phy familiam, neque hac in re differre Pa codicem a **V** PgLa vulgata. Pc codex autem hac re a Pa codice differt quod ita Phy familiam contaminatam excepit ut in ea Py memoria potior fuerit. Utriusque igitur memoriae divisio etiam in contaminatione Alexandrina perstitit. Vδ interpres etiam in Pc codicis grege censetur. In **P** codicum autem consortio Py memoria Ph memoriae, quae e potioribus **P** consortii codicibus omnino cessit, locum occupavit. Verum apparet Ac vulgata, sed multo debilior quam Py memoria. Ita igitur est totius **V** familiae, aut, ut minimum, Ac vulgatae textus effectus, ut quae nunc in **V** (Ac) codicibus leguntur, olim adnotata textui antiquiori esse accipiendum sit. Ita grammaticus interpretem trudit. Perit etiam in **P** codicum consortio Vδ interpres. Haec Ac codicis emendatio iam in Pc codice prodit. Ex hac re et Py memoriae momentum in contaminatione maius fit.

Omnibus qui hanc familiam sequuntur codicibus **P** consortium, non singuli eius participes, exprimitur. In Va codice Py memoria prominet, sequitur PgLa vulgata cum Georgio rec. et Anonymo Vδ. Ea PgLa vulgatae admixtio novam aetatem significat. Ph memoria denuo fortior quam in **P** consortio, facta est. Quod cum PgLa vul-

gata ideo coniungo, quia in Vw codice, ubi haec vulgata fortior est, quam Va vulgata, Ph memoria superat Py memoriam. Antiquam memoriarum divisionem etiam in PgLa vulgata translucere ostendi supra. In Va vulgata enim Py memoria ita, ut in **P** consortio, diminuitur. Varia igitur exempla sese excipiebant: Py Ac vulgatae, Ph PgLa vulgatae.

Vh codex minus quam Pb codex, cum Va vulgata coniungitur, aliquanto propius, quam ille, ad **P** consortium accedit. Ut apud Va vulgatae, ita **P** vulgatae asseclas longe maiorem, quam Pb codex, auctoritatem exercet: in solo P μ codice (**P** vulgatae) deest inter potiores et in solo Vs (Va vulgatae). In Vh codice Pa codex fortior est. Praeter Vh et Pb codices Po codex quoque ad Va vulgatam etiam **P** consortium amplectitur inter potiores; sed idem aliquanto plus Vh codici, quam Pb codici adhaeret. Ex adverso Vr et Pe codices, quia potiore loco **P** consortium, quam Va vulgatam adhibent, illi potius quam huic tribuendi sunt. Hi soli igitur **P** vulgatae sunt. Ambo hi Vh codicem, non Pb codicem sequuntur: de longinquo, quia cum recentissima **P** vulgata arctius coniunguntur: nam Vh codex multo arctius post Va vulgatam **P** consortium sequitur quam Pb codex. Quoniam autem tota Va vulgata Vs codice, qui solum Pb codicem adpetit, et P λ codice, qui longe diligentius Pb, quam Vh codicem sequitur, exceptis, Vh codici paret, eademque **V** vulgatam solam in potioribus colit excepto Po codice, qui etiam **P** consortium advocat, inde efficitur Va vulgatam post Vh codicem longius discessisse a **P** consortio. Id etiam ea re indicatur quod apud recentiores Va vulgata in codicum serie recedit. Soli Vs et Pt eam primo loco exhibent: in Vw codice tertio, in Po sexto, in Vm septimo, in Pe μ octavo, in Pn ϵ nono loco est. Cur autem Vh codex quarto demum loco (post Pe ϵ) Va vulgatam exhibeat, iure quaerendum videtur. Pt codex primo quidem loco Va vulgatam praestat, Po et P ϵ codices autem extremo: iidemque quinto loco Vh codicem; videntur igitur praeter recentissimos appetivisse Vh vulgatam.

Deest autem Vh codex in solis Vs P μ codicibus, qui ambo e Py vulgata invecta exhibent quaedam in Va vulgatam; quod iam in **P** Va vulgata deprehenditur; quae a Vh vulgata remota esse percipitur.

Quaeritur, unde in Vr Pe codicibus maius **P** consortii quam Va vulgatae momentum venerit; quod neque in Pb neque in Vh animadvertitur. Vr codex e Pe exemplo id sumpsisse videtur, quia Pe primus est in serie codicum Vh codicis asseclarum, in priore autem

dimidio Pb codicis seriei locum tenet, cum Vr codex neque hic neque illic censeatur. Cum vetustiore igitur **P** vulgata Pe codex connectendus videtur, praesertim cum eius Vh ramo; quo in ramo Va Pbtλ Vs minus valuerunt. Quod cum contra naturalem **P** vulgatae decursum fieret, in uno solo codice (Vr, cum e Pe exemplo pendeat) accidit.

Va vulgata addictos sibi habet Vmsw Pntελμ codices. Ordo, quo ei codices propius ad Va vulgatam accedunt, est hic: Vs Pt Pλ Vw Vm Pμ Pnε. Ei codices Vm Pε codicibus exceptis Py vulgatae varia exhibent additamenta, quae adeo sunt diversa (Pnλμ ipsius Py exempli, Vt Pt recentioris Py vulgatae, Vw familiae Phy contaminatae exhibent vestigia), ut ad variae aetatis et fortuito delata exempla videantur referenda. Commune eis est Va vulgatae signum, quod recentiores emendatores, ad sua **P** exempla collatis adventiciis, imprimebant eis. Fortasse etiam **P** consortii numquam fuerunt, soli Va vulgatae adhaeserunt. Vm Pε codicibus puram Byzantinam memoriam tradi puto. Nulla re impediri videor quominus horum omnium codicum textum appellem in genere Planudeum. Quae **P** Va vulgata Vw codice exempto ex exemplis ante PgLa vulgatam creatam Byzantium asportatis orta est.

Nunc **P** familiae codices Vaticani singillatim perlustrabuntur.

Vh codex propius accedit ad Pa (Va) vulgatam recentiorem, quam ad ipsum Pa codicem. Codex Pt qui secundus est in hac serie, in Vsw codicum vulgata Va maximam partem lectionum occupat. In 75 locis **P** familia deest ter decies; ibi octies aut Ph aut Py aut Ac aut Vc Ba, etiam Vde codices prodeunt. Minorum autem Vgiln. Vm codex recentioris **P** vulgatae est et in **P** familiae recentioris prodit in Vh codice acie prima. Reliqui sunt PgLa Vde vulgatae. In hoc igitur Vh codice novam Py Ac Vde admixtionem non deprehendo, verum Va vulgatae quae iam in Pa codice adeo valet, speciem, quae cum PgLa vulgata cohaeret. Per PgLa codices enim transmittuntur omnium trium familiarum stamina et denuo redire videntur ad haec tria: Py Ac Pa; Ac Pa; Py Pa. Quod factum est propterea quia iam contaminatâ Phy PgLa vulgatâ stamina purarum memoriarum non sunt extincta, contaminatio autem non eadem vi propagatur. Scholis rhetoricis fere abolitis grammatici plus valuerunt in memoria codicum transmittenda. Extremus (ante Tzetam) interpres Planudes satis habuit Py vulgatam cum Pa vulgata componere, qua in re potius grammatici quam rhetoris officio functus est. Itaque Vh codicem contaminatum haud dixerim, sed contaminatae Phy PgLa

vulgatae passum insitionem ex Va vulgata, cui iam Pa codex obviam ire videtur.

Vm codex e **P** familia est, sed recentissima, plus quam dimidia enim lectionum parte ad Pp. codicem accedit (semel ad solum); tum sequuntur Psev Vh. Inter 46 lectiones a me examinatas quindecimviginti communes habent Po Va Pn codices. Hos ad unum omnes esse **P** familiae codices dixi sch. Va praef. p. XXVIII. Pa sexies, Pc bis (semel solus cum solo), **P** ambo undecies, Pb duodecies; in Pb codicis igitur catena Vm codicem ponemus. Ea Pb catena saepius cum Phy familia quam cum **V** familia coniungitur in Vm codice. E reliquis codicibus Pt P^o Vr sunt frequentiores. Pb codice ducimur ad quandam Pa Py vulgatae coniunctionem (cf. sch. Va praef. p. XIV); quam vetustam esse et ad pristinam omnium familiarum redire coniunctionem non est probabile, nam primum ostendi Phy familiam, cui Vm adnuit, serius esse constitutam, tum haec **P** et Phy familiarum coniunctio in recentioribus (Va Pb Po [sch. Va praef. p. XV—XVI] P^op. [praef. p. XIV. XVIII]) crescit. Vm codicis textus ex eis **P** familiae recentioribus est qui admodum ad textum qualis a modernis constituitur accedunt; nam is qui ex Phy vulgata id solum sumit quod cum **P** congruit, ut in recentissimis codicibus fit, id in textu constituendo curat quod nos quoque curamus: ut sit ita antiquus ut simul sit emendatus. Sed **P** familiae elegantiam pristinam esse nullo indicio probari potest: Pa enim vulgata omnium vulgatarum (Ph, Py, Ac, PgLa) est recentissima.

Interpretum lectiones in Vm codice rarissimae sunt.

Vr codex recentissimam **P** vulgatam exhibet cum quadam (Pt) Phy familiae admixtione.

Vs codex recentiori (Pa) Va vulgatae adnumerandus est. Quoniam a textu qualis nunc constituitur, parum differt, varia lectio eius codicis solum apud codices minores, ut Va Ptbonr^lp. Vf apparet, earumque lectionum numerus exiguus pro 78 locorum omnium ratione aestimandus est (Va 25, Pr 11). Recentior Py vulgata pura prorsus negligitur (Vn 1, at Pr 11).

Eius igitur recentioris Py vulgatae purae locum occupat PgLa vulgata. Has duas familias in Ac Pa vulgata coniunctas etiam alibi deprehendimus. Vf 10. Ad Vf confer Vde 10, Vg 11, fere eodem modo Ac PgLa. Quod sch. Va praef. p. XVIII de codicibus Pt^l codicis Va in Phy classis exemplo exprimendo comitibus proposui, etiam hic accidit. Phy familia enim etiamsi exiguo at fere ita, ut Phy familia, superior sit, pari cum **V** familia numero lectionum censetur. Duabus

igitur primigeniis familiis Phy et **V** addita est Pa-Va vulgata. Duae igitur factae esse videntur contaminationes: prior, qua Py-Vf-Pr vulgatae adiecta est Ac PgLa vulgata, posterior iniecta Va vulgata. Etiam ex eo quod fere aequus est Ph et Py codicum lectionum numerus, conicio Ph codicis lectiones (raro enim in codice Vs codex Ph cum codice Py consentit) ex recentioribus (cf. praef. pp XXII—XXIII) venisse in codicem Vs. Interpretes satis ab hoc textu alieni sunt.

V β codex recentissimae est **P** vulgatae, in qua Phy familia (Prt V δ) secundum tenet locum.

Credo hac longa capitum serie esse a me demonstratam memoriae Hermogenianae si non plenam originem, at ulteriores vices.

Statuum editioni subieci largam adnotationem criticam, quia id opusculum scholasticae institutioni per saecula adhibitum molem commentariorum et scholiorum magna ex parte adhuc in codicibus latentium procreavit; quae si umquam edenda quis susceperit, multa ex hac adnotatione lucrari possit.

Tum codicum praestantiorum lectiones recte aestimaturum separandae sunt singulorum codicum emendationes aut errores, qui nusquam alibi occurrant, ab eis quae in textus *statuum* historia latius valuerint; quod sine recentioribus codicibus declarari nequit.

Falli duco eos qui persuasum habeant vetustioribus codicibus primigeniam textus indolem conservari. Post duo saecula memoriae Hermogeneae nullis curis grammaticis rhetoricisve custoditae primi interpretes textum iam in duos ramos divisum et vitiis et additamentis refertum exceperunt, ipsi autem minus religiose quam decebat ad propriae quisque doctrinae rationem eum retractaverunt. Nec raro etiam sermonem vexaverunt. Serius grammatici textum constituere coeperunt non alio modo atque ei solent qui nunc editiones criticas parant. Scribae aut librarii appellantur quidem ei qui codices conficiebant. Verum philologi fuerunt codicibus inter se conferendis et componendis intenti, textui sanando consulebant proprio saepius ingenio.

E decimo saeculo duo solum codices Hermogenei (Ph P γ) remanserunt, sed plurium deperditae memoriae ramorum indicia in recentioribus codicibus inveniuntur dispersa. Eis disiectis indicibus vastior memoria antiqua proditur.

Sine recentioribus codicibus aegre statui potest quis ex aliquot vetustissimis antiquissimam memoriam detineat. Nam inter saeculum secundum et saeculum decimum variae aetates prodierunt memoriae.

Certe unusquisque codex saeculi decimi plura exhibet illius saeculi specimina, sed in eius saeculi vulgatam octo saeculorum memoriae variis aetatibus ortae et varias vices passae descenderunt. Ex eiusdem saeculi codicibus is recentissimam memoriam tradere videtur, qui plurimos e novissimis addictos sibi habeat; quod solum cognitio eis statui potest. Quod autem e vetustioribus quis emendator est, per se id non valet: non necessario enim ad auctoris antiqui puram redit indolem, sed emendatus esse potest manibus antiquis, tum doctorum saeculi decimi.

Raro recentiores lectiones genuinas soli praebent, sed saepe lectionibus antiquis aut pondus frequentia sua addunt, aut discessu demunt.

Tum ipse praestiti, quod in Demosthenis editionibus a Butchero et Fuhro confectis desideraveram. Nemo enim saepius ab Hermogene atque tot eius interpretibus advocatur quam Demosthenes. Posset textus Demosthenici historia accuratius, quam Drerup id fecit, delineari, si in apparatu critico editionum Demosthenis allatae essent lectiones vulgatae; nam vulgata Demosthenica usos esse rhetores constat. Sed superbia Wilamowitziana affectis editoribus editiones Demosthenis nulli usui rhetorum editoribus sunt eruntque. Nego hoc saeculo vicesimo exstare Demosthenem eum, qui rhetoribus dumtaxat sit obversatus. Blassii atticistae somnia amplectimur. Quid? medii aevi vulgatam suadeo praefendam? Minime, sed utique respiciendam, ut Demosthenis memoriae antiquae factorumque eius documentum. Antiqua studia Demosthenica, si quid institutiones rhetoricae, quae inde ab Hermogene usque ad Tzetzam exstiterant, ad ea cognoscenda conferre posse videntur, vel e pulvisculo adnotationis criticae suam sibi arenam, in qua strenue volutentur, colligant.

Quod in hac temporum tristitia liber hic edi potuit, doctoris phil. Bronisłai Biliński iam de *Commentarii Codicis Vat. Gr. 107* editione summo opere meriti amicitiae vigilantiae industriae debeo. Nam primum librum manuscriptum Leopoli a me relictum servavit et cum aliis copiis meis Hermogenianis Cracoviam advexit, deinde in plagulis mecum corrigendis immensum laborem consumpsit. Idem omnia quaecumque in hac editione e codicibus Vaticanis collata adhibentur, ipse dum Romae moratur descripsit aut e codicum imaginibus phototypicis, quas conficiendas curavit, mihi colligendi copiam praebuit. Nec satis dici potest quantum fastidium superaverit prelis in

urbe diruta ad officium revocari vix sustinentibus cotidie astando consulendo medendo cum ipse curis distraherer diversissimis. Non mihi soli sed etiam litteris nostris profuit, propriis studiis haud leve damnum inde hoc negotio illatum non respexit. Eius rei si mera mentione satis esse actas gratias censerem, non is magister essem, qualem norat cum sibi devinciret. Tum doctor phil. Georgius Krókowski sociam in plagulis legendis operam ea qua solet comitate praestitit.

DE STATIBUS

ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ ΤΕΧΝΗ ΡΗΤΟΡΙΚΗ ΠΕΡΙ ΣΤΑΣΕΩΝ

28 R. Πολλῶν ὄντων καὶ μεγάλων ἂ τὴν ῥητορικὴν συνίστησι καὶ τέχνην ποιεῖ καταληφθέντα τε ἐξ ἀρχῆς δηλαδὴ καὶ [συγ]γυμνασθέντα τῷ χρόνῳ σαφῆ τε τὴν ὠφέλειαν παρεχόμενα τῷ βίῳ κἀν ταῖς βουλαῖς κἀν τοῖς
5 δικαστηρίοις καὶ πανταχοῦ, μέγιστον εἶναί μοι δοκεῖ τὸ περὶ [τῆς] διαιρέσεως [αὐτῶν καὶ ἀποδείξεως], λέγω δὲ οὐ τῆς ἀπὸ τῶν γενῶν εἰς εἶδη καὶ ἀπὸ τῶν ὄλων εἰς μέρη· μικρὸν μὲν γὰρ οὐδὲ τοῦτο ῥητορικῆς μέρος· ἄλλ' οὐ περὶ τούτων νυνί, περὶ δὲ τῆς τῶν πολιτικῶν ζητημάτων διαιρέ-

1 τέχνη ῥητορικὴ V PgLa Pc Pβ Vf Vβ Pl, τέχνης ῥητορικῆς Pa Vh Pt περιστάσεων AcLa Pβ Vβ, (στάσεων m. po. ex -ως) Vf, περιτῶν στάσεων Ba Pg P Vh Pt Pl
2 Πολλῶν — 3 καταληφθέντα lemma Sop. 5, 17, 27 — 20, 2 W. τε καὶ sch. Pn f. 51 r, συνίστησι lemma Sop. 5, 18, 25. (4, 49, 5.) Marc. 4, 55, 4 W. lemma sch. Ph f. 128 r sch. Pg f. 39 v sch. Vδ sch. Pn f. 51 r, συνέστησε sch. Va 2, 18 Kow. 3 τε lemma Marc. 4, 55, 27. Plan. 5, 234, 26 W. sch. Vt lemma sch. Pn f. 51 r, om. lemma Sop. 5, 20, 2. sch. Pl f. 46 v, supra m. po. Vβ γυμνασθέντα, Sop. 4, 51, 10 W. Vx, supra συγ Ph, [συγ m. po.] γυμνασθέντα Ba, συγγυμνασθέντα Sop. 5, 22, 11 W. lemma Syr. 2, 8, 16 R. 4 τε Sop. 5, 22, 20 W. lemma Syr. 2, 9, 16 R. lemma sch. Pn f. 51 r sch. Vt, om. sch. Pβ f. 1 v et 2 r sch. Vδ ὠφέλειαν lemma Syr. 2, 9, 16 R. Sop. 5, 22, 20. 4, 51, 15. lemma Marc. 4, 56, 21. Anon. 7, 108, 19 W., ἀλήθειαν Syr. 4, 45, 3 (Py et) W. alt. κἀν lemma Syr. 2, 9, 17 R. Sop. 5, 23, 6 W. lemma sch. Ph f. 188 r 5 καὶ Anon. 7, 109, 2 (Pb) μέγιστον — δοκεῖ sch. Vt — 6 αὐτῶν lemma Sop. 5, 24, 5-6 W. περι διαιρέσεως lemma Syr. 2, 10, 16-7 R. lemma Sop. 5, 24, 9. Anon. 7, 110, 12. lemma Plan. 5, 235, 21 W. sch. Vt, περι τῆς διαιρέσεως Phy Vc Ba PgLa Vb plur. Vatt XIII-XIV 6 αὐτῶν vid. non legisse Plan. 5, 235, 21. 236, 19 W., om. Pe Vβ Pεμ, supra m. po. Vm δὴ Sop. 5, 24, 12 W Vc Ba PgLa Viklt Pκ, supra m. po. ε Ps οὔτε pro οὐ τῆς sch. Va 2, 16 Kow. ἀπὸ — 7 μέρη Sop. 5, 24, 12-3 W. sch. Pg f. 40 r 7 οὔτε pro καὶ Sop. 5, 24, 13 W. τῶν del. m. po. Pg, om. Pu μὲν om. Ac Pfl, supra m. ead. Pq μέρος p. ῥητορικῆς lemma Syr. 2, 12, 15 R. Sop. 4, 63, 19 W. Phy Ac Vb Vdei Pfwv 8 ἀλλ' — 2, 1 γινέσθω Anon. 7, 250, 11-13 W. νυνί Anon. 7, 250, 11 (Vγ, νῶν ibid. W.) Pβlk, νῶν lemma Sop. 4, 63, 22 V 8/2, 1 διαιρέσεως τῆς Pg Pq

σεως εἰς τὰ λεγόμενα κεφάλαια ὁ λόγος γινέσθω. ἔστι δὲ [σχεδὸν] ὁ αὐτὸς τῷ περὶ ἐνδέσεως, πλὴν ὅσον οὐ πάντα ἔχει τὰ τῆς ἐνδέσεως.

29 R. Καὶ πρῶτον γε ὁ τί ἐστὶ πολιτικὸν ζήτημα, ῥητέον. ἔστι τοίνυν ἀμφισβήτησις λογικὴ ἐπὶ μέρους ἐκ τῶν παρ' ἐκάστοις κειμένων νόμων
5 ἢ ἐθῶν περὶ τοῦ νομισθέντος δικαίου ἢ τοῦ καλοῦ ἢ τοῦ συμφέροντος ἢ καὶ πάντων ἅμα ἢ τινῶν· τὸ γὰρ ὡς ἀληθῶς τε καὶ καθόλου καλὸν ἢ συμφέρον ἢ τὰ τοιαῦτα ζητεῖν οὐ ῥητορικῆς.

Τὴν δὲ ἀμφισβήτησιν ταύτην ἀνάγκη περὶ τε πρόσωπα γίνεσθαι καὶ πράγματα· ὧν πλείστη δὴπου διαφορὰ· ἦν τοῖς ἐπιγνοῦσι ῥάδιον ἢ δὴ
10 τὰς διαιρέσεις συνιδεῖν τὰς εἰς τὰ κεφάλαια τῶν ζητημάτων καὶ ὅσα ὅλως διαιρεῖσθαι δύναται.

1 εἰς — κεφάλαια sch. Pf f. 48 r γινέσθω Anon. 7, 250, 13 W. lemma mg Vδ, γινέσθω lemma Syr. 2, 12, 23 R. Ph Pλ ὁ αὐτὸς p. σχεδὸν lemma Syr. 2, 13, 18 R. Sop. 4, 66, 20 W. lemma sch. Pg f. 72 r et v sch. Va 2, 20 Kow. Phy V La Vb, σχεδὸν p. αὐτὸς lemma Marc. 4, 67, 13. Anon. 7, 113, 12 (Pn). Plan. 5, 237, 3 W. P Va, σχεδὸν om. lemma Sop. 5, 25, 29-30. Anon. 7, 611, 27 W. sch. Vb f. 32 r, exh. sch. La f. 20 v sch. Pβ f. 2 v 2 πλὴν — ἐβρ. Anon. 7, 113, 25-6 W. sch. Pβ f. 2 v, om. Vq Pθ, mg m. ead. Pse τὰ τῆς ἐνδέσεως lemma Sop. 5, 25, 31 W., τὰ περὶ τῆς ἐνδ. Ph, τὰ περὶ ἐνδέσεως lemmata Syr. 2, 14, 15-6 R. Sop. 5, 26, 8. 4, 66, 27-8 W. sch. Pg f. 72 r et v sch. Pβ f. 2 sch. Vb f. 32 r 3 γε om. Vc Ac, supra Vg Pd, μὲν pro γε lemma Marc. 4, 69, 9 W. τί ποτ' sch. Ph f. 23 r Pk, τί ποτε Ac Ld ἐστὶ om. lemma mg Vδ recc Parr Vatt τοίνυν lemma Sop. 5, 27, 4. Plan. 5, 237, 10 W., γὰρ pro τοίνυν lemma Syr. 2, 15, 5 R. 4 ἐπὶ μέρους Syr. 2, 63, 1 R. Sop. 4, 78, 16 (Py). sch. Pg f. 40 r sch. Va 3, 3 Kow. sch. Pβ f. 3 r lemma sch. Vg f. 20 r ἐκ — ἐκάστοις sch. Pβ f. 3 r ἐκ — κειμένων lemma sch. Pn f. 51 v ἐκ — 5 ἐθῶν sch. Va 3, 6-7 Kow. lemma sch. Vg f. 20 r sch. Vt f. 70 v κειμένων om. Sop. 5, 27, 6, exh. ibd. lin. 30 W. 5 περὶ τοῦ νομισθέντος Anon. 7, 115, 19-20 W. sch. Pf f. 49 r sch. Vδ sch. Vg f. 20 r sch. Vt περι — δικαίου sch. Va 3, 9-10 Kow. περι — alt. τοῦ sch. Pf f. 49 r καλοῦ ἢ δικαίου ἢ συμφέροντος lemma Sop. 5, 30, 23 W., ἢ τοῦ καλοῦ p. συμφέροντος sch. Pf f. 49 v Pn, eo ordine interpretantur sch. Va 3, 10-1 Kow. alt. et tert. τοῦ om. lemma Syr. 2, 15, 7-8. 16, 21-2 R. Sop. 5, 27, 7. 30, 15, 23 W. La Vqt Pr 6 ἢ καὶ — τινῶν lemma Sop. 5, 34, 13 W. sch. Pf f. 49 v lemma sch. Vg f. 20 r ἢ τινῶν sch. Pβ f. 3 r τὸ — 7 Syr. 2, 35, 13-5 R. sch. Vg f. 20 v 7 ἢ συμφέρον om. lemma Syr. 2, 17, 22 R. Py Vg Pr, suppl. m. po. Vb Vε, del. m. po. Pt σκοπεῖν Py Vb Vf Pqr, (supra m. po. ζητεῖν) Vg; ζητεῖν, supra σκοπεῖν Pd Vε 8 ἀνάγκη lemma Syr. 2, 18, 7, ibid. lin. 11 R. 4, 81 adn. Anon. 7, 117, 7 W. sch. Pβ f. 3 r, ἀνάγκη p. γίνεσθαι Anon. 7, 117, 20 (Pc) περὶ τε πρόσωπα lemma Syr. 2, 18, 7 R. sch. Va 4, 5 Kow. sch. Pn f. 51 v 9 πράγματα — πρόσωπα Vb, (mg m. po. γρ. πρόσωπα καὶ πράγματα) Pt γίνεσθαι om., p. πράγματα add. εἶναι Py Vb Vfg Pr, (supra m. ead.) Pe, (mg γρ.) Vε, γίνεσθαι p. πράγματα sch. Vδ 9 ὧν — δὴπου lemma sch. Vg f. 20 r sch. Pn f. 51 v διαφορά Anon. 7, 117, 15-6 W. ἦν — ἐπιγνοῦσι lemma sch. Pn f. 51 v ῥάδιον Vc, (ῥάδιον) Pf 10 καὶ — 11 lemma sch. Pn f. 51 v καὶ ὅσα (11) ὅλως lemma Plan. 5, 238, 14 W., καὶ ὅλως εἰ Sop. 5, 38, 19-20 lemma Marc. 4, 85, 8 W.

Τῶν οὖν προσώπων τὰ μὲν ἔστιν οἷα καὶ δύνασθαι ἐξετάζεσθαι, τὰ δὲ οὐ, τόπον δὲ ἄλλως ἐπέχει προσώπου. τῶν δ' αὖ ἐξεταζομένων ἰσχυροτάτην μὲν ἔχει δύναμιν τὰ ὠρισμένα καὶ κύρια, οἷον ὁ Περικλῆς, ὁ Δημοσθένης καὶ τὰ τοιαῦτα. δευτέραν δὲ τὰ πρὸς τι, οἷον πατήρ, υἱός, 5 δοῦλος, δεσπότης. τρίτην τὰ διαβεβλημένα, οἷον ἄσωτοι, μοιχοί, κόλακες. τετάρτην τὰ ἠθικά, οἷον γεωργοί, λίχνοι καὶ τὰ ὅμοια. πέμπτην τὰ κατὰ συμπλοκὴν δύο προσηγοριῶν, οἷον νέος πλούσιος. τούτων γὰρ ἐκάτερον ἰδίᾳ μὲν σμικρὸν ἢ οὐδὲν ἰσχύει, συμπλακέντα δὲ εἰς ἓν ἄμφω δύναται 30 R. κρίσιν ἀναδέεσθαι. ἕκτην τὰ κατὰ συμπλοκὴν προσώπου καὶ πράγματος, οἷον μειράκιον καλλωπιζόμενον φεύγει πορνείας. ἐβδόμην τὰ ἅπλα προσηγορικά, οἷον στρατηγός, ῥήτωρ. ταυτὶ δὲ ὄηλον μὲν ὡς καὶ καθ' ἓν ἐμπίπτει τοῖς ζητήμασι καὶ κατὰ πλείονα· ἀττικά ὁ Δημοσθένης καὶ πατήρ ἦν δήπου καὶ ῥήτωρ καὶ πρεσβευτής, ἤδη δὲ καὶ στρατιώτης. 10 ὄθεν καὶ μείζονα ἔχει δύναμιν τὰ ὠρισμένα καὶ κύρια. ἀλλὰ δεῖ περὶ 15 ἐκάστου τῆς δυνάμεως ἰδίᾳ γνόντα χρῆσθαι, ὡς ἂν ὁ καιρὸς διδῷ.

Τὰ μὲν οὖν ἐξεταζόμενα τῶν προσώπων ταῦτα, καὶ δεῖ τοῖς ἐγκωμιστικοῖς ἀκολουθοῦντα τόποις χρῆσθαι τοῖς ἐμπίπτουσιν. οὐκ ἐπιδέχεται δὲ ἐξέτασιν τὰ τε ἀόριστα, οἷον τὸ τίς, καὶ τὰ ἰσάζοντα διόλου, οἷον

1 τῶν οὖν προσώπων lemma sch. Va 4, 11 Kow. sch. Pn f. 51 v μὲν etiam p. τῶν Ba Vx δύνασθαι lemma Syr. 2, 19, 4 R. sch. Vδ Ph Pc, (supra δύναται) Py, (supra ε) Vc, supra m. po. Pg, m. po. ex -ται Vn, δύναται Vβ, δύναται Pa PgLa Ba Ac Va Vb plerique Parr Vatt XIII—XVI 2 ἐπέχει lemma Syr. 2, 19, 5 R. Sop. 5, 39, 3 W. sch. Pβ f. 3 v Phy Ba Ac Pa, mg Vδ, ἔχει Pc, (supra m. po. ἐπ) Vc 3 ἰσχυροτάτην — κύρια Marc. 4, 92, 16-7 W. ἰσχυροτάτην sch. Pβ f. 3 v, ἰσχυροτέραν sch. Pf f. 49 v ὠρισμένα Anon. 7, 118, 23 W. sch. Ph f. 129 r sch. Vδ sch. Pl f. 94 r — 4 ὁ bis om. Sop. 5, 42, 8 W. PgLa Vk PdkLd 4 τοιαῦτα Sop. 5, 42, 8 W. Phy V Pc, ὅμοια Pa Va, in suppletis Vδ, plures recce Vatt Parr alt. τὰ lemma Plan. 5, 239, 3, om. lemma Sop. 5, 42, 11 W. 5 δὲ τὰ Py Vc Vb Vf Pqrw ἄσωτος, (mg) μοιχός, κόλαξ Vδ μοιχός sch. Ph f. 130 r 6 τετάρτην τὰ ἠθικά lemma Plan. 5, 240, 3 W. sch. Pn f. 52 r, tet. δὲ τὰ Py Vb Vf Pfmqrw καὶ λίχνοι Ph Pβ 8 σμικρὸν — ἰσχύει sch. Vδ σμικρὸν et μικρὸν sch. Pβ f. 4 v, μικρὸν Py Vfg Pfwlv 9 καὶ κρίσιν La Vt, καὶ supra m. po. Vc 11 ταυτὶ — μὲν lemma sch. Pn f. 52 r ταῦτα Ph Vfg Pquθ, mg m. po. ταυτὶ Vx 12 ἐμπίπτει τοῖς ζητήμασι sch. Pβ f. 4 v, ἐν τοῖς ibid. καὶ κατὰ πλείονα sch. Pβ f. 4 v, κατὰ er. Va, supra m. po. Vf, κατὰ ex τὰ Pb, τὰ pro κατὰ Vf ἀττικά ὁ Δημοσθένης lemma sch. Pn f. 53 r Plan. 5, 240, 24 W. 13 στρατηγός pro πρεσβευτής lemma Sop. 5, 47, 29-30 W. 14 ἀλλὰ — 15 ἐκάστου lemma sch. Pn f. 53 r δεῖ δὲ, om. ἀλλὰ lemma Sop. 5, 48, 11 W. περὶ — 15 γνόντα sch. Vδ 15 διαγνόντα pro ἰδίᾳ γνόντα lemma Sop. 5, 48, 11-2 W. χρῆσθαι lemma Sop. 5, 48, 12 W. ἀπτοῖς ὡς Py Vb Vfgtξ Pdstul ὡς — καιρὸς lemma sch. Pβ f. 5 r — διδῷ sch. Vδ — 16/17 ἐγκωμιστικοῖς lemma sch. Pn f. 53 r 17 οὐκ ἐπιδέχεται κρίσιν lemma sch. Pn f. 53 r ἐπιδέχονται Pc Pfw 18 τὰ τε ἰσάζοντα καὶ τὰ ἀόριστα διόλου lemma Sop. 5, 51, 4-5 W.

δύο νέοι πλούσιοι εἰ ἐπὶ τῷ κρίνοισιν ἀλλήλους· ὁ γὰρ ἂν τις εἴποι κατὰ τοῦ ἐτέρου, ἔσται τοῦτο καὶ κατὰ τοῦ ἐτέρου.

Ὡσπερ δὲ τῶν προσώπων, οὕτως καὶ τῶν πραγμάτων ἔστι διαφορά. καὶ ἰσχυροτάτην μὲν ἐξέτασιν ἐπιδέχεται ταῦτα ἐφ' οἷς τις αὐτὸς ὡς ποιήσας κρίνεται, ὡς ὁ θάπτων τὸ νεοσφαγῆς σῶμα ἐπ' ἐρημίας καὶ φωραθεὶς καὶ φόνου φεύγων. δευτέραν δέ, ὅταν ἐτέρου πράξαντος ἀντικρυς εἰς αὐτὸν ἀναφέρηται τὸ κρινόμενον, οἷον τρισαριστέως εἰκόνα ἔστησαν οἱ πολέμιοι, καὶ προδοσίας κρίνεται. τρίτην, ἃ μεταξὺ τούτων ἐστίν, οἷον ἔγραψεν ὁ Περικλῆς εἰς δέον ἀνηλωκέναι πεντήκοντα τάλαντα, καὶ Ἄρχιδαμος δῶρων φεύγει· τὸ γὰρ τῶν πεντήκοντα τάλαντων ἀναφέρεται μὲν ἀντικρυς εἰς αὐτὸν οὐδαμῶς, διὰ δὲ τὰ ἄλλα καὶ τοῦτο ἐνδέχεται ἐξετασθῆναι ὡς ἀναφερόμενον. ἀπέοικε δὲ οὐδὲν τοῦ ζητήματος τούτου καὶ ὁ ἄσωτος ὁ ἐπὶ τῷ πατρὶ ἀφανεῖ γενομένην φόνου φεύγων· καὶ οὐκ ἀγνοῶ γε ὡς ᾠήθησάν τινες μὴ εἶναι τὸ πρᾶγμα ἐνταῦθα κρινόμενον,

1 δύο — πλούσιοι lemma sch. Pn f. 54 r τι pro τῷ Anon. 7, 136, 14 (Pb) et lemma sch. Pn f. 54 r εἴποι Phy V PgLa Pa Va Vb, mg Vδ, plerique Parr Vatt XIII—VI, εἴπηι Pc Vdei Pfwkn 2 ἔσται p. ἐτέρου Py Vb Vfg Plr 3 οὕτως lemma Syr. 2, 32, 1 R. Sop. 5, 51, 22 W. Ph, οὕτως Ba Pg Vdeikgt Pdmsβκ, (-ει) Pu δὲ καὶ lemma Syr. 2, 32, 1 (V) R. Sop. 5, 51, 22 W. Ph, δὲ? er. ante καὶ La, δὴ καὶ Vw πλείστη pro ἔστι lemma Sop. 5, 51, 23 W. 4 μὲν ἔχει δόναμιν ταῦτα lemma Syr. 2, 32, 7-8 R. δέχεται Vb Pβ, ἐπι supra m. po. Vn ταῦτα om. lemma Sop. 5, 51, 24 W. ἐφ' — αὐτὸς lemma Plan. 5, 241, 10 W. sch. Pn f. 53 r αὐτὸς om. sch. Pg f. 94 v 5 ὡς — θάπτων Anon. 7, 130, 26 W. τὸ om. Ph Pc ἐπ' ἐρημίας p. 6 φωραθεὶς et om. 5 καὶ Ph Pfw 6 ἐφ' οἷς pro ὅταν lemma Sop. 5, 51, 25-6 W. ποιήσαντος pro πράξαντος lemma Sop. 5, 51, 26 W. 7 αὐτὸς Anon. 7, 128, 16 W., ἡμᾶς ibid. Pa Pb Mon. (adn. 3 W.) lemma sch. Vg f. 20 v, τοῦτον Ba Ps τὸν Ph, τὸ |I|Ac 8 κρίνεται p. προδοσίας Ph V PgLa Vkqtu Md Pβdmsυθκ, mg Vf, ante pr. P plures Parr Vatt XIII—XVI, φεύγει προδ. Syr. 2, 67, 26 R. Anon. 7, 130, 29-30 (P) Py, mg m. sch. γρ. καὶ φεύγει Pa, Vb Vfg Pfwr, supra m. po. γρ. καὶ φεύγει Pd Sop. 5, 52, 33—53, 1 ἢ τρίτη τάξις, ἣν αὐτὸς ἐξ ὑποψίας καλεῖ, Marc. 4, 129, 16 W. καλῶς δὲ προσέθηκε τὸ ἐξ ὑπονοίας ἃ — ἔστιν Anon. 7, 131, 7 W. sch. Va 5, 23-4 Kow. 2 lemma sch. Va 5, 13 et lin. 23 Kow. Py V P Vδ Md, [2 m. po.] Vf, ἣ Sop. 5, 53, 1 W., ἣ c. una litt. er. Ph 9 ἀναλωκέναι Va Pβtl, supra m. po. η Vc; ἀνηλωκέναι, supra m. ead. a P 10 ἀρχίδαμος παρὰ λακεδαιμονίους Vlt Pfwloem, mg γρ. καὶ ἀρχίδαμος παρὰ λακεδαιμονίους δῶρων φεύγει P, παρὰ λακεδαιμονίους mg Vr Pq 11 ἀντικρυς p. αὐτὸν La Vt Pmυθ, om. Vb δὲ p. ἄλλα Vδ, ?sch. Pn f. 53 v τὰ ἄλλα lemma Plan. 5, 243, 13 W. lemma 7, 131 adn. 17, τὰλλα ibid. lin. 9. 24 W. Ph Vg Pqu καὶ τοῦτο p. ἐνδέχεται Anon. 7, 131, 9-10 (sed lin. 24 καὶ τοῦτο ἐνδέχ.), Ac Vuld Pβkn, τοῦτο p. ἐνδέχεται, om. καὶ lemma sch. 7, 131 adn. 17 W. sch. Pβ f. 5 v sch. Pn f. 53 v, καὶ τοῦτο om. Py Vδ 12 ἀπέοικε — 13 φεύγων lemma sch. Vg f. 20 v 13 κρινόμενος pro φόνου φεύγων Sop. 5, 55, 25-6 W. alt. καὶ — 14 κρινόμενον sch. Pff. 65 r 14 μὲν pro γε Sop. 5, 55, 26 W. τὸ om. Py Vb Vt, supra m. ead. Pq ἐνταῦθα p. πρᾶγμα lemma Syr. 2, 34, 7 R. Ph Vc Ba Pc, τὸ πρᾶγμα p. ἐνταῦθα Ac Pa, mg Vδ, plures Parr Vatt XIII—VI ἐνταῦθοι Vb Vft Pqr τὸ πρᾶγμα

θαυμάζω δὲ εἰ μὴ κρινόμενον πράγματος αἰτίαν τις ἀποδώσει καὶ τὸ λεγόμενον χρῶμα· ἀπολογήσεται δὲ οἶμαι ὁ ἄσωτος καὶ ἔρει τι.

Πράγμα δὲ οὐ κρίνεται κατὰ γε ἐμὲ τὸ ἐξισάζον μόνον, οἷον πένθος καὶ πλοῦσιος ἐκάτεροι ὠραίας ἔχοντες γυναίκας κατὰ ταῦτον ἄμφω πεφωράκασιν ἀλλήλους ἐξιόντας ἐκ τῶν ἀλλήλων οἰκιῶν καὶ μοιχείας ἀλλήλοις ἀντεγκαλοῦσιν· ἐνταῦθα γὰρ αὐτὸ πάλιν τὰ μὲν πρόσωπα διαλλάττοντα ἐπιδέχεται ἐξέτασιν, τὰ πράγματα δὲ οὐ, διὰ τὸ ἰσάζειν.

32 R. Μετὰ ταῦτα τοῖνον ἔστιν ἐξ αὐτῶν ἐπιγινῶναι τὰ τε συνεστῶτα καὶ διαιρεῖσθαι δυνάμενα τῶν ζητημάτων καὶ ὅσα μὴ συνέστηκε. τὰ μὲν γὰρ
10 ἦτοι ἄμφω, καὶ πρόσωπον ἔχοντα καὶ πᾶγμα κρινόμενον, ἢ τὸ ἕτερόν γε πάντως, καὶ τοὺς ἐξ ἐκατέρου μέρους λόγους σὺν τῷ πιθανῷ διαφόρους τε καὶ ταῖς πίστεσιν ἰσχυροῦς, ἔτι τε, ὅπερ ἐστὶ παρὰ τοῖς δικασταῖς, τὸ

p. ἐνταῦθα Vu, (om. τὸ) Py, ἐνταῦθα om. V1 Pn τὸ κρινόμενον lemma Syr. 2, 34, 7 R. (τὸ om. ibid. cod. V), Py Pg Vb Vft Pqr, (p. πᾶγμα) Sop. 5, 55, 27 W.

1 θαυμάζω δὲ lemma Plan. 5, 243, 22 W. sch. Pn f. 53 v θαυμάζω — 2 χρῶμα lemma sch. Vg f. 20 v κρινόμενον πράγματος Sop. 4, 433, 29 W., κριν. τοῦ πράγματος Py Vb Vgu Pβl, (ex ὀνόματος) Vδ, τοῦ supra m. ead. Pq 2 ἀπολογήσεται δὲ lemma sch. Pn f. 53 v ἀπολογήσεται — τι (om. δὲ) lemma sch. Vg f. 20 v οἶμαι lemma Syr. 2, 35, 22 R. sch. Ph f. 131 r, om. lemma Sop. 5, 55, 32 W. 3 πᾶγμα — κρίνεται lemma sch. Va 6, 6 Kow. — μόνον sch. Vg f. 20 v ἐξισάζον μόνον Anon. 7, 349, 5 W. Ph Ba Ac Pa, mg Vδ, ἐξισαζόμενον Vc Vβ, supra m. po. on (i. e. ἐξισάζον) Pc 4 κατὰ ταῦτον p. 5 ἐξιόντας Ph Vu Pβfwlu, etiam p. ἐξιόντας Pm, κατὰ ταῦτον ἄμφω om. Py, ἄμφω om. Pl 5 ἀπὸ Py Ba PgLa Vb Vfgkl Plqs 6 ἐνταῦθα μὲν lemma Plan. 5, 244, 1 (Pl f. 50 v) Pmu^θ αὐτὸ om. lemma Plan. 5, 244, 1 W. (ex. ibid. Pl f. 50 v) Pfwq, supra m. ead. Pd, etiam πάλιν om. Pfwd 7 οὐ Py Pc Va, mg Vδ, Pk 8 — 9 ζητημάτων lemma sch. Vg f. 21 r ἐπιγινῶναι Syr. 2, 36, 18 R., γινῶναι lemma Sop. 5, 57, 10 W. 9 ὅσα ὅλως sch. Va 6, 28 Kow. Vk τὰ — 10 ἄμφω lemma Plan. 5, 244, 19-20 W. sch. Va 7, 1 Kow. — 10 κρινόμενον Anon. 7, 141, 8-9 W. — 11 πάντως (om. γὰρ) sch. Pf f. 51 r τὰ ἔχοντα ἄμφω καὶ πρὸς κ. πᾶγμα κριν. ἢ τὸ ἔτ. lemma Marc. 4, 144, 2-3 W., τὰ μὲν om., γὰρ p. 10 ἦτοι lemma Sop. 4, 140, 16-7 W. 10 ἦτοι ἄμφω lemma sch. Pn f. 54 v sch. Ps f. 25 v πᾶγμα καὶ πρόσωπον lemma sch. 7, 141 adn. 42 W., πρόσωπα sch. Ps f. 25 v Ps, πρόσωπον καὶ πᾶγμα ex πρόσωπα καὶ πράγματα Vδ ἢ τὸ ἕτερόν γε lemma Plan. 5, 245, 31 W. ἢ — 11 πάντως lemma Sop. 5, 59, 4. 4, 140, 27. Anon. 7, 141, 10-1 W. sch. Ph f. 133 r sch. Pn f. 54 v sch. Vt f. 72 r ἢ πάντως τὸ ἕτερον lemma Sop. 4, 140, 20 W. τὸ — πάντως sch. Va 7, 5 Kow. 11 καὶ — λόγους Anon. 7, 141, 12-3 W. sch. Ph f. 132 v sch. Vt f. 72 r τοὺς — μέρους Marc. 4, 145, 9 W. lemma sch. Pn f. 54 v τοὺς Anon. 7, 142, 11 (Pc Pb Pβ Vδ), τοῦ ibid. W. ἐξ — μέρους sch. Pβ f. 6 r ἐξ lemma Marc. 4, 144, 8 W. Anon. 7, 141, 13 W., παρ' sch. Ps f. 25 v μέρους p. λόγους lemma Marc. 4, 144, 8 (sed μέρους λόγους Marc. 4, 145, 9) W. Pd σὺν τῷ πιθανῷ lemma Sop. 5, 60, 14. Marc. 4, 144, 13. Anon. 7, 141, 14-5. 142, 12 W. sch. Ph f. 132 v sch. Pf f. 51 r sch. Vt f. 72 r sch. Ps f. 25 v διαφόρους — 12 ἰσχυροῦς sch. Pf f. 51 r-v, (διαφόροις) sch. Vt f. 72 r 12 τε om. sch. Ps f. 25 v ἔτι — δικασταῖς sch. Ph f. 132 v sch. Pf f. 51 v — 6, 1 προειλημμένον sch. Vt f. 72 r alt. τε sch. Ph f. 132 v, om. lemma Sop. 4, 142, 30 W., δὲ Pw ὅπερ — 6, 1 προειλημμένον lemma sch. Ps f. 25 v

τῆς κρίσεως ἀφανὲς καὶ μὴ προειλημμένον τῇ κρίσει δυνάμενον τε πέρασ λαβεῖν, συνέστηκε. τὰ δ' οὐτινοσοῦν τούτων ἐνδεᾶ ταῦτα ἀσύστατά ἐστιν. εἰρήσεται δὲ καὶ κατ' εἶδος.

Καὶ πρῶτόν γε ἀσύστατων εἶδος τὸ μονομερές, ᾧ τὰ τῶν λόγων
 5 μὴ ἐκατέρωθεν ἰσχυρά, οἷον πορνοβοσκὸς δέκα νέους κωμάζοντας ἐπὶ
 τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ὄρυγμα ποιήσας ὑποδεξάμενος ἀπέκτεινε καὶ φεύγει
 φόνου. δεύτερον τὸ ἰσάζον διόλου, οἷον δύο νέοι πλούσιοι ὠραίας ἔχοντες
 γυναῖκας κατὰ ταῦτόν [ἄμφω] πεφωράκασιν ἀλλήλους ἐξιόντας ἀπὸ τῶν
 ἀλλήλων οἰκῶν καὶ μοιχείας ἀλλήλοις ἀντεγκαλοῦσι. τρίτον κατὰ τὸ
 10 ἀντιστρέφον, οἷον ἀπῆται τις δάνειον καὶ τόκους, ὃ δὲ παρακαταθήκην
 φάσκων ἔχειν οὐκ ὀφείλειν ἔλεγε τόκους· μεταξὺ πεποιήται χρεῶν ἀπο-
 κοπὰς ὃ δῆμος, καὶ ὃ μὲν ὡς παρακαταθήκην ἀπῆται, ὃ δὲ ὡς χρεὸς
 33 R. οὐκ ὀφείλειν ἔτι φησίν. ἐνταῦθα γὰρ οὔτε διάφορα οὔτε ἰσχυρά τὰ τῶν
 πίστεων αὐτοῖς· περιπετεῖς γὰρ τοῖς ἑαυτῶν ἄμφω γίνονται λόγοις. τέ-
 15 τартον κατὰ τὸ ἄπορον, οὐ μὴ ἔστι λύσιν εὑρεῖν μηδὲ πέρασ, οἷον

1 ἀλλὰ pro καὶ lemma Sop. 5, 61, 2 W. προειλημμένον τῇ κρίσει δυνάμενον Anon. 7, 141, 20 W. Py Ba Ac PgLa Vb plures Vatt Parr XIII—VI, (προσ-) Ph, mg γρ. καὶ μὴ προειλημμένον τῇ κρίσει P, supra vel mg Vdms Pdoe προειλημμένον δυνάμενον lemma Sop. 5, 61, 2-3, ut videtur Anon. 7, 142, 16. 160, 21, sch. 7, 141 adn. 43 W., Vc, mg Vd δυνάμενον — 2 λαβεῖν sch. Ph ff 132 v-133 r sch. Pf f. 51 v sch. Vt f. 72 r τε Anon. 7, 141, 19. 142, 17 W. sch. Ph f. 133 r lemma sch. 7, 141 adn. 42 W. δὲ pro τε lemma Marc. 4, 146, 4 W. Ph Pfw, om. Marc. 4, 145, 4 W. sch. Ps f. 25 v 2 συνέστηκεν lemma Plan. 5, 244, 29 W. (ubi -e Pl) Phy Pn δὲ lemma Syr. 2, 37, 17 R. Sop. 5, 61, 8 W. Vb οὖν τινος Marc. 4, 177, 25 W. Py Ac Vb Vδιῖε, mg γρ. τὰ δ' οὖν τινος τούτων Pa ἐνδεῆ plures Vatt Parr XIII—VI, (supra m. ead. α) P εἰσιν La Pθ 3 εἰρήσεται lemma sch. Va 7, 14 Kow. καὶ om. Ba PgLa Ve Pd 4 γε om. lemma Syr. 2, 37, 21 R., μὲν pro γε Py τὸ μονομερές lemma Plan. 5, 246, 22 W. sch. Pn f. 54 v ᾧ — 5 ἰσχυρά sch. Ph f. 133 r ἐν ᾧ Anon. 7, 149, 15 W., ὧ καὶ τὰ Py Viqu, p. ὧ er. καὶ? Vb 5 μὴ Sop. 4, 149, 7. Anon. 7, 149, 16, om. Sop. 5, 62, 17 W. ἐστιν ἰσχυρά lemma Sop. 5, 62, 17-8 W. δέκα — 6 ἀπέκτεινε Anon. 7, 143, 10-14 W. 6 φεύγει p. 7 φόνου Py Vb Vfgu Pfwlngru 7 δεύτερον — διόλου lemma Pn f. 56 r δὲ τὰ ἰσάζοντα lemma Sop. 5, 63, 14 W. ἐξιόζον lemma Plan. 5, 246, 28 W. sch. Ph ff 132 r v 135 v ter ἐκότεροι ὠραίας Py Ba PgLa Vb aliquot Vatt Parr XIII—VI, γρ. ἐκότεροι P — 8 γυναῖκας ἔχοντες ὠραίας Ph Ac Pfw 8 ἄμφω p. 7 πλούσιοι Ph Pfw om. Py Vb Plq ἀλλήλους p. ἐξιόντας Py Vb Pru ἐκ Py Vb, mg Vd, Vefgn Plqru 9 κατὰ lemma Plan. 5, 246, 31 W., om. lemma Syr. 2, 38, 5 R. Sop. 5, 63, 29 W. Ac Pfw 10 οἷον om. lemma Sop. 5, 63, 29 W. 11 φάσκων p. ἔχειν mg Vd, Pmθ 12 ἀπῆται Py V PgLa P Vab plerique Vatt Parr, ἀπαται Ph Vdei Pbfw 13 ἔτι om., ἔλεγεν Py Vab Vfglswῆ Plqrtl, [ἔτι φησίν] Pμ, solum ἔτι om. Pb διαφορά Anon. 7, 146, 30 W. 14 αὐτῶν PgLa Vdikqt Pdkmsk, αὐτῶν Pθ, αὐτοῖς Vlu ἄμφω p. γὰρ Ac Pc Vfglu Plq γηγόνασι Iy Vb Vfg Plqr 15 κατὰ lemma Plan. 5, 247, 5 W., om. lemma Syr. 2, 38, 11 R. Pfw εὑρεῖν Marc. 4, 156, 12 W. sch. Ph f. 131 v sch. Va 8, 2 Kow. Phy Ba Ac PgLa Vb Vfgkt Plqrs, (mg λαβεῖν) VI, λαβεῖν Vc P, mg Vd οἷον — 7, 1 πιπετεῖεν Anon. 7, 138, 16-7 W.

- Ἀλέξανδρος ὄναρ εἶδεν ὄνειροις μὴ πιστεύειν καὶ βουλεύεται· ὁ τι γὰρ ἂν συμβουλεύῃ τις ἐνταῦθα, τὸ ἐναντίον αὐτῷ περανεῖ. πέμπτον κατὰ τὸ ἀπίθανον, οἷον εἰ Σωκράτην τις πλάττει πορνοβοσκοῦντα ἢ Ἀριστείδην ἀδικοῦντα. ἔκτον κατὰ τὸ ἀδύνατον, οἷον εἰ Σιφνίους ἢ Μαρωνίτας λέγει τις περὶ ἀρχῆς τῶν Ἑλλήνων βουλεύεσθαι ἢ τὸν Πόθιον ψεύδεσθαι. ἕβδομον κατὰ τὸ ἄδοξον, οἷον ἐκμισθώσας τις τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα τὸν μισθὸν οὐκ ἀπολαμβάνων δικάζεται τῷ μισθωσαμένῳ. ὄγδοον κατὰ τὸ ἀπερίστατον, οἷον ἀποκηρύσσει τις τὸν υἱὸν ἐπ' οὐδεμιᾷ αἰτίᾳ. ταῦτα γὰρ οὐκ ἂν εἶη ζητήματα.
- 10 Παρὰ δὲ ταῦτα εἶδη ἔστιν ἕτερα, ἐγγὺς μὲν ἀσυστάτων, μελετώμενα δὲ ὅμως. πρῶτον μὲν τὸ ἑτερορρεπές, οἷον καταφυγόντος Κριτίου ἐπὶ τὰς Ἀρμοδίου καὶ Ἀριστογείτονος εἰκόνας βουλεύονται Ἀθηναῖοι εἰ χρὴ
- 34 R. ἀποσπᾶν· τοῦτ' γὰρ μονομερές μὲν οὐκ ἔστιν, ἑτερορρεπές δέ. εἶτα τὸ

1 Ἀλέξανδρος ὁ βασιλεὺς Py Vf Plqru, ὁ βασιλεὺς mg m. po. Vē, Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδόνων βασιλεὺς Vb 2 συμβουλεύῃ Anon. 7, 154, 6 W., mg Vδ, supra m. 1 γρ. καὶ συμβουλεύῃ τις ἐνταῦθα Pc, συμβουλεύει, om. καὶ Vhlsu, supra m. ead. oi Po, συμβουλεύοι Pθ, καὶ συμβουλεύση Pfw, in textu Pc, mg m. sch. min. Pa, (καὶ om.) Ac, -σει, supra m. ead. oi Pμ ἐνταῦθα om. Anon. 7, 154, 6 W. αὐτῷ Phy Vb Vdefgiqs Plmqruθ, supra Vē Pt, ἑαυτῷ p. τις Pl, αὐτοῦ rell, sed cf. Hmg 37, 16-17 R. ποιεῖ pro περανεῖ Anon. 7, 154, 6 W. κατὰ lemma Plan. 5, 247, 14 W., om. lemma Syr. 2, 38, 14 R. sch. Vg f. 21 r Pfw 3 πλάττει Ac Vb Vf Poqrυθ, mg Ph, πλάττειτο Vf, πλάττ() mg Vδ, πλάττει ex -oi? Pf Vm, πλάττει, supra oi Pμ ἢ — 4 ἀδικοῦντα om. Pbl, mg m. ead. Pt, m. po. Va Vē 4 κατὰ om. lemma Syr. 2, 38, 19 R. sch Vg f. 21 r Pfw ἢ Anon. 7, 150, 20 (Pa Pn), καὶ ibid. W. μαρωνίτας Ph sch. Ph f. 136 r VgrPo — 5 ita P, λέγει Pομ 5 τις in ras. p. Σιφνίους Py, p. Σιφν. Vb Vg Plq, supra m. ead. Pd, τις λέγει p. βουλεύεσθαι VI Pm, (τι pro τις) Pw, τις λέγ() p. βουλ. Vu, τις λέγει (supra m. po. oi) p. βουλ. Vc, λέγει (supra oi) p. βουλ. Vt, τις λέγει p. βουλ. Ph Ba Ac PgLa Vdegik Pksθx, supra m. ead. Pd, εἶποι p. Ἑλλήνων Py Vb Vfg Plqru περὶ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἀρχῆς Anon. 7, 150, 16-7 W. et ibid. lin. 21 (Pb, ubi τῶν om. W.), π. ἀρχ. τ. Ἑλλ., τῆς ante ἀρχῆς supra m. ead. Pr ἢ — ψεύδεσθαι sch. Va 8, 25 Kow. 6 κατὰ lemma Plan. 5, 247, 25 W., om. lemma Syr. 2, 39, 4 R. Anon. 7, 155, 5 W. Pfw οἷον — 7 μισθωσαμένῳ Sop. 4, 188, 31-189, 1 W, imae col. f. 66 v add. m. ai.? Pc καὶ τὸν Sop. 4, 188, 32 W. Pfw 7 ἀπολαμβάνων Phy V, (mg) Vδ, mg γρ. P, mg Vn, ἀπολαβῶν Sop. 4, 188, 32-189, 1 W. P Va Vstwβ Penonλμ, mg m. po. Vē, ἀπο, supra m. po. λαβῶν Vn κατὰ lemma Plan. 5, 248, 1 W., om. lemma Syr. 2, 39, 17 R. sch. Vg f. 21 r Pfw 8 ἀποκηρύττει Py Ac Vfgq Pdfqrυx τὸν ἑαυτοῦ οἷον Py Ac Vb Vfgiq Plqrυx 10 — 11 ὅμως lemma sch. Vg f. 23 r εἶδη τῶν ἀσυστάτων Phy Vδ Vg Pfwbru, p. εἶδη ras. Vb ἔστιν p. ἕτερα Pfw εἰσὶν Py Vb VgPlr ἕτερα om. lemma Sop. 5, 71, 19 W. ἐγγὺς μὲν ἀσυστάτων sch. Va 8, 26 Kow. μελετωμένων lemma sch. Vg f. 23 r 11 δὲ lemma Syr. 2, 40, 4 R., δ' lemma sch. Vg f. 23 r Ph, mg Vδ ἑτερομερές sch. Ph ff 131 v 132 v τοῦ Κριτίου Ph Ac 12 χρὴ Phy Vb Vfgl Pfwlru, δεῖ rell 13 αὐτὸν ἀποσπᾶν Py Vb Vgil Plmrυθ, αὐτὸν supra m. ead. Pοq, m. po. Pd τοῦτο Ba PgLa Vdektu Pdkmqsd εἶτα lemma Sop. 5, 72, 16 W. sch. Va 9, 16 Kow. Py V, supra

κακόπλαστον, οἷον μετὰ τὴν Νικίου ἐπιστολὴν γράφει τις [πέμπειν] Κλέωνα στρατηγεῖν, ἢ πάλιν πρόκειται Μαρδονίῳ ἀναχωρήσαντι μετὰ τὴν ἦταν ἀπολογία παρὰ βασιλεῖ· ἢ πλάσις γὰρ ἡμάρτηται παραπλησίως ἐπ' ἀμφοῖν, ἐπεὶ τεθνασί γε δήπου Κλέων τε πρὸ τῶν Σικελικῶν καὶ
 5 Μαρδόνιος πρὶν ἢ ἐπανελθεῖν τοὺς διαφυγόντας τῶν Περσῶν. ἔστιν ἐν τούτοις καὶ τὸ προειλημμένον τῇ κρίσει, οἷον μηδενὸς ἐπιγνώναι δυναμένου τὴν ἄνοδον τὴν ἐπὶ τὸν τύραννον ἔδειξε γυνή τις τῷ ἑαυτῆς ἀνδρὶ, ὁ δὲ ἀνελθὼν ἀπέκτεινεν ἐκεῖνον καὶ μοιχεύσας αὐτῇ ἐγκαλεῖ· θαυμάζω γὰρ εἴ τις ταύτης καταψηφιεῖται, κἄν ἐλεγχθῆ μεμοιχευμένη, δι' ἣν
 10 ὁ τύραννος ἀνήρηται. τάχα δ' ἂν καὶ παρὰ ταῦτα εἶδη τινὰ εὐρεθείη ἄλλα τοιαῦτα.

Ἄλλὰ περὶ γε τῆς τῶν συνεστώτων διαιρέσεως ἤδη λεκτέον. εἶδους γὰρ ἕνεκα προβλημάτων καὶ τρόπων περίεργον ἂν εἶη λέγειν ἐν τῷ παρόντι· τὰ μὲν γὰρ εἶδη καὶ τοὺς τρόπους διὰ τοῦτο μανθάνομεν δήπου,
 15 ἵνα ταῖς οἰκείαις ἰδέαις τῶν λόγων χρώμενοι τὰ προβλήματα μελετώμεν, οἷον δικανικῶς τὸ δικανικὸν καὶ συμβουλευτικῶς τὸ συμβουλευτικὸν καὶ
 35 R. πανηγυρικῶς τὸ πανηγυρικὸν καὶ ἕκαστον ὡς προσήκει προσφόρως τοῖς ὑπο-

m. po. δεύτερον Vil, δεύτερον Pa Va Vhmrswbξ Pemoτνεθλμ, mg εἶτα Pc, mg γράφεται εἶτα τὸ κακόπλαστον Pb, supra m. po. γρ. εἶτα Ld, εἶτα δεύτερον Ph

1 τις πέμπειν Py, (-ει) Ph, Vf, supra m. po. inter 2 κλέωνα et στρατηγεῖν Pd, p. τις ras. Vc Vb πέμπειν om. rell 2 στρατηγεῖν ex -όν? Va, [κλέωνα στρατηγόν], mg m. po. γρ. εἰ δεῖ ἀποσταλῆναι (?) Pr 4 γὰρ pro γε Py Vg Pr, om. in ras. Vb, del. m. po. Vf mg m. sch. δηλονότι, m. po. δήπουθεν Ph, δήπου om. in ras. Vb τε καὶ μαρδόνιος ὁ μὲν πρὸ τῶν σικελικῶν Py Vf Plru, (σικελικῶν [ὁ δὲ m. po.] μαρδόνιος) Vb 5 μαρδόνιος ἐν πλατεαῖς Ph, (-αἰαῖς) Vu, (ἐν πλατ. mg m. po.) Pd ἔστιν — 6 κρίσει lemma sch. Vg f. 23 r 6 — 7 ἐπιγνώναι p. δυναμένου (sed supra positus β̄ ᾱ) Py, ἐπιγν. p. δον. Pr 7 ὁδὸν Pc, ἄνοδον m. po. ex ὁδὸν Vm alt. τὴν extra lin. m. po. La, om. Pw 9 ταύτης Ph, (p. καταψηφιεῖται) Py Vb Vfgilq Pfwlrux, αὐτῆς rell, supra Vδ, om. Vn ἐλεγχθείη PgLā Vkqt Psi 10 τάχα — 11 lemma sch. Vg f. 23 r δ' ἂν τις Anon. 7, 162, 3 (Pc) παρὰ ταῦτα εὐρεθείη lemma Sop. 5, 74, 7 W. εὐρεθείη p. ἂν, om. καὶ Anon. 7, 162, 3 W. 11 p. τοιαῦτα add. καὶ περὶ μὲν τῶν ἀνοσάτων τοσαῦτα Vu Pklud, m. po. Ba 12 ἀλλὰ περὶ γε lemma sch. Va 10, 6 Kow., γε p. ἀλλὰ Py VcBa PgLā Vb plures Vatt Parr XIII—VI 13 ἕνεκα p. προβλημάτων lemma sch. Vg f. 23 r τρόπων sch. Pi f. 106 v Phy Ba Ac PgLā Vb aliquot Vatt Parr XIII—VI, -ων ex -ου Va, τρόπου lemma Sop. 5, 74, 20-1. Anon. 7, 164, 20. 581, 18. 681, 4. Plan. 5, 362, 29 W., mg Vδ ἂν εἶη om. sch. Pi f. 106 v 14 δήπου om. lemma Sop. 5, 74, 27 W., ἴσως pro δήπου Pm 17 πανηγυρικῶς Sop. 5, 75, 10 W. sch. Ph (τινὰ τῶν βιβλίων γράφει πανηγυρικῶς...), P Va, mg Vδ, plures Vatt Parr XIII—VI, ex ἐπιδεικτικῶς? Ba, ἐπιδεικτικῶς Py Vc PgLā Vb Ptkl Vξ, supra m. po. γράφεται πανηγυρικῶς ἢ κάλλιστον Vg, πανηγυρικῶς (τὰ ἔνδοξα) καὶ ἐπιδεικτικῶς Ph, πανηγυρικῶς καὶ ἐπιδεικτικῶς sch. Vt f. 72 v, ἐνδόξως Syr. 2, 45, 19 R., ἐγκωμιστικῶς Pi τὸ πανηγυρικὸν sch. Ph f. 136 r Ba PgLā, mg Vδ, Vkuξ Pnstul, ἐπιδεικτικὸν p. expunctum πανηγυρικὸν Pb, τὰ πανηγυρικά sch. Vt f. 72 v, τὰ πανηγυρικὰ καὶ ἔνδοξα Pfw, τὰ ἔνδοξα Syr. 2, 45, 19 R.

κειμένους. τοὺς δὲ μήπω περὶ φιλῆς τῆς εἰς τὰ λεγόμενα κεφάλαια διαιρέσεως τῶν ζητημάτων ἐπεσκεμμένους μὴδ' αὐτὸ τοῦτο δὴ τὰς λεγομένας στάσεις τῶν προβλημάτων εἰδότες ἀμήχανον δήπου τῶν προειρημένων τι καλῶς γινώσκειν. διδάσκειν οὖν πρό γε ἐκείνων τὸν περὶ ἰδεῶν λόγον καὶ πάντη ἀνόητον, ἄλλως τε κὰν ἐπιχειρήσωμέν τι περὶ αὐτῶν λέγειν νυνί, πλείων ἂν ἡμῖν ὁ τοῦ παρέργου λόγος ἢ τοῦ ἔργου γένοιτο· πραγματείας γὰρ ἰδίας καὶ οὐ μικρᾶς, εἰ μὴ καὶ τῆς μεγίστης καὶ τελειωτάτης ἐστὶν ὁ περὶ τε τῶν ἰδεῶν τοῦ λόγου καὶ τῆς χρήσεως αὐτῶν ἐκάστης λόγος. νῦν οὖν περὶ ἐκείνης τῆς διαιρέσεως λεκτέον τῆς εἰς τὰ κεφάλαια.

Διαίρησαι τοίνυν ὀρθῶς ὁ τὴν τε διαφορὰν καὶ τὴν δύναμιν τῶν τε προσώπων καὶ τῶν πραγμάτων καὶ ἔτι τὴν λεγομένην στάσιν ἐπιγνοὺς τοῦ ζητήματος. ὄθεν μὲν γὰρ εἴρηται στάσις, εἴτε ἀπὸ τοῦ στασιάζειν τοὺς ἀγωνιζομένους εἴτε ὀθενοῦν, ἐτέροις ἐξετάζειν παρήμμιονομα δὲ ἀφείς εἶναι τοῦτο κοινὸν [ἢ καὶ συμβεβηκὸς] τῶν ζητημάτων ἀπάντων [καί], ὅπως τοῦτο ἐπιγνωσόμεθα, τὴν μέθοδον ἐνταυθοῖ προσθεῖς ποιήσομαι τὴν ἀρχὴν τῆς διαιρέσεως τῶν κεφαλαίων ἀπὸ τοῦ στοχασμοῦ,

Sop. 5, 75, 9-11 W., sch. Ph (τινὰ τῶν βιβλίων γράφει); τὰ ἐπιδεικτικὰ Ac Viq Pdκ, (τὰ ἔνδοξα καὶ ἐπιδεικτικῶς τὰ ἐπιδεικτικὰ) Ph, τὸ ἐπιδεικτικὸν lemma Plan. 5, 252, 11 W. Py Vc P Vb Vhr Pelmoqεθκμ.

1 — 2 διαιρέσεως p. κεφάλαια lemma Syr. 2, 45, 21 R. Phy Ba Ac PgLa Vb Vδ plures Vatt Parr XIII—VI, p. φιλῆς rell λεγόμενα supra m. ead. Pc, om. Vf Pn 2 μὴδὲ lemma Sop. 5, 76, 22 W. 3 ὃ ἢ p. αὐτὸ lemma Sop. 5, 76, 22 W. Vf Pl, om. Py Vc Ac Vb Vgίq Pfwkl 5 καὶ om. Ph Pa, mg Vδ, Vghβ Pbdlνερμ Ld, er. Vb; καὶ πάντη om. Pfw τι om. iemma Sop. 5, 76, 31 W. 6 λέγειν p. 5 αὐτῶν Vc Ba PgLa Vklqtu Pdqsκ, (αὐτὸν pro -ων) Ph, p. 5 τι rell νῦν Py Vb Vg Puw ἢ τοῦ Phy Vc Ac Pg Vδ Vdehlmnr Pekwe, supra m. ead. Pd, ἢ ὁ τοῦ rell ἂν etiam p. γένοιτ' Py Ba PgLa Vb plures Vatt Parr XIII—VI 7 μικρᾶς lemma sch. Vg f. 24 v Py Pc La Vu, μικρᾶς m. po. ex μικρᾶς Vi alt. καὶ om. Ac Vs Pklmθ, supra m. ead. Pq 8 τε om. iemma Syr. 2, 46, 10 R. VgPw, supra m. po. Pf τοῦ λόγου om. mg Vδ, Vβ 9 πρὸς pro εἰς Anon. 7, 169, 27 W. 11 διαίρησαι τοίνυν lemma sch. Va 10, 30 Kow., διαιρήσεις τ. lemma Plan. 5, 252, 21 W. 12 — 13 ἐπιγνοὺς lemma Syr. 2, 46, 25 (et 47, 6 R.) cod. H. Anon. 7, 169, 8 W., mg Vδ 13 μὲν om. lemma Sop. 5, 77, 11 W. supra m. ead. Pn 14 τοὺς ἀγωνιζομένους Syr. 2, 47, 17-8 R. lemma Sop. 5, 77, 12 W., om. lemma Syr. 2, 47, 12 R. 15 εἶναι p. τοῦτο Vw Ld Pn, p. κοινὸν sch. Va 11, 8 Kow. Ps, om. lemma Sop. 5, 77, 23 W. Anon. 7, 173, 21 W. ἢ καὶ συμβεβηκὸς sch. Pf f. 54 r, καὶ om. sch. Va 11, 9 Kow. Pfwl 16 καὶ ὅπως Ph Ba PgLa Vikq Pfwr, καὶ supra m. po? Vc, er. Vb τούτων Py Vc Ba La Vb aliquot Vatt Parr XIII—VI, supra Ac, m. po. ex τοῦτο Vd, τοῦτο m. ead. ex τούτων Pg, τοῦτο m. po. Vc, om. Pg; cf. Hmg 83, 21—84, 1 R. ἐνταῦθα lemma Sop. 5, 78, 28 W. Vi, m. ead. ex ἐνταῦθοῖ Po προσθεῖς Pc, mg Vδ, Vgu 17 τῶν κεφαλαίων om. lemma Sop. 5, 78, 29 W. sch. Va 16, 6 Kow. ἀπὸ τοῦ στοχασμοῦ lemma Syr. 2, 50, 7 R. sch. Va 16, 5 Kow. Phy Vb Vδ Vgl Ld Poruwθμ, τοῦ del. Vn, ἀπὸ στοχασμοῦ lemma Sop. 5, 78, 29 W. rell

ἀναγκαίως, ὡς αὐτὸς δηλώσει. ἐφεξῆς δὲ καὶ περὶ τῶν ἄλλων λε-
λέξεται.

Ἡ δ' οὖν μέθοδος ἐστὶν ἥδε. παντὸς οὐτινοσοῦν προτεθέντος ζη-
τήματος, εἰ συνεστήκοι, ἐπισκοπεῖν δεῖ τὸ κρινόμενον, εἰ ἀφανές ἐστὶν
5 ἢ φανερόν. κἂν μὲν ἀφανές ᾖ, στοχασμὸς ἐσται. ἐστὶ γὰρ στοχασμὸς
ἀδήλου πράγματος ἔλεγχος οὐσιωδῆς ἀπὸ τινος φανεροῦ σημείου [ἢ ἀπὸ
τῆς περὶ τὸ πρόσωπον ὑποψίας], οἷον πεφώραταί τις θάπτων νεοσφαγῆς
σῶμα ἐπ' ἐρημίας καὶ φόνου φεύγει· ἀπὸ γὰρ τοῦ θάπτειν φανεροῦ ὄντος
ἀφανές τι πρᾶγμα ζητούμεν οὐσιωδῶς, τὸ τίς ὁ φονεύσας.

37 R. Ἄν δὲ ᾖ φανερόν τὸ κρινόμενον, πάλιν ἐπισκεπτέον εἰ τέλειόν
11 ἐστὶν ἢ ἀτελές. λέγω δὲ ἀτελές, ᾧ προστεθέντος τινὸς ὡς λείποντος
ὄνομα τε εὐθὺς γίνεται καὶ οὐκέτι ἔχει ζήτησιν οὐδεμίαν τὸ πρᾶγμα· ἂν

4 αὐτὸς Ph Ba Ac PgL^a plerique Vatt Parr XIII—VI, m. po. Vc Vb Pd, αὐτὸ
rell, τὸ πρᾶγμα αὐτὸ lemma Syr. 2, 50, 8 R. ἄλλων ἀπάντων Py Vb Vfiqu Pqs^x,
ἀπάντων supra m. ead. Pi, πάντων τῶν ἄλλων Ph, πάντων pro τῶν ἄλλων Pfw — 2 λέξεται
Pc Vw, λελέξεται m. ead.? ex λέξεται Pg, m. po. ex λέξεται Pb 3 ἢ δ' οὖν μέθοδος
lemma sch. Va 11, 23 Kow. περὶ στάσεων ἢ Ph δ' om. Ph Vb, δὲ pro δ' οὖν Vt ἢ—ἥδε
huic capiti adiungitur Vi, p. λελέξεται a cap. ἀρχὴ τῶν στάσεων Pr p. ἥδε tituli:
διαίσεις τῶν στάσεων Py Pu, sed cf. Hmg 85, 18—86, 1. 16. R.; διαίσεις τῆς μεθόδου
τῶν στάσεων P Va Vh Vs Pbntel, mg m. po. Vn; περὶ διαίσεως μεθόδου Pi; μέθοδος
τῶν στάσεων mg Ba, Pgl^a, (ἢ μέθ.) Pf Vδ; διαίσεις περὶ ὀρισμοῦ τῶν στάσεων Pθ; om.
Ph Vfghklm^β Pekoqrs^x; cf. Syr. 2, 53, 24 R. ἢ δὲ μέθοδος τῆς διαίσεως τῶν στά-
σεων, Anon. 7, 263, 20-1 W. ἐπὶ τῆς διαιρετικῆς μεθόδου τῶν στάσεων παντὸς οὐτινοσοῦν
προτεθέντος sch. Va 11, 25 Kow. οὐτινοσοῦν lemma sch. Ph. f. 137 r, οἰουδέηποτον
lemma Sop. 5, 83, 31 W. 4 συνεστήκοι lemma Syr. 2, 50, 12 R. Sop. 5, 84, 1. 4, 207, 8.
Marc. 4, 208, 24. Anon. 7, 178, 21 (ubi συνέστηκεν Pb) W. sch. Ph f. 137 r bis sch. Vδ,
συνεστήκει lemma Syr. 2, 50, 12 cod. S. sch. Va 11, 27 Kow. Vβ Psm, supra oi Pa, -oi
in ras. Ve, εἰ -oi mg m. po. Vg, συνεστήκει Po ἢ pro εἰ Pk, m. ead. Vc Pn
5 ἐστὶ γὰρ στοχασμὸς cf. Anon. 7, 382, 26 W. 6 οὐσιωδῆς Syr. 2, 61, 21 R. Marc. 4, 214,
25 W. Georg. 7, 657, 10 W. lemma sch. Ph f. 137 r sch. Va 11, 30 Kow. sch. Pf f.
54 v sch. Pl f. 96 v sch. Vt f. 73 v Vδ, ex -ως? La, supra ὡς Vi; οὐσιωδῶς lemma
Sop. 5, 85, 9 W. Anon. 7, 179, 24 W. 181, 2-3. 11 (Pb). 15. 21 W. 293, 17 W. 382,
27 W. et 384, 19 W. (utroque loco -ώδης Nil., priore etiam Vu). 393, 17 W. Ba,
m. 1 Ac, ex -ώδης Vb, mg m. ead. γράφεται καὶ οὐσιωδῶς La ἢ — 7 ὑποψίας exh.
sch. 7, 180 adn. 15 W. sch. Va 12, 1-2 Kow. lemma Plan. 5, 255, 9 W., explicantur
Syr. et Sop. 4, 211, 22-3. Sop. 5, 86, 5-6. Anon. 7, 180, 11. Plan. 5, 255, 13-4 W.,
om. Ph; Vδ f. 136 v fin. δεῖ δὲ προσθεῖναι τῷ ὄρω· ἢ — ὑποψίας 7 — 8 sim. Syr. et
Sop. 4, 364, 7-8 W. οἷον πεφώραταί τις lemma sch. Va 12, 3 Kow. 10 ἂν lemma Sop.
5, 88, 7. Anon. 7, 182 adn. 1 W. Py Vδ Vfghnuw Plnqr τὸ — πάλιν om. lemma Sop.
5, 88, 7 W. 11 ὡς λείποντος om. Pk 12 τε sch. Pl f. 96 v, τι pro τε Ph, τε εὐθὺς τι
Ba Ac PgL^a Vdeiit Pdkos, τι m. po. insertum Vb γίνεται Anon. 7, 184, 20 W. sch.
Pl f. 96 v, γίνεται Ph Vc Pkl καὶ μετὰ ταῦτα Phy Vδ Vfn Pfwlqr, p. καὶ ras. Vb οὐκέτι
Anon. 7, 184, 21 W., οὐκ PgL^a Vt Pfwov τὸ πρᾶγμα om. (posito signo cr.) Ph, Pfw,
p. ἔχει Vdel Pd

γὰρ ἡ τοιοῦτον, ὀριστικὴν ποιήσει τὴν στάσιν. ἔστι γὰρ στάσις ὀριστικὴ
 ὀνόματος ζήτησις περὶ πράγματος, οὗ τὸ μὲν πέπρακται, τὸ δὲ λείπει
 πρὸς αὐτοτέλειαν τοῦ ὀνόματος· οἷον ἐξ ἱεροῦ ἰδιωτικά τις ὑφείλετο χρή-
 ματα· νόμου κελεύοντος τὸν μὲν ἱερόσυλον τεθνάναι, τὸν δὲ κλέπτην
 5 διπλᾶ διδόναι ὡς ἱερόσυλος ὑπάγεται, ὁ δὲ εἶναι κλέπτης λέγει· ἐὰν γὰρ
 προστεθῆ τὸ καὶ ἱερά εἶναι τὰ χρήματα, σαφῆς γε οὗτος ἱερόσυλος καὶ
 οὐκέτι ἔχει τὸ πρᾶγμα ζήτησιν.

Ἄν μέντοι φανερὸν ἦ καὶ τέλειον τὸ κρινόμενον, ἢ ζήτησις περὶ
 τὴν ποιότητα τοῦ πράγματος ἴσταται, οἷον εἰ δίκαιον ἢ συμφέρον[, εἰ ἔν-
 νομον] ἢ τι τῶν τούτοις ἐναντίων. καὶ ὄνομα μὲν γενικὸν τούτῳ ποιότη-
 10 ῆται δὲ περὶ τι πρᾶγμα ἔχει τὴν ζήτησιν ἢ περὶ ῥητόν. κἂν μὲν περὶ
 ῥητόν, νομικὴν ποιεῖ τὴν στάσιν, περὶ ὧν ὕστερον ἐροῦμεν· ἂν δὲ περὶ
 38 R. πρᾶγμα, λογικὴν. διαιρήσεις δὲ καὶ τοῦτο δίχα· ἢ γὰρ περὶ μέλλοντος
 πράγματος ἔχει τὴν ζήτησιν ἢ περὶ τινος ἤδη γεγονότος. κἂν μὲν περὶ
 15 μέλλοντος, ἔσται πραγματικὴ· πραγματικὴ γὰρ ἔστιν ἀμφισβήτησις περὶ

1 ὀριστικὴν Ph Vu, ὀρικὴν rell, ex ὀριστικὴν Vs ποιεῖ Vδ Vusβ Pnoθμ, ποιεῖται Vc
 ὀριστικὴ Ph Vu, ὀρικὴ rell, ex ὀριστικὴ Pb 2 ὀνόματος—λείπει Anon. 7, 400, 16-7 W.
 περὶ πράγματος lemma Sop. 5, 88, 17 W. Anon. 7, 185, 10. 400, 17 W., π. τοῦ πράγματος
 Anon. 7, 185, 10 (Vu), περὶ πρᾶγμα Marc. 4, 220, 13 W. 3 αὐτοτέλειαν Syr. 4, 475,
 7-8 (Py). 2, 97, 25 R. τοῦ ὀνόματος Syr. 2, 97, 25 cod. H. lemma Sop. 5, 88, 22 W., τοῦ
 ζητουμένου ὀνόματος Syr. 4, 475, 8 W. 2, 97, 25-6 R. τις p. ἱεροῦ Vδ Pfwns 5 κλέπτης
 p. εἶναι Ph V PgLa Vb Vδ plerique Vatt Parr XIII—VI, p. δὲ rell ἂν Py Vb Vfgn
 Pqu 6 προστεθῆ Ph P Vb Vδ plures Vatt Parr XIII—VI, προστεθῆ P, προσθῆ? Vf,
 προσθῆς Py V La, supra γρ. προσθῆς Pc; προσθῆς VI Pq, supra m. ead. ἢ Pg γε Ph P,
 τε V PgLa Vdekltu Md Pfks, om. Vm Pμ 7 οὐκέτ' Vδ, οὐκ La, οὐκ ἔχει ἔτι Pg Vgt ζή-
 τησιν οὐδεμίαν Py Vab plures Vatt Parr XIII—VI 8 ἐὰν Syr. et Sop. 4, 221, 9 W.
 9 scripsi; εἰ δίκαιον εἰ συμφέρον εἰ ἔννομον Py Ba Ac Pg Vb plures Vatt Varr XIII—VI,
 εἰ δίκαιον εἰ συμφέρον ἢ ἔννομον lemma Sop. 5, 90, 7-8 W. Vδ, εἰ δίκαιον ἢ συμφέρον ἢ ἔν-
 νομον Nil. f. 136 v Vc Vu Pq; cf. Anon. 7, 188, 13-4 διὰ μὲν τοῦ δικαίου... διὰ δὲ τοῦ συμ-
 φέροντος... διὰ δὲ τοῦ ἐνόμου W., ubi νομίμου Pc et lin. 23-4 W.; εἰ συμφέρον εἰ δίκαιον
 εἰ ἔννομον La; εἰ δίκαιον εἰ συμφέρον εἰ νόμιμον Anon. 7, 188, 7-8. 23-4 W. Pθ, (mg εἰ
 ἔννομον) Ph, cf. Plan. 5, 257, 5 W. περὶ τὸ δίκαιον καὶ τὸ συμφέρον καὶ τὸ νόμιμον; εἰ δι-
 καιον εἰ νόμιμον εἰ συμφέρον P, ἢ pro alt. et tert. εἰ Pfw, pro tert. Anon. 7, 188, 7 (Pa Vδ)
 et 7, 188, 12 W.; εἰ νόμιμον om. Pl, εἰ συμφέρον om. Vβ, εἰ νόμιμον καὶ εἰ συμφέρον sch. Pl
 f. 96 v, εἰ νόμιμον εἰ δίκαιον εἰ συμφέρον lemma Marc. 4, 224, 5-6. 230, 18-9. Anon. 7,
 188, 26 W. 10 ἢ — ἐναντίων sch. Pl f. 96 v τι lemma Syr. et Sop. 4, 222, 33.
 lemma Marc. 4, 224, 18 W. τούτοις ex τούτων Vd, τούτων Nil., τούτο Sop. 5, 90, 18 W.
 μὲν γενικὸν lemma Syr. et Sop. 4, 223, 3. lemma Marc. 4, 224, 21-2. lemma Plan. 5,
 257, 1 W., μὲν ὡς γενικὸν lemma Sop. 5, 90, 18. ibid. lin. 20. 97, 6. 9 W. Nil. τού-
 των Nil., τούτο Sop. 5, 90, 18 W., τούτου Vw 12 ῥητόν ἢ lemma Marc. 4, 224, 30 (Py).
 lemma Plan. 5, 257, 8 W. ποιεῖται Py Vb Vfn Pqu, ποιήσει Ph Pfw ἐὰν Ph
 Vδ Vfgn Pnq 14 πρᾶγματος om. Marc. 4, 226, 2-3 W. Vδ Pq, πρᾶγματος ἔχει m. po.
 in ras. Vh κἂν — 15 μέλλοντος lemma sch. Va 12, 12 Kow. 15 γὰρ om. lemma
 Sop. 5, 91, 5 W. περὶ om. lemma Sop. 5, 91, 5 W.

πράγματος μέλλοντος, εἰ δεῖ γενέσθαι τότε τι ἢ μὴ γενέσθαι, [ἢ δοῦναι τότε τι ἢ μὴ δοῦναι,] οἷον βουλευόνται Ἀθηναῖοι εἰ χρή θάπτειν τοὺς ἐν Μαραθῶνι πεσόντας τῶν βαρβάρων. ἂν μέντοι πεπραγμένον ἦ, περι
 οὐδ' ἢ κρίσις, ἤδη, κοινὸν μὲν ὄνομα τούτῳ δικαιολογία, ὡσπερ ἐκεῖνῳ
 5 ποιότης. πάλιν δ' αὖ καὶ τοῦτο διαιρήσεις δίχα· ἢ γὰρ ἔρει τι πεποιη-
 κέναι ὡς ἀδίκημα ὁ φεύγων καὶ κατὰ τι κεκωλυμένον ἢ οὐχί. κὰν μὲν
 μηδαμῶς φάσκη κεκωλυθῆναι τὸ πεπραγμένον, ἀντίληψιν ποιεῖ. ἔστι γὰρ
 ἀντίληψις ἀνευθύνου πράγματος εἶναι δοκοῦντος ὡς ὑπευθύνου κατηγορία·
 οἷον γεωργὸς φιλοσοφῶντα τὸν υἱὸν ἀποκηρύσσει. ἐὰν δὲ ὁμολογῇ τι πε-
 10 ποιηκέναι ὡς ἀδίκημα, ὄνομα μὲν πάλιν γενικὸν τούτῳ ἀντίθεσις, διαι-
 ρήσομεν δὲ οὕτως καὶ τοῦτο. ἦτοι γὰρ εἰς ἑαυτὸν ἀναδέχεται πᾶν ὁ φεύγων
 τὸ γεγονὸς ἢ εἰς τι τῶν ἔξωθεν αὐτὸ μεθίστησι. κὰν μὲν εἰς ἑαυτὸν ἀνα-
 14 δέχεται, ποιεῖ ἀντίστασιν. γίνεται γὰρ ἀντίστασις, ὅταν ὁμολογῶν ὁ φεύ-
 γων πεποιηκέναι τι ὡς ἀδίκημα ἀνθιστῆ ἕτερόν τι ἐδεργέτημα δι' αὐτοῦ
 39 R. τοῦ ἀδικήματος πεπραγμένον. ἂν δὲ εἰς τι τῶν ἔξωθεν, ἦτοι εἰς αὐτὸν

1 πράγματος p. μέλλοντος Py Ac Vb Vfg Pfwlqrtu, (in suppletis mg m. po.) Ps
 εἰ — μὴ γενέσθαι Sop. 5, 91, 14-5 W. τότε τι om. Syr. et Sop. 4, 226, 24 W., τι om.
 Pfwñ ἢ μὴ γενέσθαι et 2 ἢ μὴ δοῦναι om. Sop. 5, 92, 16-7 W. ἢ δοῦναι 2 τότε τι
 ἢ μὴ δοῦναι Nil. Ph V Veikqtu Pdk, εἰ pro pr. ἢ Pg Pz, εἰ. m. po. ex ἢ La, Vd
 εἰ δεῖ Sop. 5, 91, 24. 27. 29. 92, 16 W., δεῖ supra m. sch. Vg; om. Syr. et Sop. 4, 226,
 22 W. Anon. 7, 192, 18 (Pc Pb). P δοθῆναι bis Sop. 5, 91, 24. 27. 29 W. Nil. (Gloeckner
 RE III A 1006), cf. Aristid. III 755, 17—21 Dind. 2 τότε τι Syr. et Sop. 4, 226, 30.
 Sop. 5, 91, 24. 27. 29, ubi τότε τι excidisse vid., cf. 92, 17, Nil. Ph V PgLa Vdeikqtu
 Pdkrsz; τότε om. Py Vb Vd Vfn Plmqrtθ; τι om. Pfw; τότε τι om. Marc. 4, 230, 5.
 Anon. 7, 192, 18 (Pc Vb). P Vu χρῆ sch. Va 12, 21 Kow. rell, χρῆ (sic) Vw, δεῖ
 Py Vb Vd Vfn Pfwlqru 4 κρίσις Anon. 7, 195, 20 W. 6 ὡς sch. Pf f. 55 r τι
 lemma Marc. 4, 233, 9. Anon. 7, 197, 1 W., om. Pr οὐχί Ph Vc PgLa Vb Vd compiu-
 res Vatt Parr XIII—VI, οὐ rell 7 — 8 ἢ γὰρ ἀντίληψις ἔστιν lemma Sop. 5, 94, 8 W.;
 ἀντίληψις ἔστιν, om. γὰρ Anon. 7, 199, 10 W.; γὰρ Py V P, δὲ pro γὰρ Ph 9 ἀποκη-
 ρύττει Anon. 7, 199, 13 W. Py Vd Vg Pfqv ἂν Ph PgLa Vd Vklq Ps 10 ὄνομα μὲν
 αὐτῷ ὡς γενικὸν lemma Sop. 5, 97, 6 W. ὡς γενικὸν PgLa Pq; πάλιν, ras., γενικὸν Vf
 τοῦτο Ph Vh 11 οὕτως Ph Vft Pful, οὕτω rell; οὕτως p. τοῦτο Ba PgLa Vgku Pkmsθ
 καὶ om. Pm, καὶ τοῦτο om. Pfw ἢ pro ἦτοι Ac Vi Pdf 12—13 ἀναδέχεται lemma Marc.
 4, 239, 24 W. 13 γὰρ Py V P, δὲ Ph Vi Pv, δὲ m. po. ex γὰρ Po ποιεῖ p. ἀντίστασιν
 Marc. 4, 240, 2-3 W. Pfw ὅταν ὁμολογῶν lemma sch. Va 13, 1 Kow. ὅταν — 15 πε-
 πραγμένον sim. Syr. 2, 139, 2-4 R. 14 ἀνθιστῆ Ba Ac La Vdefk, supra m. po. ā Pg,
 -[ἦ] Pd; ἀνθιστῆ Anon. 7, 200, 25-6 (Vu). Vhi; ἀνθιστῆσιν Nil. Anon. 7, 200, 25-6 W.
 Ph Vc Vb Vd Vglu Pklr; ἀντιπῆ Syr. 2, 139, 3 R. P; ἀντιπῆ Pf, ἀντιπῆ Pw
 alt. τι om. Anon. 7, 200, 26 (ubi τι exh. Pu) W. Vq Plx ἐδεργέτημα μείζον Syr. 2, 139,
 3 cod. H. Nil. Py V Pg Vab Vd plerique Vatt Parr XIII—VI, supra m. po. Ph La
 Pb, m. ead. Pf, mg Pc, γρ. Pa; μείζον p. αὐτοῦ Anon. 7, 200, 26 W.; μείζον om. Syr.
 2, 139, 3-4 (R., sed exh. ibid. lin. 12 μείζον ante ἐδεργέτημα R.). P δι' — 15 ἀδικήματος
 sch. Pn f. 60 r δι' Syr. 4, 240, 16 W. 2, 139, 3 R. lemma Plan. 5, 260, 7 W., ἐξ Sop.
 et Marc. 4, 240, 27 W. 15 ἂν 7, 202 adn. 3 (Pa) αὐτὸν om. Anon. 7, 205, 4 W.

τὸν παθόντα ἢ εἰς ἄλλο τι. κἂν μὲν εἰς τὸν παθόντα, ποιεῖ ἀντέγκλημα.
 γίνεται γὰρ ἀντέγκλημα, ὅταν ὁμολογῶν ὁ φεύγων πεποιηκέναι τι ὡς ἀδί-
 κημα ἀντεγκαλῆ τῷ πεπονθέντι ὡς ἀξίῳ παθεῖν ἢ πέπονθεν. ἂν δὲ εἰς
 ἕτερόν τι μεθίστη, πάλιν διαιρετέον. ἢ γὰρ εἰς ὑπεύθυνόν τι δυνάμενον
 5 γενέσθαι πρᾶγμα ἢ πρόσωπον μεθίστησι τὸ ἔγκλημα ὁμολογῶν τι πεποι-
 ηκέναι ὡς ἀδίκημα, καὶ ποιεῖ μετὰστασιν, ἢ εἰς οὐ δυνάμενον ὑπεύθυνον
 γενέσθαι, ἀνεύθυνον δὲ πάντη, καὶ πεποίηκε συγγνώμην. μεταστάσεως
 μὲν παράδειγμα ὁ πρεσβευτής, ὃν εἶσω τριάκοντα ἡμερῶν δέον ἐξέτιναι
 10 λαβόντα παρὰ τοῦ ταμίου χιλίας δραχμὰς εἰς ἐφόδιον, μὴ λαβὼν καὶ
 στρατηγοὶ οἱ διὰ τὸν χειμῶνα μὴ ἀνελόμενοι τὰ σώματα καὶ κρινόμενοι.
 εἰ δὲ τις ἡμῖν τι περὶ τούτων ἀμφισβητεῖ, συγγνώμης λέγω καὶ μετα-
 στάσεως, ἀκριβέστερον ἐν τῷ περὶ ἀντιθέσεως λελέξεται.

Τὰς μὲν οὖν λογικὰς τῶν στάσεων ἐκ τούτων ἐπιγνωσόμεθα. τὰς
 15 δ' αὖ νομικὰς οὕτως. πρῶτον μὲν περὶ ῥητὰ ἀνάγκη τὴν ζήτησιν ἐνταῦθα
 γίνεσθαι. ῥητὰ δὲ λέγω οἶον νόμους, διαθήκας, ψηφίσματα, ἐπιστολάς,

1 ἢ — παθόντα om. P^c P^kl εἰς τι ἕτερον γίνεται Ph; ἕτερον pro ἄλλο τι (om. γίν.) Vu ἀπὸν τὸν Ac Vg Pm^θ, (ἀπὸν m. ead.) Pq 3 ἀντεγκαλῆ Anon. 7, 205, 9 (P Vu),
 tell; ex -εἰ Va Pq, -εἰ Anon. ibid. W. Ph Vhlw Pbtl ἐὰν Py Va Vδ Vfg Pqul 4 'pr.
 τι om. lemma Sop. 5, 98, 4 W. Pl μεθίστη lemma Sop. 5, 98, 4 W. Nil. Vc La Vdek,
 m. po. Vb, m. po. in ras. Pd; μεθίστ(?) Vh; μεθίστη, supra m. po. ā Pg; μεθίσται P
 Vi, supra m. ead. Pq, m. po. Pg; μεθίστησι Py Ac Va Vδ Vfgn Pkrtwl, m. 1 Vb Pq,
 supra m. po. ā Ph Pu; ἕτερον ἀντιμεθίστησι Pf — 5 Marc. 4, 247, 30-1 W. ἢ πρό-
 σωπον ἢ πρᾶγμα ὑπεύθυνον γενέσθαι δυνάμενον; δυνάμενον p. γενέσθαι Vn 5 πρᾶγμα ἢ πρό-
 σωπον lemma Plan. 5, 260, 14 W. τι p. 5-6 πεποιηκέναι Ba P^gLa Vk Ps 8 μὲν Py Ba P,
 δὲ Ph Vc Vdefl Pdmr, supra μὲν Vδ, supra m. ead. μὲν Pq; om. Ac Vt Pfw δν,
 supra m. po. γρ. δ Pg, δ|n er.| Pa, ὁ Vik Pf, δ Pw 9 δὲ καὶ Py Vb Vgilq Pkuwz,
 δὲ supra m. po. Po 10 δὲ sch. Va 13, 6 Kow., om. Ac Pk 11 οἱ om. Sop. 5, 98,
 26 W. Py Vf μὴ ἀνελόμενοι p. σώματα Sop. 5, 98, 26 W. 12 ἡμῖν τι om. Anon. 7,
 206, 16 W. sch. Va 13, 13 Kow. Vγ τι Ph Ba Ac Pa, om. Sop. 5, 98, 8-9 W. Pγ Py
 Vc Pc Vb Vδ Vfgn Pqrw περὶ p. συγγνώμης, om. τούτων Sop. 5, 98, 9 W. λέγω
 om. Sop. 5, 98, 9 W. — 13 μεταστάσεως ἐνεκα Ph Vc 13 ἀντιθέσεων Marc. 4, 249, 12 W.
 14 οὕτως pro ἐκ τούτων Ba P^gLa Vδ Viu Pfs ἐπιγνωσόμεθα Anon. 7, 208, 20 W.
 15 δ' Anon. 7, 209, 2 (Vu), δὲ ibid. W. οὕτως lemma Sop. 5, 101, 30 W. Nil. Anon.
 7, 209, 2 W. Phy Pg Vb Vδ Vfgiktu P^lqtuwz, οὕτω rel; πάλιν οὕτως Vδ μὲν sch.
 Va 13, 23 Kow., om. Va Vb Vs Ptl, μὲν οὖν Ph Vδ ῥητὰ lemma sch. Va 13, 23 Kow.
 Nil. f. 166 r Anon. 7, 210, 28 (Vu Vδ). 213 adn. 16 (Pa). Py Vb; τὸ ῥητόν Marc. 4,
 254, 20 W. Nil. Anon. 7, 210, 28 W. 213 adn. 16 (Pn) ἀνάγκη om. lemma Sop. 5,
 102, 1 W. ἐνταῦθα Anon. 7, 209, 16 W. (ἐν ταύταις ibid. P Pb), ἐνταῦθα p. 16 γίνεσθαι
 Pfw^mθ; ἐνταῦθοι Py Vb Vfgnu Pq; om. Syr. et Sop. 5, 251, 17 W. lemma Sop. 5,
 102, 1 W. 16 εἶναι pro γίνεσθαι lemma Sop. 5, 102, 1 W. νόμους p. διαθήκας lemma
 Sop. 5, 102, 31 W. καὶ ἐπιστολάς lemma Plan. 5, 261, 16 W., ubi καὶ om. Pl f. 95 v;
 ἐπιστολάς om. Syr. et Sop. 4, 252, 16-24 W.

40 R. κηρύγματα, ὠρισμένα πάντα ἀπλῶς τὰ ἐν ῥητοῖς. ταύτην δὲ τὴν ζήτησιν ἵτοι περὶ ἐν ἧ καὶ πλείονα γίνεσθαι συμβαίνει ῥητά· λέγω δὲ πλείονα, κὰν ἐν τι ῥητὸν εἰς δύο μέρη διαιρῆται καὶ μῆρει μὲν ὁ ἕτερος, μῆρει δὲ ὁ ἕτερος τῶν δικαζομένων χρώμενοι φαίνονται. ἂν μὲν οὖν ἧ περὶ
5 ἐν ῥητὸν ἢ ζήτησις, ἵτοι περὶ τὰς τούτου διανοίας μόνας ἢ καθ' αὐτὸ θάτερον τῶν μερῶν, ῥητὸν καὶ διάνοια γίνεται. γίνεται γὰρ ῥητὸν καὶ διάνοια, ὅταν τοῦ ἐτέρου τὸ ῥητὸν προβαλλομένου καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον γε τοῦ διώκοντος θάτερον μέρος χρῆται ταῖς διανοίαις· οἷον ξένος ἐπὶ τὸ τεῖχος εἰ ἀνέλθοι, τεθνήατω· πολιορκίας οὐσης ἀνεληθῶν τις ἡρίστευσε καὶ ὑπάγεται τῷ νόμῳ. ἧ τοῦτο μὲν οὐχί, τῷ ῥητῷ δὲ παρατίθησιν τι
10 πρᾶγμα εἰς ταῦτὸν ἄγων τὸ ἄγραφον τῷ ἐγγράφῳ καὶ ποιεῖ συλλογισμὸν.

1 p. κηρύγματα interpunxerunt Nil. Va Vδ Vtu Prl, non interpunx. Syr. et Sop. 4, 252, 30—253, 1 W. (πρόσκειται δὲ τοῖς κηρύγμασι τὰ ὠρισμένα), cf. Marc. 4, 255, 5-6. Anon. 7, 212, 23-5. 26-7 et sch. min. 212 adn. 13 W. Py La P Pκμ, cf. Anon. 7, 213, 6-8 W. ἧ τὸ μὲν κηρύγματα σικτεῖον, τὸ δὲ ὠρισμένα τῷ πάντα ἀπλῶς τὰ ἐν ῥητοῖς προσθετόν, ἔν' ἧ· πάντα ἀπλῶς τὰ ἐν ῥητοῖς ὠρισμένα καὶ πάντα Pr; πρὸς ἅπαντα sch. Ph f. 142 r, cf. ἀπάντων Sop. 5, 103, 3 W. τοῖς ῥητοῖς Va Vf Plqtl. 2 ἐν ῥητὸν Anon. 7, 213, 15 W. Pfw καὶ περὶ Anon. 7, 213, 15 W. Pru, περὶ pro καὶ lemma Sop. 4, 256, 1. Anon. 7, 214, 9 W. γίνεσθαι Pa, γίνεσθαι p. συμβαίνει Vb Vnq; γίνεσθαι Pc La Pb Vu; γίνεσθαι p. συμβαίνει Anon. 7, 213, 15 W. Py Vδ Vfgβ Pfwlqru; γενέσθαι lemma Sop. 5, 103, 6 W. καὶ πλείονα lemma Sop. 5, 103, 7 W. 3 ἐπὶ τούτων pro ἐν τι ῥητὸν lemma Sop. 5, 103, 7 W. διαιρῆται 7, 213 adn. 16 (Pn), ex διήρηται Vb, ex -εῖται Pbq; διήρηται Ph Ba Pg Vu Ps, m. 1 Vc; διαιρεῖται Vlw Pkoum. 4 χρώμενοι p. φαίνονται Py Vb Vgn Plu φαίνονται Ph Vlsu Pqtl, ex -ονται La Pw; χρώμενοι p. φαίνονται Vf Pr, χρώνται pro χρώμενοι φαίνονται lemma Sop. 5, 103, 10 W. ἂν — 6 γίνεται male Anon. 7, 214, 30—215, 5 W. ἂν μὲν γὰρ ἧ, φησὶ, περὶ ἐν ῥητὸν ἢ ζήτησις, καὶ θάτερον τῶν μερῶν (ὁ διώκων ἢ ὁ φεύγων, ἀορίστος γὰρ εἴρηκεν) ἢ περὶ τὰς τούτου διανοίας μόνας ἢ καθ' αὐτὸ γε πάντως ἰστάμενον τὸ ῥητὸν... τηρικαῶτα ἢ στάσις ῥητὸν ἐστι καὶ διάνοια ἐὰν PgLa Vkq Pκ γὰρ pro οὖν Anon. 7, 214, 30 W. 5 περὶ — μόνας sch. Ph f. 142 v ἢ pro ἵτοι lemma Sop. 5, 103, 11. Anon. 7, 215, 2 W. διανοίας μόνας Anon. 7, 215, 3 W. Phy V Pg Vb Vδ plures Vatt Parr XIII—VI, p. διανοίας del. καὶ m. po. Po, μόνας om. lemma Sop. 5, 103, 12 W. sch. Ph f. 142 v; μό() inseruit La; καὶ μόνας rell ἢ καὶ καθ' Va Pfwl καθ' αὐτὸ lemma Sop. 5, 103, 12 W., κατ' αὐτὸ Anon. 7, 215, 3 W. Pkr, κατ' αὐτὰ Anon. 7, 214, 3 W.; αὐτὸ—αὐτὸ maie expl. τὸ ῥητὸν Anon. 7, 215, 4 W. sch. Vt f. 75 r; θάτερου sc. ζήτησις? 6 μερῶν ῥητὸν καὶ διάνοια γίνεται VP, γίνεται p. μερῶν Vu Pk; μερῶν γίνεται καὶ ποιεῖ ῥητὸν καὶ διάνοιαν Ph, (γιν., om. pr. καὶ) lemma Sop. 5, 103, 13 W., (γίν.) Ps, (γίνεται—διάνοιαν m. po. in ras.) Pd, (γίνεται καὶ om.) Pfwmθ (alt.) γίνεται Ph Pa, γίνεται Nil. Py Pc PgLa Va Vδ Vu Pbfw. 7 καὶ — 8 διώκοντος sch. Ph f. 142 r, om. Pκ alt. τὸ lemma Marc. 4, 258, 4. Anon. 7, 212, 4. 16. 215, 10 W. sch. Ph f. 142 r sch. Pl f. 97 v Py Vc Ba P, om. Ph Ac Vδ. 9 εἰ p. 8 οἷον Ph Vtu, p. 8 ξένος Vc Vδ. 10 ἢ — οὐχί Anon. 7, 216, 2 W. lemma sch. Va 14, 10 Kow. προστίθησιν lemma Sop. 5, 104, 21 W. τι lemma Sop. 5, 104, 21 W., supra m. po. Vf, om. Nil. f. 168 r Po. 11 ἄγων lemma Sop. 5, 104, 21 W. Ph Ba Ac; ἄγων, supra m. 1 P; ἄγον Vc Vfr Peverm; ἄγον, supra m. ead. ων La, supra m. po. ω Vn; συνάγον Py Vb Prκ, συνάγων m. ead.

ἔστι γὰρ συλλογισμὸς ἀγράφου πράγματος πρὸς ἔγγραφον παράθεσις εἰς ταυτὸν συνάγοντός τινος τὸ ἄγραφον τῷ ἔγγραφῳ· οἷον τὸν ἐξ ἐταίρας μὴ λέγειν· ἐκ πόρνου τινὰ γεγονότα λέγειν κωλύει τις. εἰ μέντοι περὶ

41 R. δύο ῥητὰ ἢ καὶ πλείονα ἢ καὶ ἓν εἰς δύο διαιρούμενον ἢ ζήτησις εἴη,

5 ἀντινομία γίνεται. ἔστι γὰρ ἀντινομία δύο ἢ καὶ πλείονων ῥητῶν ἢ καὶ ἑνὸς διαιρούμενου μὴ φύσει ἐναντίων, κατὰ περίστασιν δὲ μάχη. καὶ ὅλως διπλῆ τις ἔστι ζήτησις ῥητοῦ καὶ διανοίας· οἷον ὁ ἀποκίηρυκτος μὴ μετεχέτω τῶν πατρῶων καὶ ὁ ἐπιμείνας χειμαζομένην νηὶ δεσπότης ἔστω τῆς νεῶς· ἀποκίηρυκτος ἐπέμεινε χειμαζομένην νηὶ καὶ εἴρηται τῆς

10 νεῶς ὡς πατρῶας. τοῦ δὲ κατὰ διαίρεσιν ῥητοῦ ποιούντος ἀντινομίαν παρὰδειγμα τόδε· ἢ βιασθεῖσα ἢ γάμον ἢ θάνατον αἰρείσθω τοῦ βιασαμένου· δύο τις κατὰ ταυτὸν ἐβιάσατο, καὶ ἢ μὲν γάμον αὐτοῦ, ἢ δὲ θάνατον αἰρεῖται. ἢ μέντοι ἀμφιβολία καὶ ἀπὸ τοῦ ὀνόματός ἐστι φανερά· ἔστι γὰρ ἀμφιβολία ἀμφισβήτησις περὶ ῥητὸν ἐκ προσωδίας ἢ διαστάσεως

15 συλλαβῶν γινομένη. ἐκ μὲν προσωδίας, οἷον ἐταίρα χρυσία εἰ φοροῖη, ΔΗΜΟΣΙΑ ἔστω· πεφώραται φοροῦσα καὶ ἢ μὲν τὰ χρυσία φησί<ν> [δεῖν]

in ras. ex ἄγων Pa; ἄγον, supra m. ead. συνPq, συνάγον m. sch. vet. ex ἄγον Va; συνάγο(?) Vq, συνάγων Vg Pu τὸ ἄγραφον τῷ ἔγγραφῳ Syr. 2, 198, 6 R. Plan. 5, 361, 24, (τῷ ἔγγραφῳ τὸ ἄγραφον) Sop. 4, 838, 27-8 W., sch. Va 14, 12 Kow. Vδ; τὸ ἔγγραφον τῷ ἀγράφῳ lemma Sop. 5, 104, 22. Anon. 7, 679, 9 W., cf. Anon. 7, 667, 5 (Pa Pb τὸ γράμμα ἴσον... τῷ ἀγράφῳ, ubi ἔγγραφῳ W.) Vc στάσιν τὸν συλλογισμὸν sch. La f. 25 r

1—2 εἰς ταυτὸν p. συνάγοντος Ba Ac Pg Vδ Vdeiklqtu Pdkmsθx, in suppletis mg m. ead. Vb, p. τιος La 2 τιος om. Py Vgq Pu, supra m. ead. Pq, m. po. Vf Pr, m. po. in ras. Pl 3 alt. λέγειν p. τις Ac; om. Vδ; μὴ λέγειν continuo bis Pv εἰ—4 εἰς Nil. f. 169 v ἂν pro εἰ Py Vb Vδ Vfl Pl; ἂν μὲν pro εἰ μέντοι lemma Sop. 5, 105, 28 W. μὲν τι pro μέντοι Vr 4 ἢ καὶ περὶ πλείονα mg m. po. Py, ἢ καὶ πλείονα om. Vδ pr. καὶ om. Ph Pfwk Vt alt. ἢ om. lemma Sop. 5, 105, 28 W. εἴη p. ἓν Ac Pd, ἢ ὅτε καὶ ἐκ πλείονων ῥητῶν pro εἴη lemma Sop. 5, 105, 29—30 W. 5 γίγνεται Ph Vδ Vt 6 ἐναντίου Ph Vg, m. 1 Vc κατὰ — μάχη Nil. f. 170 r Anon. 7, 220, 7 (Pa), δὲ om. Anon. 7, 220, 7 W. Ph 7 ἀπλῆ 7, 219 adn. 5 W. τις supra m. ead. Py, om. Plx οἷον — 10 πατρῶας sim. Syr. 2, 196, 5-9 R. ὁ om. Anon. 7, 222, 29 (Pb). Py Pc Vab Vgt Pbkruwκλ, supra Ph 9 τῆς νεῶς Phy V Pc, mg m. ead. Pa; αὐτῆς Va Vhmrsβ Petνλμ, supra Pl, in textu Pa, (m. po.) Po ἐπέμεινε ἐν Syr. 2, 196, 7-8 R. χειμαζομένη πατρῶα νηὶ Syr. 2, 196, 7-8 R. sch. La f. 25 v Ph Vc Pfw, p. νηὶ supra m. ead. πατρῶα Pq, p. χειμαζομένη ras. Vb ἀπείρηται Ph Pkmθ 11 ἢ—13 αἰρεῖται sim. Syr. 2, 196, 10-13 R. ἢ θάνατον ἢ γάμον Ac Pfwθ 12 ἐβιάσατο καὶ Phy Vc Ba Pg Vδ Vk Pfwks, ἐβιάσατο κόρας καὶ Ac P plerique XIII—VI, κόρας supra m. sch. La, κόρας p. τις Syr. 2, 196, 11 R. 13 ἢ μέντοι ἀμφιβολία lemma sch. Va 14, 14 Kow. ἀπὸ τοῦ Ph Vc Ba Pg Vk Pfw, supra m. sch. αὐτοῦ La; ἀπ' αὐτοῦ τοῦ rell 15 γινομένη Ph Vb Pu, γινομένη Py Vn χρυσία p. εἰ Py Vc La Vb Vδ Vglnw Pmru 16 πεφώραται φοροῦσα Ph V Pg Vdeik Ps, πεφώρ. τις φορ. rell (φασί) δεῖν εἶναι Syr. 2, 203, 4 R., (φασί) Ph V PgLa Pa Vb Vδ plerique Vatt Parr XIII—VI, mg m. ead. δεῖν Pq, δεῖν om. Py Pc, cf. Hmg 91, 4 R.

εἶναι δημοσία προπαροξυτόνως ἀναγινώσκουσα τὸν νόμον, οἱ δὲ οὐ τὰ χρυσία ἀλλ' αὐτὴν δημοσίαν εἶναι παροξυτόνως ἀνταναγινώσκοντες. περι
 42 R. δὲ διάστασιν συλλαβῶν, οἷον δύο ἦσαν τῶν παῖδες Λέων καὶ Πανταλέων·
 διέθετο οὕτως· ἐχέτω τὰ ἐμὰ ΠΑΝΤΑΛΕΩΝ· ἐκάτερος ἀντιποιεῖται πάν-
 5 των, ὁ μὲν ὄφ' ἐν ἀναγινώσκων ΠΑΝΤΑΛΕΩΝ, ὁ δὲ διίστας ΠΑΝΤΑ,
 εἶτα ΛΕΩΝ.

Ταύτας μὲν οὖν οὕτως ἐπιγνώσμεθα, τὴν δὲ μετάληψιν οὐκέθ'
 ὁμοίως, ἀλλ' ὅταν ἡ ζήτησις ἢ περὶ τοῦ εἰ δεῖ τὸν ἀγῶνα εἰσελθεῖν· ἐν
 γὰρ μετάληψει οὔτε εἰ ἔστι τι προηγουμένως ζητήσις, καθάπερ ἐν στο-
 10 χασμοῦ, οὔτε τί ἐστι, καθάπερ ἐν ὄρφ, οὔτε ὁποῖόν τι ἐστίν, ὡς ἐν τοῖς
 λοιποῖς, ἀλλ' αὐτὸ τοῦτο, εἰ δεῖ ζητῆσαι τι τούτων· παραγραφὴ γάρ ἐστι,
 δύο δὲ αὐτῆς εἶδη, ἡ μὲν γάρ ἐστιν ἔγγραφος ἀπὸ ῥητοῦ τινος λαμβά-
 νουσα τὴν ζήτησιν, ἡ δὲ ἄγραφος. καὶ ἡ μὲν ἔγγραφός ἐστιν ἀπαγωγὴ
 τῆς ἐδιδουκίας κατὰ παραγραφὴν ἀπὸ ῥητοῦ τινος, περὶ οὗ ἡ ζήτησις·

1 νόμον, m. po. τόνον Vc VI, τόνον pro τὸν νόμον Vefn, τόνον? Vd 2 δημοσίαν εἶναι om. Vδ; p. εἶναι ras. Vh, δημοσίαν p. εἶναι Vn ἀνταναγινώσκοντες Phy Pg Vb Vgik Prx, mg γρ. P, supra m. po. γρ. Pd; ἀναγ. reli 3 οἷον δύο lemma sch. Va 14, 19 Kow., δύο p. τῶν lemma Sop. 5, 108, 28 W. τῶι τινι praemisso signo Ph: τῶν, supra m. po. τινι Po, τινι pro τῶν p. παῖδες Pfw Πανταλέων· 4 διέθετο Ph Ac P τελευτῶν (διέθετο) in paraphrasi Georg. 7, 695, 30 W. (ubi τελ. om. Pc), VI, mg m. po. τελευτῶν Po; καὶ τελευτῶν διέθετο Ba Pg Vktw Ps, m. po. καὶ τελευτῶν Vc, supra m. po. Pb, καὶ τελευτῶν διέθετο Vu; καὶ τελευτῶν ὁ πατήρ διέθετο Py Vb Vδ complures Vatt Parr XIII—VI, (om. καὶ) Pθ, (ὁ πατήρ supra m. sch.) La, (m. ead.) Pd 4 τὰμὰ Ph La Vδ Pfw Vt ΠΑΝΤΑΛΕΩΝ· ἐκάτερος Phy V PgLa Vδ Vb plures Vatt Parr XIII—VI; ΠΑΝΤ. καὶ ἐκ. reli 7 — 11 ἐστι paraphr. Anon. 7, 231 8—18 ἀγῶνος W. γρ. ταύτην mg m. 2 Pa οὖν om. Nil. f. 154 v Py La Pr δὲ γε Ba PgLa Pm οὐκέτι lemma Sop. 5, 109, 27 W. Anon. 7, 232, 10 W. Pg Vu Pku 8 ἀλλ' — εἰσελθεῖν Nil. f. 155 r ἢ Anon. 7, 232, 11 W., om. lemma Sop. 5, 109, 28 W. ἢ ἢ περὶ Anon. 7, 232, 11 W., ἢ om. ibid. Vδ — 9 γὰρ μετάληψει lemma sch. Va 14, 29 Kow. 9 γ. τῆ μετάληψει Phy sch. Pn f. 62r Vb Vfging Pqrsu, τῆ er. Vc, τῆ supra m. ead. Pd, m. po. Po εἰ supra m. ead. Pg, m. po. Pb ἔστι Anon. 7, 231, 13 W., supra sch. Pg 46 v, ἔσται Pc τι om. Nil. Anon. 7, 231, 13 W. Ac Vde Pfw, supra m. ead. Vb Pμ ζητοῦμεν Nil. Vt, ζήτησις Ph, ἢ ζήτησις Py Vb Vg Psu 10 ὁποῖόν Anon. 7, 231, 14 W. Pw, m. po. ex ποῖον Pf, ποῖον Ph Nil. τοῖς om. Nil. Pκ 11 λοιποῖς m. po.] Vq, λοιπαῖς Nil., ταῖς λοιπαῖς Py Vb Vfgln Plqsu, ταῖς λοιπαῖς τῶν στάσεων Anon. 7, 231, 15 W. εἰ — τούτων Ba P, m. 2 Vc, (περὶ τούτων) Ph; εἰ δεῖ τὸν ἀγῶνα εἰσελθεῖν Syr. et Sop. 4, 276, 22-3 (cf. 277, 3) W. Py Vc Ac Vgi Pdlimisuzh, supra m. po. Vd, (er. ζητῆσαι τι τούτων) VI, γρ. εἰ δεῖ τὸν ἀγῶνα εἰσελθεῖν mg m. 4 Pa; εἰ δεῖ τὸν ἀγῶνα εἰσελθεῖν, mg m. po. ζητῆσαι τι τούτων Vb; m. ead. in ras. τὸν ἀγῶνα εἰσελθεῖν, supra m. ead. ζητῆσαι τι τούτων Pq; εἰ δεῖ τὸν ἀγῶνα εἰσελθεῖν ζητῆσαι Vt; Marc. 4, 292, 17-8 W. εἰ δεῖ ὅλως εἰσελθεῖν τὸν ἀγῶνα; εἰ δεῖ εἰσαχθῆναι τι τούτων Pfw; Anon. 7, 231, 16 εἰ δεῖ εἰσαχθῆναι τὸν περὶ τούτων ἀγῶνα; Marc. 4, 278, 24 εἰ δεῖ τι τούτων εἰσενεχθῆναι, (τι p. τούτων) Plan. 5, 265, 28 W. 12 ἀπὸ ῥητοῦ 4, 28, 13 (Py) 13 καὶ — 14 ζήτησις Anon. 7, 234, 6-8 W. καὶ — ἐστιν om. lemma Sop. 5, 111, 14 W. Pn 14 ἐδθείας Ph δ pro οὗ Ac Pd, [δ] Ve, δ ex οὗ m. ead. Vd, οὗ m. po. ex δ VI

οἷον δις περὶ τῶν αὐτῶν δίκας μὴ εἶναι· φόνου κρινόμενός τις ἀπέφυγεν· ὕστερον αὐτῷ χρωμένῳ ἀνείλεν ὁ θεὸς ἄνδροφόνοις οὐ χρω', καὶ πάλιν φεύγει. κατὰ ῥητὸν καὶ διάνοιαν ἢ πρώτη ἐξέτασις, εἰδ' ἔπεται τὸ στοχαστικόν], εἰ ἐφόνουσέ που]. ἢ δὲ ἀγραφός ἐστιν ἀπαγωγὴ μὲν τῆς εὐθυδικίας καὶ αὐτὴ κατὰ παραγραφὴν ἀπὸ ῥητοῦ, τὴν ζήτησιν δὲ οὐ περὶ
 5 τὸ ῥητὸν ἔχει, ἀλλὰ περὶ τι τῶν περὶ τὸ πρᾶγμα, τόπον ἢ χρόνον ἢ πρόσωπον ἢ αἰτίαν ἢ τρόπον, ὅταν τὸ μὲν πρᾶγμα συγχωρῶμεν, ἐν δὲ τι τούτων αἰτιώμεθα μεταλαμβάνοντες. οἷον ἐξῆν ἀποκτινύναι καὶ τὸν μοιχὸν καὶ τὴν μοιχειομένην· τὸν μοιχὸν ἀποκτείνας τις μόνον χρόνῳ
 10 ὕστερον ἐπὶ τῷ τάφῳ τοῦ μοιχοῦ σακρούσαν ἐβρῶν ἀπέκτεινε τὴν γυναῖκα καὶ φεύγει φόνου· τὸν γὰρ τόπον ἐνταῦθα καὶ τὸν χρόνον αἰτιώμεθα δῆπουθεν.

Τὰς μὲν οὖν λεγομένας στάσεις οὕτως ἐπιγνωσόμεθα, περὶ δὲ τῆς καθ' ἐκάστην διαιρέσεως ἤδη λεκτέον. εἰδέναι μέντοι χρὴ ὡς τὰ περὶ
 15 στοχασμοῦ λεχθήσόμενα, περὶ οὗ δὴ πρῶτον ἀναγκαίως λελέξεται, σχεδὸν εἰς ἅπαντα συντελεῖ τὰ μετὰ ταῦτα· διὸ καὶ εἰκότως μακρότερα ἔσται.

1 οἷον — 3 φεύγει Syr. 4, 771, 12-15 W.; sim. Syr. 2, 159, 5-8 R. Syr. et Sop. 4, 272, 18-21 W. νόμος περὶ τῶν αὐτῶν δίκας Marc. 4, 285, 23-4 W. δίκας p. εἶναι Syr. 2, 159, 6 R. Pfw 2 ὕστ. δὲ αὐτῷ Phy Vc Vb Vδ Vinq Psux αὐτῷ p. χρωμένῳ Syr. 2, 159, 7 R. Anon. 7, 242, 22 W. Pfwδ, αὐτῷ om. Syr. 4, 771, 13 W. 3 φεύγει φόνου Syr. 4, 771, 15 W. 2, 159, 8 R. ἐστιν ἢ Syr. et Sop. 4, 284, 29 W. εἶτα Syr. et Sop. 4, 285, 5 W. Marc. 4, 286, 9 W. Anon. 7, 240, 1 W. Pg Vu Pfwqx 4 εἰ ἐφόνουσέ που om. Py Vgq, mg m. po. Vb, mg Pf, supra m. po. Vi, ἐν ἄλλοις τὸ εἰ ἐφόνουσέ που οὐκ ἔστιν sub textu m. 2 Pa ἔστιν ἀπαγωγὴ μὲν Phy Vc PgLa Vb Veiklqtu Pdkqrsux, μὲν p. ἀπαγωγὴ supra m. po. Vd, ἐστὶ μὲν ἀπ. rell — 5 τῆς εὐθείας Ph, γρ. τῆς εὐθείας mg Pa 5 δὲ p. τὴν Py Vb Vδ Vfgn Prsu — 6 οὐκ εἶδ' ἐπὶ τὴν ζήτησιν περὶ τὸ ῥητὸν ἔχει sch. Pn f. 63 r; περὶ τὸ ῥητὸν ἔχει Anon. 7, 243, post lin. 14 (P) 6 τὸ om. Vfgt Pklmr, supra m. po. Po περὶ τι lemma sch. Va 15, 12 Kow. περὶ — πρᾶγμα sch. Pl f. 98 v — 7 eodem ordine explicant sch. Va 15, 14-15 Kow. τόπον ἢ χρόνον etiam p. 7 τρόπον P Va Vsw, m. 2 Vc, mg m. po. Vi, linea subiecta Pn 7 τρόπον ἢ Py Pt, (er. ἢ?) Vb μὲν p. ὅταν Va Vδ Pb Vs τι 8 τοῦτων sch. Pt f. 51 r 8 λαμβάνοντες Pa Va Vr Pentem, μετα m. po. Vi ἀποκτείνει Py Vb Vδ Vn Pfwkmsu, [ἐξῆν ἀποκτείνει m. ead.] Pq, supra m. po. γρ. ἀποκτείνει Pe καὶ om. Py La Vb Vg Ploqsud 9 μοιχειομένην Pc, cf. Syr. 2, 154, 8 R. μόνον om. Vδ, supra m. ead. Pq 11 φεύγει φόνου Phy Vc Ba PgLa Vb complures Vatt Parr XIII—VI χρόνον... τόπον Pa Va Vhmsrwb Pbenotvlμ 13 δὲ p. 14 ἐκάστην Vδ, (ἐκάστης) Vu τῆς om. Vb Viq 14 [καθ'] Vb ἐκάστην et -ης simul m. ead. Vb, ς rubro Vi, ἐκάστης Vq Pq, ἕκαστον Ph, ἐκάστης pro τῆς καθ' ἐκάστην Ac Vdefu Pdrtl, γρ. περὶ δὲ ἐκάστης διαιρέσεως mg Pa δὲ δεῖ pro μέντοι χρὴ lemma Sop. 5, 112, 20 W. 15 λεγόμενα lemma Sop. 5, 112, 20-1 (cf. lin. 29) W. περὶ — λελέξεται om. lemma Sop. 5, 112, 21 W. 16 τὰ om. Py Pc sq περὶ τῆς διαιρέσεως τῶν στάσεων P Va Vhs Pbt, διαίρεσις τῶν στάσεων Vg; Sop. 5, 113, 3-4 W. καὶ ἢ μὲν μέθοδος αὐτῆ· ἐφεξῆς δὲ περὶ τῆς διαιρέσεως ἐροῦμεν; om. Phy Pg Vδ Vklmnqrw Peoquxμ

[Περὶ στοχασμοῦ]

Ὁ στοχασμὸς τοῖνον διαιρεῖται, ὅτε καὶ πρόσωπα ἔχοι καὶ πράγματα κρινόμενα, παραγραφικῶ ἔστιν ὅτε, ἐλέγχων ἀπαιτήσῃ, βουλήσῃ, δυνάμει, τοῖς ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους, ἀντιλήψῃ, μεταλήψῃ, μεταθέσῃ αἰτίας, πι-

- 5 θανῇ ἀπολογία, ποιότητι κοινῇ.
 44 R. Τὸ παραγραφικὸν γίνεται κατὰ τρόπους τέσσαρας. ἦτοι ἀπὸ τοῦ
 λείποντος, οἷον ἀσώτου πατῆρ ἀφανῆς γέγονε, καὶ φόνου φεύγει· ἀξιῶσει
 γὰρ δεικνύναι πρῶτον, εἰ ἀνήρηται. ἢ ἀπὸ τοῦ ὑπερβάλλοντος, οἷον δέκα
 νέοι συνώμοσαν μὴ γῆμαί καὶ φεύγουσι κακοῦ βίου· ἕκαστος γὰρ αὐτῶν
 10 ἀξιῶσει κρῖνεσθαι ἰδίᾳ. ἢ ὅτι ἀφ' ὧν ἕτεροι πεποιθήσασιν οὐ δεῖ κρῖνε-
 σθαι, ὡς ὁ τρισαριστεύς, οὐ εἰκόνα ἔστησαν οἱ πολέμοι, προδοσίας
 φεύγων. ἢ κατὰ χρόνον, οἷον δελοῦ παις ἠρίστευσε, καὶ μοιχείας κρῖνει
 τὴν γυναῖκα· τοσοῦτοις γὰρ φησιν ὕστερον χρόνοις μὴ δεῖν κρῖνεσθαι.
 15 παραγραφῇ· ἄλλως δὲ ἀσθενὲς μὲν ἔστι, συλλαμβάνει δ' οὖν τι μικρὸν
 τῷ χρωμένῳ. τοῦ δὲ ἀπὸ ῥητοῦ παράδειγμα, ὃ δὴ φαμεν τελείαν εἶναι

1 Py VfHQ, περὶ στοχασμοῦ διαίρεσις στοχασμοῦ Ph Ps, π. στοχ. στάσις ā mg Pr Vb, π. στοχ. καὶ τῶν κεφαλαίων αὐτοῦ Pe; περὶ διαίρεσεως στοχασμοῦ Ba Pg Vdkl Pfwlu, mg m. ead. La; μέθοδος τοῦ στοχασμοῦ Vf; om. Vnsw 2 καὶ om. Anon. 7, 255, 7. 17 (exh. 253, 31) W. Py πρόσωπα... καὶ πράγματα Syr. et Sop. 4, 306, 6 W. codd omnes; πρόσωπον... καὶ πράγμα Marc. 4, 308, 28-9 et Anon. 7, 253, 31 W., ita corrigenda putant sch. Va 16, 9-10 Kow. ἔχοι Sop. 5, 118, 21 W. Syr. et Sop. 4, 306, 6 (Py). Anon. 7, 255, 7. 12. 17 W. Ph **V P**; ἔχει Sop. 5, 118, 25. 28. Syr. et Sop. 4, 306, 6 W. Marc. 4, 308, 29. Anon. 7, 253, 31. lemma Plan. 5, 269, 27 W. sch. Va 16, 10 Kow. Py Pγ Vγ Vδ Venub Pfwelmnogrstvnθμ, ἔχει m. po. ex -οι Vr Pe, ἔχοι m. ead. ex -ει Vs, m. po. Vf 4 τοῖς om. lemma Sop. 5, 121, 15 W. 6 γίνεταί Ph Vt 7 λείποντος Sop. 5, 123, 29, ἠλλείποντος lemma Sop. 5, 122, 26 W. φόνου p. φεύγει La Vγgtq Pr 8 ἢ — 9 βίου Anon. 7, 261, 10-14 W. ὑπερβάλλοντος οἷον Sop. 5, 124, 2 W., ὑπερβάλλοντος ὅταν πλέον τι συνάπτεται τῇ τοῦ κρινόμενου ὑπερθέσει ἐκ τῆς τοῦ πράγματος περιστάσεως Ph, (om. alt. τοῦ W., στάσεως Pc) Anon. 7, 261, 11-12 (Pa Pb Pn) οἷον δέκα 9 νέοι lemma sch. Va 17, 12 Kow. 9 κρῖνονται Anon. 7, 261, 13 W. αὐτῶν αὐτῶν Ph, αὐτῶν pro αὐτῶν Pq 10 ὅτι om. Ac Vδ Vde Pdlq, ἢ α (del.) ὅτι ἀφ' Pm πεποιθήσασιν Py Vb, ἐπεποιθήσασιν Pu, πεποιθήσασιν Ps 11 καὶ προδοσίας Ac **P** Vγ Va plures Vatt Parr XIII—VI, καὶ er. Po, καὶ supra m. po. Pu 12 φεύγει Pl, (ante προδοσίας) Vn; φεύγειν, supra m. sch. ων Va οἷον om. Sop. 5, 124, 4 W. ἠρίστευσεν Sop. 5, 124, 4 W. Ph 13 τοσοῦτον Anon. 7, 261, 23 W., ubi τοσοῦτοις Pa Pb Vh Mon. (adn. 38 W.); VI ὕστερον p. χρόνοις Ac, om. Py Vb Vnw Prs χρόνοις Anon. 7, 261, 23 (Pa Pb Vh Mon., adn. 38 W.), χρόνον ibid. W. 14 τοῦ pro τοῦτο lemma Plan. 5, 272, 12 W. μὲν om. Plan. 5, 272, 12 W. Pw, p. τινος Vδ, p. ῥητοῦ Pθ γίνετο Vδ Vg Pfwkωm ἰσχυρότερον Py Pg Vn, ἰσχυρὸν ex -ίτερον? Pf γίνεταί Pg Vt 15 δὲ τὸ παραγραφικὸν Ph Ba PgLa Vkn Pkr, er. Vc, in lacuna suppletum m. ead.? Vγ συμβάλλει sch. Ph f. 32 r Pk, συμβάλλεται Vγίqu τι καὶ Ph Vγίq μικρὸν Vδfglu Ps, ex μικρὸν Po, m. po. Vn, τις μικρὸν Ptl, μικρὸν p. 16 χρωμένῳ Ph Pfw, μικρὸν p. 16 χρωμ. Vδ 16 τοῦ ῥητοῦ Ph Ac Pc, τοῦ er. Vc

μετάληψιν καὶ παραγραφὴν· κριθεὶς τις φόνου ἀπέφυγεν, ὕστερον χρω-
μένῳ ὁ θεὸς ἀνεῖλεν ἄνδροφόνους οὐ χρώ', καὶ πάλιν φεύγει· δις γὰρ
περὶ τῶν αὐτῶν κωλύουσιν οἱ νόμοι κρίνεσθαι· παραγράφεται οὖν, καὶ
γίνεται τὸ πρῶτον ζήτημα νομικὸν ἐκ παραγραφῆς.

- 45 R. Ἡ τῶν ἐλέγχων ἀπαιτήσεις διπλῆ ἐστίν, ἣ γὰρ εἰσὶν οἱ μάρτυρες
6 ἢ οὐ. οἷον μνωμένῳ τινὶ κόρην ἢ μήτηρ ἔφη τῆς κόρης θάττον τεθνή-
ξασθαι αὐτὴν ἢ ἐκείνῳ δοθήσεσθαι. ἀπέθανεν ἐπὶ σημείοις φαρμάκων
ἢ παῖς, εἶτα βασανίζων ὁ πατήρ τὰς θεραπευίδας περὶ μὲν τῆς φαρμα-
10 κείας ἀκίμος πλέον οὐδέν, μοιχείαν δὲ τῆς γυναικὸς πρὸς τὸν μνηστῆρα,
καὶ φαρμακείας κρίνει τὴν γυναῖκα. ἐνταῦθα γὰρ εἰσὶν οἱ μάρτυρες, αἱ
θεραπευίδες δηλονότι. οὐκ οὐκ ἀπαιτῆσαι τοὺς μάρτυρας, ἀλλὰ διαβαλεῖ
ὅτι μὴ δεῖ πιστεύειν, φύσει γὰρ ἐχθρὸν τὸ δοῦλον τοῖς δεσπότηταις, καὶ
ὅτι οὐδὲ τοὺς ἐλευθέρους πάντας ἀξιοπιστούς ὑπολαμβάνοντες σχολῆ γ' ἂν
15 τοῖς δούλοις πιστεύσαιμεν· καὶ πλείονα δ' ἂν εὔροις. δεῖ δὲ καὶ ἀντι-
θέσαι τοῖς μάρτυσι τοὺς μάρτυρας, πότεροι μᾶλλον ἀξιοπιστότεροι, καὶ ἀν-
τεξετάζειν, ὡς ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος ὁ Δημοσθένης. τοῦτ' ἄρα σοι καθό-
λου περὶ μαρτύρων ἔστω τεχνικὸν θεώρημα ἢ διαβάλλειν αὐτοὺς ὅτι πρὸς
χάριν ἢ δι' ἐχθραν ἢ διὰ τινὰ οἰκειότητα <τ>αὐτ<α> μαρτυροῦσιν ἢ διὰ

1 οἷον κριθεὶς Py Vb Vγfginq Plu, οἷον supra m. ead. Pq ὕστερον om. Ph Pk,
ὕστερον δὲ Py Vb Vfgiq Plux — 2 χρωμένῳ ἀντῷ Ph V PgLa P Va Vδ plerique Vatt Parr
XIII—VI, ἀντῷ ante χρωμένῳ Py Vb Vgn Pu, om. Pl 2 ὁ θεὸς p. ἀνεῖλεν Py Ac Vb Vδ
Vgt Plu 3 κωλύουσι p. νόμοι Py Vb Vgn Pfwlu 4 γίγνεται Ph Vt 5 ἣ τῶν sch. Va
16, 19 Kow., om. Py, ἣ om. Pk διπλῆ sch. Va 16, 19 Kow., διττὴ lemma Sop. 5,
125, 5 W. Py Ac Vb Vdegt Pfwr, διττὴ τις Vγ, καὶ διττὴ Pu γὰρ om. Sop. 5, 125,
19 W. — εἰσὶν οἱ Sop. 5, 125, 19 (οἱ om. Sop. 4, 329, 18, 27). Anon. 7, 269, 14 (Vδ,
οἱ om. ibid. W.); εἰσι, om. οἱ Vlt Pμ — 10 sim. Sop. 5, 125, 23-8. Anon. 7,
122, 14-20 W. 6 οὐκ εἰσὶν Sop. 4, 329, 27 (sed lin. 18 οὐ). 5, 125, 20 W. μνωμένῳ
τινὶ lemma sch. Va 17, 23 Kow. μνωμ. τινὶ κόρην Sop. 4, 333, 12-3 W. 8 θεραπευ-
ιδας Py, cf. Sop. 4, 333, 32 (sed 31 θεραπευιδῶν). 5, 125, 26 (sed 29 θεραπευιδῶν) W.
10 εἰσι, om. οἱ Py Vb Plu, er. Pq 11 ἀπαιτήσεις Pc Vdeflw Pd Anon. 7, 914, 1 W.,
ubi cod. Mon. ἀπαιτήρη; ἀπαιτήρη m. ead. ex -ει Ptl διαβαλεῖς Pc Vefw Pdtl, m.
po? ex -ει VI, διαβαλεῖ ex -εις Vd 12 δεῖν Ac Vδ ἐχθρὸν lemma Plan. 5, 273,
8 W., πολέμιον Sop. 4, 330, 6 W. 13 γὰρ pro γε Pε, m. 1 Vc 14 πιστεύομεν Vdehs
Pbtl, supra Pa, -έδομεν Pdq, -έδομεν Pμ alt. καὶ lemma Sop. 4, 334, 1, om. lem-
ma Sop. 5, 126, 18 W. Py Vb Vg Pltu 15 μᾶλλον om. lemma Sop. 5, 126, 19 W.
Py Vc Ba Vb Pfw, del. Vf, supra m. sch. Vg, mg m. ead.? Pu ἀξιοπιστότεροι
εἰσὶν lemma Sop. 5, 126, 19 W. — 16 καὶ ἀντεξετάζειν om. lemma Sop. 5, 126, 19 W.
16 ὡς — Κόνωνος lemma sch. Va 18, 7 Kow. ὁ om. Ac Pn — 17 καθόλου om. Ph Pk,
mg Vδ, m. po. Vn, in ras. m. po. If, p. 17 μαρτύρων Pr, p. 17 ἔστω Vuβ 17 ἔστι Vδ,
ἔστι Pk τεχνικὸν τι Phy PgLa Vb Vδ Vfgilt Pkrux θεώρημα ἢ Py Ac P Vab ple-
rique Vatt Parr XIII—VI, ἢ om. Pl, θεώρ. τουτέστιν ἢ Ph Vc Ba PgLa Vδ Vikqnt
Pkrsv, τουτέστι mg m. ead.? Pu; τουτέτι etiam p. θεώρ., ἢ Vu; τουτέστι ras. διαβάλλειν Vf
18 δι' om. PgLa Pdkqr οἰκειότητα ἀποῦ Phy V Pa PgLa Vab Vδ plerique Vatt Parr
XIII—VI; ἀποῦ, supra m. po. ω Po; ἀποῦ VI, ἀποῦ Pc Pk, om. Pl

κέρδος τι οίκειον, ἢ δια(βάλλειν αὐτοὺς εἰς) τὸ μὴ εἶναι δι' ἡλικίαν
 46 R. ἀξιοπίστους. εἰ δὲ μὴ εἶεν μάρτυρες, ὁ μὲν φεύγων χρήσεται ἀπαιτῶν
 χρόνῳ οἷον πότε, αἰτία· οἷον διὰ τί, καὶ τοῖτοι χρήσεται ἴτοι πᾶσιν ἢ τοῖς
 5 ἐμπίπτουσιν. ὁ δὲ κατηγορῶν ἀποφανεῖ τὸν διὰ τῶν πραγμάτων ἐλεγχον
 ἀξιοπιστότερον τοῦ διὰ τῶν μαρτύρων· οὔτε γὰρ πεπεισμένα τὰ πράγματα
 οὔτε χαριζόμενά τῳ λέξει, ὡς περ οἱ μάρτυρες πολλάκις, ἀλλ' οἷά ἐστι
 φύσει, τοιαῦτα καὶ ἐξεταζόμενα φαίνεται.

Ἡ βούλησις καὶ ἡ δύναμις ἀπὸ τῶν παρακολουθούτων τῷ προσώπῳ
 10 γίνεται, δηλονότι τῶν ἐγκωμιστικῶν. καὶ ὅτε μὲν εἴη πρόσωπον ὠρισ-
 μένον, πάντα σχεδὸν ἐμπεσεῖται, εἰ δὲ τι τῶν ἄλλων εἴη, κατὰ τὰ εὑρισ-
 κόμενα χρησόμεθα, οἷον νέος πλούσιος· ἔχεις γὰρ ἐνταῦθα ἡλικίαν καὶ
 τύχην ἐξετάσαι καὶ τὰ παρακολουθούντα τοῖτοις. τὰ δὲ ἐγκωμιστικά δη-
 λονότι ἐστὶ τάδε· γένος, ἀγωγή, παιδευσις, ἡλικία, φύσις ψυχῆς καὶ σώ-
 15 ματος, ἐπιτηδεύματα, πράξεις, ὁ καὶ ἰσχυρότατον κεφάλαιον, τύχη, οἷον
 πλούσιος ἢ πένης, καὶ τὰ τοιαῦτα. ταῦτα δὲ ἐπ' ἀμφοῖν μὲν ἰσχύει ἀφ'
 ἑκατέρου μέρους ἐξεταζόμενα, καὶ ἐπὶ τῆς βουλήσεως καὶ ἐπὶ τῆς δυνά-
 μεως, μᾶλλον δὲ τινα ἐν τῷ ἐτέρῳ· ὡς περ [γὰρ] τὰ τῆς τύχης οἰκειότερά
 20 ταῦτα δεῖ πλεονάζειν, ἔνθα ἂν μᾶλλον οἰκειούμενον τι αὐτῶν φαίηται.

2 — 3 sim. Marc. 4, 335, 15-6 W. οἱ μάρτυρες lemma Sop. 5, 127, 5 W. Pk
 3 προσώποις lemma Sop. 5, 127, 6 W. δούς, πράγματι οἷον τί δούς V P La Va plerique
 Vatt Parr XIII—VI, cf. Sop. 4, 335, 17-28 W.; πράγματι οἷον τί δούς p. πῶς Ph
 Pγ Vγ Vδ Vfkqt Pkz, (om. οἷον) Vk, p. 4 πότε cf. Sop. 4, 331, 24-30. Anon. 7, 272,
 17-22 W., om. Py Vb Vd; haec et τόπω — πῶς om. La, cf. etiam Syr. 2, 70, 25—71, 1 R.
 4 ἴτοι Vb Vgl Pu, ἢ τοῖς Phy Vc Ba Pfws, ἢ PgLā Vstw Pkr, εἰ (i. e. ἦ) 7, 272 adn.
 73 W., om. rell 6 τῶν om. Ac Vs Por 10 καὶ ὅτε 7, 275 adn. 81 (Pa Vh Vδ),
 καὶ om. ibid. W. πρόσωπον lemma Marc. 4, 347, 22. 7, 275 adn. 81 W. Phy V PgLā
 Vb Vg Pkls, τὸ πρ. rell 11 ἄλλων εἴη lemma Marc. 4, 348, 23-24 W. sch. Vt f. 80 r
 Phy Vc Ba PgLā Vb Vδ Vgkn Pfwklrsu; εἴη supra m. 4 Pa, om. rell 12 ἔχεις Marc.
 4, 348, 27 W. Ph Vδ, σ supra m. ead. Ba; ἔχει lemma sch. Pn f. 65 r Py Vc Ac PgLā
 P Vγ Vb plerique Vatt Parr XIII—VI, ἐ[λέγ]χει lemma sch. Vt f. 80 r 13 καὶ τὰ
 παρακολουθούντα τοῖτοις lemma sch. Pn f. 65 r 14 ἔσται Vδm Pemnνεμ τε καὶ Ac
 Pk 15 πράξις Vc Ba, πράξις Pqs ἰσχυρότατον κεφάλαιον Anon. 7, 277, 15 (Vδ), ἰσχ.
 δὲ κεφ. ibid. Vt 16 πένης ἢ πλούσιος Py Vg. ὅμοια Ph Vδk ταῦτα — ἰσχύει lemma
 sch. Va 18, 9 Kow. lemma Marc. 4, 350, 21, (δὲ om., ἀρμύττει) Syr. et Sop. 4, 341,
 14 W. ἀφ' Syr. et Sop. 4, 341, 14 W. Anon. 7, 278, 1 (Pn Vh Vu Vδ). Py P, ἐφ'
 Anon. 7, 278, 1 W. Ph V Vu Psθ 17 αἰ. ἐπὶ om. Va Pbtl Vs 18 μᾶλλον δὲ τινα lem-
 ma sch. Va 18, 20 Kow. γὰρ om. Phy Vδk Pr, supra m. pσ. Vb Vg τὰ — 19 καὶ
 lemma sch. Vg f. 25 v 19 οὕτω om. Phy Vδk, mg m. po. Vb Pu 20 φαίνεται Vhuw
 Pmt, (om. ἂν) Pc

47 R. βοήλησιν δὲ καὶ δύναμιν ἐξετάζειν οὐχὶ τῶν κρινομένων μόνον προσώπων
 δεῖ, ἀλλ' ὅσαπερ ἂν ἔχη τὸ πρόβλημα· αὐτίκα τὸν τοῦ ἀποκηρύκτου
 τρέφοντα νέον πλούσιον καὶ φεύγοντα τυραννίδος ἐπιθέσεως ὁ κρίνων
 μάλιστα ἰσχύει τῆς ποιότητος τῶν ἀποκηρύκτων ἐξεταζομένης. διὸ δεῖ
 5 σκοπεῖν ἐν ἅπασιν τοῖς στοχασμοῖς περὶ πάντων τῶν προσώπων, ἃ ἐπι-
 δέχεται κρίσιν.

Τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους ἐστὶ μὲν ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον τοῦ κατ-
 τηγρόρου, γίνεται δὲ καὶ ἀῤῥεται ἀφ' ὧνπερ καὶ ἡ τῶν ἐλέγχων ἀπαίτησις·
 ἐστὶ δὲ τάδε· τίς, τί, ποῦ, πῶς, πότε, διὰ τί. κἂν μὲν ἦ τοῦ κατηγρόρου
 10 ταῦτα, τὰ ἐξῆς ἔσται κεφάλαια πάντα πλὴν τῆς μεταλήψεως τοῦ φεύγον-
 τος, εἰ ἐγχωροῖη πᾶσι χρῆσασθαι. ἐὰν δὲ κοινὰ ἦ τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι
 τέλους, εἰρήσκειται γάρ ποτε καὶ οὕτως ἔχων στοχασμὸς, ἔσται καὶ τὰ
 λοιπὰ κεφάλαια κοινὰ ἀμφοῖν. παράδειγμα τοῦ κοινὰ ἔχοντος τὰ ἀπ' ἀρ-
 χῆς ἄχρι τέλους· ἀπέκειτο κατὰ τινος γραφῆ τυραννίδος ἐπιθέσεως·
 15 ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἀριστεύσας ἤτησεν εἰς τὸ γέρας ἀναίρεσιν τῆς γραφῆς
 καὶ ἔλαβεν· ἐτυράννησεν ἐκεῖνος· καὶ καθελὼν αὐτὸν συνειδότος φεύγει.
 τῇ μὲν γὰρ ἀναίρεσει τῆς γραφῆς καὶ τοῖς περὶ ταῦτα ὁ κατήγορος χρή-

1 βοήλησιν — 2 πρόβλημα cf. Sop. 5, 131, 6-9 W. οὐχὶ — μόνον lemma Marc. 4, 351, 25-6 W. μόνον p. 2 δεῖ PgLa Vγqw Pκ, p. προσώπων Vlnu; μόνων Ba Pmqvndλ; μόνων, supra m. ead. o Vc Pa, supra o Ps, μόνον supra m. ead. Pn, m. po. Pl; μόνων(γ), supra m. po. on Po; μόνων p. 2 δεῖ Vf 4 τῆς — ἀποκηρύκτων lemma Pn f. 65 v 5 ἀπάντων Ph Vδκ 8 γίνεται δὲ καὶ ἀῤῥεται lemma sch. Pn f. 65 v γίνεται — ἀπαίτησις lemma sch. Va 19, 16-7 Kow. ἀῤῥεται lemma Syr. et Sop. 4, 355, 5-6. 14. 362, 1. 5. Anon. 7, 284, 16. 20. 21. 286, 5 W. sch. Va 19, 16 Kow., Provot p. 28; ἀῤῥεται lemma Plan. 5, 276, 9 W. sch. Pn f. 65 v P plures Vatt Parr XIII—VI 9 ἐστὶ δὲ τάδε lemma Plan. 5, 276, 24. sch. Pn f. 66 r καὶ ἐὰν Ph PgLa Vγ Vδ Vftq Pdkqκ μὲν om. Vδκ κατηγρομένου Ph Ps, m. ead. Pγ Vc, cf. Syr. et Sop. 4, 366, 28 W. κατηγρόρου 10 ταῦτα Pγ, (-μένου) Ph, Py Vgs Pfwkl, (μόνου p. κατ.) rell; μ. m. ead. Vc, supra m. po. Vb, mg m. po. Pu, μόνου p. 10 ταῦτα Vu Pn 10 ἔσται p. πάντα La, om. lemma sch. Vt f. 80 r, supra m. po. Vb Pu πάντα om. sch. Vt f. 80 r Pq, supra m. po. Po, ἅπαντα Pr 11 ἐγχωροῖη lemma Syr. et Sop. 4, 358, 9. 362, 29. Anon. 7, 287, 7 W. 14-5 (Vδ). Plan. 5, 277, 3 W. codd; ἐγχωρεῖ Syr. et Sop. 4, 362, 30-1. Anon. 7, 287, 7. 14-5 W., supra m. ead. oi (i. e. ἐγχωροῖη) Po χρῆσασθαι Pγ Phγ Vb Vδ Plw, χρῆσθαι V P κοινὰ om. Ac Vδ 13 (alt.) κοινῶ Ph Vg, om. Vw — 16 sim. Syr. 2, 77, 13-7 R. 14 ἐπιθέσεως μετεώρου τῆς δίκης οὐσης Syr. 2, 77, 14 R. 4, 359 adn. 15 e Ven. Ba Ac PgLa Vγ Vδ complures Parr Vatt XIII—VI, (supra m. sch. οὐσης) Va; (οὐσης p. μετεώρου) Vβ, (p. 15 ἀριστεύσας) Vl; mg m. po. Py, m. 2 Vc, supra m. 3 Pa, m. po. Vb Vm, mg m. ead. Pe; ἐν μετεώρῳ οὐσης τῆς δίκης m. sch. Vg f. 26 r 15 γέρας αὐτοῦ Ph Vδku Pk τὴν ἀναίρεσιν Pc Vu 16 pr. καὶ om. Syr. 2, 77, 16 R. Vγ αὐτὸν συνειδότος Ph Pγ Vγ Vc Ba Vb Vδfgik Plsk, (p. αὐτὸν supra m. po. οὐτος) Py, (m. sch. ex οὐτως) Va, (οὐτως) Pt; αὐτὸν οὐτος συν. rell 17 ἀτὰ Ph PgLa Vdefgilt Pdq, m. 2 Vc, supra m. ead. ἢν Pk; ταύτην Pl, ἀτῆς Pr

48 R. σεται, τῷ δὲ ἀπεκτονέναι καὶ τοῖς περὶ τοῦτο ὁ φεύγων, καὶ δεῖ ἀμφοτέρους λῦσαι τὰ ἀλλήλων. μόνου δὲ τοῦ φεύγοντος γενέσθαι τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους ἀδύνατον.

Ἡ ἀντίληψις οὐκ αἰεὶ ἐμπίπτει, ἀλλ' ἐὰν μὲν ἀπ' ὧν αὐτὸς πεποίηκε κρίνηται τις, πάντως ἐμπροσθέντα καὶ ἡ ἀντίληψις, ἐὰν δὲ ἀπ' ὧν ἄλλοι, οὐκέτι. ἔστι δὲ τοιοῦτον, οἷον ὅτι ἔξεστι καὶ οὐ κεκώλυται. παράδειγμα αὐτοῦ· νέος πλοῦσιος [πάντας τοὺς ἀποκηρύκτους τρέφει καὶ τυραννίδος ἐπιθέσεως φεύγει]· ἔρει γὰρ ὅτι ἔξεστι τρέφειν οὐκ βούλεται τις.

Ἡ μετάληψις αἰεὶ ἐναντία ἔστι τῇ ἀντιλήψει, οὐκ ἐν στοχασμῷ μόνον, ἀλλ' ὅλως ἐνθα ἂν εὐρίσκηται, καὶ ἐὰν τὸ ἕτερον μέρος τῶν ἀντιδίκων ὀποτερωθῶν τούτων χρήσῃται, τῇ ἀντιλήψει λέγῳ ἢ τῇ μετάληψει, τῷ ἐτέρῳ πάντως τὸ ἕτερον χρήσεται. γίγνεται δὲ ἡ μετάληψις κατὰ τὸ ἐνστασιν καὶ ἀντιπαράστασιν. καὶ ἡ μὲν ἐνστασις βίαιόν τι ἔστι· φήσει γὰρ μὴδὲ ἐξείναι. ἡ δὲ ἀντιπαράστασις κατασκευάζει ὅτι εἰ καὶ ἔξεστιν, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τούτοις. οἷον μειράκιον καλλωπιζόμενον φεύγει πορνείας· βιάσεται ὁ δῶκων μὴ ἐξείναι καλλωπιζέσθαι ἀνδράσιν, εἴτα ὅτι εἰ καὶ ἔξεστιν, οὐχ οὕτως οὐδὲ ἐπὶ τοιούτοις. ποτέρῳ δὲ πρότερον χρηστέον, τῇ

1 τὸ pro τῷ Ph Vgs Pn δ' PgLa Vt, om. Pw ταῦτα Py Vb Puw, τούτου Vt 2 δῆπου λῦσαι Vc Ba, λῦσαι p. 1 δεῖ Ps μόνου Syr. et Sop. 4, 363, 11. Anon. 7, 284, 25. 288, 20 (Pn Vdt). Pian. 5, 276, 16. 277, 9. lemma Pian. 5, 277, 7 W. codd, μόνον lemma Syr. et Sop. 4, 363, 8-9. 13. Anon. 7, 288, 20 W. Pfw 4 ἢ — αἰεὶ lemma sch. Va 19, 30 Kow. μὲν om. sch. Vt f. 81 r, p. ὧν Vδ — 5 ὡς ποιήσας sch. Vt f. 81 r 5 κρίνεται sch. Vt f. 81 r Vh πάντως ἐμπροσθέντα lemma sch. Va 20, 5 Kow. καὶ om. Va Pwλ 6 οἷον ὅτι lemma Marc. 4, 374, 26 W. 7 τούτου Ph, δὲ τούτου Vδκ νέος — τρέφει Py P νέος πλοῦσιος p. ἀποκηρύκτους Pd, πάντας p. ἀποκηρύκτους Vc Ba Vn Ps, om. Pfw; τρέφει τις τοὺς ἀποκηρύκτους νέος πλοῦσιος Ph PgLa Vγ Vfiklqt Pkqra, (om. τις) Ac Vde, (πάντας p. ἀποκηρ.) Vδ 8 φεύγει· ἔρει γὰρ lemma sch. Va 20, 15 Kow., φεύγει p. 7 καὶ V Vδdenu Pds οὐκ ἐν βούληται Vδκ 9 ἢ — τῇ lemma sch. Va 20, 27 Kow. τῇ ἀντιλήψει Anon. 7, 294, 12 (Pa), τῆς ἀντιλήψεως ibid. W. 10 μόνου Vγτ 11 ὀποτέρῳ οὖν Py Pl, -ρωιοῦν ex -ωι οὖν Pc, (-ωοῦν ex -ω οὖν) Pa, οὖν om. lemma Sop. 5, 134, 4. Anon. 7, 298, 16 W. τούτων Anon. 7, 295, 13, τούτων p. χρήσῃται Vb; αὐτῶν Anon. 7, 298, 16; om. lemma Sop. 5, 134, 4 W. Pγ, supra m. po. Po χρήσεται lemma Sop. 5, 134, 4. Anon. 7, 295, 13. 18. 298, 16 W. Vg Pkos; χρήσεται, supra m. ead. η La; χρήσῃται ex -εται Pb 12 πάντως p. ἕτερον Anon. 7, 295, 14 W., p. χρήσεται Pr γίγνεται Py Pc La Vγ Vδ Va Vghu Pbfwdn τε om. lemma Pian. 5, 279, 3 W. Py Ac PgLa Vδfγ Pdlqruκ 13 τὴν ἐνστασιν lemma Pian. 5, 279, 3 W. φήσει Ph Vc Vde, φήσει ex φησι m. ead.? Vb 15 οὐκ ἐπὶ Phy V PgLa Vb Vγ Vδ plures Vatt Parr XIII—VI; οὐχ οὕτως οὐδὲ ἐπὶ rell, cf. Anon. 7, 296, 14 W.; Syr. 2, 81, 22-3 R. ἀλλ' οὐχὶ τόνδε τὸν τρόπον τούτοις, supra m. po. οι Vc, supra m. ead. οι ου Pa, τοιούτοις Vgt Pμ, τοῖς τοιούτοις Vn 16 καὶ βιάσεται lemma Marc. 4, 379, 29 W. Po ὡς μὴ Phy Vc Ba Vb Vk Pksu 17 ἔξεστιν 7, 296 adn. 37 (Vh), ἐξῆν ibid. W. ἀλλ' οὐχ Marc. 4, 382, 6 W. lemma sch. Vt f. 80 v Py Vb Vgln Pmnrυθ, ἀλλ' supra Vc Pf τοιούτοις lemma Marc. 4, 380, 3. 382, 7 W. Phy Ac Pg Va Vγ Vintwβ Pnrlμ, τοῖς τοι-

ἐνστάσει ἢ τῇ ἀντιπαραστάσει, οὐ ῥῆδιον εἰπεῖν· ἄλλοτε γὰρ ἄλλην διὰ τὰς φύσεις τῶν πραγμάτων λαμβάνει τάξιν. δεῖ δὲ ὄραν, μὴ σφόδρα ἀναιδῆς ἐν τισιν ἢ τὸ ἐξ ἀρχῆς φάσκειν μὴ ἐξεῖναι· δεύτερον δὲ τιθέμενον μᾶλλον ἰσχύειν δύναιται, καὶ ὡς ἂν ἡ χρεῖα μᾶλλον ἀπαιτῆ μεθοδεύειν.

Ἡ μετάθεσις τῆς αἰτίας πρὸς τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους γίνεται. ἐκεῖνα δὲ ἦτοι ἐν λόγοις ἐστὶν ἢ ἐν ἔργοις ἢ ἐν πάθεσι. κἂν μὲν ἐν λόγοις ἦ, κατὰ ῥητὸν καὶ διάνοιαν ἢ μετάθεσις τῆς αἰτίας εἰσάγεται. οἷον νέος πλοῦσιος νύκτωρ κωμάσας εἰς τὸ δεσμωτήριον ἐβόησε· θαρραῖτε, οὐκ εἰς μακρὰν λυθῆσθεθε· καὶ φεύγει τυραννίδος ἐπιθέσεως· ἐνταῦθα γὰρ ὁμολογῶν εἰρηκῆναι, τίνι διανοίᾳ εἶπε, σκοπεῖν ἀξιοί. ἐὰν δὲ ἐν ἔρ-

οῦτοις Vg, m. ead. ex τούτοις Pa, m. 2 Vc, τούτοις rell; cf. 7, 296 adn. 37 W. οὐκ ἐπὶ τούτοις οὐδὲ οὕτως — ποτέρω — χρηστῆον etiam Hmg 76, 22 R.; lemma Marc. 4, 380, 28-9 W. ποτέρω Ph Vc Ba Vdeiqwβ Plrsθκ, m. ead. ex πότερον Py Pg, supra m. po. Vb; πότερον Ac Vb Vδt Pkqu, πρῶτον Vl, πρότερον Vfg πρότερον Viqw Pθκ, m. ead. ex ποτέρω Py, m. ead. ex πότερον Pa, π|ρ m. ead. ἴτερον Vβ, supra m. ead. ω Pi, m. po. Vb Vimn Pr; προτέρω V Pg Vb Vδ Vdt Prs, m. ead. ex ποτέρω Ve; ποτέρω Ph Vfgl Pqu, προτέρω m. ead. ex ποτέρω Ve, ποτέρα (i. e. -ω) Pk, πότερον Vγ Pμ

1 οὐ ῥῆδιον εἰπεῖν lemma sch. Vg f. 26 v 2 τὴν τάξιν Pg Pr δεῖ δὲ lemma sch. Vg f. 26 v 3 δὲ om. Vδ Pn 4 δόνηται La Vgm Pfwel, supra P μᾶλλον supra m. po. Pr, p. ἀπαιτῆ Pn; om. Py Vb Plu ἀπαιτεῖ Ph Vu Pknvθ, -ῆ m. ead. ex -εῖ Pμ, m. po. Vgk — 5 μεθοδεύειν Ph Vc Ba La P Vδ, (-εῖ) Pr, supra m. po. (et mg m. alia γρ.) Pl; -ὄμεν Py Ac Pg Vb Vγ Vfikq Pux, supra m. ead. Vδ, m. po. Pr, m. po. ex -ῖεν Vn; -ὄμεν Pl, supra m. ead. Pq, supra m. po. et er. Py; -ὄμεν Pq 6 ἢ — αἰτίας lemma sch. Va 21, 8 Kow. πρὸς Sop. 4, 387, 19. Marc. 4, 392, 3. 9. 12. Anon. 7, 302, 24 W. γίνεται Anon. 302, 24 W. lemma sch. Vt f. 81 r Phy Pc PgLa Vγ Vδ Vghu Pfwuμ, γίνεται Pa Ptkl; ἐστὶ p. αἰτίας pro γίνεται lemma Sop. 5, 134, 13 W. 7 ἐστὶν p. ἔργοις PgLa Vγ Vfq, εἰσὶν p. ἔργοις Prκ κἂν μὲν Sop. 5, 134, 27. lemma Marc. 4, 393, 6. Anon. 7, 303, 8 W. sch. Pl f. 99 v, ἐὰν pro κἂν μὲν lemma Sop. 5, 134, 19 W. 8 εἰσάγεται lemma Marc. 4, 393, 26. Anon. 7, 303, 9; cf. Marc. 4, 394, 7 οὐ γὰρ εἶπε γίνεται, ἀλλ' εἰσάγεται, τουτέστιν ἐξετασθήσεται, Anon. 7, 307, 13-4 παρατηρητῆον δὲ τὴν λέξιν· οὐκ εἶπε γίνεται, ἀλλ' εἰσάγεται; γίνεται lemma Sop. 5, 134, 20. Pfwls, γίνεται p. διάνοιαν Sop. 5, 134, 28 W.; γίνεται ἢ μετάθεσις καὶ εἰσάγεται sch. Pl f. 99 v 9 — 10 sim. Syr. et Sop. 4, 364, 8-10. Sop. 390, 1-2. Anon. 7, 283, 21-4. 305, 7-10. 324, 25-7 W. νύκτωρ p. δεσμωτήριον 7, 324, 26 (Nil.). Ph Ac PgLa Vγ Vδ Vfiktqt Pkqr, om. Pκ κωμάζων Nil. Anon. 7, 324, 25 W. εἰς Phy Ac PgLa Pc Vb Vfdegiqtw Pklqrux, supra Pa; ἐπὶ Vc Ba rell ἐβόησε 7, 324, 26 (Nil.), ἀνεβόησε ibid. W., ἐβόα Pl θαρραῖτε 7, 324, 26 (Nil. Vu). Plan. 5, 282, 22 W. Ph V PgLa P, θαρραῖτε Sop. 5, 137, 2. Anon. 7, 324, 26 W. Plan. 5, 280, 31-2 W. Py Vδ Pksμ ὡ δεσμῶται p. θαρ. Syr. 2, 83, 29 R. Plan. 5, 280, 32. 282, 23 W. Ac PgLa P, supra m. po. Vb, om. Phy Vc Ba Pfw 10 οὐκ εἰς μακρὰν 7, 324, 26 (Nil.), αὐθις ibid. W., εἰσαῦθις γὰρ καὶ οὐκ εἰς μακρὰν Ac, οὐκ εἰς μακρὰν αὐθις Vi Pκ κρινεται pro φεύγει Nil. Anon. 7, 324, 27 W. 11 εἶπε om. Vγ Vq ἐὰν — 24, 2 ἐξετάζεται Anon. 7, 303, 15-7 W.

ροις ἢ τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους, ἢ μετὰθεσις τῆς αἰτίας θετικῶς
 ἐξετάζεται. οἷον περὶ ῥαταί τις ἐπ' ἐρημίας θάπτων νεοσφαγῆς σῶμα καὶ
 φεύγει φόνου· θέσει γὰρ περαινὶ ὅτι καλὸν τὸ τοῖς ἀτάφους θάπτειν. ἐὰν δὲ ἐν
 5 πάθεσι, συγγνωμονικῶς ἢ μετὰθεσις εἰσάγεται. οἷον συνεχῶς εἰς τὴν ἀκρό-
 50 R. πολιν νέος πλούσιος ἀφορῶν δακρύει καὶ φεύγει τυραννίδος ἐπιθέσεως·
 ἐλεήσας γάρ, φησί, τοὺς τυραννουμένους οὕτω διετεθήν. εἰδέναι δὲ δεῖ
 ὅτι ταῦτα μὲν πάντα ἐν πᾶσι εἰρήσκειται, πλεονάζει δὲ ἕκαστον ἐν τῷ
 οἰκείῳ. ἐτι ἢ μετὰθεσις τῆς αἰτίας, ἀν μὲν ἀπ' ὧν ἕτεροι πεποιήκασιν
 ἢ κρίσις γίνηται, ἔσται καὶ πεπλανημένη καὶ ἐναντία πῶς ἑαυτῇ. οἷον
 10 τρισσαριστέως εἰκόνα ἔστησαν οἱ πολέμοιοι, καὶ φεύγει προδοσίας· ἐρεῖ γὰρ
 θαυμάζοντας αὐτὸν ἐκείνους στήσαι ἢ προτρέποντας τοὺς παρ' αὐτοῖς
 ἢ ἐξίλουμένους αὐτὸν ἢ ἄλλως φθόνον κινήσαι βουλομένους· ταῦτα γὰρ
 πάντα εἶναι ἀληθῆ οὐ δύναται· διὸ φαμεν καὶ πεπλανημένα χρώματα
 δεῖν ἐν τῷ τοιοῦτῳ στοχασμῷ εἰρήσκεισθαι. ἐὰν δὲ ἀπ' ὧν αὐτός τις πε-
 15 ποίηκε κρίνηται, ἢ ἐν τι ἐρεῖ ἢ καὶ πλείονα, ἀλλ' ἀκλόουθ' ἄ γε ἀλλή-
 λοις. οἷον νόκτωρ τις μεταίτων ληστείας φεύγει· ἐρεῖ γὰρ διὰ τοῦτο

1 ἢ — αἰτίας Anon. 7, 303, 15-6, om. lemma Sop. 5, 135, 1-2 W. Marc. 4, 394,
 14-5 W. ἢ — θετικῶς lemma sch. Va 21, 28-9 Kow. 2 ἐξετασθήσεται lemma Sop.
 5, 135, 2 W. Ph Vκ, supra m. ead.? Vδ, cf. κατασκευασθήσεται sch. Va 21, 33 Kōw.
 3 φεύγει p. φόνου Pc PgLa Vg aliquot Vatt Parr XIII—VI περαινῖ jēi ex περαινὶ ἐρεῖ?
 Ph; περαινὶ ὅτι Phy V PgLa Vb Vδ plures Vatt Parr XIII—VI; περαινὶ· ἐρεῖ γὰρ ὅτι
 rell ἀθάπτους La Vδ Pqsuvθ 4 μετὰθεσις Phy Vc Ba Vb Vγ Vδ Vfgit Pklsκ, τῆς αἰτίας
 supra m. ead. p. μετὰθ. Pq, μετὰθ. τῆς αἰτίας rell εἰσάγεται Phy V Vδ plures Vatt Parr
 XIII—VI, in ras. Vb, εἰσάγ. p. μετὰθεσις (sq τῆς αἰτίας) PgLa Pr, p. συγγνωμ. Pfw;
 γίνηται rell οἷον — 5 ἐπιθέσεως sim. Anon. 7, 321, 23-4 W. 6 ἠλέησα — τυραννου-
 μένους sch. Va 22, 4 Kow., ubi corr. ἡλ.; (om. γάρ) Marc. 4, 395, 2. Anon. 7, 309, 1 W.
 φήσεται Vg, mg Ba εἰδέναι δὲ δεῖ lemma sch. Va 22, 12 Kow. 7 ταῦτα μὲν πάντα Anon.
 7, 304, 28 (Pc), πάντα μὲν ταῦτα ibid. W. πάντα ἐν πᾶσι lemma Marc. 4, 395, 9. Anon.
 7, 309, 11 W. πᾶσιν εἰρήσκειται Anon. 7, 304, 28. Plan. 5, 281, 3 W. Ph Pγ Vc Ba
 Vdeg Ps, στοχασμοῖς p. πᾶσι Ph Ac PgLa P, supra m. po. Py Vb, mg m. ead.? Pu;
 p. εἰρήσκειται Vt Pl, ἐν πᾶσι τοῖς στοχ. p. εἰρ. Pk; τοῖς στοχασμοῖς supra m. po. Vg; τοῖς
 ζητήμασι referunt aut emendant Marc. 4, 395, 13. Anon. 7, 309, 11-2 W. 8 ἕτεροι
 lemma Marc. 4, 396, 5 W., ἄλλοι Ph Ac PgLa Vγ aliquot Vatt Parr XIII—VI 9 γί-
 νηται Vγ Vdet Pfwqu, γίνηται in ras. Vb; γίνηται Ph Pg Ps, (-γν-) VI, ex γένηται Vδ;
 γένηται Vg, γενήσεται Py ἔσται supra m. po. Vb, p. ἑαυτῇ Pl; ἔσται Vδ Vκ Pfw πε-
 πλαλῆνη m. po. ex οἰμένη Vc Ba; πεπλαμένη, supra m. po. νη Vf 10 ἀνέστησαν Ph
 Vc Ba οἱ πολέμοιοι p. τρισσαριστέως Vc Ps γὰρ ἢ Vγ Vηq Pqκ 11 ἑαυτοῖς Vδdek Pd
 12 ἄλλως πῶς Vγ Vfgilnq Pqκ, supra m. po. Vc Po 13 δύναται, supra v Pc; δύ-
 νωνται Vh Pb, supra m. ead. a Pa χρώματα 14 δεῖν Phy Vc Ba Vb Vδ Vgkln Pfwklsu,
 δεῖν p. 13 πεπλανημένα lemma sch. Pn f. 68 r P Va Vhmrv Pbemnoteθλμ, om. Ac
 PgLa Vγ Vdefiqτ Pdrκ 14 τις p. αὐτός lemma Marc. 4, 396, 21 W. Py Vc Ba Vb
 Vdegln Pdlsu, (τι) Vδ; p. ὧν Ph Ac PgLa Vγ Vfikqtw Pkqrκ; p. 15 κρίνηται rell
 15 ἀλλ' om. Vγ Pfw

νύκτωρ, ὅτι αἰσχύνεται καὶ ὅτι οὐ βούλεται δυσσιώνιστος εἶναι μεθ' ἡμέραν προσαιτῶν τοῖς ἐντυγχάνουσι καὶ ὅτι μᾶλλον τηγνικαῦτα διδῶσιν ἀνθρώποι ἀνεμιμένοι ἤδη τῇ γνώμῃ, καὶ εἴ τι τοιοῦτον· ταῦτα γὰρ πολλὰ ὄντα οὐκ ἐναντιοῦται ἀλλήλοις.

- 5 Ἡ πιθανὴ ἀπολογία ἀναστρέφουσά ἐστι πρὸς τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους· οἷς γὰρ ὁ ἕτερος χρήσεται ὡς σημείοις τοῦ εἶναι τι, τούτοις
 51 R. ὁ ἕτερος ὡς σημείοις χρήσεται τοῦ μὴ εἶναι τι, οἷον ἔπου ἀφορᾶς καὶ
 10 δακρύεις, τυραννήσεις· καὶ μὴν εἰ ἔμελλον τυραννεῖν, οὐκ ἂν ἀφεώρων, ὥστε εἶναι καταφανής· τὸ δὲ κεφάλαιον τοῦτο ἐστὶν ὅτε ἐκλείπει·
 10 ἐκλείπει δέ, ὅταν τὰ σημεία, ἀφ' ὧν ἡ κρίσις, ἀναγκαιῶς ἐπόμενα ἦ τῷ πράγματι, ἐφ' ᾧ ἡ κρίσις, οἷον τῷ ἐπιτιθεμένῳ τυραννίδι ἀναγκαῖον ὄπλα παρασκευάσασθαι. σκέψαι τοίνυν· σκηπτοῦ κατενεχθέντος εἰς τὴν Περικλέους οἰκίαν εὐρηγται χίλιαι πανοπλῖαι, καὶ φεύγει τυραννίδος ἐπιθέσεως· οὐ δύνатаι εἰπεῖν ἐνταῦθα τὸ εἰ ἔμελλον τυραννεῖν, οὐκ ἂν ὄπλα
 15 παρεσκευασάμην· ἐν τοῖς τοιοῦτοις τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους ὁ κατῆ-

2—3 διδῶσιν ἄνθρωποι Phy Ba PgLa Vb Vδ Vfdegikq Pdklqsuwκμ, (supra m. ead. οἱ) Pa; διδ. οἱ ἄνθρ. rell 3 ἀνεμιμένοι Phy V Pc, supra m. ead. η Pa, -η Va Vδ Pb Vmsβ Potθλμ, m. ead. ex -οι Pe ἤδη om. Pa Va Pb Vδ Vhmsυβ Penove τοιοῦτο PgLa Pκ 4 ἐναντιοῦται Ph V Pg Vδ Vdegkln Pbw, -νται rell 5 ἀναστρέφουσα Sop. 5, 143, 20. 4, 402, 16. 403, 1. 434, 21. Anon. 7, 316, 5. 9. W. sch. Va 23, 10 Kow. lemma sch. Pn f. 68 v sch. Vt f. 81 r, cf. Syr. 4, 402, 5. Sop. 4, 403, 2. 434, 28. 32. 435, 1. Marc. 4, 407, 8 et adn. 37. 407, 13. 408, 11. 15. 410, 19. 20. Anon. 7, 318, 25. 323, 3-4. 12. 325, 14 W. 316, 18 (P Pb Pn Vδ). 318, 3 (Pa Pb Vδ Mon. adn. 21 W.); ἀνατρέπουσα supra scholion Vb, ἀντιστρέφουσα lemma Sop. 5, 137, 16 W. La Vfn, cf. Anon. 7, 316, 18 W. 318, 3 W. 326, 25. 27-8 W. πρὸς Sop. 5, 137, 17. 143, 20. 4, 434, 21. 31. 435, 1 W. 403, 1 (Py). Anon. 7, 325, 14; supra m. ead. Pg, mg m. ead. Pu, m. po. Vt; om. sch. Va 21, 10 Kow. Vde; cf. Sop. 4, 403, 1-2 περιττῇ γὰρ ἐνταῦθα ἡ πρόθεσις; sch. Va 23, 8-10 Kow. ὅσοι δὲ ἦ χωρὶς τῆς πρὸς προθέσεως ἀνέγνων ἢ περιττῶς αὐτὴν κείσθαι ἐνόμισαν, ὡσπερ Σώπατρος; Tzetzes in sch. Pn f. 68 v ἡ πρὸς ἐνταῦθα πρόθεσις ἐκ περισσεΐας κείται; ἡ πρὸς περισσῇ mg m. ead. Ba, (τὸ pro ἡ) supra m. po. Vb 6 χρῆται Vc Ba PgLa Vγ aliquot Vatt Parr XIII—VI τοῦ—7 χρήσεται mg m. ead. Pm; p. τοῦ er. μὴ La, del. m. po. Pw, τοῦ [μὴ m. po.] Vh τούτοις—7 τι om. Vh, supra m. po. Pb, mg Vδ 7 ὡς σημείοις p. χρήσεται PgLa Vγ aliquot Vatt Parr XIII—VI, m. po. Vc; ὡς σημ. supra m. ead. Pν σημ.—τοῦ om. Pn χρήσεται om. P Vδmruβ Peovem 10 ἐκλείπει δὲ Phy Vc Ba Vb Vδk Plsu, (καὶ ἐκλ. δὲ) Pk; κ. ἐκλ. γε rell ὅταν τὰ σημεία lemma sch. Va 23, 14 Kow. 11 ἐφ'—κρίσις om. Vc Vγ Viq Pκ, supra m. ead. Pq ἐπιθεμένῳ Vδ Vdehklmw, supra m. 3 τι Pa 12 παρασκευάζεσθαι Vc Ba Vb Vn Pfwlu, cf. Anon. 7, 323, 15 W.; παρεσκευάσθαι PgLa Vd Pdr, προπαρασκευάσασθαι lemma 4, 400, 3 W., προπαρασκευάζεσθαι Py 13—14 ἐπιθέσεως referunt Sop. 5, 137, 27-31. Marc. 4, 408, 18-20 W. 14 οὐκ ἂν pro οὐ Ph; οὐ γὰρ Vk, (γὰρ p. δύνатаι) Vc Ba Vn, m. sch. La ὅτι pro τὸ Vδ, pro εἰ Vk

γορος καὶ ὀριστικῶς ἐξετάσει ἔστιν ὅτε, ὡς ἐπὶ τοῦ καλλωπιζομένου μει-
ρακίου καὶ πορνείας φεύγοντος· αὐτὸ γὰρ τὸ καλλωπίεσθαι καθ' ἑαυτὸ
πορνείαν ἔρει ὁ κατηγοροῦς βιαιῶς. ἢ μέντοι πιθανὴ ἀπολογία κἀναυθὰ
ἐκλέλοιπεν, ἀντισηνεκτέον δὲ εἰς τὸ καθ' αὐτὴν κεφάλαιον τὸ μὴ ἀνα-
5 στρέφειν τὸ πρᾶγμα· τοῦτω γὰρ ἔστι καὶ μόνω ἰσχυρίζεσθαι ἐναυθὰ.
οἷον 'οἱ μὲν μέλλοντες τυραννεῖν ὄπλα παρασκευάζονται, οὐ μὴν οἷ γε
52 R. παρασκευαζόμενοι καὶ τυραννίδι ἐπιτίθενται· ἔστι γὰρ καὶ ἄλλου τινὸς
ἕνεκα παρασκευάσασθαι ὄπλα', καὶ πάλιν 'οἱ μὲν πορνεύοντες καλλωπί-
ζονται, οὐ μὴν οἷ γε καλλωπιζόμενοι πάντως καὶ πορνεύουσιν· ἔστι γὰρ
10 καὶ δι' ἄλλο τι καλλωπίεσθαι'· καὶ ἔρει δηλαδὴ ὅσα κἀν τῇ μεταθέσει
τῆς αἰτίας.

Ἡ κοινὴ ποιότης οἱ ἐπιλογοὶ εἰσι καὶ αἱ δευτερολογίαι. γίνονται
δὲ ἐν παντὶ ζητήματι, οὐκ ἐν στοχασμῶ μόνον, ὑπὸ μὲν τῶν κατηγορῶν
τοπικῶς μετὰ τὰς ἀποδείξεις κατατρεχόντων τοῦ ἐγκλήματος, οἷον κατὰ
15 τυράννου ἢ πόρνου ἢ ὅ τι ἂν ἦ τὸ ἐγκλημα καὶ ἐπανακεφαλαιουμένων
γε ἕκαστα τῶν ἐπικαίρων, ὡς ὁ Δημοσθένης, οἷον 'συλλογίσασθαι δὴ

1 καὶ om. V PgLa Vδ aliquot Vatt Parr XIII—VI, er. Va, supra Vs Pdu
ὀρικῶς lemma Sop. 4, 404, 26-7 (sed 31 ὀριστικῶς). Plan. 5, 284, 8 W. lemma sch. Vg
f. 27 r Ac PgLa Vγ plerique Vatt Parr XIII—VI, ex ὀριστικῶς Vab Vf, supra ὀρι-
τικῶς Vδ; mg m. 4 γρ. ὀρικῶς Pa ἐξετάζει Py Vb Vs Pfw 2 μοιχείας Ph Ac PgLa
Vγ Vigt Pkx τὸ m. po. Ba Pc, om. Pm 4 ἀντισηνεκτέον Ph Ac Pg P lemma sch.
Pn f. 69 r, in ras. m. po. Vb, mg m. ead.? γρ. Pu; ἀντισηνεκτέον Py Vc Ba La Vδ
Vgkn Psu, cf. Marc. 4, 409, 11. Anon. 7, 321, 2. Plan. 5, 283, 7 W. καθ' αὐτὴν
Phy V, mg γρ. P, mg m. po. Pe, γρ. Vmr; καθ' αὐτὴν Pc La Vγ Vit Pθx, [τὸ καθ'
m. po.] αὐτὴν Vb, καθ' αὐτὴν, supra m. po. ε (i. e. ἑαυτὴν) Pg; καθ' ἑαυτὴν Pa
Va complures Vatt Parr XIII—VI alt. τὸ om. PgLa — 5 ἀναστρέφειν Ph Vc Ba
Vb Vδ Vk, supra m. po. τι Pb; ἀναστρέφον lemma 4, 400, 12 W. Py Ps, ἀντιστρέφον
Ac Vg, cf. Sop. 4, 406, 4-5. Marc. 4, 408, 27. 456, 21. Anon. 7, 326, 25. 27-8 W.;
ἀντίστροφον Marc. 4, 410, 13. 438, 29; ἀντιστρέφειν, supra ἀνα Pa, m. po. Po 5 τὸ
om. lemma 4, 400, 10 W. Py Ac Vg, τὸ πρᾶγμα om. qui lin. 4-5 exh. partic. καὶ
om. Vγ Vιq Prx, supra m. po. Vf 6 οἷον — 7 ἐπιτίθενται refert Sop. 5, 138, 1-4,
cf. Anon. 7, 323, 12-3 W. μὲν supra Ph, om. Vδk Pfw τυραννεῖν ὄπλα Ph V PgLa
P, cf. Anon. 7, 323, 12-3 W.; τυρ. ἀναγκαιῶς ὄπλα Py Vb Vg Plu, ἀναγκ. p. ὄπλα sch. La
8 παρασκευάσασθαι p. ὄπλα Ba Vn Ps, m. 1 Vc; παρασκευάζεσθαι ὄπλα Py La Pru 9 γε om.
V Vln Pdks 10 κἀν τῇ μεταθέσει lemma sch. Va 24, 3 Kow. 12 εἰσιν Sop. 5, 139, 3.
Marc. 4, 417, 5. Anon. 7, 327, 14 W. γίνονται lemma Marc. 4, 417, 31. Anon. 7,
329, 22 W., supra m. ead. ε Pa, ex -εται? Va; γίνεται Marc. 4, 422, 22 W. Ac Vdeks
Pbdl, m. po. ex -ονται Vb 13 ἀλλ' οὐκ Ph Vb Vδgk Pklu, ἀλλ' m. po. Pd μόνω
7, 329, 23 (Nil.). Ac μόνον ἀλλὰ ὅπως ἔνθα ἂν εἰρίσκειται lemma sch. Vg f. 34 r, (ex-
puncta ab ἀλλ', εἰρίσκειται) Pu, mg m. 2 Vc; (ἀλλ', εἰρίσκωνται) Vt; (ἀλλ', om. ὅπως, εἰρίσ-
κειται) Vde Prt, (ἔνθ') Vn Pl, (om. ἂν) Vl, (ἔνθ', εἰρίσκειται) Vw, er. Pd, mg (ἔνθ') m.
2 Pa, γρ. (ἔνθα, καὶ pro ἂν, εἰρίσκειται) Pc, γρ. (ἔνθα ἂν) Vh 15 εἶη Py Vc Ba Vb
Vgn Pkuwθ καὶ om. Ba Ps ἐπανακεφαλαιουμένον Ph, (supra m. ead. ων) Pq 16 γε
om. PgLa Vγ plures Vatt Parr XIII—VI δεῖ pro δὴ Ph Vuw

βούλομαι τὰ κατηγορημένα· ἀπέδειξα μὴδὲν ἀληθὲς ἀπηγγελκότα” καὶ
 τὰ ἐξῆς· ὑπὸ δὲ τῶν φευγόντων ἀνακεφαλαιουμένων μὲν ὁμοίως τοῖς
 ἄλλοις, οὐχ ὁμοίως δὲ χρωμένων, ἀλλ’ ἐλεεινολογουμένων τε καὶ πάθη
 5 κινούντων. ἐνταῦθα καὶ παραγωγαὶ χρήσιμοι τῶν παίδων καὶ γυναικῶν
 καὶ φίλων καὶ ὅσα τοιαῦτα· ἃ ὁ κατηγορὸς ἀναρῆσει δηλαδὴ τῷ συμ-
 53 R. φέροντι. κοινὰ δὲ ἄμφοιν τὰ τελικὰ λεγόμενα κεφάλαια ἐνταῦθα, τὸ νό-
 μιον, τὸ δίκαιον, τὸ συμφέρον καὶ δυνατόν καὶ ἔνδοξον. ὅπως τε οἱ
 ἐπίλογοι λαμβάνονται μὲν ἀφ’ ὧν περ καὶ τὰ προοίμια καὶ ἰσχύουσι γε τὰ
 αὐτά· πάθους γὰρ φυγῆς ἕνεκα εἰσάγεται ἄμφω, οἷον φόβου ἢ ὀργῆς
 10 ἢ ἐλέου ἢ φθόνου ἢ τινος τοιούτου. διαφέρει δὲ ἀλλήλων τῷ τὰ μὲν
 προοίμια παρασκευάζειν πρὸς τὸ δέξασθαι ἢ ἀποδέσθαι τότε τι πάθος
 τῆς φυγῆς, τοὺς δὲ ἐπιλόγους ἢ αὔξειν ἢ μειοῦν διὰ τῶν κεφαλαίων
 τό τε ἥδη τέλεον ἐξάγειν], καὶ ἔτι [ἐν τούτῳ διαφέρουσιν οἱ ἐπίλογοι

1 κατηγορημέν’ Dem. 19, 177; κατηγορημένα Syr. 2, 89, 26 R. Anon. 7, 334, 8 (Nil. Pc Vu). Plan. 5, 286, 11 W., ex -οόμενα Vδ, m. po. Pg, supra Psu; κατηγορούμενα Anon. 7, 334, 8 W. Vs Pkoqem. ἀπέδειξα Anon. 7, 334, 8 W. Vδ, ἐπέδειξα Syr. 2, 90, 1 R. μὴδὲν Anon. 7, 334, 8-9 W. Vδ, οὐδὲν Syr. 2, 90, 1 R. ἀληθὲς αὐτὸν Syr. 2, 90, 1 R. Ac PgLa Vfilnq Pq, αὐτὸν supra m. 2 Vc, mg m. po. Po, αὐτὸν p. ἀπέδειξα Vg Pkr, αὐτῶν p. μὴδὲν Ve ἀπηγγελκότα Dem. 19, 177. Syr. 2, 90, 1 R. Anon. 7, 334, 9 (Nil. Pa), ex ἐπ. Vb, m. po. Va, (mg m. po. γρ. ἐπη, rell abscissa) Vm, ἐπ. Anon. 7, 334, 9 W. Pa Vδ Ptv 2 μὲν ὁμοίως Marc. 4, 423, 9 W. Py Vb Vγ Vgίq Pru, καὶ αὐτῶν p. μὲν V, mg m. ead. Pq, supra m. po. Pl; p. ὁμοίως Ph, p. ἀνακεφαλαιουμένων P Va plures Vatt Parr XIII—VI; p. φευγόντων (om. μὲν) Vk, (φευγόντων δὲ, exh. μὲν) Vδ 3 ἀλλὰ Pg Vγ Vt Pκ τε om. Pc Pknw, er. Pv, supra m. po. Vn 4 ἐνταῦθα — παίδων lemma sch. Pn f. 69 v ἐνταῦθα γὰρ καὶ 7, 334, 22-3 (Nil., ubi ἐντ. δὲ καὶ W.). Ac La Vs, (γὰρ pro καὶ) lemma sch. Pn f. 69 v Pμ; (ἐνθα δὴ) καὶ αἰ Syr. 2, 91, 9 R.; ἐντ. κ. αἰ Anon. 7, 334, 23 W. Vδ, (αἰ pro καὶ) Py Pu, (om. αἰ) rell pr. καὶ—6 κεφάλαια lemma sch. Vg f. 33 r καὶ — 5 φίλων cf. Syr. 2, 91, 9-10 R. Marc. 4, 419, 6. Anon. 7, 338, 20 W. ἐπαγωγὰ 7, 334, 23 (Nil. et W.) τῶν τε Vc Ba Ps 6 κοινὰ—κεφάλαια Marc. 4, 427, 10-11 W. μὲν pro δὲ lemma sch. Vg f. 33 r — 7 cf. Syr. 2, 91, 17-8 R. νομίμῳ δικαίῳ συμφέροντι δυνατῷ ἐνδόξῳ; τὸ δίκαιον καὶ τὸ νόμιμον Vδ 7 καὶ ante pr. τὸ Ac Vflit Pq, ante pr. et alt. Ph Vc Ba Vk Ps, καὶ ante pr. et alt. et τὸ p. prius καὶ Vdei Pdkuk, καὶ pro pr. et alt. PgLa, ante alf. Vδ Vn Pfw, pro alt. Ac, alt. τὸ om. Vl, καὶ pro alt. τὸ et καὶ δυνατόν Vt Pq, τὸ p. prius καὶ Vlq, τὸ pro alt. καὶ lemma 4, 412, 2 W. Vγ Pr, καὶ ἔνδοξον Ph V P Vδ Vfn Pfw, καὶ τὸ ἔνδοξον Py Vb Vgίq Pklx ὅπως τε οἱ 8 ἐπίλογοι lemma sch. Pn f. 70 r τε lemma Plan. 5, 287, 23 W. Py V P, δὲ pro τε Marc. 4, 421, 1 W. Ph, (δὲ, supra m. ead. τε) Vδ 8 μὲν om. Nil. Vk Pn pr. καὶ— 9 αὐτά Syr. 2, 91, 20-1 R. 9 — 10 ἢ ter om. Py Vb Plu 10 ἢ τινος τοιούτου sch. Va 25, 11 Kow. 11 παρασκευάζει Vh, supra m. ead. v Pa 12 ἐπιλόγους δεόν Ph, δὲ p. ἐπιλόγους Vδ pr. ἢ om. Pc, supra Ac μειοῦν τὰ διὰ Pg Vfis Pfwκ, μειοῦντα διὰ Vγ, τὰ διὰ τῶν κεφαλαίων mg Pc; τῷ διὰ Pr, γρ. τῷ διὰ τῶν κεφαλαίων mg m. 2 Pa Vh 13 aut τότε δὲ ἥδη τελέως? τῷ τε Pa Vhrβ Pbenvedm, m. 1? Ba, m. po. Ac; τῷτε ex τότε et supra m. po. τῷτε δὲ Vb, τῷτε iu suppletis mg Pm; τῷτε, supra m. po. γρ. τότε, mg m. po. γρ. τῶν τ (rell abscissa) Vm; supra m. po. ὦ Vk, τῷ τε

καὶ τὰ προοίμια] τῷ τοὺς ἐπιλόγους λελύσθαι τε ἤδη κατὰ τὸν ρυθμὸν καὶ ἐπὶ πλείον ἕκαστον προάγεσθαι τῶν ἐχρισκομένων, ἀλλὰ μὴ διὰ βραχέων, ὡσπερ ἐν τοῖς προοιμίαις· ἀκριβέστερον δὲ ἐν τῷ περὶ προοιμίου λελέξεται].

5 Ἡ μὲν δὴ τοῦ τελείου τε καὶ ἀπλοῦ στοχασμοῦ διαίρεσις αὕτη.
54 R. εἰσὶ δὲ τινες καὶ ἀτελεῖς αὐτῶν στοχασμοὶ καὶ αὐτὸ διπλοῖ τελείοι τε καὶ ἀτελεῖς, ἐν οἷς διπλῆ καὶ τῇ διαίρεσει χρώμεθα· περὶ ὧν λεκτέον.

Ἀτελής ἐκ μόνων πραγμάτων συνεστώς ἐστίν, ὅταν τὸ πρόσωπον μὴ ἦ κρινόμενον ἐνός ὄντος τοῦ πράγματος. οἷον θάπτων τις νεοσφαγῆς
10 σῶμα ἐπ' ἐρημίας πεφόραται καὶ φόνου φεύγει. οὗτος βούλησιν μὲν καὶ δύναμιν οὐκ ἔχει, τοῖς δὲ ἄλλοις διαιρεῖται πᾶσιν ὁμοίως τῷ τελείῳ.

m. po. ex ποτε Pr, τότε Ph Vc, (supra m. ead. ποτέ) Po; τό, τε Py; τό, τε, supra m. sch. ποτέ Pg f. 52 v; τιο m. po.] τέ (accentus m. po.) Pc, τὸ τέ Pa f. 70 r, τινές τὸ τέ γράφουσιν ἀντὶ τοῦ ποτέ mg P, ποτέ δὲ ἤδη La Vδ Vdefilnqs Pfw, ὡς ποτέ δὲ m. 1 Vk, m. 2 Vc; τε supra Vγ; τὸ τέ, supra m. ead. τε (i. e. τότε) δὲ ἤδη Pq; ποτέ δὲ ἤδη, supra m. po. ποτέ Pg; ποτε m. 1 Pr, ποτέ δὲ pro τό τε Vgtw Pdkltl, pro τό τε ἤδη Ps τελείως sch. Va 25, 21 Kow. Phy V PgLa Vb Vγ Vgilsw Pkqr, supra m. ead. Vde, (p. ἐξαιρεῖν) Vc Ba Plfw, (p. ἐξαιρεῖν) Pd, m. 2? Vc, v. l. P; καὶ τελείως Vδ, τελείως Va Pstul, τελείως p. ἐξαιρεῖν Ps, τέλειον Pμ, τέλειον rell, in suppletis mg Pm, τέλει[.]ον Pn ἐξαιρεῖν Tzetzes in sch. Pg, m. po.? Vc, m. po. Pg, supra γρ. καὶ ἐξαιρεῖν Vs; ex ἐξαιρεῖν, supra μεγαλύνειν· ἐξαιρεῖν μετοῦν δ καὶ κάλλιον Pn καὶ ἔτι Phy V; ὅπως pro ἔτι P Va Vhmrβ Pentvelμ, supra m. ead. ἔτι Po, m. po. ἔτι Pb; ἢ ὅπως καὶ ἔτι Vw ἐν—28, 1 προοίμια m. po. Vc Ba τούτῳ Phy Ac, m. po. ex τούτοις Pb; τούτοις P Vbmrβ Penornerμ

1 τῶν προοιμίων pro καὶ τὰ προοίμια Ac PgLa Vdesw Pdkrs, m. po. Vf, in suppletis m. po. Ba, mg γρ. P et Pa f. 70 r, mg m. sch. γρά. Vh ἤδη καὶ κατὰ Py Vb Vγ Fu 2 πλέον Ac Vt 3 ὡς Py Vg δὲ ἡμῖν Syr. 2, 3, 6 R. τοῖς pro τῷ Va Pbt, supra m. ead. Pc προοιμίων Ac Poqr — 4 λελέξεται Syr. 2, 3, 7 R. Athanasius (Rabe Rh. M. 64, 553 lin. 29), Py Vb Vg Pl, m. 1 Vc; λελέξεται ταῦτα rell, ταῦτα mg m. po. Pu 5 τε om. Pg Vfq Pqvn, supra m. ead. Pa αὕτη ἐστίν Py Va Vb Vg Piuλ 6 εἰσὶ δὲ τινες lemma Plan. 5, 288, 20 W. sch. Pn f. 70 v Py Ba P Vab Vghmrβ PbfweImnstveθλμ, m. 1 Vs Po, [τινες] Vi; τινες p. ἀτελεῖς Fh Ac Vδ Vdeklw Pdkqu, (καὶ ἀτελεῖς m. 2) Vc; τινες om. sch. Va 26, 3 Kow. καὶ om. Py Vb Vg, suppl. m. ead.? Ph καὶ ἀτελεῖς m. po. Vc; ἀτελεῖς supra m. po. Vb, in ras. m. po.? Vg; ἀπλοῖ pro ἀτελεῖς Pμ, in ras. m. ead. Vir, m. po. Vβ; m. 1, mg ἄλλοι Po; m. 1, mg m. po. ἀτελεῖς Pe; ἀτελεῖς m. 1, mg m. po. ἀπλοῖ Ba; ἀπλοῖ τινες ἀτελεῖς Sop. 5, 139, 19-20 W.; ἀτελεῖς ἀπλοῖ Pθ, (ἀτελεῖς, del. ὄντες· ἐν οἷς, ἀπλοῖ) Pm; αὐτῶν στοχασμοὶ Phy P Vb Va Vδ Vghkmrβ Pbefwnuvelμ, m. 1 Vs, in ras. Vi; αὐτῶν om. Sop. 5, 139, 19-20 W. sch. Va 26, 3 Kow. Vdelw Pdkmθ; om., mg m. po. Po; τῶν στοχασμῶν pro αὐτῶν στοχασμοὶ Vc Ac Plqs, supra m. po. γρ. Vs Sop. 5, 139, 19-20 W. στοχασμοὶ καὶ διπλοῖ τινες ἀτελεῖς διπλοῖ, supra γράφεται ἀπλοῖ Pl 8 ὁ οὖν ἀτελής Va Ptl ἀτελής ἐκ μόνων lemma sch. Pn f. 70 r ὅταν — 9 κρινόμενον sch. Va 26, 4-5 Kow. τὸ om. Phy Vb Vδgk Plu 9 ἢ p. 8 ὅταν Py Vb Vg Plu; supra m. ead. Vh; εἴη Nil. Ph Pfw ἐνός—πράγματος sch. Va 26, 6-7 Kow. 10 ἐμφωράθη Ph Vc Ba Vδk φόνου p. φεύγει Vγ Pmθ 11 τοῖς δὲ ἄλλοις lemma sch. Pn f. 71 v τῷ τελείῳ m. ead. ex τοῖς τελείοις Vd, τῷ τελείῳ m. po. in ras. Vb; τοῖς τελείοις Py Ba Pfw, m. 1 Vc

Ἄτελής δὲ ἐκ μόνων προσώπων ἀπλοῦς οὐ γίνεται κατὰ γε ἐμὲ στοχασμός, καὶ τοῖς γε ἐπεσκευμένους τὰ εἰρημένα ὀλίγη πρότερον περὶ τῶν κρινόμενων πραγμάτων σαφέστατον εἶναι τοῦτο νομίζω. τεθείκασι δ' οὖν τινες ὡς ἀτελοῦς ἀπλοῦ παράδειγμα, λέγοντες μόνον τὸ πρόσωπον κρίνεσθαι ἐνταῦθα· ἀσώτου πατὴρ ἀφανῆς γέγονε, καὶ φεύγει φόνου. πρῶτον μὲν ἐρήσομαι αὐτοὺς εἰ οὐκ ἔστιν ἐνταῦθα τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους. [πῶς οὖν ἀγωνιεῖται εἴ γε μὴ ἐνὶ πράγμα;] καὶ μὴν ἔστι, τὸ ἐκποδῶν εἶναι τὸν πατέρα· τοῦτο δὲ οὐ τοῦ προσώπου, ἀλλὰ τοῦ πράγματός ἐστιν. ἀλλὰ μετὰθεσιν τῆς αἰτίας αὐτῶν οὐκ ἀπαιτήσομεν; ἀλλὰ καὶ τοῦτο· εἰ δὲ μή, τίς ἔσται ἡ ἀπολογία; τί δέ, τῇ πιθανῇ ἀπολογίᾳ οὐ χρήσεται; οἶμαι καὶ τοῦτω. πῶς οὖν ἀτελής ὁ τοιοῦτος; ἀλλ' ἦττον ἰσχύει τὰ πράγματα ἐνταῦθα ἢ ἐν τῷ θάπτοντι τὸ νεοσφαγῆς σῶμα! καὶ γὰρ ἐν πᾶσι στοχασμοῖς ἦττον ἰσχύει τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους, ὅταν ἀφ' ὧν ἄλλοι πεποιήκασι κρινῆται τις, ἄλλως τε καὶ ὅταν μὴ εἰς αὐτὸν ἀντικρυς ἀνα-

1 — μόνων lemma sch. Va 26, 9 Kow. δὲ om. lemma Plan. 5, 288, 24 W. γίνεται Ph Pqz γε lemma sch. Pn f. 70 v, [καὶ τοῖς γε] Vg, γε om. Pγ — 2 Sop. 5, 142, 22-3 W. τὰ μικρῶ πρότερον εἰρημένα 3 τεθείκασι lemma sch. Va 26, 22 Kow. 4 γόν Ac PgLa Vγ plures Vatt Parr XIII—VI μόνον p. πρόσωπον Vw Fd, m. 2 Vc 5 ὄιον ἀσώτου Phy Ac PgLa Vb Vγ Vδ plures Vatt Parr XIII—VI, m. 2 Vc φεύγει p. φόνου Py Vb Vg Puθ 6 μὲν Ph Vc Ba, οὖν lemma Plan. 5, 289, 3 W. Ac Pg P, μὲν οὖν Sop. 5, 142, 25 W. Pγ Py Vb Vδ Vgn Ffwlr, om. Ps 6 et 7 ἔσται Sop. 5, 142, 26. 27 W. p. τέλους collocavi 7 πῶς οὖν — ἐνὶ πράγμα, p. 10 ἀπολογία codd 7 εἴ γε μὴ ἐνὶ πράγμα Py Vb Vg Pu, (ἔστι) Vδk, (ἐνὶ πράγματι: e sq 10 ti) Pγ, (μὲν ἐνὶ πράγματι) Ph, μὴ ἔχων πράγμα V Pg P 9 ἀλλὰ μετὰθεσιν lemma sch. Va 27, 5 Kow. αὐτῶν Marc. 4, 437, 13 W.; αὐτῶν p. αἰτίας lemma Sop. 4, 434, 10-1. lemma 5, 143, 7 W. lemma sch. Pn f. 70 v Py Vc Ba Vb Pfwlns, p. μετὰθεσιν rell τῆς om. lemma Sop. 5, 143, 7 W. Ac Ps ἀπαιτήσει Sop. 4, 434, 11 W. 10 καὶ pro pr. δὲ Sop. 5, 143, 11 W.; δὲ supra m. po. Vf πῶς pro τίς lemma Sop. 5, 143, 8 W. ἔστιν Py Vb Plu ἡ ἀπολογία Sop. 4, 434, 12-13. lemma 5, 143, 8-9 W. Nil. Pγ Phy Vc Ba PgLa Vb Vδ Vgq Pklqsun, ἡ om. sch. Va 27, 17 Kow. Ac P plerique Vatt Parr XIII—VI δὲ Sop. 4, 434, 26. Marc. 4, 438, 17 W. Py Ba La Vab Vγ Vδ plerique Vatt Parr XIII—VI, supra m. ead. Pa; δαί Vc Pc Ac, in textu Pa, δαί Vh; τί δὲ om. Ph, τι om., δὲ p. τῆ (i. e. τῆδε) Pγ, quorum uterque 7 πράγματι οὐ om. Py, supra m. ead. Pν χρηστῶν Sop. 4, 434, 26 W. 11 τοῦτω Vδk, cf. Pγ Vγ χρήσεται δὲ οἶμαι καὶ τοῦτω ἀλλ' — ἰσχύει lemma sch. Va 27, 25 Kow. — 14/30, 1 ἀναφέρηται 7, 352, 21-6 W. — 12 τὸ πράγμα Nil. Anon. 7, 352, 22 W. 12 ἅπασι lemma Sop. 5, 144, 13 W. 13 ἀφ' — 14 πεποιήκασι sch. Va 27, 6-7 Kow. ἐφ' οἷς lemma Sop. 5, 144, 14 W. 14 πεποιήκασιν lemma Sop. 5, 144, 15 W. Ph ἡ κρίσις pro κρινῆται τις lemma Sop. 5, 144, 15 W. καὶ ὅταν Anon. 7, 352, 25 W., κἂν ibid. Nil.; καὶ om. Ba Ac PgLa Vγ aliquot Vatt Parr XIII—VI μὴ om. Sop. 4, 435, 28-29 W. αὐτῶν Anon. 7, 352, 25 W.; αὐτοῦ Ph Ac PgLa Vγ Vδ plures Vatt Parr XIII—VI, m. 2 Vc; εἰς αὐτοῦ p. ἀντικρυς Sop. 4, 435, 28-9 W. ἀντικρυς p. ὅταν (lemma) Sop. 5, 144, 21 W. — 30, 1 ἀναφέρηται τὸ πραχθέν Nil. 7, 352, 26 (Nil.), ἀναφ. τὸ κρινόμενον Vc Vn Plr, τὸ κρ. supra m. 1 Ba

φέρηται, ὡς ἐπὶ τοῦ Ἀρχιδάμου τοῦ κρινομένου δώρων, ἐπειδὴ ἔγραψεν ὁ Περικλῆς ἐν τοῖς λογιμοῖς 'εἰς θεόν ἀνηλωκένας πεντήκοντα τάλαντα. ἀπλοῦς μὲν οὖν στοχασμὸς ἐκ μόνων προσώπων οὐκ ἔστι κατὰ γε ἑμέ, διπλοῦς δὲ ἔστι. πρῶτον δὲ περὶ τοῦ τελείου διπλοῦ λεκτέον.

5 Διπλοῦς τέλειος γίνεται, ὅταν δύο πράγματα καὶ δύο πρόσωπα κρινόμενα ἔχη, οἷον Αἰσχίνης καὶ Δημοσθένης ἀπὸ τῆς παρὰ Φίλιππον ἦγοντες πρεσβείας ἀντεγκαλοῦσι δώρων ἀλλήλοις, ἐπειδὴ ὁ μὲν χρυσίον εὔρηται κατορύττων, ὁ Δημοσθένης, ὁ δὲ ἀπολογίαν παραπρεσβείας γεγραφώς, ὁ Αἰσχίνης. ἐνταῦθα ἢ μὲν τῶν ἐλέγχων ἀπαίτησις, ἐπειδὴ
10 ἰσάζει, ἐκλέλοιπε. τοῖς δὲ λοιποῖς κεφαλαίοις ἐπ' ἀμφοτέρων χρηστέον διττώς, οἷον 'ἐγὼ μὲν οὐκ ἂν ἐβουλήθην παραπρεσβεῦσαι διὰ τόδε, σὺ μέντοι ἐβουλήθης ἂν διὰ τόδε'. καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως ἐν πρὸς ἐν ἀντιτιθέντες ἐξετάσομεν· τὸ γὰρ διελεῖν καὶ χωρὶς μὲν ἀπολογήσασθαι
56 R. δι' ὅλων τῶν κεφαλαίων, χωρὶς δὲ κατηγορησάμενοι πάλιν τοῖς αὐτοῖς κεφα-
15 λαίοις οὐκ ἀγωνιστικὸν ἀλλὰ σφόδρα ὑπτιον· συμπλέκειν οὖν δεῖ.

Διπλοῦς δὲ ἀτελής ἐκ μὲν τῶν πραγμάτων, ὅταν μόνα τὰ πράγματα κρινῆται, οἷον δύο ῥήτορες πρεσβεύσαντες παρὰ τύραννον καὶ ἐπανήκον-

1 ὡς καὶ Pγ Ph Ac Pg aliquot Vatt Parr XIII—VI 2 ἐν τοῖς λογιμοῖς p. τάλαντα Pγ, om. Ac Vn ἀναλωκένας Va Ptl, supra m. ead. Pa, m. 2 Vc 3 ἐκ μόνων προσώπων sch. Va 28, 6-7 Kow. Phy V PgLα, μόνων p. προσώπων P Va plures Vatt Parr XIII—VI οὐκ — ἑμέ lemma sch. Va 28, 6 Kow. 4 τελείου p. διπλοῦ Ac Pknw 5 διπλοῦς δὲ ὅταν lemma Sop. 5, 145, 4 W. γίνεταί Ph Pq πράγματα — πρόσωπα Phy V PgLα Vb Vγ complures Vatt Parr XIII—VI, cf. Marc. 4, 442, 5. Troil. 6, 54, 18-19. Anon. 7, 356, 21 W., Hmg 54, 3. 9. 56, 4. 14 R., ubi res prius respiciuntur; πρόσωπα — πράγματα P, cf. Sop. 4, 444, 7. Plan. 5, 290, 28 W. γρ. καὶ σημεῖα (pro πράγματα) sch. La — 6 κρινόμενα p. ἔχη Vγ Pr 6 οἷον — 9 Αἰσχίνης sim. Sop. 4, 446, 32 — 447, 1. Anon. 7, 369, 6-9 W. ἢ pro καὶ lemma Sop. 5, 145, 4 W. τὸν Φίλιππον Anon. 7, 354, 2. Plan. 5, 290, 8 W. 7 ἦγοντες p. 6 Δημοσθένης Anon. 7, 354, 2. Plan. 5, 290, 8 W. 8 εὔρηται p. 7 μὲν Anon. 7, 356, 11 W. ὁ Δημοσθένης et 9 ὁ Αἰσχίνης om. Anon. 7, 354; 3-4 W. ἀπολογίαν παραπρεσβείας Anon. 7, 356, 12. 25, ἀπολογίαν p. παραπρ. 354, 3-4 W. 9 μὲν om. La Pr 10 ἰσάζει, cf. Sop. 4, 444, 9 W.; ἐξισάζει Tyrannus 7, 357, 28-9 W., cf. Syr. 2, 92, 14 R. Marc. 4, 442, 17. Plan. 5, 291, 26 W. οὐκ ἐμπίπτει pro ἐκλέλοιπε Tyr. 7, 357, 29 W. ἐπὶ Pg Pkqsx ἀμφοῖν Py, sch. Vδ, Vg Pr 11 διττώς sch. Vδ sch. Pn f. 71 v ὅτι pro οἷον 7, 367, 5 (Nil. et W.), om. Pk ἐβουλήθην Phy V Vb Vδ bis, ἡβ. lemma Sop. 4, 444, 32 — 445, 1 W. σὺ Anon. 7, 367, 6 (Nil.), σὺ ibid. W. σὺ — 12 τόδε om. Vγ Vfq, supra m. ead. Fq, m. po. Vi, mg m. po. Pdr 12 δέ τοι pro μέντοι 7, 367, 6 (Nil.), μέντοι ibid. W.; δέ Vg Psu, in suppletis m. ead. Pq; μὲν Vb ἡβουλήθης Ph PgLα Vde, in suppletis m. po. Vi 13 ἐξετάσομεν Ph Pfw, -σομεν Vc Ba Pg Vf Pqs 14 τοῖς αὐτοῖς Py P, m. 2 Vc; τοῖς p. αὐτοῖς Ph Vc Ba Vδ Vk Pfw; αὐτοῖς τοῖς αὐτοῖς Ac VI 15 ἀλλὰ καὶ Py Vb Vδ Ptu 16 — 31. 6 v. Bernhardt ap. Rh. Gr. 2 praef. p. VIII Sp. διπλοῦς δὲ ἀτελής lemma sch. Pn f. 71 v, δέ om. Nil. f. 17 v, καὶ pro δέ Pμ μόνων pro μὲν La Pd, pro μὲν τῶν Plw; μὲν τῶν del., supra m. po. μόνων Vi; μόνων pro τῶν VI; μὲν om. Pfw, τῶν om. Vg 17 δύο om. Vγ Vq — 31, 1 ἐπανήκοντες Ac Vδ

τες ἀλλήλοις ἀντεγκαλοῦσι δώρων, ἐπειδὴ ὁ μὲν χρυσίον εὐρηται κατο-
 ρύττων, ὁ δὲ ἀπολογίαν παραπροσβείας γεγραφώς· ἐνταῦθα γὰρ τὰ μὲν
 πρόσωπα ἰσάζοντα οὐκ ἐπιδέχεται ἐξετάσιν, τὰ δὲ πράγματα διαφέροντα
 ἐξετασθήσεται. πάλιν οὖν ἢ μὲν βούλησις καὶ ἡ δύναμις ἐκλέλοιπε, τοῖς
 5 δὲ ἄλλοις ὁμοίως διαιρεθήσεται κεφαλαίως, οἷσπερ καὶ ὁ τέλειος διπλοῦς,
 κατὰ ἀντεξέτασιν.

Ἐκ δ' αὖ μόνων προσώπων διπλοῦς γίνεται στοχασμός, ὅταν μόνα
 τὰ πρόσωπα κρίνηται. οἷον ἐπὶ σημείοις φαρμάκων ἀριστεύς ἐτελεύτα
 μητριὰν ἔχων καὶ αἰχμάλωτον παλλακίδα, καὶ ἀντεγκαλοῦσιν ἀλλήλαις·
 10 ἐνταῦθα μόνῃ ἢ βούλησις καὶ ἡ δύναμις ἐξετάζεται, ἃ δὲ καὶ φύσει τοῦ
 προσώπου ἐστὶν ἴδια, τὰ δὲ ἄλλα πάντα ἰσάζει.

Ἔστι παρὰ ταῦτα ἕτερα εἶδη στοχασμῶν διπλῶν τρία, οὓς καλοῦμεν
 συνεζευγμένους, ὃ τε ἐμπίπτων καὶ ὁ προκατασκευαζόμενος καὶ ὁ συγκα-
 τασκευαζόμενος. καὶ ὁ μὲν ἐμπίπτων γίνεται, ὅταν ἐν τῇ μεταθέσει τῆς
 15 αἰτίας ὀλόκληρόν τι ζήτημα ἐμπέση καὶ ἀναγκαῖον γένηται καὶ αὐτὸ διε-
 57 R. λείν τελείως, οἷον ἔδει τὸν ἄλόντα προδοσίας δεδῆσθαι παρὰ τῷ στρα-
 τηγῷ, μέχρις ἂν εἴπη τοὺς συνειδότες. ἀλούς τις στρατηγὸς προδοσίας
 ἐδέθη παρὰ τῷ συστρατήγῳ, ὁ δὲ ἀπέκτεινεν αὐτὸν ὡς ἐπὶ τῇ γυναικὶ
 εὐρών καὶ συνειδότης φεύγει. ἐνταῦθα γὰρ μετὰ τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους

1 χρυσὸν La, χρυσίον ex χρυσὸν Pk 2 γὰρ τὰ om. Py; γὰρ om. Vb Vg, m. ead.
 inser. Pe 3 τὰ — 4 ἐξετασθήσεται om. Vγ Viq, (-σθήσονται) supra m. ead. Pq διά-
 φορα ὄντα Ac FgLa Vde Pd 4 alt. ἢ om. Ba Ps 5 οἷς Nil. f. 18 r, ὡσπερ lemma sch.
 Va 28, 12 Kow. PgLa Pk 6 κατὰ ἀντεξέτασιν sch. Va 28, 25 Kow. 7 γίγνεται Ph Pk
 9 alt. καὶ om. Vc Ba Pfwk 12 ἔστι παρὰ Anon. 7, 368, 10 (Pa Pb Vu Vδ) ἔστι παρὰ
 ταῦτα lemma Plan. 5, 292, 31 W. sch. Va 29, 1 Kow. ἔστι δὲ Anon. 7, 368, 10 W. Vγ
 Pru, ἔστι καὶ Marc. 4, 451, 30-1 W. Pθ παρὰ ταῦτα om. Marc. ibid. Sop. 5, 145,
 12, cf. Anon. 7, 367, 30 W. ἕτερα εἶδη Sop. ibid. Anon. ibid., ἕτερα p. εἶδη La VI Pr
 13 συνεζευγμένους sch. Va 29, 4 Kow., ἐζευγμένους lemma Sop. 5, 145, 13 W. 14 ὁ μὲν
 ἐμπίπτων 7, 371, 7-8 (Nil.) γίγνεται Ph Pk 15 τι om. 7, 371, 9 (Nil. et) W. (cf.
 371, 5-6 W.). Ac Vδ Vkn Pl ἀναγκαῖον — 16 τελείως Anon. 7, 372, 16-7 W. 16 τε-
 λείως Anon. 7, 372, 10. 17 (prius W. et alt. Pc Pb). lemma Plan. 5, 293, 30 W. Vδ;
 τελέως Anon. 372, 17 (alt.) W., (p. διελεῖν) sch. Va 29, 21 Kow. — 17 συστρατήγῳ Vg,
 (er. sv) Vc, (sv supra m. ead.) Ba 17 μέχρις — 18 στρατηγῷ (i. e. συστρατήγῳ) mg m. po.
 Pg Vn εἴποι Py Vb Vδ Vgq Pqsuθ, in ras. m. po. Vk, in suppletis m. po. Vn,
 supra m. po.? ἢ Pn; ἐξείποι Py τις om. Anon. 7, 373, 2 W. Vδ, p. στρατηγὸς Pk
 — 18 στρατηγὸς προδοσίας ἐδέθη Anon. 7, 373, 2 W. Pγ Ph V La Vfdelqu Pdmqsθ*, in
 suppletis m. po. Pg Vn, (ἐδέθη sic) Vδ, προδ. στρατ. ἐδέθη Anon. 7, 373, 2 (Pc). Pk,
 στρατηγὸς προδοσίας ἐδέθετο Vγ, προδ. στρατ. ἐδέθετο Py P 18 στρατηγῷ Anon. 7, 373, 3
 (Pb Vu), in suppletis m. 1 Vh, m. po. Pg Vn; συστρατήγῳ Anon. ibid. W., m. po.
 ex στρατηγῳ Vh ὡς — 19 εὐρών lemma sch. Pn f. 73 r 19 καταλαβῶν Syr. 2, 93,
 11 R. Marc. 4, 454, 20 W. Pγ γὰρ om. PgLa Vflq Pdr*

χρωμένου μεταθέσει τῆς αἰτίας τῆ ὅτι 'μοιχὸν ἀπέκτεινα' τοῦ φεύγοντος εἴρηται ζήτημα ἄλλο τὸ εἰ ἐκείνον εἰκὸς δεσμώτην ὄντα μοιχεῦσαι καὶ εἰ τὴν γυναῖκα εἰκὸς τῷ τοιοῦτῳ ἑαυτὴν ἐπιδοῦναι. καὶ μετὰ τὴν τούτου διαίρεσιν πάλιν ἐπὶ τὴν τοῦ προτέρου στοχασμοῦ πιθανὴν ἀπολογίαν

5

ὁ φεύγων ἤξει.
 Προκατασκευαζόμενος δὲ γίνεται, ὅταν πρὸ τοῦ ζητήματος ἕτερον ἀναγκαῖον ἢ προκατασκευασθῆναι τι πρᾶγμα στοχαστικῶς ὡς ἂν ἢ οὐκ ἔν. οἷον πλοῦσιος στρατηγὸς πένητος ἐχθροῦ παιδᾶς ὡς προδιδόντας συνέλαβε καὶ τοὺς μὲν δύο μὴδὲν ὁμολογήσαντας ἐν ταῖς βασάνοις ἀπέκτεινε, τὸν δὲ τρίτον πρὸ τῶν βασάνων ὁμολογήσαντα προδιδόναι, καὶ μὴ ἐπεξιόντα τὸν πατέρα κρίνει συνειδότης· ὅφ' ἑκατέρου γὰρ δεῖ πρότερον συσταθῆναι τοῦ μὲν πλουσίου τὸ εἶναι ἐκείνους προδότας, τοῦ δὲ πένητος τὸ μὴ εἶναι. μεθ' ὃ κατὰ συγχώρησιν δοὺς τὸ καὶ προδεδωκέναι ἐκείνους ὁ πένης τὸ καθ' ἑαυτὸν ἀπολογίησεται.

15

Συγκατασκευαζόμενος δὲ γίνεται, ὅταν τὰ σημεῖα τοῦ πράγματος δι' ἀλλήλων κατασκευάζηται. οἷον ἔδει τοὺς δεσμώτας λελύσθαι τοῖς

1 μεταθέσει Py Vc Ba PgLa Vab Vγ complures Vatt Parr XIII—VI, τῆ μ. Ph Ac P τῆ Ph Vc P, (mg τῆ λεγομένη λείπει) Ba, τῆ λεγομένη ὅτι Va Pst, om. Py Ac Vb Pfwk, τῆ supra m. ead. Pu, m. po. Pr ἀπέκτεινα τοῦ νόμου κελεύοντος legisse videtur sch. Pn f. 73 r lemma 2 τὸ ζήτημα, Va Pt, cf. Anon. 7, 375, 12-3 W. ἄλλο Ph V PgLa Vγ plures Vatt Parr XIII—VI, ἕτερον Marc. 4, 456, 10 W. 7, 368 adn. 17 (Pn). lemma sch. Pn f. 73 r Py P εἰ supra m. po. Pg, m. ead. Pu 3 τοῦτω pro τῷ τοιοῦτῳ Vδk ἐπιδοῦναι Marc. 4, 456, 4-5 W., ἐκδοῦναι sch. Pn f. 73 r καὶ — 4 ἀπολογίαν Anon. 7, 375, 14-6 W. 4 πᾶσαν pro πάλιν Nil. Anon. 7, 372, 11 W. πρότερου Marc. 4, 455, 7, πρώτου ibid. lin. 16 W. στοχασμοῦ om. Marc. 4, 455, 7. 16. Anon. 7, 375, 15 W. Py Vb 6 πρότερον pro ἕτερον Nil. f. 22 r 7 προκατασκευασθῆναι τι πρᾶγμα Py Phy V, (προκατ. p. πρᾶγμα) Nil. f. 22 r, mg γρ. Pa, (ἢ προκατασκευασθῆναι ποτε πρᾶγματι i. e. πρᾶγμα τι) Pc; ζητῆσαι lemma sch. Pn f. 73 r P complures Vatt Parr XIII—VI οὐ pro οὐκ 8 ἔν Marc. 4, 457, 23 W. 8 πλοῦσιος — 11 συνειδότης Anon. 7, 377, 3-7 W. στρατηγῶν Anon. 7, 377, 3 W. Ph πένητος ἐχθροῦ παιδᾶς Anon. 7, 377, 3 W., (ἐχθ. πέν. p. παιδᾶς) Vc Ba Vn Ps, πένητος p. ἐχθροῦ PgLa παιδᾶς ὡς Anon. 7, 377, 3 W. V P PgLa Vhmnqru Pfwdelnsnevdkm, παιδᾶς τρεῖς ὡς (cf. Syr. 2, 93, 18 R.) Phy Vab Vδk Vgi Pbkrtu; τρεῖς supra m. ead. Pq, m. po. Po, p. ἐχθροῦ m. po. Vc Vf, p. στρατηγὸς Pm προδιδόντας Anon. 7, 377, 3-4 W., προδότας ibid. (Vu). Pw 9 μὴ Py Va ὁμολογοῦντας Anon. 7, 377, 4 W. Pk βασάνοις 10 ἀπέκτεινε Anon. 7, 377, 5 W. Py P, βασ. αἰταῖς ἀπέκτ. Nil. Ph V PgLa Vγ Vδk Vdefinq Pdku, mg γρ. P; αἰτοῦς Prs 10 ὁμολογήσαντα p. τρίτον Anon. 7, 377, 5-6 W. προδοῦναι Anon. 7, 377, 6 W. ἀπέκτεινεν καὶ Py Vc, -ε καὶ Vγ Pdmθ, ἀπέκτ. er. Ba Vab Vs, ἀπέκτεινε supra m. ead. del. et m. ead. συναπέκτεινε Pq 11 ἐφ' Anon. 4, 459, 21 W. Pks πρώτον Py Vab Vgn Pfwk 13 pr. τὸ om. Py Vb Vg ὁ κατὰ lemma Anon. 4, 459, 31 W. καὶ om. Vγ Vδ Vn Pw 14 αὐτὸν Py Pc PgLa Vfgq Pfwqsux 15 δὲ om. 7, 381, 30 (Nil.) γίνεται 7, 381, 30 (Nil. Pc), γίνεσθαι Anon. 7, 381, 30 W. Ph Pκ τοῦ πράγματος Anon. 7, 382, 14. 383, 15 W., om. Marc. 4, 461, 24 W. — 33, 4 φεύγει cf. Syr. 2, 76, 17-21 R. 16 λελύσθαι p. 33, 1 θερμοφορίοις Pr, λέσθαι 7, 385, 8 (Nil. et) W.

Θεσμοφορίοις. μοιχείαν ὑπονόησας τις πρὸς τὸν οἰκέτην τῆς γυναικὸς δῆσας ἐκείνον ἀπεδήμησε. λυθείς τοῖς Θεσμοφορίοις ὑπὸ τῆς γυναικὸς ἀπέδρα ὁ οἰκέτης, μετὰ ταῦτα εὐρηγται ὁ ἀνὴρ πεφονευμένος, καὶ συνειδότης ἢ γυνὴ φεύγει· τό τε γὰρ ὑπὸ τοῦ οἰκέτου αὐτὸν ἀνηγήσθαι διὰ τῆς
 5 μοιχείας κατασκευάζεται τό τε εἶναι τὴν μοιχείαν διὰ τοῦ ὑπ' ἐκείνου αὐτὸν ἀνηγήσθαι καὶ ὅλως δι' ἀλλήλων, δῆλον δὲ ὅτι καὶ μετὰ τῶν ἄλλων, τῆς τε ὑπονοίας τοῦ ἀνδρὸς καὶ τοῦ λύσαι αὐτὸν τὴν γυναῖκα καὶ εἴ τι εἴη ἕτερον. διαφέρει δὲ τοῦ προκατασκευαζομένου, ὅτι ἐκεῖ μὲν κεχώρισται ἀλλήλων τὰ ζήτήματα, ἐνταῦθα δὲ δι' ἀλλήλων κατασκευάζεται
 10 ται πάντα.

Ὁ ἀπὸ γνώμης παρὰ τούτους ἐστὶ στοχασμός, ὃς φιλῆ τῇ γνώμῃ ἐξετάζεται φανεροῦ ὄντος καὶ τοῦ πράγματος καὶ τοῦ πράξαντος, οἷον ἐν

1 Θεσμοφόροις Pb; -ιοις ex -[οις] m. 4 Pa, m. po. Vi μοιχείαν — 2 Θεσμοφορίοις mg m. po. Pμ μοιχὸν 7, 382, 2 (Nil. et) W. 385, 9 (Nil. et) W. πρὸς om. Anon. 7, 382, 3 (Nil. et) W. 385, 9 (Nil. et) W. ἐπὶ τῇ γυναικί Anon. 7, 382, 3 (Nil. et) W. 385, 9 (Nil. et) W. δῆσας — 3 οἰκέτης mg m. po. Pf δῆσας — 2 γυναικὸς om. Vδ 2 αὐτὸν pro ἐκείνον Anon. 7, 382, 3. 385, 10 W., αὐτὸν αὐτὸς utroque loco Nil. ἀπηδήμησεν Ph PgLa Vγ ὑπὸ τῆς γυναικὸς Anon. 7, 382, 4 (Nil.). 385, 10 (Nil.), om. utroque loco W.; παρὰ pro ὑπὸ Py Vg Pu, om. Vn, supra m. po. ὑπὸ Vb τῆς γυναικὸς ἀπέδρα p. 3 οἰκέτης Vb, ἀποδημοῦντος τοῦ ἀνδρὸς ὁ οἰκέτης παρὰ τῆς γυναικὸς ἀπέδρα Pu; ἔλυσε τοῖς Θεσμοφορίοις ἀποδημοῦντος τοῦ ἀνδρὸς ἢ γυνὴ pro λυθείς — γυναικὸς PgLa Vdefilq Pdmqrθx, mg in v. l. (γρ.) P, in v. l. m. 2 Vc; (ἔλυσε αὐτὸν ἐν τοῖς) Ac; ἔλυσε τῇ Θεσμοφορίᾳ ἀποδημοῦντος ἢ γυνὴ τοῦ ἀνδρὸς Pk, cf. Syr. 2, 76, 17-21 R. Georgius 701 Schilling ἀπέδρα p. 3 ἀνὴρ (pro οἰκέτης) Ph 3 ὁ οἰκέτης p. 2 Θεσμοφορίοις Py Vg, om. Anon. 7, 385, 10 (Nil. et) W. Vc Ba Vδk Vn Ps ἐπανιών pro μετὰ ταῦτα Ac PgLa Vdefilqs Pdmqrθx, mg in v. l. (γρ.) P, in v. l. m. 2 Vc; μετὰ ταῦτα εὐρηγται om., supra m. po. ἐπανιών ὁ ἀνὴρ εὐρηγται Pb, (supra m. po. γρ. μετὰ ταῦτα) Vs; εὐρηγται p. ἀνὴρ Anon. 7, 385, 11 (Nil.). Ac PgLa Vdefilq Pdmqrθx, mg in v. l. (γρ.) P, in v. l. m. 2 Vc; ἀνὴρ ras. πεφονευμένος Va; μετὰ ταῦτα, et ἐπανιών p. εὐρηγται Pu, p. ἀνὴρ Pt; ὁ ἀνὴρ p. πεφονευμένος Ph Vδk καὶ μετὰ ταῦτα Ph Ac PgLa Vdefilq Pdmqrθx, mg in v. l. (γρ.) P, in v. l. m. 2 Vc συνειδότης p. 4 γυνὴ Anon. 7, 382, 5 (Nil. et) W. Ph PgLa Vδk Vdefilq Pdmqrθx, mg in v. l. (γρ.) P, in v. l. m. 2 Vc — 4 καὶ κρίνεται ἢ γυνὴ συνειδότης Anon. 7, 385, 11-2 W., ubi καὶ συν. ἢ γυνὴ φεύγει Nil., (ἢ γυνὴ p. συν.) Syr. 2, 76, 21 R. 4 ἀνηγήσθαι Ph V La Vγ plures Vatt Parr XIII—VI, cf. Plan. 5, 297, 18 W.; πεφονεῦσθαι Py P ἀνηγήσθαι — 6 αὐτὸν om. Pg διὰ — 6 ἀνηγήσθαι om. Vγ Pq. 5 καὶ τὸ pro τό τε Vc Ba Vfg Psk, καὶ τό τε Viq τὸ pro τοῦ Ph Pg Vb Vδ Vdefgβ Pfwdeklmnrtnuεμ, m. 1 Py; τὸ ex τοῦ Va; τοῦ, supra m. ead. τὸ Po 6 δεδέσθαι pro ἀνηγήσθαι Ac Va Vhnu Pbn, m. 4 in ras. ex ἀνηγήσθαι Pa ἐκ pro μετὰ Sop. 5, 145, 21 W. 8-9 κεχώρισται — ζήτήματα Anon. 7, 388, 4-5 W. 9 τὸ ζήτημα Vγ Pκ, τὰ ζήτήματα m. po. ex τὸ ζήτημα Vf 11 ὁ — στοχασμός lemma sch. Pn f. 74 r ἀπὸ γνώμης lemma sch. Va 29, 24 Kow. παρὰ — ἐστὶ sch. Va 29, 26-7 Kow. τούτους lemma Sop. 5, 145, 29 W. sch. Pn. f. 74 r; m. 2 ex ταῦτα Vc Ba, p. τούτους et. ταῦτα Pg; τούτο Ps στοχασμός p. γνώμης lemma Sop. 5, 145, 29 W.

59 R. δόξη μανίας μητρικά τὸν μὲν υἱὸν ἔτρωσε, τὸν δὲ πρόγονον ἀπέκτεινε
καὶ ἀνενεγκοῦσα φόνου φεύγει. διαφέρει δὲ συγγνώμης οὗτος ὁ στοχασμὸς
ὅτι ἐκεῖ μὲν ἐφ' ὃ μεθίστησιν ὁμολόγηται, οἷον ἔλεος ἢ βάσανοι καὶ τὰ
τοιαῦτα, ἐνταῦθα δὲ εἰ μέμνηνε ζητεῖται δῆπου.

5 Τάχα δ' ἂν παρὰ ταῦτα καὶ ἄλλα εἶδη στοχασμῶν εὐρεθῆι, πε-
ριττὸν δὲ εἰς ἀπειρον περιεργάζεσθαι· νομίζω γὰρ ὅποιον ἂν γίνηται
ἄλλο, διὰ τούτων πως συμπλεκόμενον εὐρίσκεισθαι. καὶ δῆλον ὡς τοῖς
ταῦτα ἐπεσκεμμένοις οὐ χαλεπὴ γενήσεται καὶ ἡ ἐν ἐκείνοις διαίρεσις.

[Περὶ ὄρου]

10 Ὁ ὄρος διαιρεῖται προβολῇ, ὄρω, ἀνθορισμῶ, συλλογισμῶ, γνώμη
νομοθέτου, πηλικότητι, πρὸς τι, μιᾶ τῶν ἀντιθετικῶν ἔστιν ὅτε· ἥτις εἰ
ἐμπέσοι, εὐρεθῆσεται καὶ μετάληψις καὶ ἀντίληψις εὐθὺς ἐπόμεναι· εἴτα
ποιότητι καὶ γνώμη.

1 μὲν om. 7, 390, 11 (Nil.). Vc Ba Ps ἀνεῖλε 7, 390, 12 (Nil.) 2 φόνου φεύ-
γει 7, 390, 12 (Nil.). Ph Pγ V PgLa Vγ Vδ complures Vatt Parr XIII—VI, φόνου
p. φεύγει Anon. 7, 390, 12 W. Py P διαφέρει δὲ συγγνώμης lemma sch. Pn f. 74 r
οὗτος ὁ Ph Vc Ba PgLa Vγ Vδ plures Vatt Parr XIII—VI; ὁ τοιοῦτος Py Ac P 3 ὁ in
ras. Pa, supra m. 2 Vc; ὡι Ba Vγ Vls Prs, in textu Vc; ὄν Pκ ὁμολογεῖται Ph Ba
PgLa Vγ Vfdq Pksκ, mg γρ. P ὁ ἔλεος PgLa Vdel Pdu αἰ pro ἡ La Vdel Pdlit,
ἡ αἰ Ph Pg Vδ, καὶ pro ἡ Vi Pκ, om. Ac Vγ Vq Pv 4 δῆπου ἡ οὐ Ph P, ἡ οὐ m.
po. Py, supra m. ead. Pq, ἡ οὐ om. V PgLa Vb Vγ compiures Vatt Parr XIII—VI,
τὸ ἡ οὐ ἐν ἄλλοις οὐκ ἔστιν mg P 5 δὲ, om. ἂν Marc. 4, 473, 31 W. sch. Va 29, 28
Kow. PgLa Vγ Vfq καὶ ante παρὰ Marc. ibid. sch. Va ibid., καὶ ἄλλα p. εἶδη Vδ
τετρα Marc. ibid. Pr εἶδη ἐστὶ Marc. ibid. στοχασμοῦ Vc Ba Pkl συσταίη Pγ Nil.
6 ἅπαν pro ἀπειρον Vδκ γὰρ ὅτι P Vahmr Pntεθμ, in suppletis m. po. Vs ἂν om.
Vc Ba; ἂν τι Pγ Ac PgLa Vdeln Pd, ἂν τι supra m. 2 Vc γίνηται Nil. Ph Vc Ba
PgLa Vγ Vdlq Pdklsκ, γίνηται Pr Vβ, γένηται rell 7 συμπλεκόμενων Pγ Vγ Plnθ,
(mg m. po. γρ. -ον) Po, in suppletis m. po. Vs, supra ων P Vi, -ον ex -ων La, συμπλε-
κόμενον αὐτὸ Nil. Ph Vδκ εὐρίσκεται Marc. 4, 472, 6 W. PgLa Va Vdemβ Pfwbemoteθμ,
in suppletis m. po. Vs, m. po. ex -σθαι Vf; -σθαι ex -ται Pd, supra τ Pc, supra
ται Vh Pn τοῖς om. Vγ, supra m. po. Vf 8 ταῦτα Pγ Py V PgLa Vb Vdelnq
Prsuk, ex τὰ τοιαῦτα Pd; τὰ τοιαῦτα rell (τὰ om. Vf) ἐν lemma sch. Pn f. 73 r, extra
lin. m. ead. Pa ἐκείνοις m. ead.] Pa, ἐκείνων pro ἐν -οις Pfw 9 lemma sch. Va
30, 6 Kow. 10 ὁ lemma Sop. 5, 151, 17 W. Nil. f. 38 v sch. Pn f. 74 v, om. Pγ
Py Vi Pkm, m. po. Vb Vf ὁ ὄρος διαιρεῖται lemma sch. Va 30, 21 Kow. ὁ — ἀνθ-
ορισμῶ sch. Va 16, 16-17 Kow. 11 ἥτις — 12 μετάληψις Sop. 5, 156, 23-24 W. 13 κοι-
νή καὶ Ph, κοινῶς καὶ Pr

Ἡ προβολή ἐστὶν αὐτὰ τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους. ὁ ὅρος χωρίζει τὸ πρᾶγμα καὶ γίνεται ἐκ τῶν παρειμένων τοῖς ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους. οἷον τύραννον ἔπεισε φιλόσοφος καταθέσθαι τὴν τυραννίδα καὶ αἰτεῖ τὸ
 60 R. γέρας. ἡ προβολή· ἔπαυσα τὴν τυραννίδα καὶ δεῖ λαμβάνειν με τὴν
 5 δωρεάν· τοῦτο δὲ δηλονότι αὐξων ἀπὸ τῶν παρακολουθούτων τοῖς ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους θήσει. ὁ ὅρος [ἐκ τῶν παρειμένων]· ὄνκ ἐστὶ τοῦτο τυραννοκτονῆσαι· ἀλλὰ ὀριεῖται τοῦτο εἶναι, ὃ παρῖεται, τὸ ἀποκτείνειν αὐτόν. ὁ ἀνθορισμὸς πάλιν ἐκ τῶν πεπραγμένων, οἷον· ὄνχι, ἀλλὰ τὸ παῦσαι τὴν τυραννίδα· ὁ συλλογισμὸς συνάγει ἄμφω· μὴδὲν γὰρ ἀλλήλων
 10 διαφέρειν ἀγωνιεῖται ὁ τὴν δωρεάν δηλαδὴ αἰτῶν. καὶ καθόλου ὃν τρόπον ἔφαμεν τὴν ἀντίληψιν τῇ μεταλήψει μάχεσθαι, τὸν αὐτὸν καὶ ὁ συλλογισμὸς τῷ ὄρω πανταχοῦ, καὶ ἔνθα ὅποτερωδὸν αὐτῶν ὅπτερον μέρος χρήσεται, τῷ λοιπῷ τὸ ἕτερον χρήσεται πάντως. ἡ γνώμη τοῦ νομοθέτου

1 Ἡ — τέλους Nil. f. 40 v αὐτὰ Anon. 7, 407, 13 W. 479 adn. 10 (Pc Vh), αὐτῇ W.; ἐστὶ p. αὐτὰ sch. Va 30, 26 W.; ἐστὶ, om. αὐτὰ Sop. 4, 589, 13 W. 7, 407, 13 (Nil.) ὁ — 2 τέλους Nil. f. 42 v, (παρεπομένων, ut in textu Ph) mg Ac; p. 6 θήσει pro 6 ὁ — παρειμένων Va PgLa, Vγ, m. 2 Vc; (supra παραλελειμμένων) Ac, p. 6 τέλους (om. θήσει) Vdefg Pdlqrstu, (παραλελειμμένων) Pfw, (mg παραλελειμμένων, supra ὁ ὅρος γίνεται ἐκ τῶν παρειμένων in ras.) Vb, om. Vgqs Pmκ, supra m. po. Vi 2 παρειμένων Sop. 4, 482, 10 W. Nil. f. 42 v Anon. 7, 410, 25. 412, 17 W. lemma sch. Pn f. 74 v 3 ἔπεισε p. φιλόσοφος Vdk καταθέσθαι Nil. f. 40 r Anon. 7, 402, 18. 435, 10-11. 439, 10 W. Anon. I 2 p. 391, 95 Sp.-H. Phy V PgLa Va Vb Vγ Vδ plerique Vatt Parr XIII—VI; cf. Syr. 2, 101, 25 R. Marc. 4, 502, 12 W.; ἀποθέσθαι Anon. 7, 400, 6 W. Pγ P rell 5 δηλονότι p. αὐξων Ph Vk 6 παραλελειμμένων Ba, m. 1 Vc, cf. Anon. 7, 403, 20 W.; παρειμένων rell, sed ἐκ τῶν παρειμένων om. Phy Vδ; παρειμένων: cf. Nil. f. 40 v οἷον ὄνκ Vb Vfl Pru, cf. adn. ad lin. 1-2 7 τοῦτ' Ph Vδ τοῦτο — παρῖεται m. po. in ras. Vb; ὃ παρῖεται om. Vγ; p. ὀριεῖται Viq Prκ; ὃ παραλείπεται Ph Vδκ 8 ὁ δὲ Ph Vδκ οἷον om. Nil. f. 45 r Ac La Ve Pdkls, supra m. po. Pg Vdl 9 ὁ δὲ Ph Vδκ ὁ — 10 ἀγωνιέται Anon. 7, 420, 5-6, ubi γὰρ ἀλλήλων ταῦτα διαφέρειν (Pc), γὰρ διαφέρειν ἀλλήλων ταῦτα W., ἀγωνιέται (Pa Pb Vu), ἀγωνιέται W. ἀλλήλων 10 διαφέρειν Pγ Vγ; ἀλλήλων ταῦτα διαφ. Nil. f. 47 v Ph Vδκ, διαφέρειν ταῦτα ἀλλήλων La, ἀλλ. διαφ. ταῦτα rell; ταῦτα p. 10 ἀγωνιέται Ps 10 καὶ — 12 πανταχοῦ Anon. 7, 421, 19-20, ubi καὶ om., καθόλου (Nil. Pb), καθὸ W.; μετάθεσιν pro μετάληψιν (Pc); καὶ τὴν μετάληψιν pro τῇ μεταλήψει W. et Nil. f. 49 r et 52 r 11 ἔφαμεν Anon. 7, 421, 18 W., ἐφάσκομεν Ac Vde μάχεσθαι Nil. ff 49 r et 52 r Anon. 7, 421, 19 W. Pγ Ph Ac P, [μάχ]εσθαι Vb, mg m. po. γρ. Py, ἐπεσθαι rell αὐτὸν τρόπον Py Vb complures Vatt Parr XIII—VI 12 ἔνθα γε V PgLa Vγ Vδ Vfdikq Pdklrsuw, ἐνθάδε Ph, ἐνθάδε ἂν Pf, ἔνθα ἂν lemma Syr. 4, 508, 8. lemma Plan. 5, 305, 3 W. P rell praeter Syr. 4, 508, 8 (Py). Py Vb Vg qui om. ἂν -ὄν vel οὖν lemma Sop. 5, 157, 31. 158, 2 W. Ph V PgLa Va Vγ Vδ plerique Vatt Parr XIII—VI, γ' οὖν vel γοῦν lemma Syr. 4, 508, 8 W. Py P, οὖν ex γοῦν Vb; γοῦν, supra m. po. οὖν Pb; om. Anon. 7, 423, 8-9 W. ὄπτερον Sop. 5, 158, 2 W. 13 pr. χρήσεται lemma Sop. 5, 157, 31. 158, 3. Anon. 7, 423, 9 W. Phy V PgLa Vb Vγ Vδ complures Vatt Parr XIII—VI, χρήσεται P Va rell alt. χρήσεται Ph V Vδ plerique Vatt Parr XIII—VI, mg γρ. P; χρῆται Py P Vab plures Vatt Parr XIII—VI

ὅπ' ἀμφοῖν πρὸς τὸ οἰκείον· συμφέρον ἐξετασθήσεται. ἡ πηλικότης, ὅτι
 μέγα τὸ γεγονός, ἀποδείξει. τὸ δ' αὖ πρὸς τι, ὅτι καὶ μείζον τὸ ἄνευ
 σφαγῶν καὶ θορόβου καὶ ταραχῆς παῦσαι τὴν τυραννίδα τοῦ μετὰ ὅπλων.
 ἡ δὲ ἀντίθεσις ἐνταῦθα μὲν οὐκ ἐμπέπτωκεν, ἐπὶ δὲ ἄλλων εὐρίσκεται
 5 ζητημάτων πολλάκις. οἷον ἐθνουχόν τις εὐράν ἐπὶ τῇ γυναικὶ ὡς μοιχόν
 61 R. ἀπέκτεινε καὶ φόνου φεύγει· μετὰ γὰρ τὸ τίς ὁ μοιχὸς ζήτημα διὰ τῶν
 προειρημένων περανθὲν ἀντεγκαλέσει ὡς ἀξίω παθεῖν ἂ πέπονθε. τούτω
 δὲ ἔπεται ἀναγκαιῶς ἡ μετάληψις· κρίνειν ἔδει. μετάληψεως δὲ εὐρε-
 θείσης πάντως τις ἔσται καὶ ἀντίληψις, ὅτι ἐξῆν. ἡ ποιότης δὲ ἀπὸ
 10 τῶν παρακολουθούτων τῷ προσώπῳ λαμβάνεται· κἄν μὲν ἦ τὸ πρόσω-
 πον ὀρισμένον, ἀπὸ πάντων δηλαδὴ τῶν ἐγκωμιαστικῶν· εἰ δὲ ἄλλως
 ἀόριστον, εἰ μὲν τῶν κρινομένων εἴη, οἷον πατήρ ἢ τι τῶν προειρη-
 μένων ἐν τοῖς περὶ προσώπων, τὰ παρακολουθοῦντα σκεψάμενοι λέξομεν·
 εἰ δὲ ἀόριστον πάντη, ἀπὸ τοῦ νῦν πεπραγμένου στοχαστικῶς ἐξετάσο-
 15 μεν, τίς ἦν τὸν παρελθόντα χρόνον καὶ τίς ἔσται μετὰ ταῦτα, εἰ

1 ἐπ' Anon. 7, 427, 4 W. Ph PgLa Vb Vdk Vdeils Pdkrs, ἐπὶ Vfq Pκ ἐπ' ἀμ-
 φοῖν p, οἰκείον Anon. 7, 427, 4 W., om. Nil. f. 53 r ὅτι — 2 γεγονός sch. Pl f. 104 r
 2 ἀποδείκνυσιν Anon. 7, 430, 9 W. ὅτι om. Nil. f. 58 v καὶ om. Pγ Vγ τὸ om.
 Ac La Vdefi Pdkss, supra m. po. Pg δίχα Ba, (m. 2 ἄνευ) Vc; Anon. 7, 435, 12 W.
 φόνου χωρὶς 3 σφαγῆς Nil. f. 58 v, σφαγῆς m. po.] Vf θορόβου Nil. f. 58 v Py Ba
 Ac P PgLa Vab plerique Vatt Parr XIII—VI, -ων Ph Vc Vγ Vdk Vu Plmθ, -ου m.
 ead. ex -ων Pq ὅπλων Phy P Vb complures Vatt Parr XIII—VI, τῶν ὅπλων Va Vs
 I bte, τούτων Nil. f. 58 v V Pg Vγ Vδ, mg m. sch. γρ. P; τοιούτων Vfi, mg m. sch.
 γρ. P; [m. po. τούτων Vg 4 pr. δὲ om. Vc Ba; ἡ δὲ om. Pθ alt. δὲ p. ἄλλων
 Nil. f. 61 r τῶν ἄλλων Pc Pr 5 οἷον — τῇ 4, 536, 4 (Py) ὡς μοιχόν p. 6 ἀπέκτεινε
 lemma Sop. 5, 158, 7 W. 6 κρίνεται φόνου lemma Sop. 5, 158, 7 W. δὲ pro γὰρ
 lemma Sop. 5, 159, 7 W. 7 πελ.]ραθὲν, supra m. po. v Vf; περανθὲν m. po. ex πε-
 ραθὲν Pd; mg περατωθὲν P ἀντεγκαλεῖ Py Vb Vdk Vg Pfwqu πέπονθεν Nil. f. 63 r
 Ph Pg Vb Prw τούτω Vc Ba Vh, τούτω ex τούτω Vg 8 ἔπεται p. ἀναγκαιῶς Nil.
 f. 65 r PgLa Vdel Pfwds μετάληψις· κρίνειν Pγ Nil. f. 65 r V PgLa Vdefiq Pdkrs,
 μετάληψις ἥτις ἐστὶν ὅτι κρ. P plerique Vatt Parr XIII—VI, (ὅτι supra m. ead.) Py, (supra
 m. po.) Vg, (er. ὅτι) Vb, (om. ὅτι) Ph Vdk Pfw; ἥτις ἐστὶν om. Vγ VI, μετάληψις ὅτι
 οὐχ οὕτως Vγ Vel κρίνειν ἔδει Nil. f. 65 r. Pγ Vγ PgLa Vefiq Pdk, mg v. l. P; κρι-
 νειν ἔδει καὶ κατηγορεῖν Vc P, (κρίνειν δὲ ἔδει) Ph, (μῆδὲ κρίνειν) Py, κρίνειν καὶ κατηγορεῖν,
 οὐκ ἀναρεῖν ἔδει Ac, καὶ κατηγ. er. Vb, supra m. po. Vd; om. καί, mg κατηγορεῖν Ba
 9 τις p. ἔσται Ac Vdk Vg, om. Pr ἐστὶ Vγ Pκ δὲ om. lemma sch. Va 32, 13 Kow.
 10 — 11 τὸ πρόσωπον ὀρισμένον Ph V PgLa Vγ Vdk Vdefiq Pdkss; τὸ πρόσω. p. ὄρ. Py P Vb
 plerique Vatt Parr XIII—VI 12 μὲν τι Ph Vdk ἐξεταζομένων pro κρινομένων Ph Vγ
 Vdk 13 λέξομεν Vc Ba 14 εἰ — 15 ἐξετάσομεν mg m. po. La, om. Vβ — 15 ἐξετάσω-
 μεν Vc Ba 15 inter τίς et ἦν ras. Vb, τίς δὲ Vδ καὶ om. Va Vs ἔσται εἰ, om.
 μετὰ ταῦτα V PgLa Vγ Vdefiu Md Pdrr

ἀφεθείη εἴθ' ἄλοιη. ἡ γνώμη ὡσαύτως ἐπ' ἀμφοτέρων ἐξετασθήσεται, ποία γνώμη τότε τι ἔπραξεν. ἡ μέντοι κοινή ποιότης συμπεπλεγμένως ἐνταῦθα τῇ ποιότητι τοῦ προσώπου καὶ τῇ γνώμῃ ἐξετασθήσεται.

62 R. Ὡσπερ δὲ στοχασμῶν εἶδη πλείονά ἐστιν, οὕτω καὶ ὄρων· καὶ ἀπλοῦς μὲν ὁ προειρημένος, οἱ δὲ ἄλλοι διπλοὶ εἰσιν.

6 Καὶ πρῶτός γέ ἐστιν ὁ ἀντονομάζων καλούμενος, ὅταν ὄνομα ὀνόματι ὁ φεύγων ἀντιτιθῆ. οἷον ὑφειλετό τις ἐξ ἱεροῦ ἰδιωτικὰ χρήματα καὶ ὡς ἱερόσυλος ὑπάγεται, ὁ δὲ κλέπτης εἶναι φάσκων διπλὰ καταθέσθαι ἀξιοί. τοῦτον ὁμοίως τοῖς διπλοῖς στοχασμοῖς διαιρήσεις διπλοῖς τοῖς κεφαλαίοις, ἀντιτιθεῖς κεφάλαιον κεφαλαίῳ, οἷον· ἱερόσυλος εἶ, ἀλλ' οὐ κλέπτης· κλέπτης μὲν γὰρ τότε τι ἐστίν, ἱερόσυλος δὲ τότε· καὶ τοῖς ἐξῆς ὁμοίως. καὶ ὁ φεύγων δὲ παραπλησίως ἀναστρέψας χρήσεται τῷ λόγῳ.

10 Δεύτερος ὁ κατὰ σύλληψιν ὀνομαζόμενος, ὅταν τοῦ φεύγοντος ἀντονομάζοντος ὁ διώκων καὶ τούτῳ κἀκείνῳ ὑπεύθυνον αὐτὸν εἶναι λέγῃ τῷ ὀνόματι. πάνυ δὲ οὗτος ἔοικε τῷ ἀντονομάζοντι· ὅπῃ δὲ διαφέρει, θέντες τὸ παράδειγμα δεῖξομεν. πρεσβεύων τις παρέθετο τῷ στρατηγῷ τὴν θυγατέρα, ἐβιάσατο αὐτὴν ἐκείνος, καὶ δημοσίων μὲν ἀδικημάτων ὁ πατήρ

1 ἀφεθήσεται Py Vb Vg Pq καὶ εἰ pro εἴθ' Phy, (supra m. po.) Vb, ἢ εἰ Vδ, ἢ Vκ ἄλοιη. ἢ Pg Veiq Pκ, m. 1 Vd; ἄλοιη, ἐπ' ἀμφοῖν γὰρ τὴν ποιότητα ἐξετάζομεν. ἢ Ph, (ἐξετάσομεν) Py, (in suppletis m. po.) La Vd, (ἐξετάζει) Vc Ba P complures Vatt Parr XIII—VI, (ἐξετάσει) Ac Vs; cf. Plan. 5, 310, 16-7 W. τὴν δὲ κατὰ τὸ μέλλον ἐξέτασιν διχῆ διαιροῦμεν ἡ γνώμη lemma sch. Va 33, 4 Kow. ἐπ' Pγ Phy V PgLa Vb Vδ complures Vatt Parr XIII—VI, mg γρ. Pa; ὅπ' P rell ἀμφοτέρων Ph V PgLa Vdeild, mg γρ. Pa, cf. Anon. 7, 423, 14 W.; ἀμφοτέροις Pκ, ἀμφοῖν Γγ Py P rell 2 ἔπραξεν Phy ἔπραξε. ἢ Vδ, ἔπραξε καὶ ποία γνώμη κατηγορεῖ ἢ ἀντιλέγει καὶ τὰ ὅμοια (τοιαῦτα Ph La Vdel Pd). ἢ reli 4 ὡσπερ — εἶδη lemma sch. Va 33, 15 Kow. πλείονά ἐστιν Nil. Ph V Pa, (εἰσιν) Py La Vb Vi Pfwkqu, cop. om. lemma Sop. 5, 159, 25 W. Pγ Vγ Pc 6 καὶ — ἐστι lemma Plan. 5, 311, 24-5 W. πρῶτος 7, 456, 17 (Nil. Vh Vu), -ον ibid. W. Pμ εἰσιν (sic) Py, om. Pγ Vγ 7 χρήματα νόμου ὄντος τὸν μὲν ἱερόσυλον τεθάναι, τὸν δὲ κλέπτην διπλὰ δίδόναι Py Vc Ba La Vb Vg Pqu; (κελεύοντος) mg m. po. Vd 8 καὶ om. Py La Vb Vg Pkq κλέπτης p. εἶναι Py Vb Vg Pqu λέγει Py Vb Vg Pqu, λέγων Pr καὶ διπλὰ Py Vb Vg Pqu κατατίθεσθαι V PgLa Vγ complures Vatt Parr XIII—VI 9 τοῦτον — διαιρήσεις lemma Sop. et Marc. 4, 550, 12-3 W. alt. τοῖς om. Ph Vδκ Pkr 11 μὲν om. V PgLa Vγ plures Vatt Parr XIII—VI τότε ἐστίν V PgLa Vγ Vδ plures Vatt Parr XIII—VI; τότε τί ἐστιν rell τὰ pro τοῖς Pg Vγ Vde Ps 12 δὲ p. ὁμοίως Phy Vb Pfw, ὁμοίως ras. καὶ Vg, δὲ om. Pq 13 δὲ ὁ Py Ac Vb Vg Pkqu 14 λέγει Ph Ba Vγ Vu Pksvx, λέγ[η] m. ead.] Pa, -η m. ead. ex -ει Pq, η m. po. Vc 15 οὗτος lemma Plan. 5, 312, 15 W., οὕτως Py Pq, οὗτος ex οὕτως Pc ὅπῃ Py Vc Ba P lemma sch. Va 34, 10 Kow., τίνι Ac, ὅτινι, πῃ Ph τιθέντες Vc Ba 16 τὰ παραδείγματα Py Vb Vγ Vg Pu δεῖξομεν Vde Pdux; ὡς δεῖ λέξομεν Pc, inter παρ. et λέξ. ras. Pa; λέξομεν, om. ὡς δεῖ Py V PgLa Va Vb Vγ Vδ plerique Vatt Parr XIII—VI, (λέξομεν) Ph, (-ομεν ex -ομεν m. 1) Pq παρέθετο 7, 459, 27 (Nil.), παρεκάθετο ibid. W.

αὐτὸν ἐπανελθὼν κρίνει. ὁ δὲ τὰς μυρίας κατατίθεσθαι ἀξιοί· τοῦτο γὰρ ὄριστο κατὰ τοῦ βιασαμένου. ἐνταῦθα λέγοντος τοῦ φεύγοντος ὅτι βιαίως εἰμι ἀλλ' οὐ δημοσίᾳ ἡδίκηκώς, ἀμφοτέροις ὑπεύθυνον [αὐτὸν] εἶναι φησιν
 63 R. ὁ διώκων, καὶ τῆ βία καὶ τῷ δημοσίῳ ἀδικήματι· ἂν γὰρ φάσκη αὐτὸν
 5 μὴ βεβιάσθαι, δηλαδὴ ἀφήσει καὶ τοῦ δημοσίου ἀδικήματος. εἰ γὰρ μὴ εἶη βία, δηλαδὴ οὐδὲ δημόσιον ἀδικήμα. διὰ τοῦτο οὖν συμπλέκεται ἐκάτερον· ἄλλως γὰρ οὐ δύναται δημοσίων ἀδικημάτων κατηγορεῖν, ἣν τῆς βίας αὐτὸν ἀνίη. τοῦτο καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Μειδίου πεποίηκε· φάσκοντος γὰρ τοῦ Μειδίου ὕβριν εἶναι καὶ ἰδιωτικὸν ἀλλ' οὐ
 10 δημόσιον ἀδικήμα περὶ τὴν ἑορτὴν συνάγει ἐκάτερα, καὶ τὸ τῆς ὕβρεως καὶ τὸ περὶ τὴν ἑορτὴν ἀδικεῖν· μὴ γὰρ προῦφραστώσης τῆς ὕβρεως οὐδὲ τὸ περὶ τὴν ἑορτὴν ἀδικεῖν συνίσταται. ἐν δὲ τῷ ἀντονομάζοντι ἀναιρεῖ τὸ ἕτερον, οἷον· ὄχι εἰ κλέπτῃς ἀλλ' ἱερόσυλος. καὶ ἡ διαφορὰ, ὅτι ἐκεῖ μὲν ἀκολουθεῖ φύσει τὸ πρᾶγμα τῷ ἐγκλήματι, οἷον τῷ ἱεροσύλῳ τὸ
 15 κλέπτῃ εἶναι ἀναγκαῖον· ὁ γὰρ ἱερόσυλος [καὶ] κλέπτῃς ἱερῶν ἐστὶ δῆπου χρημάτων· τῷ μέντοι δημοσίᾳ ἡδίκηκῶτι οὐχ ἔπεται τὸ βίαιον εἶναι, ἔστι γὰρ καὶ ἄλλως ἀδικῆσαι δημοσίᾳ. διόπερ ἐνταῦθα μὲν ὁ διώκων ἀμφοτέρα συλλαμβάνων ἔρει, ἐκεῖ δὲ τὸ ἕτερον χωρίζει. τοῦτο οὖν

1 αὐτὸν om. Pc, supra m. po. Vs ἐπελθὼν Vc Ba 2 κατὰ τοῦ βιασαμένου Phy Vc Ba Vb Vdk Vfg Pqu, τῷ βιαιῷ Ac P rell (τῷ βιασαμένῳ Pr) βιαίως 3 εἰμι sch. Pl f. 104 v 3 δημοσία P Va Pbfwdeμ ὑπεύθυνον αὐτὸν ex αὐτὸν ὅπ. Ph, ὅπ. p. αὐτὸν Pγ Vγ Ps, αὐτὸν om. Py Vdeg Pd φησιν, supra m. ead. εἰ Pa, m. po. ex φήσει Pb, φήσει Pc, λέγει Vγ 4 φάσκει Pγ Vu, supra m. ead. η Pκ αὐτὸν om. Py Vγ 5 μὴ p. 4 αὐτὸν Phy V PγLa Vγ Vδ Vab complures Vatt Parr XIII—VI, p. γὰρ P rell 6 οὖν lemma Plan. 5, 312, 18 W., γὰρ pro οὖν Ph, γοῦν Vδ Vu Pl συμπλέκει PγLa, -[εἰ] Vb 7 ἐκάτερα Py Vu Pu εἰ Phy Vb Vgk Pqu 8 ἀνείη Vγ Vi Pκ 10 τὸ περὶ Py Vb Vγ Vδ P complures Vatt Parr XIII—VI τὸ τῆς — 11 ἀδικεῖν om. Ph 11 ἀδικεῖν p. τὸ Py Vb Vγ Vδk Vg Pqu ἀδικεῖν ἵνα μὴ τὸ τῆς ὕβρεως ἀφείξῃ ἀπολόσῃ καὶ τὸ περὶ τὴν ἑορτὴν ἀδικεῖν V, (pr. ἀδ. om., ἀποδίδοσι [sic] pro ἀπολόσῃ) Ph, (ἀδικεῖν περὶ τὴν ἑορτὴν) Phy Pqu, (pr. τὸ om.) Ps, (m. po.) Vb Vg; pr. τὸ del. Rabe; scripserim ἀπολόσῃ; τοῦ pro alt. τὸ in suppletis Pl, con. Sp.; ἵνα — ἀδικεῖν mg (ἐν ἄλλοις καὶ τοῦτο πρόκειται) P, in sch. min. Pb, mg m. po. Pn, mg m. ead. Pι, m. po. La Vms, om. Vh Pd 12 ἀδικήμα Py Vδk Vg Pqu 14 τὸ 15 κλέπτῃ Pc Vδ complures Vatt Parr XIII—VI, (κλαίπτῃ) Ph; τὸ κλέπτῃ Vs Pt, supra γρ. Pc, τὸ κλέπτῃ (ex -η) Pa, add. m. ead. v Va, κλέπτῃ, om. τὸ V; τὸ κλέπτῃς Py Vb Vg Pr 15 καὶ κλέπτῃς Ph P Va plures XIII—VI, καὶ om. Py V rell, κλέπτῃς (om. καὶ) p. 16 δῆπου Pγ 16 δῆπουθεν PγLa Vdelq Pkmθ, ἐστὶ p. δῆπουθέν Vc Ba δημόσια P Va Vh Pbfwdt τὸ ex τῷ Vc Pa Vι Pn, τ[ὸ] Ve, τῷ Pqνμ βίαιον Phy Vc Ba, βιαιῷ Ac Pγ P Va complures Vatt Parr XIII—VI 17 εἶναι ἀλλὰ τῷ βιασαμένῳ δημοσίᾳ ἡδίκηκῶτα ἔπεται Vc Ba καὶ insertum Pc, om. Vf δημόσια P Va Vh Pbfwdeμ 18 συλλαβῶν Py Vb Pu τοῦτο οὖν lemma Plan. 5, 312, 18 W. τοῦτο — 39, 1 διαιρέσει lemma Sop. 5, 162, 29-30. 4, 560, 13-4 W. τοῦτ' Ph La Ps γοῦν Vδ Pr

64 R. πλέον ἔχει κεφάλαιον οὗτος ἐν τῇ διαιρέσει τοῦ ἀντονομάζοντος, καὶ διαφέρουσα δηλαδὴ καὶ ἡ διαίρεσις γίνεται διὰ τοῦτο πρὸς τὸν ἀντονομάζοντα.

Τρίτος ὁ κατὰ πρόσωπα διπλοῦς. γίνεται δὲ ὅταν πρᾶγμα ὀλόκληρον ὑπὸ δυοῖν ἢ πεπραγμένον ἢ ἄλλως δύο προσώποις τισὶν ὑπάρχον, οἷον τὰς ἱερωσύνας τοὺς παῖδας διαδέχεσθαι· παιδα ἔχων ἡρίστευσέ τις καὶ ἤτησεν ἱερωσύνην τινὸς ἀφελέσθαι καὶ αὐτοῦ παιδα ἔχοντος, ἔλαβε, τεθνᾶσιν ἀμφότεροι καὶ ἀμφισβητοῦσιν οἱ παῖδες τῆς ἱερωσύνης· τίς γὰρ ὁ τοῦ ἱερέως παῖς οὔσης τῆς ζητήσεως, τῷ μὲν ἡ ἀρχὴ ὑπάρχει, τὸ γεγενῆσθαι ἐν τῇ ἱερωσύνῃ, τῷ δὲ τὸ τέλος τὸ ἱερέα [ἔτι ὄντα] τεθνᾶναι αὐτῷ τὸν πατέρα. καὶ τοῦτον δὲ παραπλησίως διαιρήσεις, κεφάλαιον ἀντιτιθεῖς κεφαλαίῳ.

Τέταρτος ὁ ἐμπίπτων, ὅταν ὡσπερ ἐν στοχασμῷ μεταξὺ τῶν κεφαλαίων ἄλλο ἐμπέσῃ ζήτημα ὀλόκληρον. οἷον ἀμύητος ὄναρ ἰδὼν τὰ μυστήρια ἤρετό τινα εἰ οὕτως ἔχοι, συγκατέθετο ὁ ἐρωτηθεὶς καὶ ὡς ἐξειπῶν ὑπάγεται· τί γὰρ τὸ ἐξειπεῖν οὔσης τῆς ζητήσεως καὶ ταύτης μέχρι τοῦ πρὸς τι προϊούσης ἐμπεσεῖται καὶ τίς ὁ ἀμύητος ἄλλο ζήτημα·

1 πλέον ἔχει sch. Pt f. 59 v οὗτος supra m. ead. Vγ, m. po. Pr; p. πλέον Pθ
 2 γίνεται p. δηλαδὴ Py Vc Vb Vg Pqsu, (καὶ ἡ διαίρ. διαφ.) Pr; p. 2-3 ἀντονομάζοντα Ac PgLα plures Vatt Parr XIII—VI, m. po. Vc 4 τρίτος ὁ κατὰ lemma sch. Pn f. 77 r, ὁ om. lemma Sop. 5, 163, 14 W., ἐστὶν ὁ Pγ Vγ, cf. Anon. 7, 466, 19 W. πρόσωπα Anon. 7, 466, 19 (Vδ). 470, 24 (Pa Pb). sch. Va 34, 26 Kow., τὰ πρόσωπα 7, 464, 10 (Nil.). 470, 24 (Nil.). 470, 22-3 W., πρόσωπον 7, 464, 10 W. 466, 19 W. 470, 22-3 (Pc Vu). 24 (Pc). Pk, προσώπου 7, 470, 24 W. δὲ om. V Pc 5 γρ. πεπραγμένον ἀνὰ μέρος mg Pa Vh; πεπραγμένον τι(νές) προστιθέασιν ἀνὰ μέρος Py, ἀνὰ μέρος m. po. Vc, ἀνὰ μέρος lemma Sop. et Marc. 4, 563, 19 W. ἢ — τισὶν lemma Sop. et Marc. 4, 564, 3-4 W. ἢ — ὑπάρχον sch. Va 34, 32—35, 1 Kow. ἢ καὶ Vg La δυοῖ sch. Va 34, 32 Kow. — 8 sim. Anon. 7, 465, 2-6 W. 6 οἷον νόμος Va Vs Pqst, νόμος supra m. po. Pb (cf. 40, 4 νόμος ἐστὶ p. οἷ. supra m. po. Po), [νόμος m. po.] Vg τις p. ἔχων Ph VI Pk 7 ἔλαβεν Phy 8 ἀμφότεροι etiam p. ἀμφισβητοῦσιν Py Vb 9 τῷ pro τὸ P Pg Vh Pt, τὸ ex τοῦ Vb — 10 τὸ γεγενῆσθαι Phy Ac Pa Va plures Vatt Parr XIII—VI, sed cf. Hmg 445, 14 R. γεγενῆσθαι (ex Dem. 2, 17, cf. Greg. Cor. 7, 1314, 23 W.), ubi γεγενῆσθαι Pa; γεγενῆσθαι Vc Ba Pg iell.; τὸ γενέσθαι ἐν τῇ ἱερωσύνῃ τὸν πατέρα Anon. 7, 465, 11-2 W.; τὸ γε γενέσθαι? 10 ἔτι om. Ph Vδk, supra m. ead. Pq, ἔτι ὄντα om. Vc Ba Ps 11 αὐτοῦ Py Vb Vg Pq 13 τέταρτος ὁ ἐμπίπτων lemma sch. Va 35, 3 Kow. 15 ἤρετό τινα 7, 469, 9 (Nil.), τινα om. W. τινα μωηθέντα Py Vb Vgl Pu, μωηθέντα supra m. po. Po; cf. μεμωημένον Syr. 2, 119, 9 R. τινα εἰπῶν ἢ εἶδεν codd, (εἰπεῖν) Py Vb Vg Pu, (supra m. ead. ὦν) Pq; (om. εἰπῶν) Vδk, (οἶδεν) Pg Pθ, εἰπῶν ἢ εἶδεν om. Nil. et Anon. 7, 469, 9 W. εἰ οὕτως ἔχοι 7, 469, 9 (Nil.), ἐὰν οὕτως ἔχη W., ἐὰν ἔχη οὕτως ibid. Pc; εἰ οὕτως ἔχει plures Vatt Parr XIII—VI 16 τι — ἐξειπεῖν lemma Plan. 5, 313, 12 W. τὸ ἐξειπεῖν Syr. 4, 570, 30 W. 17 προϊούσης Phy Vg, προ- ex προ- Vb ὁ supra m. ead. Ph, m. po. Po

καὶ διαιρήσεις γε καὶ τοῦτο πᾶσι τοῖς ἐξῆς μέχρι τοῦ πρὸς τι, εἶτα κοινὰ ποιήσεις τὰ λοιπὰ κεφάλαια.

- 65 R. Πέμπτον εἶδος οἱ δύο καλούμενοι ὄροι, ὃ γίνεται ὅταν περὶ δύο ὀνομάτων ἐφ' ἑνὸς προσώπου ἢ ζήτησις ἢ οὐκ ἀντονομαζομένων. οἷον
5 τὸν καθαρὸν καὶ ἐκ καθαροῦ ἱεράσθαι, πατέρα μοιχὸν ἀποκτείνας τις εἴργεται ἱεράσθαι· ἢ γὰρ ζήτησις, τίς ὁ καθαρὸς καὶ τίς ὁ ἐκ καθαροῦ, καὶ χρῆ τὸ ἕτερον πρότερον τελείως ἐπελθόντα τοῖς κεφαλαίοις αὐθις ἐπὶ τὸ ἕτερον ἐξ ἀρχῆς ἵέναι. ταῦτα περὶ ὄρου.

[Περὶ ἀντιλήψεως]

- 10 Ἡ δὲ ἀντιλήψις διαιρεῖται προβολῇ, μορίοις δικαίου, προσώπῳ, ὄρφ καὶ τοῖς ἐπομένοις τῷ ὄρφ μέχρι τοῦ πρὸς τι, αὐτῇ τῇ ἀντιλήψει, μεταλήψει, ἀντιθέσει, ἑτέρα μεταλήψει, θέσει, ποιότητι καὶ γνώμῃ.
Ἡ προβολὴ γίνεται, ὡς καὶ ἐν τῷ ὄρφ. τὸ δὲ μῦριον τοῦ δικαίου ταῦτόν μὲν ἐστι τῇ ἀντιλήψει, διαφέρει δέ, ὅτι ἐνταῦθα μὲν ἄνευ τε
15 κατασκευῆς ἀπλῶς κατ' ἀρχὰς τίθεται καὶ ἐν παραγραφικοῦ μοίρα, ἐκεῖ δὲ ὡς ἑτέρως. οἷον ζυγράφος ναύαγιον γράφας πρὸ τῶν λιμένων ἀνέδηκε καὶ μηδενὸς καταίροντος δημοσίων ἀδικημάτων φεύγει. ἢ μὲν προβολῇ

1 γε om. Py Vgm Pfw πᾶσι — τι sch. Va 35, 13 Kow. 3 δύο p. καλούμενοι Vγ, καλούμενοι [δύο m. ead.] Vq — 4 περὶ δύο ὀνομάτων sch. Va 35, 26 Kow. 4 ἐφ' ἑνὸς προσώπου sch. Va 35, 28-9 Kow. ἐφ' — ἢ 7, 470, 16 (Pc Pb Vu), (τρόπου pro προσώπου) W., ἐφ' ἑνὸς προσ. p. ἢ ibid. Nil. οὐκ ἀντονομαζομένων sch. Va 35, 30 Kow., οὐκ ἀντονομαζόντων Anon. 7, 471, 4-5 W. 5 τὸν — καθαροῦ 7, 471, 18 (Nil.), τὸν ἐκ καθαροῦ καὶ καθαρὸν ibid. W. ἀποκτείνας τις Ph V PgLa Vγ plures Vatt Parr XIII—VI, τις p. πατέρα Py P rell 6 εἴργεται τοῦ Py Vb Pqu, τοῦ supra m. po. Pr τίς τε — καθαροῦ Plan. 5, 313, 26 W. 8 ταῦτα περὶ ὄρου om. Ac VI 10 δὲ om. Py Vδ προσώπῳ Anon. 7, 483, 4 W. 11 ἐπομένοις lemma Sop. 5, 165, 5. Anon. 7, 489, 13 W., παρεπομένοις Ph Vδk τι οἷον ἀνθορισμῶι συλλογισμῶι γνώμῃι νομοθέτου πηλικότητι πρὸς τι Phy Vb Vδk Vg Pkru; sed Anon. 7, 488, 16 τοῦ ἀνθορισμοῦ οὐκ ἐμνήσθη ἐνταῦθα, Plan. 5, 317, 22 W. παρήκε τὸν ἀνθορισμὸν, sch. Pt f. 60 v οὐκ ἐμνήσθη τοῦ ἀνθορισμοῦ, ὅτι συμπεράσμα τοῦτου ὁ συλλογισμὸς 12 καὶ om. Pγ Pc, supra m. po. Vb 13 ἢ — ὄρφ Anon. 7, 478, 1. 479 adn. W. ὡσπερ Syr. 2, 132, 21 R. Sop. 5, 165, 32. 166, 1 W. καὶ om. Sop. 4, 594, 31. 5, 166, 1 W. Vdefgl, insertum m. ead. La τῷ om. Syr. 4, 589, 4 W. 2, 132, 21 R. lemma Sop. 5, 165, 32, cf. 164, 4 W. τὸ — 14 ἀντ. lemma Sop. 4, 596, 5-7 W. 14 τε om. Phy Vb Vγ Vδkβ Pfwdkqu, supra m. po. Vm 15 ἀπλῶς καὶ Sop. 5, 166, 21 W. Pμ ἀρχὴν Sep. 5, 166, 21 W. Vδk ad μοίρα mg m. ead. τάξει Pa, cf. 7, 481, 17 (Nil.) τάξει καὶ μοίρα τετάχθαι 16 ὡς ἄλλως lemma Sop. 5, 166, 25 W. ζυγράφος — 17 φεύγει sim. Syr. 2, 131, 11-13 R. ναύαγιον Ph V PgLa Pb Vδk plures Vatt Parr XIII—VI, supra m. ead. α Vah; -α Syr. 2, 131, 11 R. (cf. 4, 590, 29 W.). Py Pc rell, supra m. ead. -ον Pa, (m. po.) Po

φανερὰ, τὸ δὲ μύριον τοῦ δικαίου, εἰ μὴ δεῖ ἐπὶ τούτοις κρίνεσθαι,
 66 R. ἂ μὴδεῖς κεκώλυκε νόμος. τὸ πρόσωπον· εἰ καὶ δεῖ, ἀλλὰ δημοσίων γε
 οὐ τοὺς ιδιώτας, τοὺς δὲ ρήτορας ἢ τοὺς πρεσβευτάς ἢ τοὺς στρατηγούς
 ἢ τὰ ὅμοια· οὗτοι γὰρ καὶ δύνανται ἂν ἀδικεῖν δημοσίᾳ [ἔτι καὶ δημόσια
 5 πράττουσιν], οἱ δὲ ιδιώται οὐδέν· ὁ ὅρος, ὅτι ἐπ' ἄλλοις αἱ τῶν δημο-
 σίων ἀδικημάτων γραφαί, οἷον ναὺς προδοῦναι, τείχη, συμμάχους, καὶ τὰ
 ὅμοια. ἔπεται οὖν ἀναγκαίως ὁ συλλογισμὸς· καὶ ταῦτα κάκεινα δημοσίον
 ἀδικήματα καὶ οὐδὲν διαφέρει· πλειόνων γὰρ ὄντων τρόπων, καθ' οὓς ἂν
 τις ἀδικήσειεν, οὐκ εἰ μὴ κατὰ πάντας τις ἀδικεῖ, διὰ τοῦτο ἀθῆος ἔσται,
 10 ἀλλ' εἰ καὶ καθ' ἕνα, δώσει δίκην· καὶ ἐπιχειρήσει δηλαδὴ. γνώμη
 νομοθέτου, εἰ ἐμπίπτοι, χρήσεται ἐκότερος πρὸς τὸ λυσιτελοῦν. ἢ πηλι-
 κότης, ὅτι μέγα τὸ γεγονός. τὸ πρὸς τι, ὅτι μείζον ἢ ἂ προβάλλεται,
 οἷον τοῦ τὰς ναὺς ἢ τὰ τείχη προδοῦναι τὸ ἐν σπάνει πάντων καταστήσαι
 μῆδενὸς καταίροντος τῶν ἐμπόρων. ἐπὶ δὲ τούτοις, λέγω τῇ πηλικότητι

1 εἰ — κρίνεσθαι Anon. 7, 482, 20. 24 W. οὐ δεῖ με ἐπὶ, om. εἰ Sop. 5, 167,
 13 W.; ὅτι οὐ (προ εἰ μὴ) sch. La, supra m. ead. Pq, m. po. Pd 3 ἀλλὰ pro τοὺς
 δε Ba Ps, (v. l. m. 2 τοὺς ρήτορας δὲ) Vc; cf. Sop. 5, 165, 1. Anon. 7, 484, 29 W. tert.
 τοὺς om. Fγ Vγ V PgLa Vdeilq Psk quart. τοὺς om. Fγ Vγ Ac 4 pr. καὶ om. Py PgL
 Vγ Vdefl Pu δύνανται, om. ἂν Py Vb Vg Pq, δύναντ', supra m. po. : Ph, δύνανται
 ἂν Pu δημόσια pro -ία Py P Vah Pfwbdeqm, δημόσια (sic) La, καὶ τὰ δημόσια Py
 Pc Pk οἱ καὶ δημόσια 5 πράττοντες Ac PgL Vγ Vdefilq Psk, mg γρ. Pc, supra Vc, mg
 m. sch. Vh, mg (τὰ δημόσια) Ba 5 ὁ om. lemma sch. Va 36, 28 Kow., ante lin.
 m. po. Pr ἄλλο pro ἐπ' ἄλλοις? Anon. 7, 483, 6-7 W. ἐπ' — 7 sim. Sop. 5, 168,
 20-2 W. 6 συμμάχους τὰ ἄρρητα ἐξεικεῖν καὶ Py Vb Vg Pqu, (ἀπόρρητα) Ph Vdk 7 ἔπεται
 lemma Sop. 4, 603, 18. Pian. 5, 317, 22 W., ἐπάγεται lemma Sop. 5, 168, 26 W. δὴ
 οὖν lemma sch. Va 37, 12 Kow. Ac Fg Pd εἰ καὶ Phy Pfw, εἰ er. Vb; εἰ ταῦτα,
 κάκεινα? 8 τῶν τρόπων Ac Vhiβ Pmneθκ, (τῶν προσώπων) Vu 9 πάντα Ac Vγ VI Ps
 ἀδικῆ Ac Vb Pu 10 ἐν Py, m. 1 Vb δὲ pro δηλαδὴ Anon. 7, 490, 6 W. 11 ἐμ-
 πίπτοι Marc. 4, 605, 1. Anon. 7, 490, 9. 492, 16. 19 W. 492, 3-4 (P Vh), -ει Anon. 7,
 490, 9 (Vu). 491, 28—492, 1 W. 492, 3-4 W. 16 (Vu). Vγ Vδ Vgmuβ Pemonem, -οι ex
 -ει Vk; -ει, supra m. ead. οι Vd νομοθέτου p. ἐμπίπτοι Nil. 7, 490, 9 (Nil.). Fγ Py
 Ac VI, p. ἐμπίπτει Vb Pfwkqrsu, νομ. om. Anon. 7, 490, 9 W. χρήσεται — λυσιτε-
 λοῦν 7, 490, 9-10 (Nil.), χρ. κατὰ τὸ λυσ. ἐκότε. W. — 12 ἢ πηλικότης lemma sch. Va 37,
 25 Kow. 12 ὅτι καὶ Va Pbt γεγονός ἀποδείξει Ac PgL Vdel Pmtuθ ὅτι καὶ Ac VI
 Pmqθ προβάλλεται Pa Vh 13 τὰς om. aliquot recc (XIV—VI) τὰ om. Nil. Pw,
 m. 1 Vc πάντων καταστήσαι 14 μῆδενὸς Ph Ba Vde, m. 1 Vc; πάντων τῶν ἀναγκαίων κατ. μῆδ.
 PgL Vdk Vfilq Psk, τῶν ἂν. supra m. 2 Vc; τῶν ἂν. p. καταστ. rell (supra m. po. Pr)
 14 ἐπὶ Anon. 7, 495, 22-23 W. Pγ Vγ Phy V PgL Vb Vδ complures Vatt Parr XIII—VI,
 mg γρ. P, m. sch. ex ἐν Va, supra m. po. Po; cf. Marc. 4, 609, 18 et Anon. 7, 495, 20
 ἔπεται, φησί, τούτοις; 498, 13 μετὰ τὸ πρὸς τι; ἐν P rell, cf. Marc. 4, 609, 21 οὐκοῦν τὸ
 ἐπὶ τούτοις ἐξηγητέον ἐν τούτοις, Anon. 7, 495, 22-23 τὸ οὖν ἐπὶ τούτοις ἐξηγητέον ἐν τούτοις
 τούτοις ὃ καὶ ἀληθέστερον Pa complures Vatt Parr XIII—VI, ὃ καὶ ἄλ. m. po. Py, m.
 sch. in lacuna Va, er. Pc, del. m. ead. Pt p. λέγω ras. unius litt. Pc, m. po. δε
 Vg; λέγω p. πηλικότητι Vc Ba, λέγω supra m. po? Pε

67 R. και τῆ πρός τι, τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους ἐμπίπτει ἀναγκαιῶς. πρὸς
 ἃ ἡ ἀντιλήψις, ὡς ἐν στοχασμῷ ἐμάθομεν, ὅτι ἔξεστι και οὐδείς κεκώ-
 λυκε νόμος. εἶδ' ἡ μετὰλήψις, ἐνστάσει μὲν, εἰ ἐγχωροῖη, ὅτι οὐδὲ
 5 ἔξεστιν· ἀντιπαραστάσει δέ, ὅτι εἰ και ἔξεστιν, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τούτοις οὐδὲ
 τοιαῦτα. ἡ ἀντίθεσις ἐπὶ τούτοις ἀνιστατικὴ γίνεται, ὡς ὑπὲρ τῶν πλε-
 ὄντων πεποιήκα, ἵνα εἰδότες, οἷσις αὐτοῦς εἰκὸς περιπίπτειν κακοῖς, εἰ
 παρὰ καιρὸν πλείοτεν, φυλάττειντο. ἑτέρα μετὰλήψις· ἄλλως ἔδει συμβου-
 λεύειν. και τοῖνον εἰ ὁ διώκων κέχρηται μετὰλήψει, χρήσεται και ὁ φεύ-
 γων πάλιν ἀντιλήψει· ὡς ἑκαστος, ὡς δύνάται, συμβουλεύει και οὐ κε-
 10 κώλυται, ὁ ῥήτωρ τοῖς λόγοις, ὁ ζῳγράφος τῇ τέχνῃ. και γίνεται ἡ θέσις
 ἀκόλουθος· ἡ γὰρ θέσις ἐστὶ νῦν, ὅτι ἑκαστον δεῖ, ὡς δύνάται, χρή-
 σιμον γίνεσθαι τῇ πόλει. και ὁ κατήγορος δὲ αὐτῇ χρήσεται ἔστιν ὅτε
 ἀναστρέφας, ὡς εἰ μὴ δεῖ ταις τέχναις ἀπλῶς καταχρησθαι ἐπὶ λύμῃ
 τῶν κοινῶν. ἡ ποιότης και ἡ γνώμη ὡς ἔξετάζεται, μεμαθήκαμεν ἐν
 15 ὄρφ. ταυτὶ δὲ οὐχ ὡς διαιροῦντες εἶπομεν, πολλὰ γὰρ παρεῖται, ἀλλ'
 ὅσον ἐνδείξασθαι τὴν φύσιν τῶν κεφαλαίων.

Ἔστι και ἀντιλήψεων εἶδη πλείονα· και ἀπλαῖ μὲν αὐτῶν δύο,
 68 R. διπλαῖ δ' αὖ προηγουμένως μὲν δύο. γίνονται δ' αὖ και ἐπιπλοκαὶ τινες,

2 ἀντιλήψις ἡ οὖν ἀντιλήψις Ph Vγ, ἡ οὖν ἀντ. m. 2 Vc ὡς — ἐμάθομεν Nil. f. 100 r Ph V PgLa Vb Vγ Vδk complures Vatt Parr XIII—VI; ἐμάθομεν p. ὡς rell; Marc. 4, 613, 23-24 W. ἤδη γὰρ ἐν στοχασμῷ μεμαθήκαμεν οὐδείς p. 3 νόμος Py Vb Vg Pqrυ 3 εἶτα Ph PgLa Vγ Vδ Pκ ἐγχωροῖη lemma Marc. 4, 613 18. 19. Anon. 7, 501, 13. lemma Plan. 5, 320, 3 W., ἐγχωρεῖ Marc. 4, 613, 19 (Py). Anon. 7, 501, 4 W. Py Vb Pqu 4 — 5 οὐδὲ ἐπὶ ταῦτα Py Psu, (οὐδ') Pfw, m. po. ex οὐδὲ τοιαῦτα Pd; ἐπὶ ταῦτα, supra τοιαῦτα. Vb; οὐδ' ἐπὶ τοιαῦτα Ph; οὐδὲ τοιαῦτα videtur omisisse Nil. f. 101 r 5 τούτοις lemma Sop. 5, 169, 10 W. Ph V La Vγ Vδk complures Vatt Parr XIII—VI, mg Pa, mg γρ. Pc; m. po. ex τούτου Vb; τούτου Anon. 7, 503, 8. Plan. 5, 320, 8 W. Nil. Py P rell 6 πεποιήμεν Vb Pu εἰκὸς p. αὐτοῦς Nil. f. 101 v Ph Ac PgLa Vb Vδk complures Vatt Parr XIII—VI, αὐτοῦς p. εἰκὸς rell κακοῖς om. Nil. Ph Vδk 7 μετὰ-
 ληψις sch. Va 38, 15 Kow.; μετὰλήψει Py Vb 8 χρήσεται p. κέχρηται Py Pc Vb Vg Pq 9 συμβουλεύειν, om. και Py Pqrυ, και m. po. inser. Vb 10 τῇ τέχνῃ p. ζῳγράφος Ph V PgLa Vγ Vδk complures Vatt Parr XIII—VI, ὁ ζῳγρ. p. τέχνῃ rell γίνεται Ph Vi Pκ θέσις ex ἀντίθεσις Pa; ἀντίθεσις Vhu, supra m. po. Pn 11 νῦν om. Nil. Py Vg, supra m. po. Vb Pr ἑκαστος δὲ Ph; ὅτι ἑκαστος ὡς δύνάται χρήσιμος γίνεται τῇ πόλει Nil. f. 104 r, ἑκαστον δύνάται ὡς δεῖ χρήσιμον Pp 12 γίνεσθαι Ph Vi Pκ, γε-
 νέσθαι Py Vb Pu, (supra m. po. ι) Pr, γενέσθαι p. 11 δύνάται Vg πόλει και οὐ κώλυται Py Vb Vg Prυθ και ὁ Anon. 7, 507, 30 (Vh Vδ), και om. W. 14 πῶς Py Vδ Pfw, ὡς ex πῶς Vb, ὡς mg m. po. Pm μεμαθήκαμεν ἐν 15 ὄρφ Syr. Sop. Marc. 4, 621, 10. Anon. 7, 511, 19 W. Ph Ac PgLa Vb Vγ Vδk complures Vatt Parr XIII—VI, (ἐν τῷ) Vc Ba; μεμαθ. p. 15 ὄρφ rell (ὡς ἐν Sop. 5, 166, 10, ὡσπερ 13 W.; ἐν τῷ Vmβ Pmnveθ) 15 ταῦτα Ph Vκ 17 ἐστὶ και ἀντιλήψεων lemma sch. Va 38, 26 Kow. Vδ ἀντιλήψεως Nil. La, (supra υ) Ac 18 δὲ pro pr. δ' La; δὲ, om. αὖ Vs, mg m. po. Pκ; δ' m. po. inser. Vf μὲν om. Nil. f. 105 v Vg Pκ αὐτῶν etiam p. μὲν Vc Ba γίνονται Ph La Vi Pku δὲ pro alt. δ' αὖ Pg Vγ

ὡς καὶ πλείους εὐρίσκεισθαι. ἀλλὰ τὰ προειρημένα γε εἶδη μόνᾳ μαθη-
σιν ὑπάρχει μὴ σφάλλῃσθαι τῆς ὀρθῆς διαιρέσεως μηδὲ ἐν ἐκείνοις. διὸ
καὶ περὶ τούτων λέξομεν.

Τῶν οὖν ἀπλῶν ἢ μὲν ἀπ' αὐτοῦ τοῦ πεπραγμένου τὴν κρίσιν
5 ἔχει. οἷον Ἀλκιβιάδης μετὰ Κόζικον κατελθὼν, εἶτα ἔχων ἐν ἐκπώμασι
τὰ περὶ Σικελίαν φεύγει δημοσίων ἀδικημάτων. αὕτη τοῖς προειρημένοις
μόνοις κεφαλαίοις τέμνεται κατὰ τὰ ἐμπύπτοντα. ἢ δὲ ἀπ' αὐτοῦ τε τοῦ
πεπραγμένου καὶ τινος ἐπισυμβεβηκότος ἐτέρου τὴν κρίσιν ἔχει, ὡς ἐπὶ
10 τοῦ ζωγράφου τοῦ τὰ ναυάγια γράψαντος καὶ ἐπεὶ μὴ καταίρουσί τινες,
κρινομένου, καὶ αὖ ἐπὶ τοῦδε· μετὰ Χαιρώνειαν ἔπεμψε Φίλιππος διδοῦς
ἀίρεσιν ἢ τοὺς δισχιλίους αἰχμαλώτους λαμβάνειν ἢ τοὺς χιλίους νεκρούς,
ἔπεισε Δημοσθένης τοὺς χιλίους ἐλέσθαι νεκρούς καὶ ἀποκτείναντος
Φιλίππου τοὺς αἰχμαλώτους δημοσίων φεύγει. ἐν τοίνυν ταῖς τοιαύταις
15 ἀντιλήψεσιν ἴδιον κεφάλαιον παρὰ τὰ προειρημένα ἐστὶ παραγραφικόν,
δυνάμενον καὶ πρὸ τῶν ἄλλων κεφαλαίων τίθεσθαι καὶ μεταξὺ δὲ αὐτῶν
καὶ ὅλως ὃν ἂν τρόπον λυσιτελή. ἐστὶ δὲ τούδε· ἐπὶ τίσι με κρίνεις;

1 τοῖς τὰ Vb Vdk Vg Pfwsv, τοῖς supra m. 4 Pa, τοῖς p. μόνᾳ supra m. po. Vd
μόνᾳ om. Py Ac La Vb Vγ Vg Pfwsv 2 μηδ' Vδ Pfwsv 4 ἀπ' — 5 ἔχει sch. Va 38,
28-29 Kow. [ἀπ' supra m. po.] αὐτῶν τῶν πεπραγμένων Ph, ἀπ' αὐτῶν τ. π-ων Vdk; ἀπ'
αὐτοῦ m. po. supra rasuram Vb 5 μετὰ τὰ κατὰ Anon. 7, 515, 4 W. (et Vδ), τὰ
κατὰ om. ibid. (Nil.) Phy Ac Vb Vg ἐν ἐκπώμασι Syr. et Sop. 4, 235, 7 (Py, -τι W.).
Sop. 5, 168, 13 W., (om. ἐν) Marc. 4, 608, 22 W. Anon. 7, 515, 5 W. (cf. 519, 5 W.),
(ἐν τοῖς ἐκπ.) sch. Va 39, 3 Kow.; -τι Vg 6 προειρημένοις 7 κεφαλαίοις P Vδ Va com-
plures Vatt Parr XIII—VI; προειρ. 7 μόνους κεφ. Phy V rell, mg γρ. P; μόνους p. κεφ. Vγ
7 δὲ — 8 ἐτέρου sch. Va 38, 29-30 Kow. ἐπ' Anon. 7, 521, 10 W., ὅπ' Anon. 7, 521,
26 (Vu) τε om. sch. Va 38, 29-30 Kow. Py Vc Vγ plures Vatt Parr XIII—VI,
γε pro τε Vδ 8 τὴν κρίσιν ἔχει p. πεπραγμένου La Pfwsv 9 ἐπεὶ Ph P, ἐπειδὴ Py V
PgLa Vb Vγ Vdk plures Vatt Parr XIII—VI 10 καὶ αὖ καὶ Vde, alt. καὶ m. sch. La
μετὰ — Φίλιππος Anon. 7, 522, 3 W. μετὰ τὰ κατὰ Vγ Vdk plures Vatt Parr XIII—VI,
τὰ κατὰ supra m. ead. Pq, m. po. Vc Pg Va Vfs Pm ἔπεμψεν ὁ Φίλιππος Ph Ac
Vdk Pk 11 ἢ τοὺς χιλίους νεκρούς ἢ τοὺς δισχιλίους αἰχμαλώτους λαμβάνειν Vb Pu
νεκρούς om. Ac PgLa Vdefiq, del. Vc, supra m. ead. Pq 13 δημοσίων ἀδικημάτων
Syr. 2, 130, 1-2 R. Anon. 7, 522, 12-13 W. V P; ἀδ. om. Phy Vb Vik Pru, supra m.
po. Vg; cf. 63, 5. 66, 5. 68, 18. 70, 6. 73, 20—74, 1 R. ἐν — 14 παραγραφικόν
lemma Syr. 4, 630, 8-11 W. sch. Va 39, 13-15 Kow., cf. Anon. 7, 519, 12-13 W.
14 ἴδιον κεφάλαιον Anon. 7, 522, 22 W., ἴδ. κεφαλαίου ibid. (Pb) ἐστὶ παραγραφικόν Py
Phy Vc Ba La Vb Vkq Pkx, ἐστιν ὡς παρ. sch. Va 39, 14-15 Kow. Pg Vγ Vfg Pfwdt;
τὸ, supra ὡς m. ead. La Pq; τὸ rell 16 καὶ — λυσιτελή Anon. 7, 523, 30-31 W., ubi
οἷον pro ὃν (Pb) ἐνθα ἂν pro ὃν ἂν τρόπον sch. Va 39, 27 Kow. ἐπὶ — κρίνεις lem-
ma Sop. et Marc. 4, 636, 2-3 W. sch. Va 40, 14 Kow. με p. κρίνεις Ph Vdk; με
om. Vfi Pswx

- 69 R. εἰ μὲν ἐπὶ τοῖς ὕστερον πραχθεῖσιν, οὐ δεῖ ἐφ' οἷς ἄλλοι ποιούσιν ἕτερον εὐθύνεσθαι, οὐδ' εἰ προσήκοντες εἶεν γένει, μήτι γε δὴ πολέμιοι [καὶ μῆδὲν προσήκοντες]. εἰ δὲ ἐφ' οἷς ἐξ ἀρχῆς συνεβούλευσα ἢ ἔπραξα, τότε ἔδει ἀντιλέγειν [ἢ εἵργειν]. καὶ εἰ μὲν ἀντειπῶν ἠττήθης, βιάζῃ νῦν
 5 καὶ οὐκ ἐμοῦ μόνον ἀλλὰ καὶ τῶν ψηφισαμένων ἢ καὶ μὴ κωλοσάντων κατηγορεῖς. εἰ δὲ οὐκ ἀντεῖπες ἢ οὐκ ἐκώλυσας, ἦτοι ἔχων τι βέλτιον εἰπεῖν ἢ πράξει παρήκας τοῦτο τότε καὶ δύσπουος ὦν ἐξελέγγῃ τοῖς κοινοῖς ἢ οὐδὲν εἶχες ἀντιλέγειν καὶ τῆς αὐτῆς ἀγνοίας ὑπεύθυνος εἶ ὁμοίως ἐμοὶ τῶν ὕστερον ἀποβεβηκότων καὶ ἂ μῆδενοῦ προσδοκῆσαντος
 10 γέγονε καὶ ἄξιός εἰ δίκην ὑπέχειν, εἰ δὴ καμὲ ἀξίσις'. ἔτι ἐν ταῖς τοιαύταις ἀντιλήψεσι πρὸ τοῦ ἀντιθετικοῦ τοῦ ἐμπύπτοντος συγγνωμονικῶ πάντως χρηστέον κεφαλαίῳ, οἷον 'οὐδεὶς οἶδε τὸ μέλλον· οὐκοῦν οὐδὲ ἐγὼ ἀγνοήσας ὑπεύθυνός εἰμι'. μεταχειριεῖται δὲ αὐτό, ὡς προσήκει, ὁ καὶ τῆς ὕλης τέχνης τῆς ῥητορικῆς ἐπιστήμων· οὐ γὰρ ἰκανὸν τὸ διελεῖν

1 εἰ — 2 εὐθύνεσθαι Anon. 7, 524, 8-9 W., ubi γεγενημένοις pro πραχθεῖσιν W. (et Marc. 4, 636, 5 W.), με p. δεῖ, om. ἕτερον (etiam sch. Va 40, 16 Kow.) W., ἕτερος πεποιήκει(ν) pro ἄλλοι ποιούσιν W. (et Marc. 4, 636, 5-6 W.), 2 κρίνεσθαι 7, 524, 8 (Pc) et (Hmg) Pθ, cf. Sop. et Marc. 4, 636, 6 W., εὐθύνεσθαι Anon. 7, 524, 9 W.; cf. Anon. 7, 515, 30 (Nil.) οὐ δεῖ τινα κρίνειν ἐφ' οἷς ἄλλοι ἔπραξαν, Plan. 5, 320, 16-17 W. ἐφ' οἷς ἕτεροι πεποιήκασιν οὐ δεῖ με κρίνεσθαι 2 οὐδ' — πολέμιοι Anon. 7, 524, 12-13 W., ubi γένει p. εἰ W. (et Sop.-Marc. 4, 636, 11 W.), γένει om. sch. Va 40, 17 Kow., μήτι (Vu) et (Hmg) Vγ, πολέμιοι (P Vu Vδ), πόλεμον (sic) W. οὐδ' p. προσήκοντες Anon. 7, 264, 19-21 W. δὴ om. in paraphr. sch. Va 40, 17 Kow. Pη ἢ pro καὶ Ph Ba Vδk Pk 3 μῆ pro μῆδὲν Ba Pk, δὲν supra m. 2 Vc δ' Sop. et Marc. 4, 636, 12 W. 4 ἔδει σε Phy Vb Vk Pqu; σε ἔδει Pr ἢ εἵργειν om. Sop. et Marc. 4, 636, 13 W. Va Pb Vs τί βιάζῃ lemma 4, 629, 12 W. 5 tert. καὶ om. Phy Vb Psw; om. in suppletis m. po. Vm; etiam supra m. ead.? (ἢ μῆ καὶ κωλοσάντων in textu) Pr 6 κατηγορεῖς p. 5 μόνον sch. Va 40, 19 Kow. ἀντεῖπας sch. Va 40, 20 Kow. Vb, in ras. m. po. Vc οὐδὲ pro ἢ οὐκ sch. Va 40, 20 Kow. Py Ba Vb Pqu; ἢ in ras. m. po. Vc ἢ τι ἔχων Pf, (om. τι p. ἔχων) Vγ Vusβ Pswθ τι om. sch. Va 40, 21 Kow. Pa Vhlm Pbemnνεμ, supra m. ead. Vq 7 τοῦτό τε Ph, τοῦτό γε τότε Pu — 10 cf. Sop. et Marc. 4, 636, 25-26 W. Anon. 7, 525, 3-4 W. ἐλέγγῃ sch. Va 40, 23 Kow. 8 αὐτῆς ἄρα sch. Va 40, 23-24 Kow. 10 καὶ om. Phy Ac Vfi Pz, m. po. inser. Vb δ[ε?]; pro δὴ Pc, δὴ ex δεῖ La, δὲ γε Ph, γε δὴ Vb Vg Pq ἔτι — 11 τοιαύταις lemma sch. Va 41, 1 Kow. ἔτι — 11 ἀντιλήψεται Anon. 7, 524, post 13 (Pc); ἔτι om. Anon. 7, 525, 8 W. 11 ἀντιλήψεται Pc, -σι ex -σιν Pμ πρὸ τοῦ ἀντιθετικοῦ sch. Va 41, 3 Kow. 12 οἷον — μέλλον Syr. 4, 637, 25-26. Marc. 4, 638, 9 W. οὐδεὶς — μέλλον Anon. 7, 528, 11 W. οὐδεὶς ἀνθρώπων — μέλλον Syr. 4, 637, 13-14 W. οὐκοῦν — 13 εἰμι Anon. 7, 528, 11-12 W. 13 μεταχειριεῖται — προσήκει sch. Va 41, 12-13 Kow. — 45, 1 ἐπαγγελ-λεται Anon. 7, 530, 26-29 W. αὐτὸ Anon. 7, 530, 26 W. sch. Va 41, 12 Kow., αὐτῶ Ph, αὐτὰ Pu, om. Vc Ba ὁ καὶ Anon. 7, 530, 27 W., καὶ ὁ Pc Pmνεθ

μόνον εἰδέναι, ὅπερ καὶ μόνον τοῦτ' ἐπιβιβάζεται, ἀλλὰ καὶ τὸ εἰδέναι μεταχειρίζεσθαι]. καὶ περὶ μὲν ἀπλῶν ἀντιλήψεων ταῦτα.

70 R. Τῶν δ' αὖ διπλῶν ἢ μὲν ἔστι κατὰ συμπλοκὴν, ἢ δὲ κατὰ διαί-
 5 ρεσιν. καὶ κατὰ συμπλοκὴν μὲν, ὅταν δυοῖν ἦντοιν τοῖν ἐγκλημάτοι μὴ
 δύνηται χωρὶς ἑκάτερον αὐτῶν εἶναι ἐγκλημα, μετὰ δὲ τῆς τοῦ ἐτέρου
 10 συμπλοκῆς. οἷον ταῖς πάντων γνώμας τις ἀντιλέγων αὐτὸς οὐδὲν ἀπο-
 φαίνεται καὶ δημοσίων φέβγει. ἐνταῦθα ὅτι μὲν δύο ἀντιλήψεις, δῆλον·
 καὶ γὰρ λέγειν καὶ μὴ λέγειν ἔξεστι· καὶ αὖ ὅτι δύο ἀντιθέσεις, ὁμοίως·
 οἷον ἀντιλέγω, δεῖ γὰρ ἐφ' οἷς ἁμαρτάνουσιν οἱ λέγοντες, ἀντιλέγειν· πά-
 10 λιν ὁ λέγω, οὐδὲν γὰρ δεῖ περὶ τῶν μὴ κατεπειγόντων λέγειν. ἀλλ' ἴδιον
 τοῦ εἶδους τούτου τὸ δεῖν ἀπολογουμένους μὲν διαίρειν καὶ χωρὶς περὶ
 ἑατέρου ποιεῖσθαι τὸν λόγον, κατηγοροῦντας δὲ συμπλέκειν. κατὰ διαί-
 ρεσιν δὲ διπλῆ ἀντιλήψις γίνεται, ὅταν δύο ἐγκλήματα ἢ δυνάμενα καὶ
 χωρὶς ἀλλήλων κρίσιν ἐπιδέχεσθαι. οἷον πολλάς τις ἀμείβων γυναῖκας

1 ἀλλὰ — 2 Nil. f. 110 v; om., mg m. po. ἀλλὰ δεῖ καὶ μεταχειρίζεσθαι καὶ περὶ μὲν
 ἀπλῶν ἀντιλήψεων ταῦτα, supra λέγομεν Pr ἀλλὰ — 2 μεταχειρίζεσθαι P, om. Py La Vfiq
 Pfwsw; mg m. po. (om. τὸ) Vb, (ἐπιχειρεῖν δόξασθαι pro εἰδ. μεταχ.) Vg 2 τὸ om.
 Ph Ac Vdk Vde Pk, m. ead. inser. Fq τὸ εἰδέναι om. Ba, (ἀλλὰ τὸ μεταχ. expun-
 xit m. 2?) Vc μεταχειρίζεσθαι Vu, mg m. po. in suppletis La; om. Ph τῶν pro
 μὲν Pc, μὲν τῶν Vu 3 τῶν δ' αὖ διπλῶν lemma sch. Va 41, 16 Kow. — 4 διαίρεισιν
 Nil. f. 110 v — 7 φέβγει Anon. 7, 533, 27—534, 3 W. 4 καὶ om. Anon. 7, 533,
 28 W. Fy Py Vb Vg Pfw δύο Py Vb Vg, mg Ph, supra m. ead.? οἷν Pr, δυοῖν m.
 ead. ex δύο Pq ὄντων Py Vg, (p. ἐγκλημάτων) Vb, supra m. ead.? οἷν Pr; om.,
 mg ὄντων Ph τοῖν om. Anon. 7, 533, 29 W. Py Fy Vb Vg Vdk; τοῖν, mg. τῶν Ph;
 τῶν inser., supra m. ead.? οἷν Pr ἐγκλημάτων Py Vb Vg Vδ, mg Ph, supra m. ead.?
 οἷν Pr, m. po. Vk 5 δύνεται Py Vb Vgu Pu ἕτερον Vb Vg αὐτῶν εἶναι Anon.
 7, 534, 1 (Pc), εἶναι αὐτῶν W. μὴ pro μετὰ Anon. 7, 534, 1 (Pc Fb) τοῦ ἐτέρου Anon.
 7, 534, 1 (Pc Pb), τῆς ἐτέρας W.; τοῦ om. Vb Vde Pmμ 6 οἷον — 7 φέβγει Sop. et
 Marc. 4, 641, 2-3. Anon. 7, 534, 2-3 W. ταῖς — 7 φέβγει Anon. 7, 539, 14-15 W.
 ἀντιλέγων p. τις 7, 539, 14 (Nil.). Anon. 7, 534, 2 W. Py Vγ Ph V PgLa Vdk plures Vatt
 Parr XIII—VI, τις p. ἀντιλέγων Syr. 2, 132, 3. 136, 15-16 R. Syr. et Marc. 4, 641, 2.
 Anon. 7, 539, 14 W. codd rell, ἀντιλέγει τις Sop. 5, 171, 19 W. — 7 Anon. 7, 534, 2-3 W.
 καὶ οὐδὲν αὐτὸς ἀποφαινόμενος δημοσίων φέβγει; αὐτὸς p. οὐδὲν etiam 539, 15 W., οὐδὲν p.
 αὐτὸς ibid. Nil. 7 δημοσίων ἀδικημάτων Vge Pfwqse, cf. Syr. 2, 132, 4. 136, 17 R.;
 φέβγει ἀδικημάτων Vg 8 καὶ etiam p. ὅτι Py Vb Vg Pq 10 οὐ pro οὐδὲν Anon. 7,
 534, 25 W.; οὐ, supra m. ead. δὲν Pq; οὐδὲ Fy Ba Ac Vb Ffwσ χρῆ Anon. 7, 534,
 25 W. περὶ τῶν μὴ κατεπειγόντων Sop. et Marc. 4, 641, 24-25 W. sch. Va 42, 5 Kow.
 οὐ pro μὴ Vc Ba ἀποφαίνεσθαι pro λέγειν Anon. 7, 534, 26 W. 11 δεῖν Sop. et
 Marc. 4, 641, 27 W., om. Anon. 7, 538, 7-8 W. τοὺς ἀπολογουμένους Anon. 7, 538,
 7-8 W., cf. Sop. et Marc. 4, 641, 27 W. διελεῖν, supra m. ead. ai P, supra διαίρειν
 Vh; διελεῖν Anon. 7, 538, 5 W. VI 12 τὸν del. Ph, om. Vc Ba PgLα Vγ Viq Pz;
 τοὺς λόγους Psw 13 δὲ p. 12 κατὰ Nil. Phy Ac Vb Vg Pfwkqsu, om. Vk, ?Pr ἀντί-
 θεσεις pro ἀντιλήψις Nil. f. 111 v καὶ om. Nil. f. 111 v

καὶ πολλοὺς τιθέμενος παῖδας κακοῦ βίου φεύγει. ἐνταῦθα ὁμοίως μὲν ὁ κατήγορος συμπλέξει, ὁ δὲ φεύγων διαιρήσει, δῆλον μέντοι ὡς καὶ καθ' ἑαυτὸ ἐκάτερον ἐπιδεχόμενον κρίσιν ἀξήσεως μὲν ἕνεκα συμπλέκεται ὑπὸ τοῦ κατηγόρου, μειώσεως δ' αὖ χάριν διαιρεῖται ὑπὸ τοῦ φεύγοντος· ἐν δὲ τῇ προτέρῳ οὐκ αὐτὸ τοῦτο τῆς ἀξήσεως ἢ τῆς μειώσεως ἕνεκα οὕτω γίνεται, ἀλλ' ὅτι μὴδὲ ἄλλως κρίσιν δύναται ἐπιδέξασθαι τὸ πρᾶγμα ἢ τοῦτον εἰσαγόμενον τὸν τρόπον.

Ἐφην δύνασθαι εἶναι καὶ πλείονα εἶδη ἀντιλήψεων. αὐτίκα τὸδε τῶν προσηρημένων διαφέρει, οἷον γραψάμενοι μοιχείας τινὲς ἀλλήλους καθυφέντες τὰς γραφὰς ἤμειψαν τὰς γυναῖκας καὶ φεύγουσι κακοῦ βίου. πρῶτον μὲν γὰρ δύο πρόσωπά ἐστι τὰ κρινόμενα, ἔπειτα δύο ἀντιλήψεις καὶ αὗται παρ' ἄμφοιν, οἷον γράφεσθαι τινα ἕξεσι καὶ πάλιν ἀναιρεῖσθαι τὰς γραφὰς, ἕξεσι γαρμῖν ὄθεν βούλεται τις καὶ ἀποβάλλεσθαι τὴν οὔσαν

1 τιθέμενος Sop. 5, 171, 25. 29. Anon. 7, 534, 30. 540, 24 W. Py V P, cf. Sop. et Marc. 4, 643, 14 W.; θετοὺς ποιούμενος 7, 540, 24 (Nil.). Ph Vδκ, m. 2 Ac, cf. Syr. 2, 136, 23 R. 4, 642, 18 W.; τιθέμενος θετοὺς παῖδας Pk κρίνεται Anon. 7, 534, 30 W. 2 καὶ om. Vδ Vf Pkov 3 ἀξήσεως — 4/5 φεύγοντος Anon. 7, 536, 7-8 W. — 4 συμπλέκονται Anon. 7, 536, 7 W. 4 δὲ, om. αὖ Ac Vδκ Vd διαιροῦνται Anon. 7, 536, 8 W. 6 γίνεται Ph Vi Pk. 8 — 10 βίου Anon. 7, 536, 10-14 W. τῶν ἀντιλήψεων Anon. ibid. 10-11 W. τοῦτο p. 9 προτερ. pro τότε Anon. ibid. 11 W. 9 οἷον γραψάμενοι 7, 542, 12 (Nil., οἷον om. W.). 536, 11-12 W., γραψάμενοι om. Anon. 7, 536, 12 (Pc) τινες p. μοιχείας Anon. 7, 536, 12 W. Ph Ba Ac PgLα Vδk plures Vatt Parr XIII—VI, m. 1 Vc; μοιχ. p. τινες rell ἀλλήλους Anon. 7, 542, 13 (Nil. et) W., ἀλλήλους ibid. (Pbn). Py Vb 10 καὶ καθυφέντες Anon. 7, 536, 12. 542, 13 W. (ubi καὶ om. Nil.). Γγ Vγ — 13 refert Anon. 7, 543, 16-20 W. 11 τὰ κρινόμενα 7, 542, 16 (Nil.). Anon. 7, 543, 17 W., τὰ om. Anon. 7, 542, 16 W. Vγ Pd alt. δύο scr., τρεῖς Py Vc Ac P PgLα Vδk plurimi Vatt Parr XIII—VI; τέσσαρες Ba, γρ. καὶ τέσσαρας δ καὶ κρεῖττον m. 2 Vc, γρ. τέσσαρας καὶ ἔστι τοῦτο κρεῖττον, ὡς ἔστι καταμαθεῖν ἐκ τῶν ἐφεξῆς mg m. po. Pγ; τέσσαρες m. po. ex τρεῖς Pc; τρεῖς, supra m. po. τέσσαρες Va, mg m. po. Po; τ| | Vb; σκόπεισαι (m. ead. ex ὑπόσαι) Ph, πολλαὶ Anon. 7, 543, 17 W. 12 καὶ αὗται παρ' ἄμφοιν Ph Ac P Vγ, γρ. m. 2 Vc; γρ. καὶ ταῦτα παρ' ἄμφοιν mg P, ἄμφοιν καὶ τσαῦται παραγραφαί Vc La Pγ Vγ Vde Pd, καὶ τσα. παρ. mg m. 3 Pc, supra m. ead. Pl, mg m. po. Po; καὶ αὗται παρ. ἄμφοιν καὶ τσαῦται παραγραφαί Ba, ἄμφοιν καὶ αὖ τσαῦται παραγραφαί Pu, (p. αὖ ras.) Vb; καὶ αὖ τσαῦται παρ. παρ' ἄμφοιν Py Pι, καὶ δύο τσαῦται παραγραφαί καὶ αὗται παρ' ἄμφοιν Viq Pκ, καὶ δύο τσαῦται (sic) παραγραφαί mg m. 3 Pa, ἄμφοιν (supra m. po. καὶ) τσαῦται[ι m. po.] (supra m. po. παραγραφαί) ἀντιθετικά οἷον Vi, καὶ αὖ παρ' ἄμφοιν τσαῦται ἀντιθετικά Pt, καὶ αὗται παρ' ἄμφοιν om. Anon. 7, 543, 17 W. οἷον — 13 sim. Anon. 7, 542, 15-18 W. alt. καὶ om. Phy V Pγ Vb Vγ Vδk plures Vatt Parr XIII—VI 13 γῆμαι Vc Ba PgLα Vdefiq Pdk; γ[ῆ]μ[αι] Vb, supra m. po. Vk, mg Po καὶ om. Phy V PgLα Vγ Vδk plures Vatt Parr XIII—VI, m. po. inser. Vb, om. in v. l. mg Po ἀποβάλλεσθαι Anon. 7, 542, 20 W., ubi ἀποβαλέσθαι (Nil.); -λέσθαι Py V PgLα Pux; -άλεσθαι (sic) Ps, (supra m. ead. alt. λ) Vg, -λλέσθαι (sic) Vf

γυναῖκα· ταῦτα πάντα οὐ κεκώλυται, καὶ τούτων ἐκάστην γε ἀνάγκη
λύειν τῷ κατηγορῷ. φανερά δὲ ἡ μέθοδος ἐπ' ἀμφοῖν, ἐπὶ τε τοῦ κατ-
ηγόρου καὶ ἐπὶ τοῦ φεύγοντος, ἀπὸ τῶν προειρημένων. ἔστι δὲ καὶ ἄλλα
εἶδη* ἀντιλήψεων ἃ περιττὸν ἂν εἶη λέγειν νυνί, πᾶσαν γὰρ ἀντίληψιν
5 τοῖς προειρημένοις ἐπόμενος ὀρθῶς ἂν τις διαιροίη.

72 R.

[Περὶ τῶν ἀντιθετικῶν]

Αἱ ἀντιθετικαὶ πᾶσαι διαιροῦνται προβολῇ, ὅρῳ ἔστιν ὅτε καὶ τοῖς
ἐπομένοις τῷ ὅρῳ μέχρι τοῦ πρὸς τι, διανοία, αὐτῇ τῇ ἀντιθέσει, ἣ ἔστιν
ὁμώνυμος τῇ στάσει αὐτῇ τοῦ ζητήματος, ἀντιστατικῇ ἢ ἀντεγκληματικῇ
10 ἢ μεταστατικῇ ἢ συγγνωμονικῇ, πάλιν διανοία, μεταλήψει, πρὸς τι, ὅρῳ
βιαίῳ, θέσει, ἐτέρα μεταλήψει, ἀντιλήψει, ποιότητι καὶ γνώμῃ.

Ἡ προβολὴ φανερά ἀπὸ τῶν συμβεβηκότων. τῷ δὲ ὀριστικῷ ὅτε
ἐμπίπτει ὁμοίως χρῆσόμεθα καθάπερ καὶ ἐν [τῇ] ἀντιλήψει προσίρηται.

1 κωλύεται Ph Vδ, (supra m. po. γρ. οὐ κεκώλυται) Vκ ἐκάστην γε Phy V PgLa
Vb Vδk Vγ complures Vatt Parr XIII—VI, ἐκάστην p. γε rell, γε om. Pν 3 ἐπὶ om.
Vγ Vδ Vg Pμ ἔστι — 5 Anon. 7, 537, 9-11 W. ἔστι sch. Va 43, 3 Kow. Anon.
7, 544, 1 (Pa Vδ, ubi ἔτι W.) ἄλλα 4 εἶδη sch. Va 43, 3-4 Kow. Anon. 7, 543, 6 (Pa
Vu, ubi εἶδη om. W.) 4 ἀντιλήψεων om. Anon. 7, 537, 9 W. Py, ?Ph, Ac Vγ Vδk; exh.
sch. Va 43, 4 Kow. rell, supra m. ead. ἀντιλήψεων Pr λέγειν νυνί Ph V PgLa Vγ
Vdefgik Pk, λέγειν νῦν rell, λέγειν p. νῦν Anon. 7, 537, 9-10 (Pc) 5 προκειμένοις Anon.
7, 542, 7 W. ἐπομένοις ὀρθῶς ἂν τις Anon. 7, 537, 10-11 W. Ph V PgLa Vγ Vδk plu-
res Vatt Parr XIII—VI, mg γρ. P; ἂν τις ὀρθῶς ἐπόμενος Py P rell 6 τῶν lemma
sch. Va 43, 8 Kow.; om. Ac Vgsu Pfwrsu, supra m. 1 Ba Pt, inser.? La, mg m.
po. Vb p. ἀντιθετικῶν supra rubro ἀντιστάσεως ἀντεγκλήματος μεταστάσεως συγγνώμης P,
mg La, m. po. Vb, om. Phy V Pg Vγ plurimi Vatt Parr XIII—VI 7 αἰ — 8 ἐπο-
μένοις Nil. f. 121 r πᾶσαι om. Py Vδ, cf. Anon. 7, 544, 21 ἀπασῶν, Plan. 5, 324, 5 W.
ἀπάσας ὅρῳ ἔστιν ὅτε sch. Va 43, 21 Kow. 8 τῷ — τι mg m. po. La Ve, om. Pg
Vd Pκ μέχρι — τι om. Vγq, m. po. Vfi τι τοῖς ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους Ba Va plu-
rimi Vatt Parr XIII—VI, τοῖς — τέλους supra m. ead. Pq, m. po. Pa Pb Vi, (τὰ πρό
τοῖς) Ve, (μέχρι pro ἄχρι) Vf, expunx. m. po. Po ἦτις Pγ Pr 9 αὐτῇ Ac P, p.
ὁμώνυμος Vκq Pmθ; αὐτοῦ ?Ph, Py Vc Ba PgLa Vb Pdlgrus, (p. ζητήματος) Vg, om.
Sop. 5, 176, 18 W. 10 πάλιν Sop. 5, 176, 18-19. Anon. 7, 552, 1 W. Nil. Phy V PgLa
Vb Vγ Vδk plurimi Vatt Parr XIII—VI, mg γρ. P; ἐτέρα P rell διανοία Anon. 7,
552, 1 (Pa), διάνοια W. πρὸς — 11 excidisse in exemplis vetustissimis animadver-
terunt interpretes noti Sopatro 5, 177, 8-9. 13-21 W. 11 [συγ in ras., καὶ supra
m. 2] γνώμῃ Vc, γνώμη ex συγγνώμῃ Pm 12 ὀριστικῶν Nil. Phy Vc Pc Vh Pfwκ,
ὀρικῶ ex ὀριστικῶ Pa Vb Pq, γρ. δὲ ὀρικῶ. ὁμοίως δὲ γράφεται καὶ τοῖς ἐφεξῆς δυοῖν (72,
16, 18 R.) mg m. sch. Pc, (γρ. om., γράφει) Pa; ὀριστικῶ, supra γρ. καὶ ὀρικῶ Vδ 13 ἐμ-
πίπτει Syr. 4, 658, 22 W. Nil. Py Vb Vδ plures Vatt Parr XIII—VI ὁμοίως Anon.
7, 554, 3 W., ὁμοίαν ibid. Nil., om. Pκ καὶ lemma Plan. 5, 325, 19, om. Sop. 4, 660, 12.
Anon. 7, 555, 13 W., Pq τῇ lemma Plan. 5, 325, 19 W., om. Sop. 4, 660, 12. Anon.
7, 555, 13 W. Py Ac Pr; cf. 67, 2. 18. 74, 15. 75, 1. 77, 2. 78, 16. 89, 13 R.

καὶ μετὰ τὴν αὐξήσιν δηλαδὴ τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους ἐστί, πρὸς ἃ τῇ
 διανοίᾳ ὁ φεύγων χρήσεται. παράδειγμα δὲ ἔστω τότε· ἀριστεύς πορνεύ-
 οντα τὸν υἱὸν ἀπέκτεινε καὶ φεύγει φόνου. τὸ μὲν οὖν ὀριστικὸν οὐκ
 ἐμπέπτωκε, μετὰ δὲ τὴν προβολὴν θήσεται ὁ κατηγορὸς τὰ ἀπ' ἀρχῆς
 5 ἄχρι τέλους, ἐπειδὴ μὴ ἐμπέπτωκε τὸ ὀριστικόν. πρὸς ἃ ὁ φεύγων τῇ
 73 R. ἦς γνώμης, πρῶτον μὲν ὅτι οὐ δύσνους ὢν οὐδὲ ἐπιβουλεύων τῷ παιδί,
 ἔπειτα ὅτι ἄκων μὲν, ἀναγκάτως δέ. εἶτα ἡ ἀντίθεσις, ἐνταῦθα ἀντεγκλη-
 ματική, ἐμπέπτωκεν, ὅτι ἄξιός ἦν, καὶ τόπον ἔρει κατὰ φόνου· ἐν πάσῃ
 10 γὰρ ἀντεγκληματικῇ ἀντίθεσις τοπικὴ γίνεται. ἔρει δὲ τι καὶ ἀντιστατικὸν
 ὡς καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ πεποιήκε τοῦτο τοῦ παθόντος. ὅπως τε πάσαι αἱ ἀντι-
 θετικαὶ ἀλλήλαις ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον συμπλέκονται καὶ οὐ μόνον ἀλλή-
 λαις ἀλλὰ καὶ ταῖς ἄλλαις στάσεσιν. ἡ ἑτέρα διάνοια τοῦ διώκοντός

1 καὶ — ἐστί Nil. f. 125 v 2 χρήσεται ἀξιῶν μὴ τὸ γεγονὸς μόνον ἐξετάζειν ἀλλὰ
 καὶ μεθ' ἦς γνώμης Py Vc Ba Vb Pu, ἀξιῶν — γνώμης mg m. ead. Pq, supra m. po. Pg
 δὲ om. Py Vb Pr ἀριστεύς — 3 φόνου Anon. 7, 559, 23-24 W. — 3 πορνεύοντα Anon.
 7, 555, 28 (Pc Pb Vu Vδ). 556, 29 W., -i 555, 28 W. 3 φεύγει φόνου Anon. 7, 559,
 23-24 W., φεύγει p. φόνου ibid. (Nil.). Py Ba Pc Vb Vgu Pqru, κρίνεται φόνου 7, 566, 10
 (Nil. et) W. ὀριστικὸν Phy Vc Ba Pc Vh Pfw, ὀριστικὸν ex ὀριστικὸν Ac Pa Vb Pbq
 5 ἐμπέπτωκεν Ph Pκ ὀριστικὸν lemma Syr. 4, 669, 13 W., ubi τῷ ὀριστικῷ (Py), Phy
 Vc Ba Pfw, ὀριστικὸν ex ὀριστικὸν Ac Pa Vb; τὸ ὀριστικὸν m. ead.? ex τῷ ὀριστικῷ, mg γρ.
 ὀριστικὸν Pg πρὸς — 6 διανοία Nil. f. 126 r, lemma Plan. 5, 326, 5-6 W. 7 οὐκ m. po.
 Po, m. po. ex? Vf, om. Prμ 8 εἶτα — 10 γίνεται Nil. f. 127 r εἶτα Pγ Py Ac P,
 ἔπειτα Vc Ba, ? (evan.?) Ph 9 πάσι Ph (supra η) Pr 10 γὰρ ἀντιθέσει Pγ P Va
 plures Vatt Parr XIII—VI ἀντεγκληματικὴ Pc Vs, -ῆ Vγ, ex -ῆ Vf Pr, ἡ ἀντεγκλη-
 ματικὴ Ph ἀντίθεσις Sop. 5, 178, 17 W. Py V P; ἡ ἀντίθεσις Sop. 4, 671, 21 W. Nil.
 f. 127 r Pγ, mg ἐν ἄλλοις οὕτως ἐβήσεις P; ἀντιθέσει Vγ Pκ, m. po. Vdf γίνεται Ph
 Vi Pκ γίνεται τοπικὴ καταδρομὴ Vγ Vf Pκ (male adn. 73, 5 R.); ἀντιθέσεις, mg m. po.
 καταδρομὴ Pε, supra m. po. Vd δὲ Anon. 7, 565, 22, om. Syr. et Sop. 4, 673, 30.
 Anon. 7, 560, 20 W. τι om. Anon. 7, 560, 20. Py Vc Ba Vb Vg Pu, supra m. ead. Vδ
 καὶ 7, 565, 22 (Nil.), τὸ pro καὶ ibid. W. ἀντιστατικὸν Anon. 7, 560, 20 (Pb), ἀντικατα-
 στατικὸν ibid. W. 11 ὡς ὅτι τοὺς τοιοῦτους οὐ δεῖ ἐλεεῖν ἀλλὰ μᾶλλον ἀναρεῖν καὶ P Va
 Vhlmsu Pbemnotνεθμ; ὅτι — ἀναρεῖν mg m. po. Py Pu, del. Pl καὶ om. Vγ Vg,
 in v. l. γρ. P τε lemma Plan. 5, 327, 27 W., δὲ pro τε Pg Pμ πάσαι — 13 στά-
 σεσιν cf. Anon. 7, 561, 28-29 W. αἱ Anon. 7, 561, 28 W.; μὲν pro αἱ ibid. (Pc), supra
 m. ead. Pμ; om. Vb Pru — 12 ἀντιθετικαὶ Anon. 7, 561, 28 W., ἀντιθέσεις ibid. (Nil.)
 12 ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον Anon. 7, 561, 28 (Nil.), om. ibid. W. Pl συμπλέκονται Marc.
 4, 676, 8. Anon. 7, 561, 28, cf. 562, 6. 565, 15-16 W.; ἐπιπλέκονται Syr. et Sop. 4,
 675, 20, cf. 676, 3. Anon. 7, 562, 30-31. 563, 2-3. 569, 29 W.; ἐπισυμπλέκονται Anon.
 7, 561, 28 (Nil.), cf. Metroph. ap. Anon. 7, 562, 3. 4, ap. Plan. 5, 327, 9-10; Anon.
 7, 562, 10-11. 565, 6. 566, 11. 568, 16-17. 18. 20. Plan. 5, 330, 21 W. οὐ μόνον 13 ἀλ-
 λήλαις Anon. 7, 561, 29 (Nil.), οὐκ ἀλλήλαις μόνον ibid. W. 13 ταῖς om. Marc. 4,
 676, 14 W., (ἄλλαις p. στάσεσιν) Py ἡ ἑτέρα διάνοια lemma sch. Va 45, 5 Kow.

ἔστιν, ὅτι οὐ διὰ τοῦτο ἀλλὰ δι' ἄλλο τι. γρὴν δὲ γινώσκειν ὅτι εἰ καὶ μὴ ἐνταῦθα πάνυ οἰκτεῖον τὸ κεφάλαιον, ἀλλ' ἐν ἑτέροις οἰκειότατον τε ὁμοῦ καὶ χρησιμώτατον εὐρίσκεται. ἢ μετάληψις, ὅτι ἄλλως, οὐχ οὕτως ἔχρην. τὸ πρὸς τι ἀμφοῖν ἔστι πότερον μείζον ἀνταποδεικνόντων τὸ

5 εὐεργέτημα ἢ τὸ ἀδίκημα. ὁ βίαιος ὄρος ὁμοίως ἀμφοτέρων ἔστι. γνωριμώτερον δὲ ἔσται τὸ κεφάλαιον ἐπὶ τοῦδε τοῦ ζητήματος· ἐν λιμῶ καὶ πολιορκίᾳ συμβουλευῶν ὁ στρατηγὸς ἐξίέναι καὶ μάχεσθαι οὐκ ἔπεισε, διέκοψε λαθῶν μέρος τι τοῦ τείχους, καὶ νενικήκασιν μὲν ἐξεληθόντες,

74 R. δημοσίων δὲ ὕστερον φεύγει. ὁ οὖν βίαιος ὄρος, εἰ μὴδὲ νίκη τοῦτο ἀλλ' ἄλλως πόλεως καὶ κατασκαφή· καὶ πάλιν ὑπὸ τοῦ φεύγοντος ὡς ἑτέρως, εἰ μὴδὲ διακόψαι τείχος τοῦτο ἔστιν ἀλλὰ στήσαι πεπτωκός. ἢ θῆσις οὖν ἔπεται ἀκολούθως ὅτι δεῖ τὸν στρατηγὸν πάντα ὃν ἂν ἐγχωρῆ τρόπον εὖ ποιεῖν τὴν πόλιν καὶ ἀκόντων ἐνίοτε τῶν πολιτῶν δι' ἄγνοιαν τοῦ βελτί-

10 στου καὶ βλάπτειν μικρὰ ἀντὶ μεγάλων· κοινὸν γὰρ τοῦτο ἐν πάσῃ ἀντιθέσει. ἢ ἑτέρα μετάληψις πάλιν τοῦ διώκοντός ἔστιν· ἔχρην αὐτὸ τοῦτο ἀνακοινοῦν τῷ δήμῳ, τοῖς ταξίρχοις, τοῖς λοχαγοῖς· ἢ ἀντίληψις· στρατηγὸς ἦν, καὶ ἐξῆν δήπου· ἢ ὅτι πατρί γε ὄντι ἐξὸν ἦν μὴ βουλευσασθαι

1 καὶ om. Sop. et Marc. 4, 678, 10 W. Py 2 πάνυ om. sch. Va 45, 14 Kow. οἰκτεῖον ἔστι sch. Va ibid. τε om. Vb Vg Pq 3 χρησιμώτερον P Va Vhlu Pb ἄλλως τε οὐδὲ Sop. 4, 679, 4 (Ald. adn. 1), τε om. ibid. W.; Anon. 7, 572, 19 W. (τε supra ibid. Pa), ἄλλως ἀλλ' οὐχ Nil. Ph Ba Ac Pg Vb Vde Pfwgru, mg Pa, (καὶ pro ἀλλ') mg Pc; ἄλλως ἔχρην ἀλλ' οὐχ οὕτω Pn; ἄλλως, οὐχ rell 4 τὸ — ἀμφοῖν lemma sch. Va 45, 16 Kow. τὸ — 5 ἀδίκημα Nil. f. 133 r ἔστι iterum p. μείζον Phy Vdk Pr 6 τούτου τοῦ Vc Ba Vb Pqu 8 τι Phy P, cf. Syr. 2, 140, 21 R.; om. V PgLa Vb complures Vatt Parr XIII—VI 9 δημοσίων ἀδικημάτων Va Pbq δ' PgLa Vi Puk 10 ὑπὸ om. Py, supra m. ead. Pr 11 τὸ τείχος Pγ PgLa Vdk Vg Pu ἢ — 12 ἀκολούθως Nil. f. 133 v 12 οἶον ὅτι 7, 577, 4 (Nil.) ὅτι — 13 πόλιν Plan. 5, 332, 25-26 W. ὅτι — 13/14 βελτίστου Anon. 7, 577, 4-7 W. πάντα Phy V PgLa Vb Vγ Vdk complures Vatt Parr XIII—VI, πάντ' Vγ, πάνθ' Anon. 7, 577, 5 W. Plan. 5, 332, 25 W., mg γρ. Pc; πάντα, supra κατὰ Pr; καθ' P rell, om. sch. Va 45, 23-24 Kow. ἂν om., ἐγχωρεῖ Py PgLa Vu 14 κοινὸν — 15 ἀντιθέσει Nil. f. 134 r εἶναι pro ἐν Ac, mg γρ. Pc, mg Pa, τοῦτο ἐν supra m. ead. Pq πασαῖ m. po.] Pc, πάσι Pp 15 ἢ — ἔστι Nil. f. 134 r αὐτὸν Ph, αὐτὸ p. τοῦτο Vdk 16 κοινοῦν Anon. 7, 578, 6 W. ταξίρχοις 7, 578, 6 (Nil.). Ph Pa Va Pb Vdk, -αις Anon. 7, 578, 6 W. Py V Pc PgLa Vb Vγ plerique Vatt Parr XIII—VI ἢ — 17 δήπου Nil. f. 134 v 17 ἐξὸν pro ἐξῆν Pγ δήπου p. ἦν Pg, (καὶ ἐξῆν πάντως) Vdk ὄντι καλὸν εἰ μὴ ἐξὸν ἦν βουλευσασθαι Pγ, (ad καλὸν mg m. po. μάλλον) Ph, καλὸν ἦν τὸ ἀνενεγκεῖν τῷ δήμῳ εἰ μὴ ἐξῆν πατρὶ ὄντι βουλευσασθαι περὶ τοῦ παιδός, ὃ θέλει Marc. 4, 683, 15-16; ὅτι μέγιστον ἀγαθόν, εἰ μὴ ἐξῆν πατρὶ ὄντι Anon. 7, 579, 7-8 W., ἐξὸν ἦν rell (ἐξ[ὸ]ν ἦν Pa, ἐξῆν pro ἐξὸν ἦν Vγ) μὴ Ac P La Va complures Vatt Parr XIII—VI, del. Pb; μοι Vc Vγ, μοι m. po. ex μὴ VI, μὴ ex μοι VI; μοι, m. po. add. μὴ Vk; μοι μὴ Pg Vδ, supra m. ead. Vb, supra m. po? Vc, om. Pγ Phy Ba Vgs Poquδ βουλευσασθαι Vδ Pk, supra m. 1? Vc

περὶ τοῦ παιδός. καὶ ὅλως τοῖς ἐπιπίπτουσι χρησόμεθα, ὡς ἂν ὁ καιρὸς διδῶ. ἡ ποιότης καὶ ἡ γνώμη ὡς γίνεται, ἐν ὄρω μεραδῆκαμεν.

Ἐπειράθησαν δὲ τινες τῶν ἐπιγραφαιμένων τέχνην ῥητορικὴν τὸ περὶ διαιρέσεως μέρος αὐτῆς εἶδη τινα εἰπεῖν ἀντιστάσεων καὶ νῆ Δία γε
 5 τῶν ἄλλων ἀντιθετικῶν στάσεων, οὐχ ἵνα διάφορόν τινα οὔσαν τὴν διαί-
 75 R. ρεσιν ἐν αὐταῖς διδάξωσιν ἡμᾶς, καθάπερ ἡμεῖς ἐν τε ἀντιλήψει καὶ
 ἄλλοις πεποιθήκαμεν — ἡ γὰρ ἂν ἴσως τινὸς ἦν ἄξιον — ἀλλ' ὅτι, φασίν,
 ἡ μὲν ἰδιωτικὴ, ἡ δὲ δημοσία, ἡ δὲ μικτὴ ἐστὶ, καὶ τοιαῦτά τινα. τὸ δὲ
 αὐτὸ ἀμάρτημα κἀνταῦθα τῷ ἐν τοῖς περὶ ἰδεῶν καὶ τρόπων· τοῦτ' γὰρ
 10 πάλιν τοῖς μὲν περὶ ἰδιωτικοῦ καὶ δημοσίου λόγου ἐπεσκεμμένοις χρή-
 σιμον, θαυμάζω δὲ εἰ ἐγγωρεῖ τὸν περὶ διαιρέσεως ἐτι τοιαύτης ἀγνοοῦντα
 ἐκείνα εἰδέναι· μὴ γινώσκοντι δὲ τί ἂν ὕψελος γένοιτο τῆς διαφορᾶς τῶν
 ζητημάτων, ὅ τι ἰδιωτικὸν ἢ ὅ τι δημοσίον ἐστιν;

Ἐτι τὴν συγγνώμην ἀπὸ τῆς μεταστάσεως οὐ τῷ ἀνευθύνῳ καὶ
 15 ὑπευθύνῳ ἐχώρισάν τινες, ἀλλὰ ἀπλῶς τὰ μὲν εἰς τι τῶν ἐξωθεν μεθι-
 στάντα τὸ ἀδίκημα πάντα μεταστατικά εἰρήκασιν εἶναι, ἐάν τε χειρῶν
 ἐάν τε βράσανοι ἐάν τε ἄλλο τι τοιούτρόπονον ἦ, τὰ δὲ εἰς ἰδίον τι πάθος
 ψυχῆς μόνον συγγνώμης εἶναι ὠρίσαντο, οἷον ἔλεον ἢ θυμὸν ἢ εἰ τι τοι-

1 ἐπιπίπτουσι Ph et in lemm. ap. Marc. 4, 683, 18-19 (Py), ubi -σι W. 2 ἡ — 2 Nil. f. 134 v, m. po. Py ἡ γνώμη ὡς γίνεται lemma sch. Va 45, 30 Kow. γίνεται Ph Vi Pkκ 3 ἐπειρ. δὲ τινες lemma sch. Va 46, 5 Kow. — 5 στάσεων Nil. f. 134 v — 135 r ἐπιγραφαιμένων Sop. 5, 178, 26. Marc. 4, 684, 18 W.; ἐπιγραφάντων (cf. Marc. 4, 684, 20. Anon. 7, 580, 26-27 W.), supra m. po. μένων Vc Pl 4 εἶδη τινα lemma sch. Va 46, 11 Kow., καὶ εἶδη τινα Sop. 5, 178, 26 W. καὶ — 5 στάσεων mg m. ead. Py, m. po. Vb Pn, m. po? Pu γε καὶ 5 τῶν Pγ Ph Vks Pr 5 τὴν om. Phy PgLα Vδκ Vdfq Pσκ, mg ἐν ἄλλοις P; cf. Sop. 5, 179, 26 (sed 178, 32-33) W. 6 καθάπερ καὶ lemma Marc. 4, 684, 22 W. Vc Ba PgLα Vb Vγ plures Vatt Parr XIII—VI τῆι pro τε Ph Vδκ, p. τε ras. Pl 7 ἐν ἄλλοις Ph Vδks 9 τὸ pro τῷ Ph Vγ Vu, τὸ m. 1 Vc; τῷ ἐν om. Py Pθ τοῦτ' γὰρ lemma sch. Pn f. 84 r 11 δ' PgLα Pκ ἐγγωροῖη Ac, mg Py 15 ἀλλ' Anon. 7, 583, 5 W. Py Vb Vδ Pequ ἐξωθεν Anon. 7, 586, 25 W., cf. Minuc. ap. Sop. 4, 688, 18. 689, 5. 8, ap. Marc. 4, 690, 29 W., ap. Anon. 7, 583, 6 W.; ἐξω Sop. 5, 101, 14 W. Minuc. ap. Georg. 758 Schilling 16 εἶναι supra m. po. Ph — 17 ἂν ter Anon. 7, 583, 7 W. 17 βράσανοι Minuc. ap. Sop. 4, 689, 8, cf. βρασάνων Anon. 7, 586, 5-6; βράσανος Anon. 7, 583, 7 (cf. 14). 584, 10 W. Pγ τε om. Pγ Py Vδks Pνομ, supra Ph; ἄλλο τι om. Pν πάθος 18 ψυχῆς Minuc. ap. Sop. 4, 689, 6. 8, ap. Georg. 758 Sch., τῆς ψυχῆς Anon. 7, 583, 9 W., πάθος p. ψυχῆς Vc Ba; ψυχῆς om., mg γρ. P 18 συγγνώμην Vc Ba PgLα Vb Vγ plures Vatt Parr XIII—VI, supra Ph, in ras. Pn; συγγνωμονικά Anon. 7, 583, 9 W. pr. ἡ om. Phy Vδ, supra Pr θυμὸν scr. (cf. sch. Va 13, 19 Kow. θυμὸν ἢ ἔλεον ἢ φόβον ἢ ὕπνον); φόβον aut ὀργὴν commendatur e Sop. 4, 688, 4. Marc. 4, 691, 1-2. Anon. 7, 586, 7 W. sch. Dem. 556, 18 (Gloeckner, Quaest. rh. p. 98); ὕπνον sch. Va 13, 19 Kow. Pγ Phy Ac Pa, m. 1 Pc, [m. 2 ὕπνον Vc; ὕκνον, m. 1 γρ. ὕπνον Ba; οἶκτον Ps, m. po. Pc καὶ pro alt. ἡ Phy Vδ Pr εἰ om. Pγ Ps; m. ead. ex? Pr; ἄλλο pro εἰ sch. Va 13, 20 Kow.

οὗτον. καὶ ἴσως ταῦτα οὐ κακῶς· διαφέρει δὲ οὐδὲν πλὴν τοῦ ὀνόματος τῆς συγγνώμης, ᾧ κὰν ταῖς μεταστάσεσι πολλάκις ἂν τις χρῆσαιτο καλῶς κὰν ταῖς ὀμολογουμέναις συγγνώμαις πάλιν αὐτῇ μεταστάσει τοῦναντίον
 76 R. χρῆσεται. τοῦτ' δὲ οὐ τοῦ διαιρετικοῦ εἶδους οἶμαι, τοῦ δὲ τοῖς καιροῖς
 5 εἶδέναι χρῆσθαι καὶ μεθοδεῦν ὁρθῶς τὰ νοήματα.

[Περὶ πραγματικῆς]

Ἡ πραγματικὴ διαρεῖται νομίμῳ, δικαίῳ, συμφέροντι, δυνατῷ, ἐνδόξῳ, τῷ ἐκβησομένῳ.

Ἔστι δὲ ἡ μὲν ἔγγραφος πραγματικῆ, ἡ δὲ ἄγραφος. ἔγγραφος
 10 μὲν ἡ ἀπὸ ῥήτου τὸ ζήτημα ἔχουσα· οἷον ἐν τρισὶν ἡμέραις περὶ πολέμου
 βουλευέσθαι νόμος ἐκέλευεν, Ἐλάτειαν ἔχοντος Φιλίππου ἀδθημερὸν
 γράφει Δημοσθένης ἐξιέναι. ἄγραφος δὲ ἡ μὴ ἀπὸ ῥήτου· οἷον ἀξιοῖ
 μετὰ Πύλον Κλέων Πύθιος καλεῖσθαι.

Τὸ τοίνυν νόμιμον ἐν μὲν τῇ ἐγγράφῳ μιᾷ τῶν νομικῶν ὀποπίπτει
 15 στάσεων καὶ κατ' αὐτὴν γε διαιρεθῆσεται· ἀντίκα δὲ περὶ τῶν νομικῶν

2 ἂν ρ. τις Vc Ac PgLā Vb Vγ Vdefgiq Pfwku, m. 2 Ph, in suppletis m. 2 Ba
 3 ἀτεῆ pro αὐ Vγ, (supra m. ead. τῇ) Pq, mg m. po. Vh, mg γρ. P τῇ om. Py
 τοῦναντίον ρ. αὐ Py Pnr, ρ. μεταστάσει Pγ Ph PgLā Vδk rell; τοῦναντίον [Π], m. 2 γρ.
 ἀνάπαλιν Vc 4 οὐ χρῆσεται Ph Ba Ac, οὐ er. Vc τοῦτ' 7, 585, 14 (Nil., ubi τοῦτο W.)·
 lemma Plan. 5, 334, 12 W. sch. Pn f. 84 v 91 v, ταῦτ' sch. Va 47, 5 Kow. V Vb Vde Pd
 οὐ om. Ph; αὐ τοῦ m. ead. ex αὐτοῦ pro οὐ τοῦ Pq 5 ἐνεκά γε τοῦ μηδὲν ἀμαρτεῖν
 ρ. χρῆσθαι? lemma Plan. 5, 334, 27 W. νοήματα 7, 585, 17 (Nil., ὀνόματα W.)· 6 lem-
 ma sch. Va 47, 10 Kow. 8 τῷ om. lemma Sop. 5, 182, 17 W. Pγ Phy Vq Pn; καὶ
 pro τῷ Pd 9 — 13 sim. Syr. 2, 162, 10-14 R. Sop. 4, 726, 5-10. Anon. 7, 592, 16-20.
 Plan. 5, 336, 6-7 W. πραγματικῆ sch. Va 48, 1 Kow. Phy V PgLā Vb Vγ Vδk plu-
 rimi Vatt Pair XIII—VI, mg γρ. P; om. Syr. 2, 162, 10 R. Anon. 7, 592, 16. Plan.
 5, 336, 27 W. 10 ῥήτου τινος refert Syr. 4, 717, 15 W. 2, 162, 11 R. Pr, τινος om.
 Sop. 4, 724, 5 W. τὸ ζήτημα Sop. 5, 187, 19. Anon. 7, 594, 12 W. codd, τὴν ζήτη-
 σιν Sop. 4, 724, 5-6 W. Anon. 7, 594, 10 W., supra γρ. τὸ μα Pr; τὸ ζητούμενον
 lemma Sop. 5, 187, 13-14, cf. Anon. 7, 593, 13 W.; τὴν ἐξέτασιν refert Syr. 4, 717,
 16 W. 2, 162, 12 R. οἷον — 12 ἐξιέναι refert Sop. 5, 187, 21-24 W. — 11 οἷον νόμου
 κελεῦοντος ἐν ἡμέραις τρισὶ περὶ πολέμου βουλευέσθαι Py Pr 11 βουλευέσθαι Ph Pp ἐκέ-
 λευεν (Anon. 7) 5, 339, 20 (Nil.). Ph, m. 2 Vc — 12 ἐξιέναι sim. Syr. et Sop. 4, 265,
 16-19. Marc. 4, 268, 21-22 W. καταλαβόντος sch. Va 3, 18. 12, 16 Kow. — 12 ἀδθη-
 μερὸν γράφει Ph V PgLā Vb Vγ Vk complures Vatt Parr XIII—VI, ἀδθημ. Δημοσθ.
 ἐξιέναι γράφει Vδ, γράφει Δημ. ἀδθ. ἐξ. rell 12 γράφει συμβουλευῶν Syr. 4, 719, 3 W.
 2, 164, 3 R., συμβουλεύει Δημ. ἀδθ. ἐξ. sch. Va 3, 19. 12, 16 Kow. μὴ supra m. ead.
 Pa, m. po. Vl οἷον — 13 Plan. 5, 342, 8-9 W. 13 μετὰ Πύλον Phy V Pfw, μετὰ
 τὰ κατὰ Πύλον Plan. 5, 342, 8-9 W. P rell; τὰ κατὰ supra m. sch. La, m. po. Vf, mg
 m. po. Pq Vb, m. ead. Pu; μετὰ τὰ ἐν Πύλῳ Sop. 5, 92, 6. 187, 30 W. Vδ, (supra
 πραχθέντα) Pr, m. po. ex Πύλον Pd, μετὰ τῶν ἐν Π. Vk 14 — 15 στάσεων Nil. f. 148 r
 νόμιμον — 15 στάσεων sch. Va 48, 2-3 Kow. μὲν om. Py Vδ, supra m. po. Vf 15 κατὸ
 ταῦτην Pγ Ph La Vδk Vde Pm

στάσεων λέξομεν. ἐν δὲ τῇ ἀγράφῳ τὸ ἔθος ὡς νόμιμον ἐξεταστέον, οἷον
 ὅτι καινὰ ἀξιοὺς καὶ οἷα καὶ ὅσα οὐδεὶς πῶ πρότερον. ταῦτα δὲ πάλιν
 ἐνστάσει καὶ ἀντιπαραστάσει μεθοδεύσομεν. ἀντιπαραστάσει μὲν, οἷον
 Κλέων ἀξιοὶ μετὰ τὰ ἐν Πύλῳ Πύθιος καλεῖσθαι· 'καινὰ ἀξιοὺς'. 'καινὰ
 5 ἀξιώ, καινὰ γὰρ καὶ τὰ πεπραγμένα'. ἐνστάσει δέ· 'εἶτα μέντοι οὐδὲ καινὰ,
 καὶ γὰρ καὶ Περικλῆς Ὀλύμπιος ἐκλήθη'. ποτέρῳ δὲ πρότερον χρηστέον,
 77 R. τῇ ἐνστάσει ἢ τῇ ἀντιπαραστάσει, οἱ καιροὶ διδάσκουσιν, ὡς καὶ ἐν στο-
 χασμῶ διωρισάμεθα.

Τὸ δίκαιον μὲ τῶν δικαιολογικῶν ὑποπίπτει καὶ κατ' ἐκείνην γε
 10 διαιρεθήσεται, ὡς ἂν ἐγχωρῇ, τοῖς κεφαλαίοις.

Τὸ συμφέρον διττὸν ἐστίν, ὅτι χρήσιμον καὶ ὅτι ἀναγκαῖον· οἷον
 'χρήσιμον προσλαβεῖν Ὀλονθον, μᾶλλον δὲ ἀναγκαῖον, ἵνα μὴ μέγας
 ὁ Φίλιππος ἐλὼν ἐκείνους γένηται καθ' ἡμῶν'. τοῦτο δὲ διχῶς ἐξετάσεις,
 τί ποιοῦσιν ἡμῖν τόδε τι πρᾶγμα, περὶ οὗ ἡ βουλή, συμβήσεται καὶ τί
 15 μὴ ποιοῦσιν. ἐκάτερον δὲ αὐτῶν πάλιν τετραχῶς. οἷον εἰ μὲν ἐλοίμεθα
 αὐτό, τὰ μὲν ὑπάρχοντα ἡμῖν ἀγαθὰ παραμνεῖ καὶ τὰ οὐκ ὄντα προσέσται,
 τὰ δ' αὖ ὑπάρχοντα φαῦλα ἀποτριφόμεθα καὶ τὰ οὐκ ὄντα οὐ προσλη-

1 ἐν — ἐξεταστέον sch. Va 48, 4 Kow. 2 ὅτι om. Py Pr 4 Κλέων p. ἀξιοὶ Sop. 5, 187, 30 W. ἀξιοὶ p. Πύλῳ Sop. 5, 92, 6 W. (Anon. 7) 5, 342 adn. 58 (Nil.). Po μετὰ τὰ ἐν Πύλῳ cf. Syr. 2, 173, 14 R. Anon. 7, 599, 1 W. 6 alt. καὶ om. V PgLa Vb Vγ plurimi Vatt Patr XIII—VI ποτέρῳ Py P Va Vhqu Pstuθ, mg m. rec. Ph, m. ead. ex πρότερον aut πρότερον Vb; πρότερον Anon. 7, 598, 26-27 W. sch. Pn f. 85 r Ph V Pg Vγ Vδ Pdq, supra m. po. ρ (i. e. πρότερον) Vf; προτέρῳ Pdμ, πρότερον Vk, (supra ω) Pr πρότερον Py Pc Pμ, m. po. Vh; προτέρῳ Anon. 7, 598, 27 W. sch. Pn f. 85 r Vc Ba Pg Vb Vγ Pu, mg m. rec. Ph; προτέρῳ 7, 598, 27 (Nil.), πρότερον Pa Va Vhqu Pbntθ, ποτέρῳ 7, 598, 27 (Pc). Ph Ac Vδk Vf Pqs 9 τὸ δὲ δίκ. Nil. Ph Vδk δίκαιον lemma sch. Va 48, 18 Kow. ἀντιλήψει ἢ μὲ τῶν ἀντιθετικῶν Sop. 5, 188, 32—189, 1. Sop. et Marc. 4, 737, 22-23 W.; μὲ τῶν ἀντιθετικῶν ἤτοι δικαιολογικῶν Sop. et Marc. 4, 735, 1-2 W. δικαιολογικῶν Anon. 7, 600, 5 W., <δικαιολογικῶν> Ps, δικολογικῶν m. 1 Vc Ba γε om. Py Vδk Pemrv 10 ἐγχωρῇ Sop. et Marc. 4, 737, 17-18 W. lemma Sop. 5, 188, 28 W. Ph La Vu Pq 11—12 ἀναγκαῖον Nil. f. 150 r τὸ συμφέρον lemma sch Va 48, 29 Kow. διττῶν Py Pr οἷον ὅτι Anon. 7, 601, 20 W., ubi οἷον — 12 Ὀλ. om. (Nil. Pa Pb Vu); Py Vgs Pr, in v. l. mg γρ. P, ὅτι supra m. po. Vc 12 χρήσιμον — 13 ἡμῶν sim. Syr. 4, 739, 10-14 W. Ὀλονθον Anon. 7, 601, 20 W. Phy V La Vb Pγ Vδk complures Vatt Parr XIII—VI, in v. l. mg γρ. Pa, supra m. ead. γρ. Pq; Ὀλονθίους Syr. 2, 177, 20 R. Anon. 7, 602, 7. 604, 17 W. P, in v. l. mg γρ. Pc, supra Pr; rell 13 ὁ om. Sop. 4, 742, 23 W. Py λαβῶν Py, (p. ἐκείνους) Po 14 τὸ pro τι Py Ac Vf 16 αὐτοὺς Vg Prsw, ex αὐτῷ Pf, αὐτῷ | Vb, om. Pq παραμνεῖ 7, 602, 18 (Nil. P Pb). 612, 16 (P Pb Vu), παραμνεῖ utroque loco W. τὰ δὲ pro καὶ τὰ Phy Vγ Vδ Pr 17 δέ, om. αὖ Anon. 7, 602, 21 W. 602, 23 (Nil.), Prs; αὖ om. Vde Pd ἀποτριφόμεθα Sop. 4, 743, 3 W. 7, 602, 22. 23 (Nil.), ex -εψόμεθα Vi; -εψόμεθα Sop. 4, 743, 3 (Nil.). Anon. 7, 602, 22 W. Vb Vκ Pr; ex -ιψόμεθα Va, supra m. ead. ι Pu ὄντα τῶν φαύλων Anon. 7, 602, 25-26 W., ὄντα φαῦλα Pr

φόμεθα. εἰ δὲ μὴ ἐλοίμεθα, τὰ μὲν ὑπάρχοντα ἀγαθὰ ἀπολείται, τὰ δ' οὐκ ὄντα μὲν προσγενησόμενα δ' ἂν οὐ προσέσται. καὶ πάλιν τὰ μὲν ὑπάρχοντα φαῦλα παραμένει, τὰ δὲ οὐκ ὄντα προσέσται'.

- Τὸ δ' αὖ δυνατόν ὑποδιαίρησις πρῶτον μὲν ὅτι οὐ χαλεπὸν δεῖκνύς,
 78 R. ἐνστάσει χρώμενος, εἶτα ἀντιπαραστάσει, ὅτι εἰ καὶ χαλεπὸν, ἀλλ' ἀναγκαῖον,
 6 καὶ ὅτι δεῖ ὑπὲρ τῶν χρηστῶν καὶ πόνους καὶ κινδύνους ὑφίστασθαι καὶ
 ὅτι ὑπὲρ τοῦ μὴ χαλεπωτέροις περιπεσεῖν, εἶδ' ὅτι καὶ ῥάδιον. ἐὰν δὲ
 περὶ πολέμου ἢ τιγος τοιούτου ἦ, τὸ δυνατόν ἀπὸ τῶν παρακολουθούτων
 τοῖς προσώποις σκόπει, ὡς ἐν Ὀλονθιακῶν δευτέρῳ ὁ Δημοσθένης· πῶς
 10 ἔχει ψυχῆς Φίλιππος, ὅτι ἀθυρεῖ, ἢ ὡς τὰ ἔξωθεν, οἷον Θεταλοί,
 Ἰλλυριοί, τὰ χρήματα, "οἱ περὶ αὐτὸν ξένοι καὶ πεζέταιροι", καὶ τὰ
 ἔξῃς. τούτῳ δὲ ἀντέκειτο μὲν ἢ περὶ τῆς Ἀθηναίων δυνάμεως ἐξέτασις,
 διότι δὲ παρήκεν αὐτὴν ὁ ῥήτωρ, ὁ τὸν λόγον ἐξετάζων κατὰ θεωρίαν
 δεῖξει δηλαδὴ· ἀλλ' ἢ γε διαίρεσις ἀπαιτεῖ. θαυμαστὸν δὲ οὐδέν, εἰ

1 ποιούμεν pro ἐλοίμεθα 7, 602, 29 (P Vu), ποιούμεν W. ὑπάρχοντα ἡμῖν 7, 602, 29 (Nil. et) W. VI ἀγαθὰ 7, 602, 29 (Nil., om. ibid. W.). Vδ, mg m. rec. Ph, m. po. inser. Vb 2 δὲ Anon. 7, 602, 30 W. Py Vγ Vδ Pμ pr. μὲν om. Py Pη προσγενησόμενα 7, 602, 30 (Nil.). 605, 6 W. codd, -γινόμενα 602, 30 W. δ' ἂν Anon. 7, 602, 30 W.; δὲ, om. ἂν ibid. (Vu) et 7, 605, 6 W. Pfwμ, cf. stat. 79, 5 R. 3 δ' PγLa Vb Vi 4 δ' αὖ Plan. 5, 351, 15 W., lemma sch. Va 49, 13 Kow.; δέ, om. αὖ lemma Sop. 5, 189, 15 W. Py Vb Vg Pu διαίρησις lemma Sop. 5, 189, 15 W. — 5 πρῶτον μὲν ἐνστάσει χρώμενος ὡς χαλεπὸν ἀλλ' ἀναγκαῖον Sop. 5, 189, 15-17 W. 5 τῇ ἐνστάσει Py Ac Vb Pqu ὡς pro ὅτι lemma Sop. 5, 189, 16 W. Py Vb Vg Pqu; ὡς, supra ὅτι Pr εἰ — 7 περιπεσεῖν Syr. 2, 182, 1-3 R. εἰ καὶ om. lemma Sop. 5, 189, 16 W. χαλεπὸν εἶη Syr. 2, 182, 1 R. ἀλλ' ἀναγκαῖον Anon. 7, 606, 14-15 (Nil. P Pb), ἀλλ' om. W.; ἀλλ' οὐδ' ἂν. Syr. 2, 182, 1 R. 6 κίνδυνον p. ὑφίστασθαι Anon. 7, 606, 16 (Nil.) ὑπομένειν Syr. 2, 182, 2 R. 7 πεσεῖν, supra περὶ La Pqe εἶτα PγLa Pfwsk καὶ om. sch. Va 49, 17 Kow. 9 Ὀλονθιακῶν Syr. 2, 187, 17-18 R., (ὀλομπιακῶν) Ph; τῶ ὀλονθιακῶν Pr, τῷ δευτέρῳ τῶν Ὀλονθιακῶν Syr. 2, 186, 5 R.; ὀλονθιακῶ La Pt, τῶ ὀλονθιακῶ Py Pq; τῷ er., ὀλονθιακῶν ex -αῖ Vb 10 ἔχει ψυχῆς Marc. 4, 754, 4-5. Anon. 7, 610, 28 W. Ph Vc Ac La Vγ Vδk Vfγiq Pdksk, ψυχῆς supra m. po. Ba Pr, mg γρ. P, m. ead. Pq, τυχῆς Pγ Pw, ψυχῆς om. sch. Va 49, 20 Kow. Py Ba P... ὁ Φίλιππος Marc. 4, 754, 4-5 W. Vκq, supra m. po. ὁ Pr ἢ ὡς Ph V PγLa Vb P Va Vδk plerique Vatt Parr XIII—VI, [m. ead. ἢ] ὡς Pν; πῶς Marc. 4, 754, 7. Anon. 7, 610, 31 W. Py rell (ἢ pro πῶς Pu) ἐκτὸς Marc. 4, 754, 7. Anon. 7, 610, 31 W., cf. Sop. 4, 748, 6. Marc. 4, 754, 2. Anon. 7, 611, 7-8. 612, 4. Plan. 5, 351, 27. 353, 10 W. 11 οἱ — πεζέταιροι cf. Dem. 2, 17 πεζέταιροι lemma Plan. 5, 352, 28-29 W. Ph V PγLa, in ras. m. ead. Py, m. 1 Vb Pη, supra m. ead. P, m. po. Va Vhl Pd, v. l. Pnt; πεζαίτεροι (cf. Dem. 2, 17 rec., ex adn. Fuhr) P Pb Vγ Vδk plurimi Vatt Parr XIII—VI, m. 1 Va Vh Pdt, supra Pf, m. po. in ras. Vb 12 δ' Ph Pγ Vδ Viq Ps τῆς τῶν Ph Vγ Vδku, τῶν supra m. ead. Pq, τῶν pro τῆς Ps 13 δὲ om. Vc Ba αὐτὴν — 14 δηλαδὴ sch. Va 49, 25-26 Kow. κατὰ m. po. ex καὶ Vb, καὶ pro κατὰ Pμ 14 δ' PγLa Vγ Vdeiq Pκ, γρ pro δὲ m. 1 Vc Ba

παρείται, ἐπεὶ καὶ τῶν ἄλλων κεφαλαίων τινὰ ἐκεῖ τε παραλείπεται
κατὰ φύσιν καὶ ἡμεῖς πολλάκις παραλείπομεν οὐκ ἐν πραγματικῇ μόνον
ἀλλὰ καὶ πανταχοῦ· τὴν μὲν γὰρ ὁδὸν ἢ τέχνην δείκνυσι τῆς διαιρέσεως,
τῇ δὲ φύσει τοῦ πράγματος τὴν τέχνην προσακτέον κατὰ τὸ ἐγχωροῦν·
5 τὸ μὲν γὰρ τῆς εὐρέσεώς ἐστι, τὸ δὲ τῆς κρίσεως, ἄλλως τε οὐχ ὅσα
δὴν εὐρωμεν, ἐροῦμεν, ἀλλ' ὅσα δὴν κρίνωμεν εἶναι ῥητέα.

Τὸ ἔνδοξον ὁμοίως τῷ συμφέροντι· οἷον 'τίς δόξα ὑπάρχουσα ἡμῖν
παραμένει καὶ τίς οὐκ οὔσα περιέσται, εἰ ποιοῦμεν ταῦτα, περὶ ὧν ἢ βουλή,
79 R. καὶ τίνα ἀπωσόμεθα ἀδοξίαν οὔσαν καὶ τίνα οὐ προσληφόμεθα μὴ οὔσαν,
10 προσδοκωμένην δέ; καὶ πάλιν εἰ μὴ ποιοῦμεν, τίνα αἰσχύνην οὔσαν οὐκ
ἀπωσόμεθα καὶ τίς οὐκ οὔσα καταλήφεται ἡμᾶς καὶ τίς ὑπάρχουσα τε
ἡμῖν δόξα διαφεύξεται καὶ μὴ ὑπάρχουσα προσγενομένη δ' ἂν οὐ προσέσται;'

Τὸ δὲ ἐκβησόμενον καθ' ὑπόθεσιν λαμβάνεται ἐφ' ἐκάτερα τῶν
ἀποβαινόντων, οἷον ὅτι ἐάν τε κρατήσωμεν ἐάν τε μὴ, λυσίτελεῖ τὸ βο-
15 ηθηῆσαι, ἤδη δὲ καὶ τὸ ψηφισασθαι μόνον· ὡς ἐν Φιλιππικοῖς, οἷον
"οὔτοι παντελῶς, οὐδ' εἰ μὴ ποιήσετε νῆ Δία, ὡς ἐγῶγε κρίνω, εὐκατα-
φρόνητον ἔσται, ἔν' ἢ διὰ τὸν φόβον, εἰδῶς εὐτρεπεῖς ὑμᾶς, ἀπόσχεται

1 ἄλλων om. sch. mg m. po. Nil. f. 152 v ἐκεῖσε pro ἐκεῖ τε Nil. ibid., ἔγκειται
Ps; ἔγκειται καὶ Py V P IgLa Va Vγ Vδk plerique Vatt Parr XIII—VI, m. po. in ras.
Vb, (ἔ|γκείται) Vs, mg m. rec. Ph, m. po. Nil. f. 152 v 2 παραλείπομεν Phy Pγμ, παρ-
ελείπομεν Ba Vγ Pq, supra m. 2 v Cc; παρελίπομεν Anon. 7, 609, 4 W. P Ac Pγ..., παρελί-
m. po. |πομεν Vb, παραλείπομεν 7, 609, 4 (Nil.) μόνον Anon. 7, 609, 5 W., μόνη (Nil.)
4 δὲ p. φύσει V PgLa Vγ Vδk plures Vatt Parr XIII—VI 6 ἂν εὐρ. Vγ Pr ἂν pro
alt. δὴν Pn, om. Py Vb Vg Psu, supra Pr κρίνομεν Py Vg Pnsuwk 7 τὸ ἔνδοξον ὁμοίως
lemma sch. Va 50, 22 Kow. 8 παραμένει Anon. 7, 612, 16 (P Pb Vu); παραμένει ibid.
W., Ph ποιοῦμεν Pγ Vγ Vδk Vfi Psek, m. po. Ba, m. po. οἱ VI Po 9 οὐ Anon.
7, 612, 17 W., supra m. ead. ibid. (Nil.), om. ibid. (Vu) alt. οὔσαν μὲν Vg, μὲν su-
pra m. 2 Vc Vb 10 καὶ — ποιοῦμεν Anon. 7, 612, 18 W. ποιοῦμεν Py V Pγ Vb Vγ
Vfgl Psp. ποῖαν pro τίνα Ph Vδk; τίνα p. αἰσχύνην Vγ Viq Pκ οὔσαν om. PgLa Vγ
Vfiq Pfw; supra m. sch. Pn 11 τε om. Pγ Pc, supra Vδ 12 ἡμῖν p. ὑπάρχουσα add.
Ph Vδk, μὲν p. ὅπ. supra m. 2 Vc, ras. p. ὅπ. Vb δ' ἂν Anon. 7, 612, 21 W.; δὲ,
om. ἂν Py Vb Pnr; δὲ, mg m. rec. δ' ἂν Ph; δὲ m. 2 Vc 14 οἷον om. Sop. 4,
764, 11 W. PgLa Vγ Vfq, supra m. po. Pe ὅτι om. Py Vb plures Vatt Parr XIII—VI
εἴτε κρατήσωμεν εἴτε μὴ Sop. 4, 764, 11 W. λυσίτελῃ Ba Vde Pup, m. 1 Vc, -εἰ m. po.
ex -ἢ Pb 15 ἐν τοῖς Ph Pγ Vδk VI Pfwk, τοῖς supra m. ead. Pr 16 οὔτοι ex οὔτος
Ph, οὔτος Vδ Pr, οὔτοι Vb, οὔτοι m. po. ex ὅτι? Vf ποιήσατε Ph Ba Ac Pγ Vb Vγ Vilq
Plrx, m. 2 ex -σατε Vc, ποιή|σατε Vh; ποιήσατε, supra m. 1 ai P; ποιήσεται Vd Pt
ποιήσατε (cf. Dem. 4, 18 S, ex adn. Fuhr) ὡς Py V PgLa Vb Vγ plurimi Vatt Parr
XIII—VI, (ποιήσατε) Ph, mg ἐν ἄλλοις P; ποιήσατε τοῦτο (Dem. 4, 18) ὡς Vk, (om. ὡς)
Vδ, (ὡς τοῦτο) Ph, ποι. νῆ Δία ὡς rell ἐγῶ Py Ac Vb Vδ Vg Pq, γε m. po. inser.
Pe, ἐγῶγε rell et Dem. 4, 18 17 εὐτρεπεῖς ex εὐτρεπεῖς Pc, m. po. Vf, εὐτρεπεῖς Vc
Ba VI Prtuθ ἡμᾶς Py Vb complures Vatt Parr XIII—VI, supra m. ead. ὑμᾶς Vγ,
ὑμᾶς ex ἡμᾶς Ve, ὑμᾶς rell

ἢ παριδῶν ταῦτα ἀφύλακτος ληφθῆ”· καὶ πάλιν ὅτι ‘χωρὶς ἡμῶν ἐάν τε ἡττηθῶσιν οἱ δεόμενοι ἡμῶν σύμμαχοι ἐάν τε κρατήσωσι, βλαβεροὶ ἐφ’ ἑκάτερα’, ὡς ἐν τῷ ὑπὲρ Μεγαλοπολιτῶν.

[Περὶ μεταλήψεως]

5 Ἡ μετάληψις πάλιν ἢ μὲν ἐγγραφός ἐστιν, ἢ δὲ ἀγραφος. καὶ ἢ μὲν ἐγγραφος τελεία τέ ἐστι παραγραφὴ καὶ τὸ πρότερον ζήτημα περὶ μίαν εὑρίσκεται στάσιν τῶν νομικῶν, περὶ ὧν ἀεὶ λέξομεν, ὡς εἴρηται.
80 R. ἔστι δὲ ὅτε ὀριστικῶς τέμνεται τὸ πρότερον ζήτημα. τὸ δὲ μετὰ τὴν παραγραφὴν καθ’ ἑτέραν τινὰ διαιρεθῆσεται τῶν λογικῶν στάσεων. οἷον τὸν
10 ἀντιλέγοντα νόμῳ εἴσω τῶν τριάκοντα τοῦ κυρωθῆναι ἡμερῶν ἀντιλέγειν, μετὰ ταῦτα δὲ μὴ ἐξέσω. πρεσβεύοντος τοῦ πέντητος ὁ πλούσιος ἐχθρὸς ὧν εἰσήνεγκε νόμον τὸν ἦσσω πέντε ταλάντων οὐσίαν κεκτημένον μὴ πολιτεῦσθαι μηδὲ λέγειν. ἐπανήκε μετὰ τὰς τριάκοντα [ἡμέρας] ὁ πέντης

1 ταυτὶ PgLa Vfilg Psk 2 ἡττηθῶσιν lemma sch. Va 51, 4 Kow. βλαβεροὶ Pn, m. po. ex -οὶ VI, -οὶ m. po. ex -ὸν Vh; haec longius a Dem. 16, 30 verbis discedunt 5 (γὰρ πάλιν) Nil. f. 160 r ἔστιν om. lemma Sop. 5, 190, 18 W. 6 τε Syr. 4, 776, 17. lemma Plan. 5, 355, 13 W., om. Nil. f. 160 v, supra Vδ 7 εὑρίσκεται τῶν νομικῶν στάσεων Py Vb Vg Pnqru, cf. Syr. 4, 781, 18-19 W. ὡς εἴρηται (cf. 76, 14 R.) om. Nil. f. 161 v 8 ἔστι δὲ ὅτε Plan. 5, 357, 2 W. lemma sch. Va 51, 23 Kow.; ἔστιν, om. δὲ Anon. 7, 621, 11 W. ὅτε καὶ Anon. 7, 621, 11 W. 17 (Vu). Vs, καὶ m. po. Vc ὀριστικῶς lemma Sop. 5, 192, 1. 4, 779, 21. 17 W. 7, 621, 11 (Nil.). Nil. f. 161 v Phy Vc P, m. 1. Ba, mg γρ. ὀρικῶς P Vh; ὀριστικῶς, supra ὀρικῶς Vδ; ὀρικῶς Anon. 7, 621, 11. 17. 20. Plan 5, 357, 2 W. sch. Pl f. 108 r Ac rel, ex ὀριστικῶς Vab Vf πρώτων Ph Vδk 9 στάσιν V La Vδ Vdefiq Pfdsx, mg γρ. P τὸν — 56, 1 νόμῳ sch. Va 3, 26—4, 2 Kow. 10 εἴσω Py, supra ἦς (i. e. ἦσσω) Vb εἴσω τριάκοντα Syr. 2, 158, 25 R. sch. Va 3, 27 Kow. Pγ Vb Vδk Vgm Pnoqr, (εἴσω) Py, τῶν supra m. po. Pc, καὶ οὕτως εὐρηται Anon. 7, 624, 10-12 W., mg P; εἴσω τῶν τρ. Ph V Pa Pg rel, εἴσω τ. τρ. ἡμ. p. ἀντιλέγειν Pθ ἡμ. p. ἀντιλέγειν Pγ τοῦ κυρωθῆναι p. ἡμερῶν sch. Va 3, 27 Kow. Vδk Vg Pq πρὶν τοῦ κυρωθῆναι Pa Va Vhm Pbemnotνεθμ, (πρὶν supra m. po.) Py Vf, (mg m. ead.?) Pu, (supra m. ead.?) γρ. πρὶν τοῦ Pd, (πλὴν) Vu; πρὶν τοῦ κυρ. p. ἡμ. Pθ, p. ἀντιλέγειν Pr; πρὶν om., τοῦ, supra m. po. μὴ Vb τοῦ κυρωθῆναι p. ἀντιλέγειν Py, (πρὶν) Pa, (supra m. po. πρὶν) Pg, supra m. po. p. τρ. Pc Vs, om. Pk ἀντιλέγειν p. ἡμερῶν Anon. 7, 624, 10-12 W. Py Vb Pru, (δέον ἀντ.) P Va Vhmsu Pbemnotνεθμ, (mg m. po. δέον, dei. m. po. alt.) Py, (mg m. ead.?) δέον Pu; δέον ἀντιλ. p. νόμῳ Pθ, δεῖ (supra m. ead.) ἀντ. p. κυρωθῆναι Pq 11 δὲ p. μετὰ Vc Ba Vde Pdi ταύτας sch. Va 3, 28 Kow. ἐξέ[σω m. po.] Pn, ἐξείναι sch. Va 3, 28 Kow. 12 ἦσσω Pq, ἦσσω m. po. ex εἴσω Vc; εἴσω rel, supra m. po. ἢ v. ἦς v. ἦσσω Pc Vb Pn; ἦττον Syr. et Sop. 4, 283, 15 W. οὐσίαν p. κεκτημένον Syr. et Sop. 4, 283, 16 W. Pε 13 τριάκοντα ἡμέρας sch. Va 4, 1 Kow. Phy PgLa Vb Vδk plures Vait Parr XIII—VI, ἡμέρας mg. γρ. P, om. V rel ὁ πέντης p. ἐπανήκεν Pγ Vc Ba Pl, om. Ac Vde Pd

καὶ ἀντιλέγειν βούλεται τῷ νόμῳ. ἢ προτέρα ζήτησις κατὰ ῥητὸν καὶ διάνοιαν γίνεται, τότε καὶ τίσιν εἴσω τῶν τριάκοντα ἡμερῶν προστάττει ἀντιλέγειν ὁ νόμος, καὶ ὅτι οὐ τοῖς πρεσβεύουσιν οὐδὲ τοῖς ἀποῦσι, καὶ ὅσα ἄλλα. ἢ δευτέρα δὲ κατὰ τὴν πραγματικὴν, εἰ νόμιμον τὸ εἰσνεχθὲν
 5 γράμμα, εἰ δίκαιον καὶ τὰ ἐξῆς. ἐμπέπτωκε δὲ ἐνταῦθα καὶ δευτέρον τι ὡς παραγραφικόν· ὅσον 'οὐκ ἔχων τὰ πέντε τάλαντα οὐ δύνασαι λέγειν'. δῆλον δὲ ὡς καὶ πρὸς τοῦτο ἀπαντήσεται τῇ φύσει τοῦ πράγματος· ἔτι γὰρ τῇ ζήτησεως οὔσης περὶ τοῦ εἰ χρῆ δοκιμασθῆναι αὐτόν, οὐχ οἶόν τε ἤδη ὡς κυρίῳ χρῆσθαι.

81 R. Ἡ δὲ ἀγραφος διαιρεῖται προβολῇ, παραγραφικῶ τῷ ἀπὸ τοῦ ῥητοῦ,
 11 μεταλήψει, συλλογισμῶ, ὄρω, ἀντιθέσει, ἑτέρα μεταλήψει, ἀντιλήψει, θέσει, ποιότητι καὶ γνώμῃ. ὅσον ἀριστεύσας τις ἤτησε πολίτου φόνον καὶ ἔλαβεν, εἴρηται προαπεκτονῶς αὐτόν καὶ φεύγει φόνου. ἢ προβολῇ· 'ἀνδροφόνος εἰ'. τὸ παραγραφικόν· 'οὐ δῶσω λόγον ὑπὲρ τοῦ παραδοθέντος πρὸς ἀναίρεσιν
 15 ὑπὸ τοῦ δήμου'. ἢ μετάληψις· 'οὐκ ἔην, ὅτε ἀνήρητο, τοῦτω παραδεδομένος'.

1 βούλεται p. νόμῳ sch. Va 4, 2 Kow. 2 ὅσον τότε Vc Ba Pl — 3 ἀποῦσι sim. Marc. 4, 782, 4-6 W., ubi ἄχρι τριάκοντα ἡμερῶν τῶν om. Py Pc Vb Pnqu ἡμερῶν om. V PgLa Vγ plures Vatt Parr XIII—VI 3 οὐδὲ pro οὐ Pa Va complures Vatt Parr XIII—VI ἀπ[ι]οῦσιν Vc, ἀ[ποῦ] m. po.]σι Pc; -σιν etiam Vb οὐ τοῖς ἀποῦσιν οὐδὲ τοῖς πρεσβεύουσιν(ν) Ba PgLa Vγ Vdefl Pdfwklngsq 4 ἄλλα Pγ Phy PgLa Vb Vδk Viq Pfwkκ, (supra m. ead. τοιαῦτα) Pq; ἄλλα τοιαῦτα rell ἢ — εἰσνεχθὲν cf. Marc. 4, 782, 8-9 (Py) τὴν om. Marc. 4, 782, 8-9 W. 5 πρᾶγμα pro γράμμα Pγ Vde Pd, mg m. po. γράμμα Po; γράμμα, supra π Ac; γράμμα m. ead. ex πρᾶγμα Pμ ἐμπέπτωκε — 6 παραγραφικόν Anon. 7, 625, 31-32 W. δὲ lemma Plan. 5, 358, 13 W. sch. Va 52, 15 Kow. Anon. 7, 625, 32 W., om. ibid. (Nil.). Nil. f. 163 v 6 ὡς sch. Pt f. 66 r οὐκ — λέγειν Marc. 4, 783, 9-10 W. 7 δῆλον — πράγματος Marc. 4, 783, 15-16 W. Anon. 7, 626, 31—627, 1 W. ὡς — πράγματος Nil. f. 164 r ἀπαντήσεται Ph Vδ, -εται, supra m. 1 εἰ Vc 9 κυρίως Pγ; -ίωι, supra ς Ph 10 — ῥητοῦ Nil. f. 164 r δὲ lemma sch. Va 52, 25 Kow., δ' αὖ Py Vb Vδ Pru διαιρεῖται p. προβολῆι Ba, corr. Vc προβολῇ ῥητοῦ lemma Sop. 5, 192, 20 W. ἀπὸ τοῦ ῥητοῦ Marc. 4, 787, 32. 788, 14. Anon. 7, 629, 21 W., ἀπὸ ῥητοῦ lemma Sop. 5, 192, 23. Anon. 7, 627, 29 W. 629, 21 (Pb Vδ). Anon. 4, 795, 9 W. sch. Va 53, 6 Kow. sch. Pt f. 66 v Nil. f. 164 r Ac La Va Vγ complures Vatt Parr XIII—VI 11 ἑτέρα — θέσει om. Pc, mg m. po. Pg μεταλήψει supra m. po. VI ἀντιλήψει om. Vδ Vγ Vq θέσει supra m. sch. Pn 12 ἀριστεὺς pro ἀριστεύσας V PgLa Vγ Vdeflq Pfdklsκ, supra m. po. τις Vi; mg γρ. ἀριστεὺς ἤτησε Pc, (-εν, ut Ph) Pa καὶ om. Vc Ba PgLa Vγ complures Vatt Parr XIII—VI 13 φεύγει p. φόνου Vc Ba Pc Vb aliquot Vatt Parr XIII—VI προβολῇ τοῖνον Sop. 4, 785, 1 W. 14 παραδοθέντος πρὸς Ph Pc Vδ Ps, supra m. po. μοι Py; παρ. μοι πρὸς rell 15 ἀπὸ Pg Pq ἢ — ἔην lemma sch. Va 53, 22 Kow. ἢ — παραδεδομένος Nil. f. 164 v οὐ γὰρ ἔην sch. Va 53, 31 Kow. ἀνήρητο Anon. 7, 630, 9 (P Pb). 23 W. sch. Va 53, 31 Kow. Py Vc Ba PgLa Vγ complures Vatt Parr XIII—VI, mg γρ. Pc; ἀνήρητο ex -εἶτο m. ead.? Nil. f. 164 v Va, m. po. Pb; ἀνήρητο (sic) 7, 630, 9 (Nil.), ἀνήρηται ibid. W. Ps ἀν. παραδεδομένος sch. Va 53, 31 Kow. Ac Vδ, mg γρ. Pc; ἀν. οὐπω παρ. Nil. f. 164 v P Pg Vab Vγ plerique Vatt Parr XIII—VI, m. 2 Vc Ba; (οὐδέπω) Ph Vκ; ἀν. τοῦτω παρ. Vc Ba La Vd, (ex οὐπω) in ras. Py, (τοῦτω supra m. ead.) Ve

τὸ γὰρ κατὰ τὸν χρόνον δηλαδὴ μεταλαμβάνει καὶ τὸ μὲν πρᾶγμα
 συγχωρεῖ, τὸ δὲ περὶ τὸ πρᾶγμα κρίνει, ἐν ᾧ ὅτι οὐδ' ἂν ἔδωκεν ὁ δῆμος,
 εἰ παρῆν καὶ ἀντέλεγεν. ὁ συλλογισμὸς, ὅτι οὐδὲν διαφέρει, εἰ νῦν ἢ τότε.
 λέγομεν δὲ οὐχ ὡς διαιροῦντες ἀλλ' ὡς πρὸς ἐνδειξίν τῆς φύσεως τῶν
 5 κεφαλαίων, ἐπεὶ πολλὰ ἔστι τοῖς διαιροῦσιν ἐνταῦθα εἰπεῖν. ὁ ἄλλος, ὅτι
 πᾶμπολυ διαφέρει. ἢ ἀντίθεσις· ὅπου καὶ ὁ δῆμος αὐτοῦ κατεψηφίσαστο,
 ἄξιός ἦν'. ἑτέρα μετάληψις, ὅτι ἐχρῆν αὐτὸ τοῦτο εἰπόντα ὡς ἀπέκτεινας
 καὶ ὅτι ἄξιός ἦν ἀποσφαγῆναι, αἰτεῖν ἄρεσιν. οἷς ἀκόλουθος ἢ ἀντίληψις,
 ὅτι ἐξῆν ὅπερ ἐβουλόμην αἰτεῖν καὶ οὐχ ὑμᾶς ὀριστάς δεῖ μοι εἶναι τοῦ
 82 R. τρόπου, καθ' ὃν ἐχρῆν αἰτεῖν. ἢ θέσις, εἰ δεῖ ταῦτα ἐπιτρέπεν ἢ εἰ δεῖ
 11 τοὺς ἀριστέας ἐπὶ τοῖς συκοφάνταις ποιεῖν. ἢ ποιότης καὶ ἢ γνώμη, ὡς
 ἐν τοῖς ἔμπροσθεν.

1 τὸν om. La Va Vfs Pt δηλαδὴ μεταλαμβάνει V PgLa Vγ Vδk plurimi Vatt
 Parr XIII—VI, (παραλαμβ., supra m. ead. μετα) Ph; δηλαδὴ p. μεταλ. rell 2 ἐν—3 ἀν-
 ἔλεγεν Nil. f. 165 r 3 ὁ — 6 διαφέρει Nil. f. 165 r-v οὐδὲν — τότε sch. Va 54,
 7-8 Kow. εἰ m. po. in ras. Pc, om. Ba Peoveth; ἢ rell 4 λέγομεν — 5 κεφαλαίων
 sch. Va 54, 10-11 Kow. δὲ ταῦτα Pγ sch. Va 54, 10 Kow. — 10 folium interci-
 dit Py 5 ὁ ἄλλος lemma Anon. 4, 796, 24 W. 6 ἢ om. Nil. f. 165 v ὅπου Nil. Ac,
 ὅπου γε 7, 634, 1 (Nil.), εἰ ὅπου Ph FgLa P Va Vγ plurimi Vatt Parr XIII—VI; εἰ
 ὅπου m. po. ex ὅτι, supra scholion ὅτι, ἐπειδὴ Vb, (supra ἐπειδὴ) Vδ; ὅτι pro ὅπου καὶ
 Anon. 7, 634, 1 W.; εἰ[I]που Ba, εἰ[I] ὅπου Vc, εἰ γε ὅπου Pk, εἰ γε καὶ ὁ δῆμος ὅπου
 αὐτοῦ Pn, εἰ καὶ ὅπου ὁ δ. Vde Pu, (mg m. ead.? γρ. εἰ ὅπου καὶ ὁ δῆμος) Pd, εἰ καὶ
 ὅπου καὶ ὁ δ. VI Pl κατεψηφίσθη Nil. f. 165 v 7 μετάληψις om. Nil. f. 165 v τοῦτο
 τῷ δήμῳ 4, 792, 21 W. εἰπόντα 4, 792, 21 W. Nil. f. 165 v Ac Vb Vδk Vg Pr, p. εἰπ.
 supra m. po. σε Ph, εἰπ. σε rell ὅτι pro ὡς Nil. f. 165 v VI, ὡς ὅτι Vδk Fk, (mg
 m. rec. ὡς ἀπ.) Ph ἀπέκτεινα Ac Vb Vδk Pr, m. po. Py, (mg m. rec. ἀπέκτεινας)
 Ph; ἀπέκτονας Nil. f. 165 v 8 ἀποσφαγῆναι αἰτεῖν Vγ Vδk Vdeiq Pfdwqsk, m. 1 Ph;
 ἀποσφ. καὶ αἰτεῖν Py V PgLa P Vb Vfghlm Puve, καὶ supra m. po. Pn — 9 αἰτεῖν
 Nil. f. 165 v 9 ὅπερ ἐβουλόμην τρόπον sch. Va 54, 24-25 Kow. δεῖ Sop. 4, 793, 6 W.
 Phy Vc Ba Pg..., δὴ Pfw, ἔδει Anon. 7, 634, 20 W. sch. Va 54, 25 Kow. Ac P Vab
 plurimi Vatt Parr XIII—VI, m. po. Py Vc Vf μοι Anon. 7, 634, 20 (Nil.), om. W.
 εἶναι p. 10 τρόπου Anon. 7, 634, 20 W. sch. Va 54, 25-26 Kow. ὀρίζειν ἔδει μοι τὸν
 τρόπον, καθ' ὃν 7, 634, 20 (Nil.) 10 ἐχρῆν p. αἰτεῖν Vb Vg Pnrup. εἰ Anon. 7, 634,
 23 W., ὅτι pro εἰ Nil. f. 165 v La Vdq, ὅτι εἰ Pg Vγ VI Ps; ὅτι, supra m. po.
 εἰ Vf, (inser. m. po.? εἰ) Pl οὐ pro εἰ Vg δεῖ ταῦτα ἐπιτρέπεν sch. Va 54, 28 Kow.
 ἢ εἰ οὐ Pa Va Vh Pberve, (οὐ expunx. m. po.) Po; ἢ εἰ, supra m. po. οὐ Ph; ἢ οὐ
 Ac Pc Pμ, [ἢ] οὐ Ba, ἢ [οὐ m. 1?] Py, ἢ [οὐ m. po.] Vb, ἢ οὐ (supra m. ead. εἰ)
 Vm; ἢ οὐ· Anon. 7, 634, 23 W. lemma sch. Pn f. 87 r; ἢ οὐ· καὶ εἰ δεῖ Pn, [ἢ οὐ m.
 ead.] l] καὶ εἰ (utrumque supra m. ead.) δεῖ Pq; καὶ εἰ pro ἢ οὐ, mg m. ead.?
 γρ. ἢ οὐ δεῖ Pd; ἢ ὅτι οὐ sch. Va 54, 29—55, 1 Kow. Vk; ἢ γ']ου (εἴπου?) δεῖ Vδ; ἢ μή,
 om. δεῖ Fθ 11 καὶ τοὺς Ac ἀριστέας Sop. 4, 793, 7. Marc. 4, 793, 28—794, 1. Anon.
 7, 634, 25 W. sch. Va 54, 29 Kow. Ac P PgLa Va Vγ Vδk plerique Vatt Parr XIII—VI,
 m. 2 Vc, ἀριστ[έας] m. po. Vb; ἀριστοὺς Anon. 7, 634, 25 (Nil. Pa). Phy Vc Ba ἐπὶ
 Sop. 4, 793, 7 W. Phy, m. po. in ras. Vb; in ras., supra m. po. ὅπῳ Vc; ἐπίσης Vδk
 Pq; ὅπῳ Marc. 4, 794, 1 W. Va La Vγ Viqs Pκεμ, (supra ἐπὶ) P, supra m. 2 Vc.

[Περὶ ῥήτου καὶ διανοίας]

Ἡ κατὰ ῥήτον καὶ διάνοιαν ζήτησις διαιρείται προβολῇ ῥήτου, τῇ
διανοίᾳ, τῷ μὴ προσδιωρίσθαι, πάλιν διανοίᾳ τοῦ νομοθέτου, συλλογισμῶ,
ὄρω, ἀντιθέσει, μεταλήψει, πρὸς τι, ὄρω βιαίω, θέσει, ἑτέρα μεταλήψει,
5 ἀντιλήψει, ποιότητι καὶ γνώμῃ.

Ἡ προβολῇ ἐστὶν αὐτὸ τὸ παρὰ τὸ ἔγγραφον γεγονός, οἷον ξένος
εἰ ἀνέλθοι εἰς τὸ τεῖχος, τεθνάτω· πολέμου ὄντος ἀνεληθὼν τις ἤριστευσε
καὶ ὑπάγεται τῷ νόμῳ. ἢ τοίνυν προβολῇ, ὅτι ἀνήλθες. ἢ διάνοια διττῶς
ἐξετάζεται, τοῦ τε νομοθέτου καὶ τοῦ ὑπευθύνου· τοῦ μὲν νομοθέτου,
10 οἷον πότε λέγει τοὺς ἀνεληθόντας καὶ ἐπὶ τίνι καὶ διὰ τί· τοῦ δὲ ὑποκει-
μένου προσώπου τῷ ῥητῷ, οἷον ὄυκ εἰ ἀνήλθον δεῖ σκοπεῖν μόνον ἀλλὰ
καὶ μεθ' ἧς γνώμης καὶ ὅτι μὴ δυσνοία'. τὸ μὴ προσδιωρίσθαι τοῦ χρω-
82 R. μένου τῷ ῥητῷ ἐστὶν, οἷον ὄυδὲν τούτων προσδιώρισεν ὁ νομοθέτης, ἀλλ'
ἀπλῶς εἶπε τὸν ξένον μὴ ἀνίεναι'. ἢ δὲ ἑτέρα διάνοια κοινή ἐστὶν ἀμ-
15 φοῖν· ὁ μὲν γὰρ φεύγων πρὸς τὸ μὴ προσδιωρίσθαι ἀπαντῶν χρήσεται

m. 2 ex ἐπὶ Ba, in ras.? Pg, mg m. ead. ἐπίσης Po; om. Pfw οὕτω ποιεῖν Vd Plnrtu,
(οὕτω mg m. rec.) Ph, (m. po.) Vc Vf, (οὕτως) Vb Vel; ras. ante ποιεῖν Pd; λέγεται τὸ
λόγον, ἴν' ἢ λόγον ποιεῖν sch. Vb f. 33 r pr. ἢ om. Nil. f. 166 r, alt. ἢ om. Nil. ibid. Pd
1 lemma sch. Va 55, 3 Kow. 2 προβολῇ ῥήτου Sop. 5, 197, 17. 25. Anon. 4,
813, 24 W. sch. Va 55, 5 Kow., πρ. τοῦ ῥήτου Marc. 4, 805, 31 W., (mg γρ. προβολῇ τῇ
ἀπὸ ῥήτου) Pa, cf. Anon. 4, 814, 2 ἐμφατικώτερον δ' ἂν εἶπε προβολῇ τῇ ἀπὸ ῥήτου, Anon.
7, 637, 4-5 W. ἔδει δὲ ἐμφατικώτερον εἰπεῖν προβολῇ τῇ ἀπὸ ῥήτου; προβολῇ τῇ ἀπὸ τοῦ ῥήτου
Ac, mg Pc; τῇ τοῦ νομοθέτου Ba, τοῦ νομ. p. 3 διανοίαι er. Vc Vb, τῇ διαν. τοῦ νομ. καὶ
ὑπευθύνου Vg Pq, τοῦ νομ. καὶ ὑπ. supra m. po. Vk 3 προσδιωρίσθαι Sop. 4, 806, 25.
807, 22. 30. 5, 199, 9. Marc. 4, 807, 9. Anon. 7, 641, 5 (Nil. Pc), ex προσδιωρίσθαι Vd;
προσδιωρίσθαι Anon. 7, 641, 5 W., (προσδιωρίσθαι, sic) Ph πάλιν ἢ διάνοια τοῦ νο-
μοθέτου ἐναυθθα lemma Sop. 5, 198, 16 W. 5 ἀντιλήψει om. Py, supra m. po. Vb,
supra m. ead. del.? Pq καὶ om. Pc Pfw 7 εἰ ἀνέλθοι p. τεῖχος PgLa Vγ Viq Pqθκ,
(ἀνέλθοι p. τεῖχος) Vfls Pk εἰς Syr. 2, 194, 2 R. Ph V Vδκ Vde Pdfwl, ἐπὶ Syr. 2,
194, 3 R. Marc. 4, 806, 6 W. Py P PgLa rell πολιορκίας οὕσης Py Vb Vg Pru ἤρις-
τευσεν Ph Vb 8 ἀνήλθεν Nil. f. 173 r, -ε Ποε ἢ διάνοια lemma sch. Va 55, 20 Kow.
ἢ — 9 ἐξετάζεται Nil. f. 173 r — 9 cf. Anon. 7, 638, 19-21 W. διττῶς Phy Ac Pc,
supra m. ead. χάς Pa; διχῶς Vc Ba PgLa Va Vdegs Pfw dnt 9 τε om. V Vdes Pndμ
sec. τοῦ om. Pg Vg 10 τίαιν Marc. 4, 806, 5 W., -αι Va Vm Pelotνεμ, supra m. ead.
νι Pa, m. po. Vh; τίνι δὴ Ac 11 ἀνήλθε Ac PgLa Vdil Pfwκ, supra -ε P; -ε m.
po. in ras. Ve, -ον rubro m. ead. in ras. Vf; -ες Vγ τὸν νόμον pro μόνον Py; μόνον
ex τὸν νόμον Vb, m. po. Vg; om. Pfw 12 alt. καὶ om. Phy Vb Vδ τὸ — 13 ῥητῷ
Nil. f. 173 v προσδιωρίσθαι lemma Anon. 4, 814, 26 W., m. po. ex προδιωρίσθαι Vb,
m. ead. ex προωρίσθαι Pq; προδιωρίσθαι sch. Va 56, 1-2, προσδιωρίσθαι (sic) ibid. 3 Kow.
τοῦ 13 χρωμένου τῷ ῥητῷ sch. Va 56, 3-4 Kow. 13 προσδιώρισεν m. po. ex προδιώ-
ρισεν Vb, m. ead. Pq 14 εἶπεν Phy τοὺς ξένους Anon. 7, 640, 8-9 W. δευτέρα pro
δὲ ἑτέρα Nil. f. 173 v Py Vδ Pqu, pro ἑτέρα Pr; δὲ om. Ba 15 διωρίσθαι Py Vδ Vf
Puv, supra προσ Vb; διορίσθαι (sic), mg ι Ph; mg γρ. διωρίσθαι (sic) Pa; προσ] διω-
ρίσθαι Pq, προσδιωρίσθαι (sic) Pe

αὐτῇ, οἷον ὁδὸν ᾗστο δεῖν περὶ τῶν φανερῶν ὁ νομοθέτης διορίζειν
 κελύων τοὺς ἐπ' εὐνοίᾳ μὴ κωλύεσθαι· ὁ δ' αὖ διώκων, ὅτι ἄστοπον
 ἡγήσατο ἀπλῶς ἐπιτρέπειν ἀνιέναι τοὺς ξένους, ὁ συλλογισμὸς, εἰ μὴδὲν
 διαφέρει τὸ προσδιωρίζεσθαι ἢ μὴ τῷ ἐγγράφῳ, ὃ καὶ ἄνευ ἐκείνου ἐστὶ
 5 φανερόν. ὁ ὅρος, ὅτι πλείστον διαφέρει καὶ πάντῃ. ἢ ἀντιθέσεις αὐτὸ ἐστὶ
 τὸ γεγονός, καὶ πλεόν ἔξει γε ὁ φεύγων ἐν αὐτῇ. ἢ μετάληψις· ἑτέρως,
 δικαίως ἐξῆν σοι ποιεῖν εὐ τὴν πόλιν, εἰ προηροῦ, καὶ μὴ παρανομεῖν.
 τὸ πρὸς τι, ὡς ἐν ταῖς ἀντιθετικαῖς, πότερον μείζον τὸ εὐεργέτημα ἢ τὸ
 ἀδίκημα, καὶ ἐστὶ κοινὸν ἀμφοῖν. καὶ τὰ λοιπὰ δὲ κεφάλαια [οὕτως] ὡς
 10 ἐν ταῖς ἀντιθετικαῖς ἐξετασθήσεται.

[Περὶ ἀντινομίας]

Ἡ ἀντινομία ἐστὶ μὲν οἷον διπλοῦν ῥητὸν καὶ διάνοια, ὡς κὰν τῇ
 84 R. μεθόδῳ, καθ' ἣν ἐπέγνωμεν τὰς στάσεις, ὠρισάμεν, καὶ τοῖς γε πλείστοις

1 p. φανερῶν ras. Pc, φαν. πραγμάτων Pr 2 κωλύεσθαι Phy V PgLa Vb Vdk plurimi, κελυῶσθαι rell διώκων ὅτι Phy V PgLa Vb Vγ Vdk plurimi Vatt Parr XIII—VI, cf. Anon. 7, 641, 12 W. ἐν τισιν οὐκ ἐστὶ τὸ ἐρεῖ; δ. ἐρεῖ ὅτι rell 3 τοῖς ξένοις Phy Ac Vb Vdk, τοὺς ξένους rell, m. ead. ex τοῖς ξένοις Pq οὐδὲν Nil. f. 173 v Ph PgLa Vfiklq Pfwksux 4 τὸ μὴ προσδιωρίζεσθαι Nil. f. 173 v Vγ Pr, (τοῦ pro τὸ) supra m. po. Pd προσδιορίσασθαι Anon. 7, 641, 5 W., προσδιωρίζεσθαι (sic) ibid. (Pa). (Hmg) Pε, προσδιωρίζεσθαι Anon. 7, 641, 5 (Nil. Pc) ἢ Phy Ba Ac; εἰ P PgLa Va Vγ Vdk plurimi Vatt Parr XIII—VI, v. l. Py, m. 2? Vc, m. po. in ras. Vb, supra m. po. ἢ Poε ἀγράφω La Ve, (ex ἀναγράφω) Vd; supra γρ. Pg ἐστὶν Ph, p. 5 φανερόν Vδ, ἣν Vb 5 ὁ — διαφέρει Nil. f. 173 v ὅτι γε Anon. 7, 641, 17 W. καὶ om. Ph Vdk; καὶ πάντῃ om. Py Vb Vg Pr, supra m. ead. Pq, mg Pu 6 γε Anon. 7, 642, 10 W.; om. ibid. (Pc), sch. Va 56, 14 Kow. Py Vδ, γε p. πλεόν Nil. f. 174 r μετάληψις ἐτέρως Nil. f. 174 r Ph V PgLa Vγ Vdk Vdelq Pfwdklnsx; μετ. οἷον ἐτ. Py Vb Vg Pqrux, supra m. po. οἷον Vi; μετ. οἷον ὅτι ἐτ. rell ἐτέρως 7 δικαίως Ac PgLa Vγ Vdeflq Psum; γρ. ἐτέρως ἐξῆν σοι δικαίως εὐ ποιεῖν τὴν m. 2 Vc; ἐτ. καὶ δικαίως P Vhm Pelmoveθm, m. po. Pb; Sop. 4, 812, 19-20 W. ἀλλ' ὠφελεῖν τὴν πόλιν πειθαρχοῦντα τοῖς δικαίοις αὐτῆς videtur legisse ἐτέρως (καὶ) δικαίως; ἐτέρως ἔδει καὶ ὡς Phy Vc Ba rell, in textu corr. m. 4 Pa, (om. ὡς) Pfwv, (ὡς m. po. in ras.) Pd; ἔδει καὶ m. sch. La; καὶ ὡς ἐξῆν om. Vk, καὶ ὡς ἐξῆν σοι om. Vδ; σοι δικαίως Pr; ἐχρῆν... καὶ ὡς...ἐξῆν σοι Marc. 4, 812, 26-27 W.; ἐξῆν, supra m. 4 καὶ ὡς ἐνεδέδοτο Pa 7 τῇ πόλει Ph, τὴν πόλιν Sop. 4, 812, 11. 19. Anon. 7, 642, 31 W. εἴ γε Marc. 4, 812, 27 W. 8 τὸ — ἀντιθετικαῖς Nil. f. 174 r 9 ἐστὶν Ph Vb καὶ — 10 λείπει φῶλλον Py; refert Anon. 7, 643, 26-27 W. καὶ κατὰ τὰ Nil. f. 174 r δὲ om. La Pr οὕτως om. Nil. Ph V PgLa Vb Vdk complures Vatt Parr XIII—VI 11 lemma sch. Va 56, 24 Kow. 12 διπλοῦν ῥητὸν Georg. 7, 656, 18. „Anon.“ 7, 666, 6. 8 W. Nil. Pγ Phy La Vb Vdk, διπλοῦν τι β. Ba Pa, τι supra m. ead.? Vc, Vq Pq, (διπλοῦν p. τι) Ac Pc Vdel Pdouθ κὰν τῇ 13 μεθόδῳ lemma sch. Va 57, 5 Kow. 13 ἐπιέγνωμεν Ba, ἐπέγνωμεν m. po. ex ἐπιγνωσόμεθα Vg; ἐπιγνωσόμεθα Pγ Ph ὠρισάμεν Pγ Phy Pa, supra m. ead. δι Pq; ὠρισάμεν V PgLa Vdeg Pdnrtuw; ὠρισάμεθα, supra m. ead. γρ Pc γε p. πλείστοις Py Vb Pq; γε om. „Anon.“ 7, 666, 9 W. πλείστοις lemma sch. Va 57, 10 Kow., ubi cod. recte τὸ

κεφαλαίοις κοινωνεῖ τῇ στάσει ταύτῃ διπλοῖς δηλαδὴ γινομένοις, ἔχει δέ
 τι καὶ ἴδιον, ὡς φανεῖται. οὕτως δὲ διαιρήσεις· προβολῆ ῥήτου, διανοία,
 ἑτέρα προβολῆ ῥήτου καὶ πάλιν ἑτέρα διανοία. τῶν δὲ ἐφεξῆς κεφαλαίων
 τινὰ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐκλείπει διὰ τὸ ἰσάζον. οἷον ἔπεται μὲν τούτοις
 5 ὡσπερ ἐν τῷ ῥητῷ καὶ τῇ διανοίᾳ τὸ μὴ προσδιωρισθαι καὶ ἡ ἑτέρα
 διάνοια τοῦ νομοθέτου καὶ ὁ συλλογισμὸς καὶ ὁ πρὸς αὐτὸν ὄρος,
 ἰσάζειν δὲ πως δοκεῖ ταῦτα ἐπ' ἀμφοῖν τοῖν μεροῖν παραπλησίως λέγεσθαι
 δυνάμενα, καὶ χαλεπὸν αὐτοῖς χρῆσθαι δυνηθῆναι. τὰ μέντοι μετὰ ταῦτα
 κεφάλαια δῆλὰ ἐστίν· ἀντίθεσις, μετάληψις, πρὸς τι, ὄρος βίαιος, ἑτέρα
 10 μετάληψις, εἶτα ποιότης καὶ γνώμη. ἴδιον δὲ ἀντινομίας κεφάλαιον παρὰ
 τὴν ἐν τῷ ῥητῷ καὶ διανοίᾳ διαίρεσιν ἢ περὶ τοῦ πότερον περιέχει καὶ
 πότερον περιέχεται τῶν ῥητῶν ζήτησις, οἷον ποτέρου γενομένου μη-
 δέτερον ἀναιρεθῆσεται τῶν ῥητῶν· ὅπερ κεφάλαιον μετὰ τὸ πρὸς τι
 τεθῆσεται.

1 γινομένοις Anon. 7, 644, 15 (Nil.), ubi γενομένοις W., ut etiam (Hmg) Ps;
 γενομένοις Ph Pdu 2 οὕτως — 14 fere eadem Anon. 7, 644, 17—645, 2 W. οὕτως
 Pk, (φανεῖται οὕτως· ἢ δὲ διαίρεσις) Ph τοῦ ῥήτου Py Vb Pqu, δὲ τοῦ ῥήτου Pr ῥη-
 τοῦ, διάνοια Anon. 7, 644, 18 (Nil.), ῥήτου καὶ διάνοια W. διανοία — 3 ῥήτου mg Ph,
 (m. sch.) Pg, (m. po.) Vg 3 ἑτέρα — διανοία mg m. po. Vb καὶ πάλιν ἑτέρα mg
 Ph, om. Ve; πάλιν om. Anon. 7, 644, 18 (Nil.), mg Vb τῶν — 4 ἰσάζειν Anon. 7,
 644, 18—20 W. 4 ἰσάζον Ph Vc Ba Va Vdk Vfiks Ptk, supra P Vh: ἐξισάζον Vγ, ἰσά-
 ζειν Marc. 4, 820, 23. Anon. 7, 644, 20 W. Py Ac rell, in textu P, m. ead. ex -ον? Vb
 5 τῷ om. Py τῇ om. Py Vb Pfwq, supra m. ead. Pu προσδιωρισθαι sch. Va 57, 8
 Kow. 7 ἰσάζειν — δοκεῖ lemma Plan. 5, 359, 29—30 W. δοκεῖ p. ταῦτα Vc Ba Vq
 8 χρῆσασθαι Py Vg Pq, χρῆσθαι ex χρῆσασθαι Vb; cf. sch. Va 57, 15 Kow. τὰ — 9 ἐστίν
 lemma Sop. 5, 204, 28—29 W. 9 δῆλα· ἐστίν δὲ ἀντίθεσις Ph, (ἔστι) Vb Vdk Pqru ἐστίν·
 ἀντίθεσις Py V PgLa Vγ Vdefgilq Pdfwns, ἐστίν οἷον ἀντ. rell ὄρος βίαιος Marc. 4,
 820, 24 W. Phy V PgLa Vb Vγ Vdk Vfi Pfwdknqrux, ὁ βίαιος ὄρος rell (ὁ om. Vdeglq)
 ἢ θέσις, ἑτέρα P, (om. ἢ) Ac PgLa Vdegl Pfwlnq, supra m. po. θέσις Vb Vk; θέσις
 p. 10 μετάληψις Vγ Viq Fka, (ἢ θέσις) Pμ, m. 2 Ba, (κοινὴ θέσις) Pu; om. Marc. 4, 820,
 24. Anon. 7, 644, 27 W. Phy Vc Ba Prs δευτέρα Anon. 7, 643, 11 W. 10 μετάλη-
 ψις εἶτα Anon. 7, 644, 27 W. Phy Vc Ba Vb Prsw, (om. εἶτα) Marc. 4, 820, 24 W. Anon.
 7, 643, 11 W., μετάληψις ἀντίληψις εἶτα rell (καὶ ἀντίλ. Vγ, ἀντίλ. supra m. po. Vf, ἀντ. ante
 9 ἑτέρα Pk); μετ. ἢ πρὸς ταύτην ἀντ. Anon. 7, 643, 11 W., ubi ἢ πρὸς τ. ἀντ. om. Vδ — ἢ
 ποιότης καὶ ἢ γνώμη Anon. ibid. et 644, 27—28 W., ubi articuli ab initio enumerati-
 onis ἴδιον — 12 περιέχεται refert Anon. 7, 646, 3—5 W. ἰδικὸν μᾶλλον Anon. 7,
 663, 14. 24 W., καὶ τὸ ἰδικὸν μᾶλλον τῆς ἀντινομίας κεφάλαιον 14—15 W. 11 τὰ pro τὴν
 Marc. 4, 821, 7. Anon. 7, 646, 3 W. τῷ om. Pc καὶ διανοία Phy Vb Vdk Pqu, in
 textu Pa; καὶ τῇ διαν. rell; τῷ et τῇ om. Anon. 7, 646, 3—4 W. PgLa Vdel Pn, (τῷ
 et καὶ τῇ om.) Pfw 12 [I] τῶν Pa; ἢ τῶν Va, (ἢ del.?) Fb, ἢ supra m. ead.? Py
 Vb, m. ead. inser. Vγ; ἢ ζήτησις Vc Pr γενομένου, supra m. ead. ε Pa Vh, [γεν]ομένου
 Pd; γενομένου Va Fbltw, (supra ε) Pc 13 ὅπερ κεφάλαιον lemma sch. Va 57, 25 Kow.

85 R. Ἀπὸ δὲ τοῦ παραδείγματος ἔσται φανερά πάντα· οἷον ἀποκήρυκτος μὴ μετεχέτω τῶν πατρῶν καὶ ὁ ἐπιμείνας χειμαζομένη νηὶ δεσπότης ἔστω τῆς νεώς· ἀποκήρυκτος ἐπιμείνας πατρώα νηὶ κωλύεται δεσπόζειν αὐτῆς. ἢ προβολὴ τοῦ ῥήτου· ἀποκηρύκτω ὄντι σοι οὐ μέτεστι τῶν πατρῶν· ἢ διάνοια· τότε λέγει δῆπουθεν, ὅταν ὡς κληρονομήσων, ὅταν ὡς διαδεξιόμενός τι τῶν τοῦ πατρὸς κατὰ τοὺς περὶ τῶν παίδων νόμους ἀντιποιῆται τις, οὐχ ὅταν ὡς ἀλλότριος καὶ μὴδὲν προσήκων· εἶτα ἔπεται ἢ ἑτέρα προβολὴ τοῦ νόμου, οἷον· ἄλλως τε καὶ ὅταν [ὁ] νόμος τοῦτο σαφῶς διδῶ τὸ κύριον εἶναι τὸν ἐπιμείναντα τῆς νεώς· πρὸς ἣν ἢ ἑτέρα 10 διάνοια· ἄλλα τηρικαῦτα δίδωσιν, ὅταν μὴ πατρῶν ἦ τὸ κτήμα, ὅταν ἀλλότριον, ὅταν μὴ ἀποκήρυκτός τις ἦ, ὅταν μὴ νόμῳ εἰργόμενος· εἶτά ἔστι

1 ἔστι Vc Ba ταῦτα pro πάντα La Pfw, [π]ά[ν]τα Vf, mg γρ. P οἷον ἀποκήρυκτος Anon. 7, 646, 19 (Nil.). Phy Vb Vgm Poverm, ὁ ante ἀποκ. er. Pr; οἷον ὁ ἀπ. Anon. ibid. W. rell 2 μετεχέτω lemma sch. Va 58, 3 Kow. 3 ἔσται Ph VI νηὸς Anon. 7, 646, 21 W. Ph Vδ ἐπέμεινε Py Vb Vg Fu, -εν ἐν Syr. 2, 196, 7R. πατρῶα νηὶ Georg. 7, 658, 1 W. Ph Vb Vγ Pkruκ, πατρ. νηὶ χειμαζομένη rell; χειμ. supra m. ead.? Py, mg m. po. Vd; χειμ. πατρῶα νηὶ Syr. 2, 196, 7-8 R. Vc Ba Pg Pfdw; χειμ. νηὶ πατρώα La Pq; πατρώα χειμ. νηὶ VI Pl; πατρ. om., χειμ. Anon. 7, 646, 22 W., paraphr. sch. Va 58, 24 Kow. καὶ κωλύεται Py Vb Vg Pu; κωλ. p. δεσπόζειν, om. αὐτῆς Anon. 7, 646, 22 W. δεσπότης εἶναι 4 αὐτῆς Ac, εἶναι δεσπ. αὐτῆς VI, εἶναι αὐτῆς δεσπ. Vde Ld, mg m. po. Po 4 ὄντι p. σοι Marc. 4, 821, 20 W. μέτεστιν Georg. 7, 658, 8 W., -ι ibid. (Γγ); οὐκ ἔξεστι μετέχειν Marc. 4, 821, 20-21 W. 5 ἢ διάνοια lemma sch. Va 58, 6 Kow. ἢ — κληρονομήσων Nil. f. 175 r τότε Sop. et Marc. 4, 822, 1 W. Nil. f. 175 r Anon. 7, 653, 20. Plan. 5, 361, 10-11 W. Phy Vc Ba, τοῦτο Ac PgLa P Va complures Vatt Parr XIII—VI (supra m. ead. τότε Pq, m. po. Pm) δῆπουθεν ὁ νόμος ὅταν Ph Vc Ba Vδk Vg Pq, del. m. po. ὁ νόμος Pn, (om. δῆπουθεν) Nil. f. 175 r; ὁ νόμος mg m. po. Po; p. δῆπουθεν scholion ὁ νόμος δηλονότι Vh ὡς κληρονομήσων Anon. 7, 647, 6-7. 653, 21-22. 26-27. Plan. 5, 361, 12 W., ὡς κληρονόμος Sop. et Marc. 4, 822, 3. Anon. 7, 646, 26-27 W.; ὡς κληρονόμος ὄν, mg m. ead. ὡς κληρονομήσων Py 6 διαδεξιόμενός Py Fa, -όμενός m. po. ex -άμενός Vb, διαδεξιόμενός Ve, (mg ἐπιδικαζόμενος) Ph; Hmg sola scripsisse videtur: ὅταν ὡς κληρονόμος, οὐχ ὅταν ὡς ἀλλότριος τῶν om. Py Ba Vb Pku, supra m. 2 Vc κατὰ — νόμους Georg. 7, 658, 15-16. Anon. 7, 653, 27 W. περὶ Anon. 7, 647, 8. 653, 27 W., om. Py Vb Vd Pp, supra m. ead. Pq, m. po. Pn — 7 ἀντιποιεῖται Ph Vēs Pos, -ῆται ex -εῖται? Vd, -ῆταιτο Pl 7 οὐχ — ἀλλότριος sch. Pq f. 68 v εἶτα — 8 νόμος Nil. f. 175 r 8 ἢ om. 4, 822 adn. 7 W. ex Ald. Py Pk ῥήτου pro νόμου Nil. Ac Pg Vde Pfdw, supra m. ead. νόμου Pt, m. po. Pn; supra ῥήτου Fq οἷον om. Phy Vb Vδk Vfg Pfwngu ὁ νόμος Ph Vc Ba PgLa Vδk Vdeq Pdfwknqsuz, expunx. Pt; ὁ om. rell τούτω Sop. et Marc. 4, 822, 14 W., τοῦτο p. 9 σαφῶς Pc VI Pdu, τοῦτο 9 σαφῶς mg m. 1 Ph 9 σαφῶς om. Sop. et Marc. 4, 822, 14 W. Py Vb δίδωσι V PgLa Vγ Vfdegil Pnrsκ, supra m. po. σι Vq, δίδω ex δίδωσι Pd ἐπιμένοντα Ac PgLa Pfdwk, supra Pa Vh, m. ead. ex ἐπιμείναντα Vi ὃ pro ἣν Nil. f. 175 r ἢ om. Py Pc 10 ἀλλὰ — 11 εἰργόμενος Georg. 7, 658, 23-26 W. 11 τις om. Py Pt, τις ἢ supra m. po. Vf εἶτά ἔστι lemma sch. Va 58, 23 Kow. — 62, 1 προσδιωρισθαι Nil. f. 175 v — 62, 2 διαιρῶν Georg. 7, 660, 10-12 W.

τὸ μὴ προσδιωρισθαι· ἢ ὁπότερος ἂν χρήσῃται, καὶ τῷ ἑτέρῳ ἔστι
 86 R. χρήσασθαι, καὶ ἰσάζει. τάχα δ' ἂν τις αὐτὸ καὶ μεθοδεύσειε διαιρῶν·
 ἄκολουθῶς δὲ τούτῳ τῷ κεφαλαίῳ καὶ ὁ ὅρος καὶ ὁ συλλογισμὸς ἰσάζει.
 5 ἢ μέντοι ἑτέρα διάνοια, ἣ ἔστι γνώμη τοῦ νομοθέτου, διαφόρως ὅφ' ἑκατέρου
 μέρους ἐξετάζεται ἐπ' ἀμφοῖν τοῖν νόμοιν. οἷον διὰ τί τὸν ἀποκίρρυκτον
 εἶργει ὁ νομοθέτης τῶν πατρώων; ὁ μὲν διώκων ἐρεῖ ὅτι νομίσας οὐκ
 ἄξιον εἶναι τὸν ἀπηχθῆναι τῷ πατρὶ τῶν ἐκείνου τινὸς μετέχειν, ὁ δὲ
 10 φεύγων· 'οὐχί, ἀλλ' ἵνα καθ' ἑαυτοῦς πονοῦντες καὶ παραβαλλόμενοι τοῖς
 κινδύνοις κτᾶσθαι ἀναγκάζονται καὶ τὴν βλακείαν, δι' ἣν ἀπεκηρύχθη-
 σαν, καὶ τὴν τρυφὴν ἀποθῶνται· ὁ νῦν ἐγὼ πεποίηκα ἐπιμείνας τῇ νηί'.
 πάλιν διὰ τί δίδωσι τῷ ἐπιμείναντι τὴν ναῦν; ἵνα δὴ ἐγκαρτεροῖεν τοῖς κινδύ-

1 διορισθαι (sic) iterum p. προσδιωρισθαι (sic) Ph, διωρισθαι Vk ὡς ὁπότερος ἂν
 Pγ P, ex ὡς ὁ ἕτερος ἂν Vb; ὡς ὁ πρότερος Ph, ὡς ὁ ἕτερος ἂν Py, ὁ ἕτερος ex ὁπότερος Pk,
 ὁ ἕτερος pro ὁπότερος Pu; καὶ οἷς ἂν ὁ ἕτερος Ac PgLā Vdel Pfwr, γρ. Anon. 7, 650, 13
 (W. et Pa Pn Vδ), (ibid. om. ἂν Pc); ὡ ὁπότερος ἂν m. po. ex καὶ οἷς ἂν ὁ ἕτερος Pn;
 καὶ οἷς ὁ ἕτερος ἂν Vc Vγ Vfiq Psk, (ὡ m. 2? ex οἷς) Ba; (adscr. m. ead. καὶ) ὡ ὁ ἕτε-
 ρος, mg γρ. οἷς Pl; καὶ οἷς ἂν supra m. ead. Pq, ὡ πρότερον ἂν Pt χρήσῃται Anon.
 7, 650, 13 (Pa). 7, 660, 11 W., χρήσῃται Anon. 7, 650, 13 W. (ibid. om. ἂν Pc). 7, 660, 11
 (Pb Ne). Ph Vf Pst; (ὁπότερος γὰρ ἂν) χρήσῃται αὐτῷ Anon. 7, 647, 22 W. ἔξεστι
 Anon. 7, 647, 22 W. 2 ἰσάζει sim. Anon. 7, 650, 6-16 W., cf. ἐξισάζει Georg. 7, 659, 11.
 15. 25 W. καὶ om. PgLā Vδ VI Pdfwθ μεθοδεύσειε ex -σει Vb; -σει, supra m. ead.
 ε Pd; -σει Pt, (-ν) Pu; -ση Pfw 3 νομί Ph Vb Vδk Vg Pqu 4 ἀκολουθῶς — συλ-
 λογισμὸς Nil. f. 175 v τῆδε PgLā Vdel Pfw 5 ἑτέρα om. lemma sch. Va 58, 31 Kow.
 ἣ διάνοια τοῦ νομοθέτου ἣ ἔστι καὶ γνώμη, διαφόρως ἐξ ἑκατέρου Nil. f. 175 v — 176 r,
 ἣ ἑτέρα διάνοια, ἣ (ἣ W.) γνώμη ἔστι τοῦ νομοθέτου Anon. 7, 648, 14-15 W. 6 οἷον — 63, 1
 ἀμφοτέροι Georg. 7, 660, 20-29/30 W. οἷον om. PgLā Vγ Vfiq Pfwk, supra m. po. Vf
 7 νομοθέτης Anon. 7, 649, 2 W.; νόμος, supra θτ Pc; νόμος Pse ὅτι om. Georg. 7,
 660, 21 W. οὐκ — 8 μετέχειν Anon. 7, 648, 17-18 (Pc), ubi τὸν ἀπαξ W., (om. οὐκ;
 8 μὴ μετέχειν) Anon. 7, 649, 3-4 W. 8 μετέχειν τινὸς τῶν ἐκείνου Anon. 7, 649, 4 W.
 9 οὐ Georg. 7, 660, 23 W. ἵνα καθ' Georg. 7, 660, 23 (Vγ). Ph V Vb Vδk com-
 plures Vatt Parr XIII—VI; ἵνα καὶ καθ' Georg. 7, 660, 23 W. rell (καὶ er.? Pl) αὐτοῦς
 Vb Pr, (καθ') αὐτοῦς (sic) Vδ Pq πονοῦντες καὶ om. PgLā Vde Pfwk 10 κτᾶσθαι τι Georg.
 7, 660, 24 W. 11 ἀποθῶνται Py Vδ Pq, (ἀπόθωνται) P Va Pμ, ex ἀποθῶνται VI, m.
 po. ex ἀπαθῶνται Vb; ἀπαθῶνται La Vde Ftū, supra m. po. ὁ Vc Pg 12 διὰ — 63, 1
 (ἐμ)πλέοντες Anon. 7, 649, 8-10 W. πάλιν διὰ τί Georg. 7, 660, 27 W. Py V, mg P,
 supra m. po. Pa Vfs πάλιν p. τί Ph Vδk δὲ pro διὰ τί P Va Vγ Vhiq Pbemovθk,
 δὲ διὰ Pμ δίδωσιν ὁ νόμος Sop. et Marc. 4, 825, 2. Anon. 7, 660, 27 W. τὴν
 ναῦν τῷ ἐναπομείναντι Sop. et Marc. 4, 825, 2-3 W. δηλαδῆ pro δὴ Anon. 7, 649,
 9 W. ἐγκαρτεροῖεν scr., cf. Sop. et Marc. 4, 825, 3. Anon. 7, 652, 1 W.; καρτεροῖεν
 codd (ex -εἶεν Fz), mg m. ead. καρτεροῖεν τοῖς (?) κινδύνοις (?) Py; διακαρτεροῖεν pro
 δὴ καρτεροῖεν Georg. 7, 660, 28 W. Vδk τοῦς κινδύνοους Ac PgLā Vγ Ve, τοῖς κινδύνοις
 m. po. ex τοῦς κινδύνοους Vdl, ἐν τοῖς κινδύνοις Pμ, ἐν supra m. po. Po; πρὸς τοῦς κιν-
 δύνους Georg. 7, 660, 28-29 W. Ph Vb Pqrsu; πρὸς τοῦς κινδύνοους διακαρτεροῖεν Anon.
 7, 649, 9-10 W., (ἀποκαρτεροῖεν) ibid. (Nil.)

νοὺς οἱ πλείοντες, ἢ ὅ τι ἂν εὐρίσκωσιν ἀμφοτέροι. πολλάκις δὲ δια-
μαρτυράμεν ὡς οὐ διαίρων λέγω νῦν, ὅσον δὲ πρὸς ἐνδείξειν τῶν κεφα-
λαίων ταῦτα ἐκτίθεμαι. ἢ δὲ ἀντίθεσις διπλῆ παρ' ἀμφοῖν, οἷον· 'ἀλλὰ
ἀποκίρρυκτος εἶ'· καὶ καταδρομὴ ἐνταῦθα τοπικῆ. ὁ δὲ· 'ἀλλ' ἐπέμεινα
5 τῇ νηί'. καὶ ἔστιν οἷον ἀντιστατικόν τι ἐνταῦθα καὶ ἔκφρασις τῶν περὶ
τὸν χειμῶνα. ἢ μετάληψις πάλιν διπλῆ, ὁ μὲν γὰρ ἀποκίρρυκτος ἐρεῖ
87 R. ὅτι οὐδὲν μᾶλλον δικαίως ἂν εἰργοίμην τῆς νηός, εἰ καὶ τοιοῦτος εἶην·
οὐ γὰρ νῦν καιρὸς ταῦτα κατηγορεῖν. ὁ δὲ· 'ἐν ἑτέροις ἔδει ἀνδρῆζεσθαι
καὶ μὴ ἐν τούτοις'. τὸ πρὸς τι, πότερον βέλτιον φυλάξαι τῶν νόμων, εἰ
10 ἐγγωροίη λέγειν ὅτι ὁ μὲν παλαιός, ὁ δὲ νέος, καὶ ὁ μὲν ὑπὸ Σόλωνος
τεθείς, ἂν οὕτω τύχη, ὁ δὲ ὑπὸ τοῦδε, καὶ ὁ μὲν κοινός, ὁ δὲ ἴδιος,
καὶ ὁ μὲν περὶ τὰ μέγιστα ἔχων, ὁ δὲ περὶ τὰ μικρά, καὶ ὅτι τούτου μὲν
λυθέντος μεγάλα ἢ πόλις βλαβήσεται, θάτερος δ' εἰ λυθείη, βραχέα

1 πλείοντες Anon. 7, 649, 10 W. Phy FgLa Vb Vdk complures Vatt Parr XIII—VI, ἐμπλείοντες Georg. 7, 660, 29. Anon. 7, 649, 10 (Pc Pb), cf. 7, 652, 1 W., V P, m. po. ἐμ expunx. Fo; ἐκπλείοντες, cf. Sop. et Marc. 4, 825, 4 W. ὅ τι — ἀμφοτέροι sch. Va 59, 6 Kow. 2 λέγω, er. v Pc; λέγων Fx ἀλλ' ὅσον V PgLa Vγ plures Vatt Parr XIII—VI 3 ταῦτα om. Pg Pfw ἢ δὲ ἀντίθεσις lemma sch. Va 59, 18 Kow. — ἀμφοῖν Nil. f. 176 r δὲ om. Marc. 4, 826, 24 W. ἀπ' Marc. 4, 826, 24 W. οἷον — 4 εἶ 7, 650, 29—651, 1 (Nil.), εἰ καὶ pro οἷον ἀλλ' ibid. W. ἀλλ' 7, 650, 20 (Nil.). I h Pg Vb Vδ 4 ἀλλ' — 5 νηί „Anon.“ 7, 666, 13-14 W. 5 τῇ νηί om. 7, 651, 3 W. pr. καὶ — 6 χειμῶνα Georg. 7, 661, 13-15 W. οἷον Georg. 7, 661, 15 W., οἷονεἰ ibid. (Vb). Marc. 4, 827, 3 W. Py Vb Pu ἀντιστατικόν τι Georg. 7, 661, 16 W., om. τι Georg. ibid. lin. 14 W. Pn δὲ καὶ Py Vb Vg Pqsu τοῦ χειμῶνος pro τῶν — 6 χειμῶνα Py Vg Pu, supra m. po. περὶ τὸν χειμῶνα Vb 7 οὐδὲν μᾶλλον Marc. 4, 827, 24 W. Anon. 7, 651, 19 W. Phy Vc Ba Vdk Vg Pnsu, οὐδὲν τι μᾶλλον Anon. 7, 651, 24 W., κατ' οὐδὲν μᾶλλον Ac PgLa Vdel Pdfwlmqθ, mg γρ. Pc, κατ' οὐδὲν supra m. po. Vf, mg Po, er.? Vb; οὐ, om. μᾶλλον P rell (οὐδὲν Pk, μὴ Vb) ἂν Anon. 7, 651, 25 W., om. Marc. 4, 827, 24. Ph Vδ ἀποστεροίμην Marc. 4, 827, 24. Anon. 7, 651, 25 W., ubi ἀπειργοίμην (Pn) νηός Marc. 4, 827, 24. Anon. 7, 651, 19 W. Phy Vb, νεώς rell ἦν Py Vdk Vg Pq, εἶην? m. po. in ras. ex ἦν? Vb 8 δὲ ὅτι Ph Vdk ἐν ἑτέροις Marc. 4, 827, 26 W., ἐπὶ ἐτ. Anon. 7, 661, 28 W. PgLa Vγ Pdfwkrz; καὶ ἐπὶ ἐτ. Viq Pz; ἐφ' ἐτ. rell σε ἔδει V La Vγ Vdefilq Pdfwknr, χρῆ Anon. 7, 661, 29 W., ἐχρῆν Anon. 7, 651, 17 W. 9 οὐκ Anon. 7, 651, 17. 661, 29 W. Πομ ἐν Nil. f. 176 v Ph Vb Vdk Vg Pq, om. Ac; ἐπὶ rell τοιοῦτοις Anon. 7, 661, 29 W., τοῖς τοιοῦτοις ibid. (Pa Pb) τὸ — φυλάξαι Nil. f. 176 v βέλτιον φυλάξαι Anon. 7, 662, 2 W. Nil. Phy V Vb Vγ Vdk plures Vatt Parr XIII—VI, (ἔδει pro βέλτιον) Pg Vdelw, (m. sch. βέλτιον) La, (βέλτιον ἔδει) Pn, δεῖ φυλ. Pd; βέλτ. p. φυλ. rell (om. Pf) τῶν νόμων Anon. 7, 662, 2 W., τὸν νόμον ibid. (Pγ). V Vδ Po 11 τόχοι Py Vb Vδ Vgqs Pu, τόχη ex τόχοι? Va δ' Py Vb Pqu 12 alt. μὲν p. τούτου Georg. 7, 662, 12 (Pγ Vγ Pb Ne), p. ὅτι ibid. W. 13 ἄτερος Py PgLa Vδ Vdel Pdinwμ, á m. po. Ba, er. θ Pf; ὁ ἕτερος Ps; εἰ δὲ ὁ ἕτερος Georg. 7, 662, 13 W. δι' Vb Vδ Ps ἂν pro εἰ Ac Vdel Pl; ἂν, supra m. po. εἰ Po; ἂν εἰ Pd βραχὺ Py Vg Pu, βραχία m. po. ex βραχὺ Vb, μικρά Georg. 7, 662, 13-14 W.

ἢ οὐδέν. ἐπὶ τούτοις ἐστὶ καὶ τὸ ἴδιον μᾶλλον ἀντινομίας κεφάλαιον, πότερον τὸ περιέχον καὶ πότερον τὸ περιεχόμενον, οἷον ποτέρου γενομένου οὐδέτερος ἀνααιρεθήσεται τῶν νόμων. κἀνταῦθα μὲν χαλεπῶς φανέεται ἢ φύσις τοῦ κεφαλαίου, ἐπὶ δὲ τοῦ ζητήματος τοῦδε σαφέστερον ἔσται·
 5 δύο τις κατὰ ταῦτὸν ἐβιάσατο κόρας καὶ ἡ μὲν γάμον, ἡ δὲ θάνατον αἰρεῖται τοῦ βιασαμένου· ἡ γὰρ ἀξιούσα τεθνάναι αὐτὸν ἐρεῖ ὅτι ἀμφοτέραις δώσει δίκη, εἰ τεθναίῃ· εἰ δὲ δὴ γήμῃ τὴν ἑτέραν, θάτερον μέρος ἔσται ἄκυρον τοῦ νόμου. ὁ βίαιος ὄρος, εἰ μὴδὲ τοῦ πατρὸς
 88 R. ἔστιν ἡ ναῦς, τοῦ κλύδωνος δέ, ἢ εἰ μὴδὲ τοῦ πατρὸς, ἄλλου δ' ἑτέρου

1 οὐδέν ἢ πόλις βλαβήσεται Georg. 7, 662, 14 W. ἐπὶ τούτοις p. ἔστιν Anon. 7, 688, 20-21 W. ἔστι δὲ τούτοις, om. καὶ τὸ Nil. f. 176 v ἴδιον Plan. 5, 361, 3, ἰδικὸν Georg. 7, 662, 25. 663, 14. 14-15. 24. 25 W. μᾶλλον Nil. f. 176 v Plan. 5, 361, 3 W. sch. Vb f. 35 r, om. Pn ἀντινομίας Georg. 7, 662, 25-26. 694, 23 W., τῆς ἀντινομίας Georg. 7, 663, 15. 25. 694, 16-17 W. — 2 pr. ποῖον Py V PgLa Vb Vγ Vδk plurimi Vatt Parr XIII—VI, mg γρ. (Anon. 7, 654, 26-27 W.) Pc; οἷον ποῖον Vf, ὁποῖον mg m. po. Po; οἷον πότερον P Vms Pbetv, (in comm. ποῖον) Vh, (πρότ.) Pμ 2 alt. ποῖον Py V PgLa Vb Vγ Vδk plurimi Vatt Parr XIII—VI cf. Marc. 4, 829, 17-18. Anon. 7, 664, 11-12 W. γενομένου, supra ε Pc Pμ; γενομένου Pfw 3 (κἀνταῦθα) — 8 νόμου Georg. 7, 664, 15-21 W. καὶ ἐνταῦθα Georg. 7, 664, 15 W. Ph Vb Vg Pqu φαίνεται Georg. 7, 664, 16 W. V PgLa Vγ Vδk Vfil Pdfwkos, supra εἰ Pr; ad φανέεται cf. τεθήσεται Anon. 7, 666, 27 W. 4 τούτου Phγ Vb Vδk Vfg Pqsu, supra τοῦδε Pr 5 οἷον δύο Vδk Vdel Pdl ἐβιάσατο κόρας Georg. 7, 664, 17 (Pc Vγ), κόρας om. W.; κόρας p. τις Ph Vδk 6 αἰτεῖ Py Vb Vg Pq αὐτὸν p. τεθνάναι Georg. 7, 664, 19. Anon. 7, 653, 12-13 W. Py V La Vb Vγ plurimi Vatt Parr XIII—VI; ante Ph Pa, (τουτον) Pc ἐρεῖ Georg. 7, 664, 19 (Pc Pb Vγ), αἰρεῖ W. ὅτι γε Anon. 7, 653, 13 W. 7 δὴ om. Georg. 7, 664, 20. Anon. 7, 653, 14 W. Py V PgLa Vγ plures Vatt Parr XIII—VI γήμῃ Georg. 7, 664, 20 (Pγ Vγ P Pb Ne), γήμαι W. Pm 8 ἔσται p. ἄκυρον Georg. 7, 664, 21 (Pc). Ph P, ἄκυρον p. ἔσται ibid. W. Py V PgLa Vb Vγ plurimi Vatt Parr XIII—VI ὁ — πατρὸς Nil. f. 177 r ὁ om.? lemma sch. Va 60, 7 Kow. μὴ Sop. 4, 830, 1 W., εἰ δὲ μὴ Po, καὶ μὴ Vc Ba, εἰ καὶ μὴ δὲ, supra οὐχί Pr 9 δὲ p. κλύδωνος Py V PgLa Vb plerique Vatt XIII—VI; ἀλλὰ τοῦ κλ. Pc, cf. Sop. 4, 830, 2. Marc. ibid. lin. 18. Anon. 7, 654, 4. 11 W. ὁ δὲ pro ἢ PgLa Vγ Viq Pkκ, καὶ Vδk, om. Py Vfg, [ὁ δὲ supra m. 2] ὅτι [II—III] εἰ μὴ [δὲ supra m. 2] Vc, ὁ δὲ εἰ μὴ Pfw, (μὴ supra) Pr; ὁ δὲ, om. εἰ μὴδὲ Pq; ὁ δὲ ὅτι pro ἢ εἰ μὴδὲ Ac Vdegl Pdlmstθλ, in ras. Va, mg m. 4 Pa, mg m. po. Po, in suppletis m. po. Vm, (mg ἢ εἰ μὴδὲ) Pn; ὅτι pro ἢ εἰ μὴδὲ, mg m. ead. ὁ δὲ Pu; ἢ εἰ μὴδὲ om. in lac., supra m. po. ὁ ἕτερος δὲ ὅτι Vb εἰ, supra m. po. ὅτι δὲ Vk; εἰ om. Ph μὴ Pc La Vfm Peveμ, del. Pg, del. m. po. Vg, om. Phγ Vδk, om. in suppletis m. po. Vm; καὶ pro μὴδὲ Pk, ὅτι pro εἰ μὴδὲ Anon. 7, 665, 10 W., ὅτι οὐδ' εἰ μὴ pro ἢ εἰ μὴδὲ Ba πατρὸς ἐστὶ(ν) Anon. 7, 665, 10 W. Py V PgLa Vδk plurimi Vatt Parr XIII—VI, in v. l. γρ. mg m. 4 Pa, in suppletis supra m. po. Vb, mg m. po. Po ἄλλου δ' scripsi, ἀλλ' ἄλλου ἑτέρου Ph; ἀλλ' οὐδέτερου Pa Pb Vh, (ἀλλ' supra m. ead.) Pc, (mg m. po. οὐχ ἑτέρου) Po; οὐδὲ, er. τέρου Pn; ἀλλ' οὐχ Py Vc Ba PgLa Vb Vδk plurimi Vatt Parr XIII—VI, καὶ οὐχ Anon. 7, 665, 10-11 W. Ac Vb Pdf, (mg ἀλλ') Pn; ἀλλ' ἑτέρου Vγ Viq Pκμ

τινός. ἡ θέσις δὲ καὶ τὰ ἐξῆς, εἰ ἐμπίπτει, ἐξετασθήσεται ὡς ἐν ταῖς ἀντιθετικαῖς.

[Περὶ συλλογισμοῦ]

5 Ὁ συλλογισμὸς διαιρεῖται προβολῇ πράγματος, τῷ ῥητῷ, συλλογισμῷ, ὄρω, γνώμη νομοθέτου, πηλικότητι, εἶτα ὄρω βιαίῳ, πρὸς τι, ἀντιθέσει ἔστιν ὅτε· ἦτις εἰ ἐμπέσει, εὐρεθήσεται καὶ μετάληψις, ἢ ἔπεται πάντως ἢ ἀντίληψις· εἶτα ποιότητι καὶ γνώμῃ· καὶ ὅλως πλὴν τῆς ἐναλλαγῆς τῶν πρώτων κεφαλαίων ὁ συλλογισμὸς κατὰ τὸν ὅρον διαιρεῖται.

10 Ἐπὶ δὲ τοῦ παραδείγματος ἔσται φανερώτερον, οἷον ὄνομαστὶ κωμωθεῖν ὁ νόμος ἐκόλωσεν, ἀυτοπροσώπους εἰσάγων τις τοὺς κωμωδομένους ὑπάγεται τῷ νόμῳ ὡς ὄνομαστὶ κωμωδῶν. ἡ προβολῆ τοῦ πράγματος· ἄπαρ τὸν νόμον κωμωθεῖς τοὺς πολίτας· τὸ ῥητόν· ἄκαὶ μὴν οὐκ ὠνόμασα οὐδένα, τοῦτο γάρ ἐστι τὸ κωλυόμενον· ὁ συλλογισμὸς, εἰ μὴδὲν διαφέρει τοῦτο ἐκείνου. ὁ ὅρος, ὅτι πλείστον διαφέρει. ἡ γνώμη τοῦ νο-

1 τινός Anon. 7, 654, 12 (Nil. Pc), οὐδενός W. ἡ θέσις δὲ lemma sch. Va 60, 13 Kow. — 2 Nil. f. 177 r 2 ταῖς ἀντιθετικαῖς Anon. 7, 654, 15 (Nil. P), τοῖς ἀντιθετικοῖς W. 3 lemma sch. Va 60, 20 Kow. 4 προβολῇ πράγματος ibid. lin. 30 Kow. συλλογισμῷ Anon. 7, 668, 8 W. Ph Pk; τῷ συλλ. Anon. ibid. (Pc), rell 5 ὄρω om. Syr. 2, 200, 23 R. Sop. 4, 836, 7 (Ven., adn. 3 W.) εἶτα om. Anon. 7, 668, 9 W. Ps; εἶτα ὄρω βι. om. Syr. 2, 200, 24 R. τῷ πρὸς τι Anon. 7, 668, 9 W. codd, τῷ om. Syr. 2, 200, 24 R. Sop. 4, 836, 7 W. Pd; cf. Hmg 59, 12. 72, 8 R. 6 ἔστιν ὅτε Sop. 5, 209, 14. Anon. 7, 673, 11, om. Anon. 7, 668, 9 W. ἐμπέσει Anon. 7, 668, 10 W., ἐμπίπτει Ph Pm καὶ pro ἡ — 7 ἡ Anon. 7, 668, 10 W. ἦτι — 7 ἀντίληψις mg m. ead. Ph, m. 3 Pa, m. po. Po, supra m. po. Pb, (ἦ τιτι ἐπ. ἀντίλ.) m. po. Vs, om. Vb Vh Vm Pσμ 7 ἡ om. Py Pu, cf. Anon. 7, 668, 10-11 W.; καὶ pro ἡ VI, καὶ ἡ Pq ἔτι δὲ pro εἶτα Anon. 7, 668, 11 W. καὶ ὅλως πλὴν lemma sch. Va 61, 19 Kow. alt. καὶ — 8 Anon. 7, 677, 4-6 W. πλὴν — 8 κεφαλαίων sch. Va 62; 1-2 Kow. 9 ἐστὶ Vc Ba; ἔστω VI ὄνομαστὶ — 11 κωμωδῶν Anon. 7, 668, 23-25 W. 10 ἐκόλωσεν Anon. 7, 668, 23-24 (Pc). 669, 14 W. 672, 11 W. Ph Vc Ba P..., -ουεν Anon. 7, 668, 23-24 W. 669, 14 (Pc). 17 W. 674, 23 W. 677, 27 W. 681, 9 W. Py Ac PgLa Vb Vδ Pfwu, -ου sch. Va 60, 22 Kow., -ουεν m. ead. ex -ουεν Pv, m. po. Pn ἀυτοπροσώπους Syr. 2, 200, 9-10. 11-12 R. Sop. 4, 839, 24 W. 26 W. Anon. 7, 677, 27 (Pa Vh, in ras. Pγ). 679, 10 W. 681, 9-10 W. Phy V Pg...; -ως Anon. 7, 668, 24 W., cf. 670, 12-13 W. 671, 7 W. 673, 7 (m. po. Pa). 674, 23. 26 W. 676, 7 W. 677, 27 W. 678, 9 W. 20 W. 679, 2-3 W. 10 (Vγ). 16 (Vγ). 681, 9-10 (Pc Vγ). 12 (Vγ, ? Pc). P La Vab Vγ Vδ plurimi Vatt Parr XIII—VI τις p. εἰσάγων Anon. 7, 668, 24 W. Py V PgLa P...; εἰς. p. τις Syr. 2, 200, 10 R. Anon. 7, 668, 24 (Pc). Ph Vδk VI Ps 11 ἡ Sop. 4, 837, 20 W. Phy PgLa P, om. V Vγ Vfγ Pfwk 13 κωλυόμενον Ph Vδk ὁ — 14 pr. διαφέρει Nil. f. 177 v ὅτι Py Vb Vg Pq, supra m. po. Vc Pd, om. Pμ 14 εἰ pro ὅτι Nil. f. 177 v Ph La Ve, (supra m. sch. τὸ εἰ ἀντί τοῦ ὅτι) Pg, complures Vatt Parr XIII—VI, supra m. ead. ὅτι Pa Vδ Pd, γρ. ὅτι Pr, om. Vγ; ὅτι εἰ Va; cf. Hmg 83, 10. 89, 11 R. ἡ — 66, 1 κοινή Nil. f. 178 r

μοθέτου κοινή, τί βουλόμενος τοῦτο ἐκώλυσε ν ὁ νομοθέτης. ὁ μὲν διώκων
 89 R. ἔρει ὅτι ἀνελεῖν βουλόμενος τὸ ἀπλῶς καὶ ἀνευθύνως διαβάλλειν ὄντι-
 ναοὺν τῶν πολιτῶν, ἐφ' ὅτῳ ἂν [αὐτοὶ] ἐθέλωσιν ἐγκλήματι. ὁ δ' αὖ
 5 φεύγων· οὐ διὰ τοῦτο, ἔρει, ἀλλ' ἐπιστρέφεσθαι μὲν αὐτοὺς διὰ τῆς κωμ-
 ωδίας ἐβούλετο· οὐκ οὖν ἀνεῖλε παντάπασιν τὴν κωμωδίαν, ὑπομνήματα
 δὲ τοῖς μετὰ ταῦτα γενησομένοις ἢ τοῖς τότε οὖσιν ἀνθρώποις λοιδορίαν
 περιέχοντα τῶν πολιτῶν τινος οὐκ ἐβούλετο εἶναι· μὴ ὄντων δὲ τῶν
 ὀνομάτων ἢ μὲν ἐπιστροφή γίνεται διὰ τῶν προσώπων, ἢ δὲ εἰς τὸν
 10 μετὰ ταῦτα χρόνον μνήμη περιήρηται καὶ ἢ πρὸς τοὺς ἄλλους ἀνθρώ-
 πους διαβολή· ἢ πηλικότης, ὡς ἐν τῷ ὄρω, ὅτι μέγα τὸ γινόμενον. ὁ δὲ
 βίαιος ὄρος, εἰ καὶ ὀνομαστὶ κωμωδεῖν τοῦτό ἐστιν. τὸ πρὸς τι καὶ τὰ
 ἐξῆς πάντα καθάπερ ἐν τῷ ὄρω ἐξετασθήσεται.

1 τί — 7 εἶναι refert Anon. 7, 672, 11-18 W. οἷον τί Anon. 7, 672, 11 W. Pn, οἷον
 supra m. ead. Pq ἐκώλυσε ν. τοῦτο Anon. 7, 672, 11 W. Phy V PgLa Vb Vγ Vδκ
 complures Vatt Parr XIII—VI, (ἐκώλυεν) Pk; τοῦτο p. ἐκώλυσε rell. ὁ νομοθέτης om.
 Anon. 7, 672, 11 W. Ph Vδκ Pνμ. ὁ μὲν — 3 ἐγκλήματι Anon. 7, 679, 26-29 W. καὶ
 ὁ μὲν Anon. 7, 679, 26 W. 2 οὕτως ἔρει ibid. 27 W. ἀνευθύνως Anon. 7, 679, 27-28.
 Plan. 5, 362, 20, ἀκινδύνως Anon. 7, 672, 13 W. διαβάλλειν ὁ νομοθέτης Anon. 7, 679,
 28 W. ὄντιναοῦν — 3 ἐγκλήματι Anon. 7, 679, 28-29 W. — 3 ὄντ. τ. πολ. p. αὐτοῖς δοκῆ
 (pro οὔτοι ἐθέλ.) Anon. 7, 672, 13-14 W. 3 ἂν ἐθέλωσιν Georg. 7, 679, 29 (Vh; Mon.,
 adn. 38 W.). Ph; ἂν αὐτοὶ ἐθ. Georg. ibid. W. Py V PgLa Vb Vγ Vδκ plures Vatt
 Parr XIII—VI, (ἐφ' ὅτῳ ἂν αὐτοῖς δοκῆ) Anon. 7, 672, 13 W.; ἂν οὔτοι ἐθ. P rell. θέ-
 λουσιν Ph, θέλωσιν Vc Vδ, ἐθελήσουσιν Ps δέ, om. αὖ Anon. 7, 672, 14. 679, 30 W.
 4 ἐπιστρέφεσθαι Anon. 7, 672, 15 W. 679, 30-31 (Pγ), ἐπιστρέψαι ibid. W. — 5 διὰ τῆς κωμ-
 ωδίας p. ἐβούλετο, Anon. 7, 672, 15 W. 5 ἐβούλετο Anon. 7, 672, 15 W. 679, 32 (Pc).
 Hmg codd, ἠβούλ. 7, 672, 15 (Nil.), Anon. 7, 679, 32 W. οὐκ οὖν Ac Pg P..., οὐ γὰρ δὴ
 pro οὐκ οὖν Anon. 7, 672, 16 W., οὐ μὴν παντάπασιν ἀνελεῖν Anon. 7, 679, 32 W., οὐκ ἀνεῖ-
 λεν δὲ παντάπασιν Phy, (m. 2 γρ. οὐκ οὖν ἀνεῖλε παντ.) Vc, (om. δέ, mg m. po. οὐκ οὖν)
 Ba, οὐκ ἀνεῖλε δὲ παντάπασιν Vb Vδκ Pu, (οὐκ, supra m. ead. οὖν) Pq 6 τότε γε οὖσιν
 Ac, (γε, supra m. po. τότε) Pn 7 περιέχοντα Sop. 4, 840, 2 W. Phy V PgLa..., ἔχοντα
 P Va Vhm Pbsuven, (mg m. po. περιέχοντα) Po ἐβούλετο Anon. 7, 672, 18 W. 680,
 2 (Vγ), ἠβούλ. 7, 672, 18 (Nil.). Anon. 7, 608, 2 W. 8 τῶν προσ. εἰσφερομένων Anon. 7,
 680, 6 (Pγ Pb Ne), προσ. p. εἰσφ. ibid. (Pc Vγ); τῶν om., προσ. εἰσφ. ibid. W. 10 ἢ — ὄρω
 Nil. f. 178 r γεγνόμενον (sic) Ph La, γην- Plm, γεν- Pn, γεγονός Georg. 7, 680, 9-10 W.
 ὁ — 11 ὄρος Nil. f. 178 r δὲ om. Py Vb Vg Pdqu 11 ὅτι pro εἰ καὶ Anon. 7,
 672, 29. Georg. 680, 12. Plan. 5, 362, 22 W. Vf, supra m. sch. Pg ὅτι pro εἰ Vγi Pswκ,
 supra m. sch. La; ὅτι, mg γρ. εἰ καὶ ὄν. Pr; ὅτι εἰ καὶ Va Vq Pbtλ τοῦτο ὀνομαστὶ
 ἐστι κωμωδεῖν Anon. 7, 672, 29—673, 1 W., ubi τοῦτό ἐστι τὸ ὄν. κωμ. Pn f. 90 r et Plan.
 5, 362, 22-23 W.; αὐτὸ γε τοῦτό ἐστι τὸ ὄν. κωμ. Georg. f. 680, 12-13 W. 12 ἐξῆς
 δὲ κεφάλαια πάντα Georg. 7, 680, 19 W., ubi δὲ om. (Vγ) ἅπαντα La Pn, πάντα κε-
 φάλαια sch. Va 61, 17 Kow. ὅσα pro καθάπερ καὶ Ph καθάπερ ἐν Georg. 7, 680,
 19 W. Py V PgLa Vab Vδκ Vde Pklqtul, καθ. καὶ ἐν P..., καθ. ὡς ἐν sch. Va 61,
 17 Kow.

Πλείονα δὲ εἶδη ἐστὶ συλλογισμῶν, ἃ δὴ πάντα ὁμοίως διαιρήσεις· ὁμῶς μέντοι ἐκκείσθω αὐτῶν παραδείγματα, γίνονται γὰρ ἦτοι ἀπὸ τοῦ ἴσου ὡς ὁ προειρημένος, ἢ ἀπὸ τοῦ μείζονος· οἷον ἐξῆν ἀποκτινύναι τοὺς κατιόντας φυγάδας, μαστίξας τινὰ κατιόντα τις φεύγει παρανόμου τιμωρίας· ὁ γὰρ τὸ μείζον, φησί, δοὺς καὶ τὸ ἔλαττον ἔδωκεν. ἢ ἀπὸ τοῦ ἐναντίου· οἷον τῷ ἀριστεὶ γέρας εἶναι, λιπόντα τὴν τάξιν ἀπέκτεινεν ὁ στρατηγὸς καὶ φεύγει φόνου· οὐ γὰρ ἀπλῶς τῷ ἐγκλήματι ἀλλὰ μετὰ τῶν προειρημένων χρήσεται. ἢ ἀπὸ τοῦ ἐλάττονος κατὰ τὸ ἐξ αὐτοῦ ἀποβαῖνον· οἷον ἐξεστὶ στίζειν τοὺς μοιχοὺς, στίζων τις ἀπέκτεινε καὶ φεύγει φόνου· ὁ γὰρ τὸ πρότερον, φησί, δοὺς καὶ τὸ ἐξ αὐτοῦ ἀποβαῖνον ἔδωκεν.

1 πλείονα δὲ εἶδη lemma sch. Va 62, 21 Kow. εἶδη τοῦ συλλογισμοῦ Nil. f. 178 r 2 λεγέσθω pro ἐκκείσθω 7, 674, 3 (Nil.) ἀπὸ — 3 προειρημένος Nil. f. 178 v τοῦ om. Vc Ba Vγ Psk, supra m. po. Vi 3 τοῦ μείζονος Nil. f. 178 v ἐξῆν ἀποκτ. Anon. 7, 675, 1. Georg. 7, 681, 32 W. — 5 ἔδωκεν Georg. 7, 681, 32—682, 3 W. ἀποκτινύνου- ναι Ba; ἀποκτείναι, supra m. 2 inuo Vc 4 μαστίξας — τις Georg. 7, 682, 1 W., μαστ. τις κατιόντα τινὰ Anon. 7, 675, 2 W. 5 ἔδωκεν Syr. 4, 842, 22, (-ε) ibid. 12; δέδωκε Anon. 7, 675, 30 W., (-εν) Ph Vδk ἢ — 7 φόνου Georg. 7, 681, 13—15 W., ubi ἀπὸ δὲ pro ἢ ἀπὸ 6 οἷον — 7 φόνου Anon. 7, 675, 14—16 W. λιπόντα — ἀπέκτεινεν Georg. 7, 681, 14 (Pc). Vc Ba Vd ἀριστεῖα ἀπολιπόντα Ac λιπόντα τινὰ Georg. 7, 681, 14 W. rell (τινα supra Pr) 7 ὁ στρατηγὸς ἀπέκτεινε Vq Pu, m. po. in ras. Vb; ὁ ἀριστεὺς ἀπ. Py, (στρατηγὸς m. 2 ex ἀριστεὺς? p. 6 ἀπέκτ.) Vc; supra m. ead. γρ. ὁ στρατηγὸς ἀπέκτεινε Pq φεύγει φόνου Anon. 7, 675, 15—16. Georg. 681, 15 W.; φεύγει p. φόνου Anon. 7, 675, 15—16 (Pc). Ac οὐ — 8 χρήσεται Anon. 7, 675, 8—9 W. ἐγκλήματι V Vde, (mg m. ead. ἀντ) Ph, (supra m. po. ἀντ) Po, (mg m. 2 γρ. ἀντεγκλήματι, m. 3 ἀντεγκλήματι ὃ καὶ κρεῖττον) Pn; ἐγκλήματι m. po. ex ἀντεγκλήματι Vb, ἀντ del. et supra m. po. add. Vg; ἐγκλήματι, supra τῷ κεφαλαίῳ τῷ ἐγκληματικῷ Pr; v. l. Pa; ἀντεγκλήματι rell, cf. Sop. 5, 209, 17—23. Anon. 7, 675, 16. 18. 26. 676, 15. Georg. 681, 17. Plan. 5, 363, 1 W.; ἀντεγκλ. ὁ φεύγων Syr. 4, 842, 17 W. (Syr. om. Py). Anon. 7, 675, 9 W. ἀλλὰ μετὰ 8 τῶν προειρημένων Anon. 7, 675, 9—10 W., m. po. Pc, om. sch. Va 62, 25—26 Kow.; τῶν προειρημένων exh. sch. Pn f. 89 v 8 χρήσεται p. 7 ἀντεγκλήματι ὁ φεύγων Syr. 4, 842, 17 W. (cf. supra). Anon. 7, 675, 9 W., p. 7 ἀντεγκλήματι sch. Va 62, 25 Kow. ἀπὸ δὲ pro ἢ ἀπὸ Georg. 7, 682, 3 W. ἀπὸ τοῦ ἐλάττονος Nil. f. 178 v 9 οἷον — 10 φεύγει refert Syr. 2, 198, 17—20 R. Sop. 5, 206, 29—30 W. ἐξῆν Anon. 7, 676, 2. Georg. 7, 682, 4 W., ἐξῆν m. 2] Vc μαστίζειν Ph Vg Ptl, [II—III] στίζειν Vc; μαστίζειν, mg m. ead. γρ. στίζειν Ps; στίζειν, m. sch. μα La, supra μαστίζειν Vs μοιχοὺς, mg m. ead. αὐτομόλους Ph, (m. po.) Fo; αὐτομόλους Vδk μαστίζων Ph Vg Ptl τις μοιχὸν Syr. 2, 198, 18 R. Anon. 7, 668, 1 W. Vg Pq, τις μοιχοὺς Vb Pru, μοιχὸν ante στίζων Georg. 7, 682, 4 W., om. Sop. 5, 206, 30 W. rell 10 φόνου p. φεύγει Anon. 7, 676, 3. Georg. 7, 682, 5 W. Phy PgLα Vb Vγ Vk complures Vatt Parr XIII—VI, φόνου φεύγει Anon. 7, 676, 3 (P Pb Pn). Georg. 682, 5 (Pc). V P... 11 δέδωκε Anon. 7, 675, 30. 676, 4—5 W., ubi δέδωκεν (Nil. Pa), ἔδωκε (Pc)

[Περὶ ἀμφιβολίας]

Ἡ ἀμφιβολία διαιρεῖται προβολῇ ῥητοῦ, ἑτέρα τοῦ αὐτοῦ ῥητοῦ προβολῇ κατὰ τὸ ἀμφίβολον, διανοία τοῦ νομοθέτου, τῷ περιέχοντι καὶ περιεχομένῳ, ἀντιθέσει, μεταλήψει, [θέσει,] ποιότητι καὶ γνώμῃ. εἶδέναι
 5 δὲ χρῆ ὅτι εἰ μὲν αὐτοτελὲς ζήτημα ἢ ἀμφιβολία εἴη, γλίσχρον αὐτὸ ἀνάγκη εἶναι κατὰ τὴν διαίρεσιν ὡσαύτως ὑπόψυχρον· μέρος δὲ ὅτε γένοιτο ζήτηματος, χρήσιμον τὸ περὶ τὴν διαίρεσιν αὐτῆς γίνεσθαι. ἐν δὲ τοῖς ἀπὸ χρησμῶν καὶ λογίων πλαττομένοις ζητήμασι πᾶσι τοῦτο παρ-
 ευρίσκεται.

91 R. Πρὸς οὖν ἐπίσκεψιν τῶν κεφαλαίων ἔστω ζήτημα τὸδε. ἑταῖρα
 11 χρυσία εἰ φοροίη, ΔΗΜΟΣΙΑ ἔστω· πεφώραται φοροῦσά τις ἑταῖρα χρυ-

1 lemma sch. Va 63, 4 Kow. 2 διαιρεῖται μὲν Pγ Ph Ac Vb Vδ Pdlrsu; μὲν δι. Ba, (er. μὲν) Vc 3 προβολῇ p. 2 ἑτέρα Vb Pqu τῷ om. Anon. 7, 683, 22 W. Vγ καὶ περιεχομένῳ Sop. 5, 211, 11 W., καὶ τῷ περιεχ. Pc VI Pu 4 μεταλήψει ἀντιλήψει Ph Vδk Vg; ἀντιλ. m. po. Vc, del. m. po. Vb, cf. Sop. 5, 211, 27-28 W. διὰ τοῦτο δὲ ἢ ἀντιλήψης οὐκ ἐπήχθη ἐνταῦθα et Anon. 7, 689, 23 W. θέσει Anon. 7, 683, 23 (Pa), om. W.; cf. „Anon.“ 4, 846, 27-28 W. παρήκε δὲ αὐτὴν ὁ τεχνικὸς ἐν τῇ ἐξετάσει, Georg. 7, 695, 13-14 W. παρήμεν αὐτὴν ἐν τῇ ἐξετάσει ὁ τεχνικὸς εἶδέναι — 5 ἀμφιβολία (om. εἴη?) lemma sch. Pg f. 71 r — 7 γίνεσθαι Georg. 7, 691, 6-9/10 W. 5 δὲ Georg. 7, 691, 6 (Pc), om. W. δεῖ Ph Vδk Pθ μὲν περὶ Ac PgLα P Vab Vγ plerique Vatt Parr XIII—VI ἢ om. Georg. 7, 691, 7 W. Pγ Pd ἢ ἀμφιβολία p. εἴη Vc Ba γίνεσθαι pro εἴη PgLα VI Pfw, (γίνεσθαι) Vfiq Pκ; mg γρ. Pa, m. 2 Vc καὶ γλίσχρον Ps, ἀχρεῖον καὶ γλίσχρον Ac PgLα Vγ complures Vatt Parr XIII—VI, ἀχρ. καὶ supra m. po. Vc Pc, mg γρ. Pa, m. po. Po; γλίσχρον καὶ ἀχρεῖον Pmθ, (mg m. po. καὶ ἀχρεῖον) Vb; γλίσχρον αὐτὸ Pγ P; ἀχρ. αὐτὸ καὶ γλίσχρον Vq; καὶ m. po. | ἀχρεῖον καὶ γλίσχρον Pr; αἰσχρὸν τε τὸ ζήτημα Ph; cf. Anon. 7, 683, 25 W. ἀσθενὲς καὶ γλίσχρον, Anon. 7, 685, 25 W. ἐτελεῖ καὶ ἀχρεῖον καὶ ψυχρὸν; ad γλίσχρον posito signo cr. mg μικρὸν τι καὶ οὐδαμῶν καὶ ἐτελεῖ Pa (Anon. 7, 684 adn. 15 W.), mg Pc f. 137 v 6 ὡς αὐτως p. ὑπόψυχρον Vb Vg Pu ὅτε Anon. 7, 691, 8 W. Pγ Vγ V PgLα Vb plures Vatt Parr XIII—VI, supra m. ead. Pa; ὅτι Pr; εἰ ὅτε Vhm Pεθ; εἰ del., ὅτε Pm; ὅταν Ph Vδk, εἰ P... 7 γίνεσθαι Ph PgLα; γένηται Ac, m. 2 Ph; γίνονται Vγ Vfiq Pκ, (γίνονται) Pr τὸ Georg. 7, 691, 9 (Pγ), τότε W.; om. Ph αὐτῆς om. Georg. 7, 691, 9 W. Pγ γίνεσθαι Georg. 7, 691, 9-10 W. Pc Vab Fbul ἐν — 8 χρησμῶν lemma sch. Va 63, 12 Kow. — 9 (cf. infra) Anon. 7, 684, 2-3. Georg. 692, 15-17 W. 8 λόγων Ph Vk γινομένοις Vk, (-γνω- sic) Ph, γινομένοις Vδ, om. Ps πᾶσι Anon. 7, 684, 3 (Nil. Pc Pb). Georg. 7, 692, 16. 20 W. codd, (-v) Georg. 7, 692, 16 (Pγ), om. Anon. 7, 684, 3 W. Vb τοῦτο Anon. 7, 684, 3. Georg. 7, 692, 16 W. Vδ Pn, τοῦθ' rell, τοῦτοίς Ph γρ. παρ-ευρίσκειται m. 2 Ba, cf. „Anon.“ 4, 846, 9-10 W. χρῆναι γὰρ (sc. οἶμαι) τοῦτο παρ-ευρίσκειται γράφεσθαι ὕπερ (pro παρ-) lemma „Anon.“ 4, 846, 8 W. Vm Pεεθ, supra m. ead. Pa; ὕπερ, supra m. ead. ἔστιν Pb, m. po. Pmov; ὕπερ ἔστιν rell; om. Anon. 7, 684, 3. Georg. 7, 692, 16 W. Ph Vδk Pn; aut τοῦτο <τὸ> μέρ(ος) εὐρίσκειται? 10 — 69, 2 refert Georg. 7, 693, 2-5 W. 11 χρυσία p. φοροίη Georg. 7, 693, 2-3. Anon. 7, 684, 8 W., p. εἰ Vδk Ve Ps ἔσται Vb Vg φοροῦσα p. τις Anon. 7, 684, 8 W. Vde Prs, p. ἑταῖρα PgLα Pfwdn τις om. Vγ Vfiq Pqκ

σία και δημοσίαν τις αὐτὴν φησιν εἶναι, ἡ δὲ οὐκ αὐτὴν φησιν εἶναι δημοσίαν, τὰ χρυσία δέ. ἡ προβολὴ τοῦ ῥήτου· 'δημοσίαν σε εἶναι κελεύει ὁ νόμος'. ἡ ἑτέρα προβολὴ κατὰ τὸ ἀμφίβολον· 'οὐκ ἐμὲ ἀλλὰ τὰ χρυσία'. ἡ γνώμη τοῦ νομοθέτου ὑπ' ἀμφοῖν πρὸς τὸ λυσιστελοῦν ἐξετάζεται, οἷον
 5 'τιμωρίας ἄξιον τοῦτο ὑπέλαβεν ὁ νομοθέτης'· καὶ ὁ μὲν ἐρεῖ ὅτι τῆς μεγίστης, ἡ δὲ ὅτι τιμωρίας μὲν ἀλλὰ μετρίας, ὡσπερ καὶ [ἐπὶ] τῶν ἄλλων ἀδικημάτων τὰς τιμωρίας ἔταξε. τὸ περιέχον καὶ περιεχόμενον ὅτι τῆς μὲν ἑταίρας δημοσίας γενομένης καὶ τὰ χρυσία δημόσια ἔσται, τῶν δὲ

1 αὐτὴν p. τις Ph Ba PgLa Vb Vδ Pkru, (p. δημ., om. τις) Pc φησιν αὐτὴν p. τις Vc Pa τις p. φησί Ac PgLa Vγ Vdefiq Pdfwlnx, (αὐτὴν p. δημ.) Vi φησιν p. pr. εἶναί Vδk Vg Pqs ἡ Georg. 7, 693, 4 (P Pb Vγ), ὁ W. φησιν p. αὐτὴν Ph Vc Ac Vγ Vδk plurimi Vatt Parr XIII—VI, (εἶναι p. 2 δημοσίαν) Ba Vb Pqu; φησί p. δημ. P rell 2 δέ· γέγονε γὰρ παρὰ τὸν τόνον ἡ ἀμφιβολία Ph Pb Vδk, mg Ac, (δὲ δημόσια· γέγονε) P Va Vh Pertvl, (om. ἡ) Pmθ, (δὲ πρό γάρ) Pe, (om. γάρ) Vm, (περὶ) Vgs, δημ. expunx. m. po. Po, (δὲ δημ. ἐστὶ) Vb Pkqu; ἐν ἄλλοις οὕτως· τὰ χρυσία δέ· ἡ προβολὴ τοῦ ῥήτου mg Pa (Anon. 7, 687, 15-16 W.) ab ἡ ad finem libelli deest Py ἡ — ῥήτου Nil. f. 179 r προβολὴ δὲ Vb Vδ Pu ἀπὸ τοῦ cf. Anon. 7, 686, 10 W. σε Anon. 7, 686, 11. 687, 18. Georg. 693, 17 W. codd, supra m. po.? Ph, m. ead. Pe εἶναι p. κελεύει Georg. 7, 693, 6 W. Vδk PfwS βούλεται pro κελεύει Anon. 7, 686, 11 W. 3 ἡ om. Anon. 7, 686, 12 W. PfwN 4 ἡ — νομοθέτου Nil. f. 179 r — 7 ἔταξε fere eadem Anon. 7, 686, 16-24. 693, 23-29 W. δπ' Georg. 7, 693, 24 W. 29 (Pγ Vγ). P, cf. 7, 694, 31-32 W.; ἐπ' Georg. 7, 693, 24 (Vγ). 29 W. (cf. παρ' 7, 686, 16-17 W., ἐξ ἑκατέρου 7, 687, 10 W.) Ph V PgLa Vb Vγ Vδk complures Vatt Parr XIII—VI; δπ' ex ἐπ' Vs λυσιστελοῦν ἑκατέρω Georg. 7, 693, 24 W. ἐξετάζεται Anon. 7, 687, 10. Georg. 7, 693, 23 W.; ἐξετασθήσεται Anon. 7, 686, 17, cf. Georg. 7, 693, 30 W. οἷον — 7 ἔταξε refert Anon. 7, 687, 10-14 W. 5 ἀξίαν τὴν ἑταίραν ὁ νομοθέτης ὑπέλαβε Georg. 7, 693, 25 W. ὁ νομοθέτης om. Ph Vδk καὶ — 7 ἔταξεν Georg. 7, 693, 25-29 W. μὲν διώκων Georg. 7, 693, 25-26 W. τῆς om. PgLa Vδk Pfw 6 ἡ Anon. 7, 693, 4 (P Pb Vγ), ὁ W. Vγ Vdeis, ἡ ex ὁ Vb μετριωτέρας Anon. 7, 686, 20 W. ὡσπερ Georg. 7, 693, 28 W., ὡς γε ibid. (Vγ) καὶ — 7 τιμωρίας scripsi καὶ ἐπὶ τῶν — 7 ἔταξε Vc Vde Pfw, (ἀμαρτημάτων) Ba κατὰ λόγον pro ἐπὶ P Va Vhm Pemtveθl, supra m. po. ἐπὶ Pb; κατὰ λόγον mg m. po. Ba; cf. Anon. 7, 687, 6-7 W. κατὰ λόγον δὲ τῶν 7 ἀδικημάτων εἶναι τὰς τιμωρίας προσήκει; p. ἐπὶ τῶν ἄλλων (τῶν etiam ante ἀδικημάτων Ph) Vγ Vδk Vfgiq Pnqz, (alt. τῶν supra m. ead.) Pu, (mg m. po. repet., om. alt. τῶν) Po, supra et mg m. 2 Vc; ἐπὶ τὸν ἄλλον κατάλογον τῶν Ac; p. ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀδικημάτων Georg. 7, 693, 28-29 W., mg γρ. P; p. τιμωρίας PgLa VI Pl; κατὰ τὸν λόγον ἀδικημάτων Vs μετρίας τὰς τιμ. Pk, (μ. καὶ τὰς τ.) Vg Pqrsu, μετρ. τὰς τιμ. καὶ κατὰ λόγον m. po. in ras. Vb καὶ m. 2? supra τὰς Vc τὴν τιμωρίαν in v. l. mg γρ. P 7 ἔταξεν Ph Vδ, in v. l. mg γρ. P τὸ — 70, 1 ἀφίεται fere eadem Anon. 7, 689, 1-5 W. τὸ περιέχον Nil. f. 179 r τῶ περιέχοντι καὶ περιεχομένῳ V PgLa Vb Vδk complures Vatt Parr XIII—VI 8 ἔσται p. δημόσια Ph V PgLa Vb Vδk complures Vatt Parr XIII—VI, δημ. p. ἔσται rell ἔστω Ps et Georg. 7, 694, 6 (Pc), ubi ἔστω W., ἐστὶ (Pa Pb Ne) p. χρυσία ibid.

- 92 R. χρυσίων μόνων γενομένων δημοσίων ἢ ἐταίρα ἀφίεται. ἢ ἀντίθεσις εὐθὺς ἔπεται ἀντεγκληματικὴ κατὰ ἐταίρας λόγον περαινοῦτος τοπικῶς τοῦ κατηγόρου. ἢ πάλιν ἔπεται ἢ μετάληψις· οἷον εἰ καὶ ἐταίρα, ἀλλ' ἴδιαν ἔχουσα γε τῆς προαιρέσεως ταύτης ἐπιτιμίαν μὴ ὁμοίαν εἶναι ταῖς ἐλευθέραις μὴδὲ τῶν αὐτῶν ἀξιοῦσθαι· καὶ ἄλλα δὲ ἐλεεινολογῆσεται δηλαδὴ πενίαν προβαλλόμενος ἢ τι τοιοῦτον ὁ λέγων ὑπὲρ αὐτῆς. ἢ ποιότης καὶ ἢ γνώμη ὡς ἐν τοῖς ἔμπροσθεν· συμβέβηκε δὲ ἐν τούτῳ τῷ ζητήματι καὶ πλείονά γε τὴν ἐξέτασιν τῆς γνώμης εἶναι, εἰ καταφρονήσασα ἢ ἄλλως ἀγνοήσασα τὸν νόμον ἐφόρσε τὰ χρυσία.

1 γενομένων p. δημοσίων Pno; γενομένων Georg. 7, 694, 8 W. Vγ Pfw, (p. δημοσίων) Anon. 7, 694, 8 (Pγ Vγ) δημοσίων om. Anon. ibid. (Pa Pb Vh Ne; Mon. Vind. Med., adn. 63 W.). Ph Vδk Pr ἀφίεται Ph V PgLa Vab Vγ Vδk plurimi Vatt Parr XIII—VI; ἀφίεται rell ἢ—2 ἔπεται Nil. f. 179 v, refert Georg. 7, 695, 5 W. 2 ἔπεται ἀντεγκληματικὴ Ac PgLa Vγ plerique Vatt Parr XIII—VI, (ἀντ. p. 1 ἀντίθεσις) P Va complures Vatt Parr XIII—VI; ἔπεται· ἔστι γὰρ ἀντ. Vb Vfg Pru; ἔπ.· ἔστι γὰρ οἷον ἀντ. Ph Vδ rell ἀντεγκληματικὴ cf. Syr. 2, 202, 17 R. Anon. 7, 687, 27—688, 1. Georg. 7, 695, 5-6 W. ἀντεγκλ.—3 ἔπεται om. Vc Ba κατὰ—3 κατηγόρου om. Vq Fx, supra m. po. Vi pro κατὰ—3 ἔπεται exhibent καὶ τόπος κοινὸς κατὰ τῆς ἐταίρας· ἐν πάσῃ γὰρ ἀντεγκληματικῇ ἀντίθεσις τοπικὴ γίνεται Anon. 7, 688, 5-7 W. Ac Vdel Pδ (cf. Pdtl), mg γρ. Pa, (om. τῆς) Georg. 7, 658, 5 (Pc). PgLa Pfw, (om. τῆς; ἀντιθέσει καταδρομῆ τοπικῇ) Plm (cf. Pk), m. po. Vc Ba, expunctis ἔστι γὰρ οἷον—κατηγόρου mg et supra (ubi om. ἀντιθέσει) m. po. Vb, mg m. po. Po, (καταδρομῆ mg m. ead.) Pq; sola καὶ τόπος κοινὸς supra m. po. et in textu κατὰ ἐτ.—κατηγόρου Pc, mg m. ead. Vf; cf. Anon. 7, 689, 15 W. κοινὸν τόπον κατὰ ἐταίρας ἀποτεινῶν, Georg. 7, 695, 5-7 W. εἶτα εὐθὺς ἔπεται ἀντίθεσις καὶ ἔστιν ἐνταῦθα ἀντεγκληματικὴ—3 κατηγόρου 3 εἰ—6 αὐτῆς Georg. 7, 695, 8-13 W. 4 ἔχουσα Georg. 7, 695, 9 W., ἔχουσι ibid. (Pγ), ἔχουσιν Ph, ἔχουσαν Vc Ba; ἔχουσα γε ἴδια τῆς προαιρέσεως ταύτης ἐπιτίμια Georg. 7, 695, 9 W., ἔχουσα γε ἴδιαν τῆς προαιρέσεως ταύτης ἐπιτιμίαν Anon. 7, 689, 17-18 W.; ἐπιτιμί m. 2lan Vc Ba, τὴν ἐπιτιμίαν Vg; cf. ἐπιτίμιον Anon. 7, 687, 5 W.; ἐπιτίμησιν, destinatione m. po. expuncta supra μίαν Po γε om. Vb Vfg Pquw μὴ Anon. 7, 695, 10 (Pγ Vγ Pa Pb Vh Ne; Mon., adn. 64 W.). Ph V Vγ Vab Vδk plurimi Vatt Parr XIII—VI, τὸ μὴ Pc rell, τὸ supra Pa, del. Pv, τὸ p. μὴ Vh; τὸ om., supra m. sch. ἤτοι La, οἷον τὸ Anon. 7, 689, 18 W. ὁμοίαν Anon. 7, 689, 19. 695, 10 W., ὁμοία ibid. (Nil.); ὁμοίαν, supra m. ead. a Pa, ὁμοίαν ex ὁμοία La, ὁμοίαι Ph, ὁμοία Pg Vδ Peeθ, ὁμοία Pfw ἐλευθέραις m. 3 ex ἐλευθέραις P, ἐλευθέραις Va; Anon. 7, 689, 18-19 W. μὴ τῶν ἴσων ἀξιοῦσθαι ταῖς ἐλευθέραις μὴδὲ ὁμοίαν εἶναι 5 ἄλλα δὲ Nil. Anon. 7, 689, 20. 695, 11 W. lemma sch. Pg f. 71 v V Pg complures Vatt Parr XIII—VI; ἄλλα, om. δὲ Vb Vδ PquL, ἄλλα δὴ Pm, ἄλλα γε Vk; ἄμα P (sign. cr. Pa). rell (ἄλλα, supra m. ead. ἄμα Pt), ἄμα γε Ph δηλαδὴ om. Anon. 7, 689, 20 W. δηλαδὴ—6 τοιοῦτον om. lemma sch. Pg f. 71 v 6 προβαλλομένη Anon. 7, 689, 20-21 W. τοι pro τι Ph, ἤτοι pro ἢ τι Va Pb Vl Pl; τι om. Pu, supra m. ead. Pt, m. po. Ve ὁ λέγων ὑπὲρ αὐτῆς „Anon.“ 4, 846, 23 W., om. Anon. 7, 689, 21, sed cf. 690, 1-7 W.; ὁ λέγων περὶ αὐτῆς p. προβαλλόμενος Ps περὶ Prs ἢ—7 γνώμη Nil. f. 179 v ἢ Georg. 7, 695, 17 W., om. ibid. (Pγ Pa), Pz; supra m. ead. Pg ποιότης δὲ Pc Pr 7 ἐν om. Georg. 7, 695, 22 W., Vγ 8 καὶ om. sch. Va 63, 15 Kow. γε om. sch. Va 63, 15 Kow. Vδ Pr εἶναι τὴν τῆς γνώμης ἐξ. sch. Va ibid. ἢ pro εἰ Ph, ex εἰ Pr, m. po. Vb

u. 03227

Index nominum

- Ἀθηναῖοι 7, 12. 12, 2. 55, 12.
Αἰσχίνης 30, 6. 9.
Ἀλέξανδρος 7, 1.
Ἀλκιβιάδης 43, 5.
Ἀριστείδης 7, 5.
Ἀριστογείτων 7, 12.
Ἄρμύδιος 7, 12.
Ἀρχίδαμος 4, 10. 30, 1.
Δημοσθένης 3, 4. 12. 30, 6. 8. 43, 12. 51, 12.
orat.: Ὀλυμπιακὸς δεύτερος (II 17) 55, 9.
Φιλιππηνοὶ (IV 18) 54, 15. ὑπὲρ Με-
γαλοπολιτῶν (XVI 30) 55, 5. XIX 177
(π. παραπρ.) 26, 16. κατὰ Μειδίου (arg.)
58, 8. κατὰ Κόνωνος (arg.) 19, 16.
Ἐλάτεια 51, 11.
Ἑλληγες 7, 5.
Θεσμοφύρια 33, 1. 2.
Θετταλοὶ 53, 10.
Ἰλλυριοὶ 53, 11.
Κλέων 8, 2. 4. 51, 13. 52, 4.
Κριτίας 7, 11.
Κόζικος 43, 5.
ΛΕΩΝ 16, 3. 6.
Μαραθῶν 12, 3.
Μαρδόνιος 8, 2. 5.
Μαρωνεῖται 7, 4.
Μειδίας 38, 9.
Νικίας 8, 1.
Ὀλύμπιος 52, 6.
Ὀλύνθιοι v. l. 52, 12.
Ὀλονθος 52, 12.
ΠΑΝΤΑΔΕΩΝ 16, 3. 4. 5.
Περικλῆς 3, 3. 4, 9. 25, 12-13. 30, 2. 52, 6.
Πέρσαι 8, 5.
Πύθιος 7, 5. 51, 13. 52, 4.
Πόλος 51, 13. 52, 4.
Σικελία 43, 6.
Σικελικά 8, 4.
Σίφνιοι 7, 4.
Σόλων 63, 10.
Σωκράτης 7, 5.
Φίλιππος 30, 6. 43, 10. 13. 51, 11. 52, 13.
53, 10.
Χαιρώνεια 43, 10.

Conspectus rerum

Ex oratione die inaugurationis habita	V
<i>PIIS MANIBUS</i>	VII
Praefatio: I. De interpretum textu Hermogeneo	IX
II. De codicum familiisXXXVIII
Hermogenis <i>de statibus</i>	1
Index nominum	71

WYDAWNICTWA
WROCLAWSKIEGO TOWARZYSTWA NAUKOWEGO

Prace Wrocławskiego Towarzystwa Naukowego. Seria A.

- Nr. 1. Hermogenes de statibus, edidit Georgius Kowalski. Wratislaviae 1947, p. LXXXII + 72.
- Nr. 2. Maleczyński Karol, W sprawie autentyczności bulli gnieźnieńskiej z r. 1156. Wrocław 1947, s. 28. Zł. 150 —
- Nr. 3. Mikulski Tadeusz, Nad tekstami Kniaźnina. I. Wrocław 1947, s. 60
Zł. 250 —
- Nr. 4. Styś Wincenty, Drogi postępu gospodarczego wsi (w druku).
- Nr. 5. Maleczyńska Ewa, Społeczeństwo polskie z epoki pierwszych Jagiellonów wobec zagadnień zachodnich (w druku).
- Nr. 6. Czaplinski Władysław, Polska a Prusy i Brandenburgia za Władysława IV (w druku).
- Nr. 7. Biliński Bronislaus, De Apollodoreis in Pliniana Graeciae descriptione (N. H. IV 1—32) obviis (sub prelis).
- Nr. 8. Mycielski Andrzej, Państwowa wiedza stosowana i jej praktyczne zalecenia (w druku).
- Nr. 9. Strzelecki Ladislaus, De Ateio Capitone nuptialium caerimoniarum interprete praecipuo (sub prelis).
- Nr. 10. Olszewicz Bolesław, Polska a odkrycie Ameryki.

Prace Wrocławskiego Towarzystwa Naukowego. Seria B.

- Nr. 1. Steinhaus Hugo, O zagadnieniu taryfy elektrycznej (w druku).
- Nr. 2. Hirsfeld Ludwik i Amzel Róża, O pośrednich postaciach grup krwi i ich dziedziczeniu, Wrocław 1947, s. 56 Zł. 225 —
- Nr. 3. Moszkowska Irena, Częściowy wzrost olbrzymi (*Gigantismus partialis*) (w druku).

Sprawozdania Wrocławskiego Towarzystwa Naukowego I, 1946 (w druku) — II, 1947 Zeszyt 1.

Comptes-Rendus de la Société des Sciences et des Lettres de Wrocław 1946.

Kowalski Jerzy, O autonomii zjawisk świata duchowego, Wrocław 1947, s. 14 Zł. 50 —

Codex Diplomaticus Silesiae. Zbiór dokumentów i listów do historii Śląska. Zeszyt I, wydał K. Maleczyński — Wydawnictwo wspólne z Wrocławskim Towarzystwem Miłośników Historii (w druku).

SKŁAD GŁÓWNY W KSIĘGARNI JÓZEFA LACHA
WROCLAW, KUŹNICZA 36
